

EØS-ORGANER

EØS-KOMITEEN

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2018/858

2024/EØS/87/01

av 30. mai 2018

om godkjenning av og markedstilsyn med motorvogner og deres tilhengere samt systemer, komponenter og separate tekniske enheter til slike kjøretøyer, om endring av forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om oppheving av direktiv 2007/46/EF(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I samsvar med artikkel 26 nr. 2 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte utgjør det indre marked et område uten indre grenser, der fritt varebytte og fri bevegelighet for personer, tjenester og kapital skal sikres. Reglene for det indre marked bør være åpne, enkle, enhetlige og effektive, og derved gi rettssikkerhet og klarhet for foretak og forbrukere.
- 2) For dette formålet ble en omfattende EU-ramme for godkjenning av motorvogner og deres tilhengere, og av systemer, komponenter og separate tekniske til slike kjøretøyer, opprettet ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF⁽³⁾.
- 3) I 2013 gjennomførte Kommisjonen en vurdering av Unionens rettslige ramme for typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere, og av systemer, komponenter og separate tekniske enheter til slike kjøretøyer som viste at rammen opprettet ved direktiv 2007/46/EF er hensiktsmessig for å nå hovedmålene om harmonisering, det indre markeds effektive virkemåte og rettfærdig konkurranse, og konkluderte med at den derfor fortsatt burde få anvendelse.
- 4) Nevnte vurdering konkluderte imidlertid også med at det er behov for å innføre bestemmelser om markedstilsyn som utfyller typegodkjenningskravene, behov for å avklare framgangsmåtene for tilbakekalling og sikring samt

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 151 av 14.6.2018, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 49/2022 av 18. mars 2022 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 45 av 7.7.2022, s. 8.

⁽¹⁾ EUT C 303 av 19.8.2016, s. 86.

⁽²⁾ Europaparlamentets holdning av 19. april 2018 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 22. mai 2018.

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF av 5. september 2007 om fastsettelse av en ramme for godkjenning av motorvogner og deres tilhengere, og av systemer, deler og tekniske enheter til slike motorvogner (rammedirektiv) (EUT L 263 av 9.10.2007, s. 1).

vilkårene for å gi utvidelser av godkjenninger av eksisterende kjøretøytyper, behov for å forbedre gjennomføringen av rammen for typegodkjenning ved å harmonisere og forbedre framgangsmåtene som medlemsstatenes myndigheter og tekniske instanser anvender for typegodkjenning og produksjonssamsvar, behov for klar avgrensning av roller og ansvarsområder for markedsdeltakere i omsetningskjeden samt for vedkommende myndigheter og parter som deltar i håndhevingen av rammeverket, slik at disse myndighetenes og partenes uavhengighet sikres og interessekonflikter forebygges, og behov for å forbedre egnetheten til alternative godkjenningsordninger (nasjonal godkjenning av små serier og enkeltkjøretøyer) og egnetheten til den etappevise typegodkjenningsprosessen for å gi nødvendig fleksibilitet for nisjemarkeder og små og mellomstore bedrifter, samtidig som like konkurransevilkår ivaretas.

- 5) Dessuten har nylige problemer med gjennomføringen av rammen for EU-typegodkjenning avdekket særlige svakheter og påvist behov for grunnleggende gjennomgåelse for å sikre at rammen er robust, åpen, forutsigbar og bærekraftig, og at den gir et høyt nivå av sikkerhet og helse- og miljøvern.
- 6) Ved denne forordningen innføres en rekke beskyttelsestiltak for å hindre feil anvendelse av de kravene som stilles i prosessen med å gi typegodkjenning til kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter. For å hindre misbruk av godkjenningsprosessen i framtiden er det viktig at disse beskyttelsestiltakene er effektive.
- 7) Ved denne forordningen fastsettes harmoniserte regler og prinsipper for typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere samt systemer, komponenter og separate tekniske enheter til slike kjøretøyer, og for godkjenning av enkeltkjøretøyer, med sikte på å sikre et velfungerende indre marked til fordel for foretak og forbrukere og å sikre et høyt nivå av sikkerhet og helse- og miljøvern.
- 8) Ved denne forordningen fastsettes tekniske og administrative krav til typegodkjenning av motorvogner til persontransport (gruppe M) og motorvogner til godstransport (gruppe N) og deres tilhengere (gruppe O), og av systemer, komponenter og separate tekniske enheter til slike kjøretøyer med sikte på å sikre et høyt nivå av sikkerhet og miljøprestasjon.
- 9) Nasjonale myndigheter bør anvende og håndheve kravene i denne forordningen på en ensartet måte i hele Unionen for å sikre like konkurransevilkår og for å unngå at ulike standarder anvendes i Unionen. De bør samarbeide fullt ut med forumet for utveksling av opplysninger om gjennomføring (heretter kalt «forumet») og med Kommisjonen i sine revisjons- og tilsynsaktiviteter.
- 10) Denne forordningen bør styrke den nåværende rammen for EU-typegodkjenning, særlig ved innføring av bestemmelser om markedstilsyn. Markedstilsyn i motorvognsektoren bør innføres ved å spesifisere forpliktelsene til markedsdeltakerne i omsetningskjeden, ansvarsområdene til kontroll myndighetene i medlemsstatene og hvilke tiltak som skal treffes når det forekommer motorvognprodukter på markedet som utgjør alvorlige sikkerhetsmessige eller miljømessige risikoer, som undergraver vern av forbrukere, eller som ikke oppfyller typegodkjenningskravene.
- 11) For å sikre effektiv gjennomføring av typegodkjenningskravene bør gjeldende bestemmelser om produksjonssamsvar styrkes, blant annet ved regelmessige obligatoriske revisjoner av metodene for samsvarskontroll og for fortsatt samsvar for de aktuelle motorvognproduktene, samt ved å styrke kravene knyttet til kompetanse, forpliktelser og ytelse hos de tekniske instansene som utfører typegodkjenningsprøving for et helt kjøretøy under godkjenningsmyndighetenes ansvar. Velfungerende tekniske instanser er avgjørende for å sikre et høyt nivå av sikkerhet og miljøvern samt borgernes tillit til systemet. Kriteriene for utpeking av tekniske instanser fastsatt ved direktiv 2007/46/EF bør fastsettes mer detaljert i denne forordningen for å sikre at de anvendes enhetlig i alle medlemsstater. Vurderingsmetodene til de tekniske instansene i medlemsstatene har en tendens til å skille seg gradvis fra hverandre på grunn av den økte kompleksiteten i deres arbeid. Det må derfor fastsettes prosedyremessige forpliktelser som sikrer utveksling av opplysninger og overvåking av medlemsstatenes praksis for vurdering, utpeking, underretning og tilsyn med deres tekniske instanser. Disse prosedyremessige forpliktelsene bør fjerne eventuelle eksisterende avvik mellom metodene som benyttes av tekniske instanser, og i tolkningen av kriteriene for hvordan de utpekes. For å sikre tilfredsstillende tilsyn og like konkurransevilkår i hele Unionen bør vurderingen av en søkende teknisk instans omfatte en vurdering på stedet.
- 12) For etappevis typegodkjenning er det viktig å kontrollere at endringer som er foretatt før siste etappe i oppbyggingen, ikke påvirker virkemåten til typegodkjente systemer, komponenter eller separate tekniske enheter på en måte som vil gjøre den allerede tildelte typegodkjenningen ugyldig.

- 13) Behovet for å kontrollere og overvåke tekniske instanser har økt fordi den tekniske utviklingen har økt risikoen for at tekniske instanser ikke har den nødvendige kompetansen til å prøve ny teknologi og nytt utstyr som utvikles innenfor gyldighetsområdet for utpekingen. Ettersom den tekniske utviklingen fører til kortere produktssykluser og intervallene for tilsynsvurderinger på stedet og for overvåking varierer, bør gyldighetsperioden for utpekingen av tekniske instanser være tidsbegrenset, noe som bør sikre at kompetansen hos de tekniske instansene vurderes regelmessig.
- 14) Medlemsstatenes utpeking og overvåking av tekniske instanser i samsvar med detaljerte og strenge kriterier bør derfor være underlagt tilsynskontroll, blant annet som vilkår for fornyelse av utpekingen. De tekniske instansenes stilling overfor produsentene bør styrkes, herunder deres rett og plikt til å foreta uanmeldte fabrikkinspeksjoner samt fysiske undersøkelser eller laboratorieundersøkelser av motorvognprodukter som omfattes av denne forordningen, for å sikre at produsentene fortsatt oppfyller kravene etter at de har fått en typegodkjenning av sine motorvognprodukter.
- 15) For å oppnå større åpenhet og gjensidig tillit samt videre å harmonisere og utvikle kriteriene for vurdering av, utpeking av og underretning til tekniske instanser samt framgangsmåtene for forlengelse og fornyelse bør medlemsstatene samarbeide med hverandre og med Kommisjonen. Medlemsstatene bør rådspørre hverandre og Kommisjonen i spørsmål av generell betydning for gjennomføringen av denne forordningen, og bør underrette hverandre og Kommisjonen. Det er viktig at medlemsstatene og Kommisjonen bruker et felles, sikkert elektronisk utvekslingssystem som middel til å forenkle og forbedre forvaltningssamarbeidet etter passende gjennomføringsfrister for å gjøre forvaltningen av informasjonsutvekslingen mer effektiv på grunnlag av enkle, enhetlige framgangsmåter. For å lette tilgjengeligheten og åpenheten bør informasjonen foreligge som strukturerte data som er elektronisk søkbare.
- 16) Dersom utpeking av en teknisk instans er basert på akkreditering i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 765/2008⁽¹⁾, bør akkrediteringsorganer og utpekende godkjenningmyndigheter utveksle opplysninger som er relevante for vurderingen av de tekniske instansenes kompetanse.
- 17) Medlemsstatene bør ha mulighet til å kreve gebyrer for utpeking og overvåking av tekniske instanser for å sikre bærekraften til medlemsstatenes overvåking av disse tekniske instansene og skape like konkurransevilkår for tekniske instanser.
- 18) Dersom det til tross for tiltakene som medlemsstatene har truffet for å sikre enhetlig og kontinuerlig anvendelse av kravene, hersker tvil om kompetansen til en teknisk instans, bør Kommisjonen ha anledning til å granske enkeltsaker.
- 19) For å sikre at de tekniske instansenes prøvinger og rapporter ikke blir urettmessig påvirket, er det viktig at de tekniske instansene organiseres og drives på en måte som sikrer at de er helt upartiske og uavhengige. For at de tekniske instansene skal kunne utføre sine oppgaver på en enhetlig og systematisk måte, bør de ha et tilfredsstillende ledelsessystem, herunder bestemmelser om taushetsplikt. For at de tekniske instansene skal kunne utføre sitt arbeid på en tilfredsstillende måte, bør deres personell alltid ha tilstrekkelig kunnskap, kompetanse og uavhengighet.
- 20) En robust samsvarsordning er nødvendig for å sikre at kravene i denne forordningen blir oppfylt. Sikring av oppfyllelse av kravene til typegodkjenning og produksjonssamsvar i regelverket som regulerer motorvognsektoren, bør fortsatt være godkjenningmyndighetenes hovedansvar, ettersom det er en forpliktelse som er nær forbundet med utstedelse av typegodkjenningen og forutsetter detaljert kunnskap om innholdet. Det er derfor viktig at godkjenningmyndighetenes prestasjon kontrolleres regelmessig.
- 21) For å sikre at denne forordningen overholdes, for å sikre ensartet anvendelse av den i hele Unionen og for å lette utvekslingen av beste praksis bør Kommisjonen organisere og gjennomføre vurderinger av framgangsmåtene som godkjenningmyndighetene innfører i samsvar med denne forordningen. Resultatet av slike vurderinger, herunder eventuelle ikke-bindende anbefalinger, bør drøftes i forumet. Vurderingene bør gjennomføres regelmessig, idet det tas hensyn til forholdsmessighetsprinsippet, antallet og mangfoldet av typegodkjenninger og eventuelle tilfeller av manglende samsvar som avdekkes ved samsvarskontrollen.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 765/2008 av 9. juli 2008 om fastsettelse av kravene til akkreditering og markedstilsyn for markedsføring av produkter, og om oppheving av forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 30).

- 22) For å sikre at Kommisjonens vurdering er effektiv, samtidig som den administrative byrden minimeres, er det viktig at godkjenningsmyndighetene og Kommisjonen samarbeider effektivt ved vurderingen, særlig i forbindelse med vurderingen i lokalene til vedkommende godkjenningsmyndighet. Kommisjonens vurderinger bør utføres i samsvar med gjeldende lovgivning, blant annet i samsvar med de nasjonale myndighetenes arbeidstider og språk. Kostnadene som følger av disse vurderingene, bør dekkes av Kommisjonen, herunder kostnadene knyttet til oversettelse av dokumenter.
- 23) Samsvarskontrollsystemet styrkes ved anerkjennelse av en formell prosess for akkreditering av tekniske instanser eller ved innføring av regelmessig fagfellevurdering med hensyn til godkjenningsmyndighetenes vurdering og overvåking av tekniske instanser. Målet er å sikre at alle godkjenningsmyndigheter anvender et enhetlig kvalitets- og streghetsnivå ved håndhevingen av typegodkjenningskravene.
- 24) Tettere samordning mellom nasjonale myndigheter gjennom informasjonsutveksling og samordnede vurderinger under ledelse av en samordningsmyndighet er av grunnleggende betydning for å sikre et ensartet høyt nivå for sikkerhet og helse- og miljøvern i det indre marked. Det vil også føre til mer effektiv utnyttelse av knappe ressurser på nasjonalt plan. For dette formålet bør det etableres et rådgivende forum for medlemsstatene og Kommisjonen med sikte på å fremme beste praksis, informasjonsutveksling og samordningsaktiviteter knyttet til håndhevingen av typegodkjenningsregulverket. Det nåværende uformelle samarbeidet mellom medlemsstatene i så henseende vil tjene på å få en mer formell ramme. Forumet bør være sammensatt av representanter som utnevnes av medlemsstatene, og som representerer sine godkjenningsmyndigheter og markedstilsynsmyndigheter. Representantene som deltar på et bestemt møte, bør velges på grunnlag av spørsmålene som drøftes i forumet. For å kunne dra fordel av en rekke forskjellige synspunkter og bidrag er det nyttig at bestemte utenforstående observatører regelmessig blir invitert til å delta i forumet, dersom disse observatørens aktiviteter er relevante for de spørsmålene som skal drøftes.
- 25) For å unngå potensielle interessekonflikter bør godkjenningsmyndighetene og markedstilsynsmyndighetene ikke være forbundet med hverandre når de utfører sine oppgaver. Dersom en medlemsstat velger å plassere disse myndighetene innenfor samme organisasjon, bør den minst sikre at organisasjonen har strukturer som sikrer at myndighetenes aktiviteter skiller seg fra hverandre med hensyn til direkte forvaltning og beslutningstaking.
- 26) Reglene for markedstilsyn i Unionen og kontroll av produkter som innføres på unionsmarkedet, som er fastsatt i forordning (EF) nr. 765/2008, får anvendelse på motorvogner og deres tilhengere samt på systemer, komponenter og separate tekniske enheter til slike kjøretøyer. Denne forordningen hindrer ikke medlemsstatene i å velge hvilke vedkommende myndigheter som skal utføre disse oppgavene. Markedstilsyn er en kompetanse som kan deles mellom forskjellige nasjonale myndigheter for å ta hensyn til de nasjonale markedstilsynssystemene i medlemsstatene innført i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008. Effektiv samordning og overvåking på EU-plan og nasjonalt plan bør sikre at godkjenningsmyndighetene og markedstilsynsmyndighetene håndhever det nye rammeverket for typegodkjenning og markedstilsyn.
- 27) I denne forordningen må det tas med regler for markedstilsyn for å styrke nasjonale myndigheters rettigheter og plikter, sikre effektiv samordning av deres markedstilsynsaktiviteter og presisere gjeldende framgangsmåter.
- 28) Markedstilsynsmyndighetene og godkjenningsmyndighetene må kunne være i stand til å utføre de oppgavene som er fastsatt ved denne forordningen, på tilfredsstillende måte. Medlemsstatene bør særlig utstyre dem med de ressursene som er nødvendige for å gjøre dette.
- 29) For å bedre åpenheten i godkjenningsprosessen og lette markedstilsynsmyndighetenes, godkjenningsmyndighetenes og Kommisjonens informasjonsutveksling og uavhengige verifisering bør typegodkjenningsdokumentasjon foreligge i elektronisk format og gjøres offentlig tilgjengelig, med forbehold for unntak som gjelder vern av forretningshemmeligheter og personopplysninger.
- 30) Nasjonale myndigheters plikter med hensyn til markedstilsyn fastsatt i denne forordningen er mer spesifikke enn dem som er fastsatt i forordning (EF) nr. 765/2008. Dette er en følge av behovet for å ta hensyn til særtrekkene ved rammen for typegodkjenning og behovet for å utfylle denne rammen med en effektiv markedstilsynsordning som sikrer robust samsvarskontroll av motorvognproduktene som omfattes av denne forordningen. For å sikre at rammen fungerer er det

avgjørende at markedstilsynsmyndighetene kontrollerer at motorvognproduktene er i samsvar med kravene uten hensyn til om de er typegodkjent før eller etter anvendelsesdatoen for denne forordningen.

- 31) Det er avgjørende for et velfungerende markedstilsyn at samsvarskontroll av kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter i markedet skjer på grunnlag av en robust risikovurdering. Denne samsvarskontrollen, supplert med innføring av et minsteantall kontroller av kjøretøyer per år, vil også bidra til en effektiv gjennomføring av markedstilsynsforpliktelsene i hele unionen.
- 32) På bakgrunn av særtrekkene ved og den potensielle risikoen knyttet til utslipp bør en tilstrekkelig andel av minsteantallet kontroller fordeles på utslippstilknyttede prøvinger. For å sikre at kjøretøyene fullt ut er i samsvar med kravene bør hver enkelt kontroll omfatte kontroll av at alle krav til typegodkjenning som gjelder kjøretøyet som prøves med hensyn til utslipp, er oppfylt.
- 33) Det bør være mulig å bruke en hvilken som helst prøving som utføres på et hvilket som helst kjøretøy i en hvilken som helst medlemsstat til å kunne treffe korrigerende og restriktive tiltak i en annen medlemsstat. Resultatene av kontroller av kjøretøyer i én medlemsstat bør anses som tilstrekkelige med sikte på å treffe korrigerende og restriktive tiltak i en annen medlemsstat. Fysisk transport av de aktuelle kjøretøyene bør derfor ikke være nødvendig for kontroller som utføres på vegne av en annen medlemsstat.
- 34) Det er særlig viktig at nasjonale myndigheter og Kommisjonen betrakter samsvarsprøving og inspeksjoner av kjøretøyer i bruk som en del av sine samsvarskontrollprosedyrer. Valget av hvilke kjøretøyer som skal omfattes av denne samsvarskontrollen, bør bygge på en egnet risikovurdering som tar hensyn til hvor alvorlig et eventuelt manglende samsvar er, sannsynligheten for at det skal oppstå, og eventuelle andre indikatorer, for eksempel innføring av kjøretøyer der ny teknologi er installert, eventuelle tidligere erfaringer eller rapporter om manglende samsvar, resultater av fjernmålingsprøving og betenkeligheter som tredjeparter gir uttrykk for.
- 35) For å kontrollere at de relevante kravene er oppfylt bør dessuten Kommisjonen organisere og utføre samsvarskontrollprøvinger og inspeksjoner som er uavhengige av dem som medlemsstatene utfører i henhold til sine nasjonale markedstilsynsforpliktelser. Dersom slike prøvinger og inspeksjoner utføres på kjøretøyer som er registrert etter avtale med innehaveren av kjøretøyet vognkort, er det viktig å ta hensyn til det faktum at endrede kjøretøyer kan være uegnet til slik samsvarskontroll. Det er også viktig å ta hensyn til konsekvensene for innehaveren av kjøretøyet vognkort, særlig dersom innehaveren er en fysisk person, og i så fall er den egnede måten å velge kjøretøyer på enten gjennom en offentlig innbydelse eller gjennom medlemsstatenes myndigheter. Dersom disse prøvingene og inspeksjonene fastslår manglende samsvar, eller dersom det fastslås at en typegodkjenning er gitt på grunnlag av uriktige data, bør Kommisjonen ha rett til å innlede unionsomfattende utbedringstiltak for å gjenopprette samsvar for de aktuelle kjøretøyene, og til å undersøke årsakene til at typegodkjenningen var feil. Hensiktsmessig finansiering bør sikres i Unionens alminnelige budsjett for å gjøre det mulig å utøve slike samsvarskontrollprøvinger og inspeksjoner.
- 36) For å støtte medlemsstatene i arbeidet med å avdekke manipulasjonsinnretninger offentliggjorde Kommisjonen 26. januar 2017 en veiledning om evaluering av hjelpestrategier for utslippsreduksjon og forekomst av manipulasjonsinnretninger med hensyn til anvendelsen av forordning (EF) nr. 715/2007 om typegodkjenning av motorvogn med hensyn til utslipp fra lette person- og nyttekjøretøyer (Euro 5 og Euro 6). I tråd med denne veiledningen bør Kommisjonens, typegodkjenningsmyndighetenes og de tekniske instansenes prøvingsaktiviteter med sikte på å avdekke manipulasjonsinnretninger fortsatt være av uforutsigbar karakter, og bør også omfatte endrede prøvingsforhold som medfører variasjoner i fysiske forhold og prøvingsparametrer.
- 37) For å sikre et høyt nivå av funksjonssikkerhet for kjøretøyer, for å sikre vern av fører og passasjerer og andre trafikanter, og for å sikre vern av miljø og helse, bør de tekniske kravene og miljøstandardene som gjelder for kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter, fortsatt harmoniseres og tilpasses for å gjenspeile den tekniske og vitenskapelige utviklingen.
- 38) Formålet med denne forordningen bør ikke påvirkes av det faktum at visse systemer, komponenter, separate tekniske enheter, deler og utstyr kan monteres på eller i et kjøretøy etter at kjøretøyet er brakt i omsetning, er blitt registrert eller er tatt i bruk. Det bør derfor treffes hensiktsmessige tiltak for å sikre at systemer, komponenter, separate tekniske

enheter eller deler og utstyr som kan monteres på eller i kjøretøyer, og som i vesentlig grad kan forringe funksjonen til systemer som er avgjørende for miljøvern og funksjonssikkerhet, kontrolleres av en godkjenningsmyndighet før de bringes i omsetning, registreres eller tas i bruk.

- 39) Disse tiltakene bør gjelde bare for et begrenset antall deler eller utstyr. Dersom det foreligger alvorlig risiko, bør Kommisjonen prioritere å utarbeide en liste over slike deler eller utstyr samt tilhørende krav etter å ha rådspurt berørte parter. Ved utarbeiding av listen bør Kommisjonen særlig sikre at reservedeler og utstyr som er avgjørende for utslippskontroll og sikkerhet, er i samsvar med originaldelenes og originalutstyrets ytelsesspesifikasjoner. Den bør også rådspørre de berørte partene på grunnlag av en rapport, og den bør etterstrebe en rimelig balanse mellom krav til bedre trafiksikkerhet og miljøvern samt mellom forbrukernes, produsentenes og distributørens interesser, idet konkurransen på ettermarkedet ivaretas.
- 40) EU-typegodkjenningsordningen må gjøre det mulig for hver medlemsstat å bekrefte at hver kjøretøytype og type system, komponent og separat teknisk enhet til en slik kjøretøytype har gjennomgått prøvingene og inspeksjonene som fastsatt i denne forordningen for å kontrollere at de er i samsvar med typegodkjenningskravene i denne forordningen, og at produsenten har mottatt et typegodkjenningsdokument for det. EU-typegodkjenningsordningen forplikter produsentene til å produsere sine kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter i samsvar med den godkjente typen. En kjøretøyprodusent må bekrefte dette ved å utstede et samsvarssertifikat for hvert kjøretøy. Alle kjøretøyer som har et gyldig samsvarssertifikat, bør tillates å bli gjort tilgjengelige på markedet og registrert i Unionen.
- 41) For å forenkle informasjonsutvekslingen knyttet til typegodkjenning mellom vedkommende myndigheter og gjøre relevante opplysninger offentlig tilgjengelige etter passende gjennomføringsperioder, bør bruk av søkbare nettbaserte databaser være obligatorisk. For å beskytte fortrolige opplysninger er det viktig at all datautveksling gjennomføres ved hjelp av protokoller for sikker datautveksling. Særlig oppmerksomhet bør rettes mot det å eliminere misbruk av data, herunder unngå at det opprettes flere førstegangsregistreringer ved bruk av samsvarssertifikater i elektronisk format.
- 42) Produksjonssamsvar er en av hjørnesteinene i EUs typegodkjenningsordning, og derfor bør de ordningene som opprettes av produsenten for å sikre slikt samsvar, godkjennes av vedkommende myndighet eller en kvalifisert teknisk instans som er utpekt for dette formålet, og de bør kontrolleres jevnlig ved hjelp av uavhengige periodiske revisjoner. I tillegg bør godkjenningsmyndighetene sikre kontroll av fortsatt samsvar for de aktuelle motorvognproduktene.
- 43) Typegodkjenningenes fortsatte gyldighet krever at produsenten underretter myndigheten som har godkjent dens kjøretøytype, om eventuelle endringer i egenskapene til typen eller kravene til sikkerhets- og miljøprestasjon for den aktuelle typen, slik at det kan kontrolleres at typen fortsatt oppfyller alle gjeldende krav. Dessuten bør vilkårene for endring av typegodkjenninger klargjøres for å sikre ensartet anvendelse av framgangsmåtene og håndheving av typegodkjenningskravene i hele Unionen, særlig for å sikre streng anvendelse av reglene som skiller mellom endrede typegodkjenninger og nye typegodkjenninger. For å sikre at de nyeste kravene gjennomføres på alle nye kjøretøyer på et visst tidspunkt, er det viktig at rettsaktene som er oppført i vedlegg II, ikke bare inneholder en dato for anvendelsen av nye krav til nye typegodkjenninger, men også en dato for når nye krav blir obligatoriske for tilgjengeliggjøring på markedet, registrering eller ibruktaking av kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter.
- 44) Vurderingen av rapportert alvorlig risiko for sikkerheten og for skade på folkehelsen og miljøet bør utføres på nasjonalt plan, men samordning på unionsplan bør sikres dersom en rapportert risiko eller skade kan strekke seg utover territoriet til en medlemsstat, med det formålet å dele ressurser og sikre ensartede korrigerende tiltak som skal treffes for å redusere den påviste risikoen eller skaden.
- 45) For å sikre at alle kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter som er brakt i omsetning, har et høyt nivå av sikkerhet og miljøvern, bør produsenten eller enhver annen markedsdeltaker i omsetningskjeden treffe egnede korrigerende tiltak, herunder å tilbakekalle kjøretøyer, dersom et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet utgjør en alvorlig risiko for brukerne eller for miljøet som fastsatt i forordning (EF) nr. 765/2008.

Godkjenningsmyndighetene bør gis myndighet til å vurdere og kontrollere om disse korrigerende tiltakene er tilstrekkelige. Godkjenningsmyndighetene i andre medlemsstater bør ha rett til å treffe korrigerende og restriktive tiltak dersom de anser at produsentens korrigerende tiltak ikke er tilstrekkelige.

- 46) Dersom korrigerende tiltak anvendes, bør innehavere av registreringer for berørte kjøretøyer ikke bære kostnadene ved reparasjoner på sine kjøretøyer, herunder i tilfeller der reparasjonene er utført på registreringsinnehaverens bekostning før vedtakelsen av det korrigerende tiltaket. Dette bør ikke være til hinder for at forbrukere påberoper seg rettsmidler basert på avtalerett, i samsvar med unionsretten eller nasjonal rett.
- 47) Det bør gis nødvendig fleksibilitet ved hjelp av alternative godkjenningsordninger for produsenter av kjøretøyer i små serier. De bør kunne dra fordel av det indre marked, forutsatt at kjøretøyene deres er i samsvar med de særlige EU-kravene til typegodkjenning av kjøretøyer produsert i små serier. I visse begrensede tilfeller er det hensiktsmessig å tillate nasjonal typegodkjenning av små serier. For å hindre misbruk bør en forenklet framgangsmåte for kjøretøyer produsert i små serier innskrenkes til en svært begrenset produksjon i samsvar med denne forordningen. Det er derfor nødvendig å gi en presis definisjon av begrepet kjøretøyer produsert i små serier med hensyn til antallet kjøretøyer som produseres, hvilke krav som skal oppfylles, og vilkårene for å bringe disse kjøretøyene i omsetning. Det er like viktig å angi en alternativ godkjenningsordning for de enkelte kjøretøyene, særlig for å gi tilstrekkelig fleksibilitet for godkjenning av kjøretøyer bygd i flere etapper.
- 48) Unionen er avtalepart i De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europas overenskomst av 20. mars 1958 om fastsettelse av ensartede tekniske krav til kjøretøyer med hjul, og til utstyr og deler som kan monteres og/eller benyttes på kjøretøyer med hjul, samt vilkår for gjensidig anerkjennelse av godkjenning gitt på grunnlag av disse kravene (revidert overenskomst av 1958)⁽¹⁾. Unionen har akseptert et betydelig antall regulativer som er vedlagt den reviderte overenskomsten av 1958, og har derfor plikt til å anse typegodkjenninger som er gitt i samsvar med nevnte regulativer, for å oppfylle tilsvarende EU-krav. For å forenkle sin ramme for typegodkjenning og bringe den i samsvar med De forente nasjoners internasjonale ramme i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009⁽²⁾ har Unionen opphevet sine spesifikke typegodkjenningsdirektiver og erstattet dem med obligatorisk anvendelse av de relevante FN-regulativene. For å redusere den administrative byrden ved typegodkjenningsprosessen bør produsenter av kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter eventuelt tillates å søke om typegodkjenning direkte i samsvar med denne forordningen ved å oppnå typegodkjenning i henhold til de relevante FN-regulativene som er nevnt i vedleggene til denne forordningen.
- 49) FN-regulativene og endringene av disse som Unionen har stemt for, eller som Unionen anvender i samsvar med beslutning 97/836/EF, bør derfor innarbeides i EUs typegodkjenningsregelverk. Myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV bør derfor delegeres til Kommisjonen for å endre vedleggene til denne forordningen og sikre at henvisningene til FN-regulativer og deres respektive endringer på listen over de relevante rettsaktene holdes oppdatert.
- 50) Ubegrenset tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer via et standardisert format som kan brukes til å hente ut de tekniske opplysningene, og effektiv konkurranse på markedet for tjenester som leverer slike opplysninger, er nødvendig for å forbedre det indre markedes virkemåte, særlig med hensyn til fritt varebytte, etableringsadgang og adgang til å yte tjenester. Kravene til levering av opplysninger om reparasjon og vedlikehold er så langt fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 715/2007⁽³⁾ og (EF) nr. 595/2009⁽⁴⁾. Disse kravene bør konsolideres i denne forordningen, og forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 bør derfor endres.

(1) Rådsbeslutning 97/836/EF av 27. november 1997 med sikte på Det europeiske fellesskaps tiltredelse til De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europas overenskomst om fastsettelse av ensartede tekniske krav til kjøretøyer med hjul, og til utstyr og deler som kan monteres og/eller benyttes på kjøretøyer med hjul, samt vilkår for gjensidig anerkjennelse av godkjenning gitt på grunnlag av disse krav (revidert overenskomst av 1958) (EFT L 346 av 17.12.1997, s. 78).

(2) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 av 13. juli 2009 om krav til typegodkjenning for den generelle sikkerheten for motorvogner, deres tilhengere og systemer, deler og separate tekniske enheter beregnet på slike motorvogner (EUT L 200 av 31.7.2009, s. 1).

(3) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 715/2007 av 20. juni 2007 om typegodkjenning av motorvogner med hensyn til utslipp fra lette person- og nyttekjøretøyer (Euro 5 og Euro 6) og om tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer (EUT L 171 av 29.6.2007, s. 1).

(4) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 595/2009 av 18. juni 2009 om typegodkjenning av motorvogner og motorer med hensyn til utslipp fra tunge kjøretøyer (Euro VI), om tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer, om endring av forordning (EF) nr. 715/2007 og direktiv 2007/46/EF, og om oppheving av direktiv 80/1269/EØF, 2005/55/EF og 2005/78/EF (EUT L 188 av 18.7.2009, s. 1).

- 51) Tekniske framskritt ved innføring av nye metoder eller teknikker for diagnose og reparasjon av kjøretøyer, for eksempel fjerntilgang til kjøretøysinformatjon og -programvare, bør ikke svekke formålet med denne forordningen med hensyn til tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer for uavhengige operatører.
- 52) For å sikre effektiv konkurranse på markedet for informasjonstjenester for reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer, og for å presisere at de relevante opplysningene også omfatter opplysninger som skal gis til andre uavhengige operatører enn reparatører, slik at det sikres at markedet for uavhengig reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer som helhet kan konkurrere med autoriserte forhandlere, uansett om kjøretøyprodusenten gir slike opplysninger til autoriserte forhandlere og reparatører eller selv bruker slike opplysninger med henblikk på reparasjon og vedlikehold, er det nødvendig å presisere nærmere hvilke opplysninger som skal gis med hensyn til tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer.
- 53) Ved inspeksjon av kjøretøyer, særlig med hensyn til sikkerhets- og miljørelaterte komponenter, anses det å være nødvendig for kontrollorganer og relevante vedkommende myndigheter å ha tilgang til tekniske opplysninger om hvert enkelt kjøretøy, som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/45/EU⁽¹⁾. For å lette oppfyllelsen av kravene fastsatt i nevnte direktiv bør uavhengige operatører ha tilgang til de relevante tekniske opplysningene som er nødvendige for å forberede kjøretøyene til kjøretøykontroller.
- 54) Ettersom det for øyeblikket ikke finnes en felles strukturert framgangsmåte for utveksling av data om kjøretøykomponenter mellom kjøretøyprodusenter og uavhengige operatører, bør det utarbeides prinsipper for slik datautveksling. Den europeiske standardiseringsorganisasjon (CEN) bør formelt utarbeide en framtidig felles strukturert framgangsmåte for et standardisert format for datautveksling, men uten at mandatet gitt til CEN på forhånd fastsetter hvor detaljert standarden skal være. Særlig bør CENs arbeid gjenspeile både kjøretøyprodusentenes og de uavhengige operatørenes interesser og behov, og det bør også undersøkes løsninger som åpne dataformater, som beskrives ved veldefinerte metadata med tanke på tilpasning til eksisterende IT-infrastrukturer.
- 55) For å sikre at denne forordningen er effektiv bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV delegeres til Kommisjonen når det gjelder krav til typegodkjenning med hensyn til miljø- og sikkerhetsprestasjon for motorvogner og deres tilhengere samt systemer, komponenter og separate tekniske enheter til slike kjøretøyer. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁽²⁾. For å sikre lik deltakelse i forberedelsen av delegerede rettsakter er det også viktig at Europaparlamentet og Rådet mottar alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og at deres sakkyndige gis systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som omhandler forberedelsen av delegerede rettsakter.
- 56) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordningen bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽³⁾.
- 57) Medlemsstatene bør fastsette sanksjonsordninger som får anvendelse ved overtredelse av denne forordningen, og påse at slike ordninger iverksettes. Sanksjonene bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Særlig bør de gjenspeile den risikoen for sikkerhet, helse eller miljø som antallet kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter som er gjort tilgjengelige på markedet uten å oppfylle kravene, kan utgjøre. Medlemsstatene bør årlig innberette pålagte sanksjoner til Kommisjonen med henblikk på overvåking av en ensartet gjennomføring av disse reglene.
- 58) Når de tekniske instansene utfører samsvarskontrollprøvinger, bør de kunne velge parametere for prøvingene fritt og på en uforutsigbar måte innenfor intervallet som er fastsatt i de relevante rettsaktene. Dette bør hjelpe dem med å kontrollere at kjøretøyene som prøves, oppfyller kravene for alle parametrene, herunder de parametrene som tilsvare det verst tenkelige tilfellet for prøvingen.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/45/EU av 3. april 2014 om periodisk teknisk kontroll av motorvogner og deres tilhengere og om oppheving av direktiv 2009/40/EF (EUT L 127 av 29.4.2014, s. 51).

⁽²⁾ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

- 59) For å sikre at kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter er i samsvar med denne forordningen i alle tilfeller, bør de anses ikke å oppfylle de relevante kravene dersom prøvingsresultatene ikke kan verifiseres empirisk av vedkommende myndighet, selv om alle prøvingsparametrene er reproduisert eller tatt i betraktning. Det er nødvendig å ilegge markedsdeltakere og tekniske instanser sanksjoner dersom de forfalsker prøvingsresultater eller framlegger falske erklæringer eller uriktige data i forbindelse med typegodkjenning.
- 60) Av hensyn til klarhet, praktiske årsaker og forenkling bør direktiv 2007/46/EF oppheves og erstattes med denne forordningen. Vedtakelsen av denne forordningen sikrer at bestemmelsene kommer direkte til anvendelse, og at de kan oppdateres på en tidsriktig og mer effektiv måte og ta bedre hensyn til den tekniske utviklingen og regelverksutviklingen innenfor rammen av den reviderte overenskomsten av 1958.
- 61) For å støtte korrigerende og restriktive tiltak på unionsplan bør Kommisjonen ha myndighet til å ilegge harmoniserte administrative overtredelsesgebyrer for markedsdeltakere som blir funnet å ha overtrådt denne forordningen, uansett hvor et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet opprinnelig ble typegodkjent. Myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV bør delegeres til Kommisjonen for å utfylle denne forordningen ved å fastsette framgangsmåten for samt metoden for beregning og innkreving av slike administrative overtredelsesgebyrer, på grunnlag av prinsippene fastsatt i denne forordningen.
- 62) Når tiltakene fastsatt i denne forordningen innebærer behandling av personopplysninger, bør dette skje i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679⁽¹⁾ og (EF) nr. 45/2001⁽²⁾ samt de nasjonale gjennomførings tiltakene. Det er viktig at produsentene gjennomfører alle tiltak som er nødvendige for å etterkomme reglene for behandling og overføring av personopplysninger som genereres mens kjøretøyet er i bruk.
- 63) For å gjøre det mulig for medlemsstatene og nasjonale myndigheter samt markedsdeltakere å forberede anvendelsen av de nye reglene som innføres ved denne forordningen, bør det fastsettes en anvendelsesdato som faller etter datoen for denne forordningens ikrafttredelse.
- 64) Ettersom målet for denne forordningen, som er å fastsette administrative bestemmelser og tekniske krav til typegodkjenning av nye kjøretøytyper i gruppe M, N og O, til typegodkjenning av systemer, komponenter og separate tekniske enheter til slike kjøretøyer, samt til markedstilsyn for slike kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene, men snarere, på grunn av tiltakets omfang og virkninger, bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

KAPITTEL I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Formål

1. Ved denne forordningen fastsettes administrative bestemmelser og tekniske krav til typegodkjenning av og til å bringe i omsetning alle nye kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter nevnt i artikkel 2 nr. 1, og til godkjenning av enkeltkjøretøyer.

I denne forordningen fastsettes også bestemmelser om å bringe i omsetning og ta i bruk deler og utstyr som kan utgjøre en alvorlig risiko for at grunnleggende systemer på kjøretøyene nevnt i artikkel 2 nr. 1, ikke fungerer som de skal.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001 s. 1).

2. Ved denne forordningen fastsettes krav til markedstilsyn for kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter som skal godkjennes. Ved denne forordningen fastsettes også krav til markedstilsyn for deler og utstyr til slike kjøretøyer.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Denne forordningen får anvendelse på motorvogner i gruppe M og N og deres tilhengere i gruppe O som er beregnet brukt på offentlige veier, herunder slike som er konstruert og bygd i én eller flere etapper, og på systemer, komponenter og separate tekniske enheter samt deler og utstyr som er konstruert og bygd for slike kjøretøyer og deres tilhengere.

2. Denne forordningen får ikke anvendelse på følgende kjøretøyer:

- a) Jordbruks- og skogbrukskjøretøyer som definert i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 167/2013⁽¹⁾.
- b) To- eller trehjuls kjøretøyer og firehjuls motorsykler som definert i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 168/2013⁽²⁾.
- c) Beltekjøretøyer.
- d) Kjøretøyer som utelukkende er konstruert og bygd eller tilpasset for bruk i de væpnede styrker.

3. For følgende kjøretøyer kan produsenten søke om typegodkjenning eller godkjenning av enkeltkjøretøy i henhold til denne forordningen, forutsatt at disse kjøretøyene oppfyller kravene i denne forordningen:

- a) Kjøretøyer konstruert og bygd primært for bruk på byggeplasser eller i steinbrudd, havne- eller lufthavnanlegg.
- b) Kjøretøyer konstruert og bygd eller tilpasset for bruk av sivil beredskap, brannvesen og instanser som er ansvarlige for å ivareta offentlig orden.
- c) Ethvert motordrevet kjøretøy som er konstruert og bygd spesielt for å utføre arbeid, og som på grunn av sin konstruksjon ikke er egnet til å frakte passasjerer eller gods, og som ikke er maskiner montert på et motorvognunderstell.

Slike godkjenninger berører ikke anvendelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/42/EF⁽³⁾.

4. For følgende kjøretøyer kan produsenten søke om godkjenning av enkeltkjøretøy i henhold til denne forordningen:

- a) Kjøretøyer som utelukkende er beregnet på konkurransekjøring på vei.
- b) Prototyper av kjøretøyer som brukes på vei på en produsents ansvar for å gjennomføre et bestemt prøvingsprogram, forutsatt at de er konstruert og bygd spesielt for dette formålet.

Artikkel 3

Definisjoner

I denne forordningen og i rettsaktene oppført i vedlegg II, med mindre annet er fastsatt i nevnte rettsakter, menes med

- 1) «typegodkjenning» en framgangsmåte der en godkjenningsmyndighet erklærer at en type kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet overholder relevante administrative bestemmelser og tekniske krav,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 167/2013 av 5. februar 2013 om godkjenning av og markedstilsyn for jordbruks- og skogbrukskjøretøyer (EUT L 60 av 2.3.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 168/2013 av 15. januar 2013 om godkjenning av og markedstilsyn for to- eller trehjuls kjøretøyer og firehjuls motorsykler (EUT L 60 av 2.3.2013, s. 52).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/42/EF av 17. mai 2006 om maskiner og om endring av direktiv 95/16/EF (EUT L 157 av 9.6.2006, s. 24).

- 2) «EU-typegodkjenning» en framgangsmåte der en godkjenningsmyndighet erklærer at en type kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet overholder relevante administrative bestemmelser og tekniske krav i denne forordningen,
- 3) «nasjonal typegodkjenning» en framgangsmåte der en godkjenningsmyndighet erklærer at en type kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet overholder relevante administrative bestemmelser og tekniske krav som er fastsatt i en medlemsstats lovgivning, idet en slik godkjenningens gyldighet er begrenset til den aktuelle medlemsstatens territorium,
- 4) «typegodkjenning» det dokumentet der godkjenningsmyndigheten offisielt erklærer at en type kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet er typegodkjent,
- 5) «samsvarssertifikat» dokument utstedt av produsenten som erklærer at et produsert kjøretøy er i samsvar med den godkjente kjøretøytypen og overholder alle rettsakter som gjaldt på produksjonstidspunktet,
- 6) «godkjenning av enkeltkjøretøy» en framgangsmåte der en godkjenningsmyndighet erklærer at et bestemt kjøretøy, enten det er unikt eller ikke, overholder relevante administrative bestemmelser og tekniske krav til EU-godkjenning eller nasjonal godkjenning av enkeltkjøretøy,
- 7) «typegodkjenning av helt kjøretøy» en framgangsmåte der en godkjenningsmyndighet erklærer at en type delvis oppbygd, ferdigoppbygd eller etappevis ferdigoppbygd kjøretøy overholder relevante administrative bestemmelser og tekniske krav,
- 8) «etappevis typegodkjenning» en framgangsmåte der én eller flere godkjenningsmyndigheter erklærer at en type delvis oppbygd kjøretøy eller en type etappevis ferdigoppbygd kjøretøy, avhengig av stadiet i oppbyggingen, overholder relevante administrative bestemmelser og tekniske krav,
- 9) «trinnvis typegodkjenning» en framgangsmåte med trinnvis innsamling av hele settet med EU-typegodkjenning-dokumenter eller FN-typegodkjenning-dokumenter for systemene, komponentene og de tekniske enhetene som inngår i kjøretøyet, og som til slutt fører fram til typegodkjenning av hele kjøretøyet,
- 10) «typegodkjenning i ett trinn» en framgangsmåte der en godkjenningsmyndighet i én operasjon erklærer at en type kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet som helhet overholder relevante administrative bestemmelser og tekniske krav,
- 11) «blandet typegodkjenning» en trinnvis typegodkjenning der én eller flere typegodkjenninger av system oppnås i det siste trinnet av godkjenningen av hele kjøretøyet, uten at det er nødvendig å utstede EU-typegodkjenning-dokumenter for disse systemene,
- 12) «typegodkjenning av system» en framgangsmåte der en godkjenningsmyndighet erklærer at en type system overholder relevante administrative bestemmelser og tekniske krav,
- 13) «typegodkjenning av separat teknisk enhet» en framgangsmåte der en godkjenningsmyndighet erklærer at en separat teknisk enhet overholder relevante administrative bestemmelser og tekniske krav i forbindelse med én eller flere bestemte kjøretøytyper,
- 14) «typegodkjenning av komponent» en framgangsmåte der en godkjenningsmyndighet erklærer at en type komponent uavhengig av et kjøretøy overholder relevante administrative bestemmelser og tekniske krav,
- 15) «kjøretøy» enhver motorvogn eller dens tilhenger,
- 16) «motorvogn» et motordrevet kjøretøy som er konstruert og bygd for å drives fram selvstendig, og som har minst fire hjul, er ferdigoppbygd, etappevis ferdigoppbygd eller delvis oppbygd og har en høyeste konstruksjonshastighet på over 25 km/t,
- 17) «tilhenger» et ikke-motordrevet kjøretøy med hjul som er konstruert og bygd for å trekkes av en motorvogn, og som minst kan dreie rundt en horisontal akse vinkelrett på trekkvognens midtplan i lengderetningen og rundt en vertikal akse parallelt med trekkvognens midtplan i lengderetningen,
- 18) «system» en samling innretninger som kombineres for å utføre én eller flere bestemte funksjoner i et kjøretøy, og som omfattes av kravene i denne forordningen eller en av rettsaktene oppført i vedlegg II,
- 19) «komponent» en innretning som er beregnet å utgjøre en del av et kjøretøy, som kan typegodkjennes uavhengig av et kjøretøy, og som er underlagt kravene i denne forordningen eller i en av rettsaktene oppført i vedlegg II, dersom det finnes uttrykkelige bestemmelser om dette i den aktuelle rettsakten,

- 20) «separat teknisk enhet» en innretning som er beregnet å utgjøre en del av et kjøretøy, og som kan gis egen typegodkjenning, men bare i forbindelse med én eller flere bestemte kjøretøytyper, og som er underlagt kravene i denne forordningen eller i en av rettsaktene oppført i vedlegg II dersom det finnes uttrykkelige bestemmelser om dette i den aktuelle rettsakten,
- 21) «deler» produkter som brukes til montering, reparasjon og vedlikehold av et kjøretøy, samt reservedeler,
- 22) «utstyr» alle andre produkter enn deler som kan legges til eller monteres på et kjøretøy,
- 23) «reservedeler» produkter som skal monteres på eller i et kjøretøy for å erstatte originaldeler i dette kjøretøyet, herunder produkter som er nødvendige for bruken av et kjøretøy, med unntak av drivstoff,
- 24) «basiskjøretøy» et kjøretøy som brukes i første etappe av en etappevis typegodkjenning,
- 25) «delvis oppbygd kjøretøy» et kjøretøy som må gjennomgå minst én ytterligere etappe i oppbyggingen for å oppfylle de relevante tekniske kravene i denne forordningen,
- 26) «etappevis ferdigoppbygd kjøretøy» et kjøretøy som har gjennomgått hele den etappevise typegodkjenningen og oppfyller de relevante tekniske kravene i denne forordningen,
- 27) «ferdigoppbygd kjøretøy» et kjøretøy som ikke behøver å oppbygges ytterligere for å oppfylle de relevante tekniske kravene i denne forordningen,
- 28) «restkjøretøy» et kjøretøy som inngår i en lagerbeholdning, og som på grunn av ikrafttreddelsen av nye tekniske krav som det ikke er typegodkjent for, ikke kan eller ikke lenger kan gjøres tilgjengelig på markedet, registreres eller tas i bruk,
- 29) «kjøretøy som bruker alternativt drivstoff» et kjøretøy konstruert for å kunne kjøre på minst én type drivstoff som enten er gassformig ved atmosfærisk temperatur og trykk, eller som i hovedsak er produsert av ikke-mineralsk olje,
- 30) «kjøretøy produsert i små serier» en type kjøretøy der antallet enheter som gjøres tilgjengelig på markedet, registreres eller tas i bruk, ikke overstiger de kvantitative grensene per år som er fastsatt i vedlegg V,
- 31) «spesialkjøretøy» et kjøretøy i gruppe M, N eller O som har særlige tekniske egenskaper som gjør det mulig å utføre en funksjon som krever spesialinnretninger eller spesialutstyr,
- 32) «kjøretøytype» en bestemt gruppe av kjøretøyer som minst deler de egenskapene som er angitt i del B i vedlegg I, herunder en gruppe kjøretøyer som inneholder varianter og versjoner som er nevnt der,
- 33) «semitrailer» en tilhenger som har akselen/akslene plassert bak kjøretøyet's tyngdepunkt (ved jevnt fordelt last) og er utstyrt med en kopling som gjør det mulig å overføre horisontale og vertikale krefter til trekkvognen,
- 34) «markedstilsyn» aktiviteter som utøves og tiltak som treffes av markedstilsynsmyndighetene for å sikre at kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter samt deler og utstyr som gjøres tilgjengelige på markedet, oppfyller kravene fastsatt i relevante deler av Unionens harmoniseringsregelverk og ikke setter helse, sikkerhet, miljøet eller andre sider ved vernet av offentlige interesser i fare,
- 35) «markedstilsynsmyndighet» den eller de nasjonale myndighetene med ansvar for å utføre markedstilsyn på medlemsstatens territorium,
- 36) «godkjenningsmyndighet» den eller de myndighetene i en medlemsstat som medlemsstaten har meldt til Kommissjonen, og som har kompetanse med hensyn til alle aspekter av typegodkjenningen av et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet, eller for godkjenning av et enkeltkjøretøy, for godkjenningsprosessen for deler og utstyr, for å utstede og eventuelt trekke tilbake eller avslå godkjenningsdokumenter, for å opptre som bindeledd til godkjenningsmyndighetene i andre medlemsstater, for å utpeke tekniske instanser og for å sikre at produsenten oppfyller sine forpliktelser med hensyn til produksjonssamsvar,
- 37) «nasjonal myndighet» en godkjenningsmyndighet eller enhver annen myndighet som er involvert i og ansvarlig for markedstilsyn, grensekontroll eller registrering av kjøretøyer, systemer, komponenter, separate tekniske enheter, deler eller utstyr i en medlemsstat,

- 38) «teknisk instans» en organisasjon eller et organ som en godkjenningsmyndighet har utpekt som prøvingslaboratorium for å utføre prøvinger, eller som samsvarsvurderingsorgan for å utføre førstegangsvurdering og andre prøvinger eller inspeksjoner,
- 39) «nasjonalt akkrediteringsorgan» et nasjonalt akkrediteringsorgan som definert i artikkel 2 nr. 11 i forordning (EF) nr. 765/2008,
- 40) «produsent» en fysisk eller juridisk person som er ansvarlig for alle aspekter av typegodkjenningen av et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet, eller godkjenningen av et enkeltkjøretøy, eller for godkjenningsprosessen for deler og utstyr, for å sikre produksjonssamsvar og for markedstilsyn i forbindelse med kjøretøyet, systemet, komponenten, den separate tekniske enheten, delen eller utstyret, uavhengig av hvorvidt personen er direkte involvert i alle etapper av konstruksjonen og oppbyggingen av kjøretøyet, systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten,
- 41) «produsentens representant» enhver fysisk eller juridisk person etablert i Unionen som er behørig utpekt av produsenten til å representere denne overfor godkjenningsmyndigheten eller markedstilsynsmyndigheten, og til å opptre på produsentens vegne på det området som denne forordningen omhandler,
- 42) «importør» en fysisk eller juridisk person som er etablert i Unionen, og som bringer i omsetning et kjøretøy, et system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utstyr som er produsert i et tredjeland,
- 43) «distributør» en forhandler eller enhver annen fysisk eller juridisk person i omsetningskjeden, utenom produsenten eller importøren, som gjør et kjøretøy, et system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utstyr tilgjengelig på markedet,
- 44) «markedsdeltaker» produsenten, produsentens representant, importøren eller distributøren,
- 45) «uavhengig operatør» en fysisk eller juridisk person, bortsett fra en autorisert forhandler eller reparatør, som er direkte eller indirekte involvert i reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer, herunder reparatører, produsenter eller distributører av reparasjonsutstyr, verktøy eller reservedeler, samt utgivere av teknisk informasjon, motorvognklubber, operatører som yter bistand på veien, operatører som tilbyr inspeksjons- og prøvingstjenester, operatører som tilbyr opplæring for installatører, produsenter og reparatører av utstyr for kjøretøyer som bruker alternativt drivstoff; dette omfatter også godkjente reparatører, forhandlere og distributører innenfor distribusjonssystemet til en bestemt kjøretøyprodusent i den grad disse yter reparasjons- og vedlikeholdstjenester for kjøretøyer uten å være medlemmer av kjøretøyprodusentens distribusjonssystem,
- 46) «godkjent reparatør» en fysisk eller juridisk person som yter reparasjons- og vedlikeholdstjenester for kjøretøyer, og som opererer innenfor produsentens distribusjonssystem,
- 47) «uavhengig reparatør» en fysisk eller juridisk person som yter reparasjons- og vedlikeholdstjenester for kjøretøyer, og som ikke opererer innenfor produsentens distribusjonssystem,
- 48) «opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer» alle opplysninger, herunder alle senere endringer og tillegg, som kreves for diagnose, vedlikehold og inspeksjon av et kjøretøy, for å forberede det for teknisk kontroll, reparasjon, omprogrammering eller reinitialisering, eller for fjerndiagnosestøtte for kjøretøyet eller montering av deler og utstyr på kjøretøyet, og som produsenten stiller til rådighet for sine godkjente partnere, forhandlere og reparatører, eller som brukes av produsenten til reparasjons- og vedlikeholdsformål,
- 49) «opplysninger fra OBD-systemet» opplysninger som genereres av et system som befinner seg på et kjøretøy eller er koblet til en motor som er i stand til å oppdage funksjonssvikt og eventuelt angi forekomst av en slik ved hjelp av et varselsystem, som kan fastslå det sannsynlige stedet for funksjonssvikt ved hjelp av opplysninger som er lagret i et dataminne, og som kan sende disse opplysningene ut fra kjøretøyet,
- 50) «bringe i omsetning» gjøre et kjøretøy, et system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utstyr tilgjengelig i Unionen for første gang,
- 51) «gjøre tilgjengelig på markedet» enhver levering av et kjøretøy, et system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utstyr for distribusjon eller bruk på markedet i forbindelse med forretningsvirksomhet, mot betaling eller vederlagsfritt,
- 52) «ibruktaking» første gang et kjøretøy, et system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utstyr tas i bruk i Unionen for det formålet de er beregnet på,

- 53) «registrering» den administrative tillatelsen til at et godkjent kjøretøy kan tas i bruk i veitrafikk; dette omfatter identifikasjon av kjøretøyet samt tildeling av et serienummer, som kalles registreringsnummer, enten dette er permanent eller midlertidig,
- 54) «virtuell prøvingsmetode» datasimulering, herunder beregninger, for å vise at et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet oppfyller de tekniske kravene i en rettsakt oppført i vedlegg II uten krav om bruk av et fysisk kjøretøy eller system, en fysisk komponent eller en fysisk separat teknisk enhet,
- 55) «alternative krav» administrative bestemmelser og tekniske krav som søker å sikre et nivå av funksjonssikkerhet, miljøvern og arbeidervern som i størst mulig grad tilsvarer nivået fastsatt i én eller flere av rettsaktene oppført i vedlegg II,
- 56) «vurdering på stedet» en kontroll som utføres i lokalene til den tekniske instansen eller en av dens underleverandører eller datterselskaper,
- 57) «tilsynsvurdering på stedet» en periodisk rutinemessig vurdering på stedet utenom den vurderingen på stedet som blir foretatt i forbindelse med førstegangs utpeking av den tekniske instansen eller en av dens underleverandører eller datterselskaper, eller i forbindelse med fornyelse av utpekingen,
- 58) «kjøretøyets produksjonsdato» den datoen da produksjonen av et kjøretøy ble avsluttet i samsvar med den godkjenningen produsenten har fått.

Artikkel 4

Kjøretøygrupper

- 1. I denne forordningen gjelder følgende kjøretøygrupper:
 - a) Gruppe M består av motorvogner som er konstruert og bygd hovedsakelig for transport av passasjerer og deres bagasje, inndelt som følger:
 - i) Gruppe M₁: Motorvogner med høyst åtte sitteplasser i tillegg til førersetet og uten ståplasser, uansett om antall sitteplasser er begrenset til førerens sitteplass.
 - ii) Gruppe M₂: Motorvogner med flere enn åtte sitteplasser i tillegg til førersetet og med en største masse på høyst 5 tonn, uansett om disse motorvognene har ståplasser.
 - iii) Gruppe M₃: Motorvogner med flere enn åtte sitteplasser i tillegg til førersetet og med en største masse på over 5 tonn, uansett om disse motorvognene har ståplasser.
 - b) Gruppe N består av motorvogner som er konstruert og bygd hovedsakelig for transport av gods, inndelt som følger:
 - i) Gruppe N₁: Motorvogner med en største masse på høyst 3,5 tonn.
 - ii) Gruppe N₂: Motorvogner med en største masse på over 3,5 tonn, men høyst 12 tonn.
 - iii) Gruppe N₃: Motorvogner med en største masse på over 12 tonn.
 - c) Gruppe O består av tilhengere, inndelt som følger:
 - i) Gruppe O₁: Tilhengere med en største masse på høyst 0,75 tonn.
 - ii) Gruppe O₂: Tilhengere med en største masse på over 0,75 tonn, men høyst 3,5 tonn.
 - iii) Gruppe O₃: Tilhengere med en største masse på over 3,5 tonn, men høyst 10 tonn.
 - iv) Gruppe O₄: Tilhengere med en største masse på over 10 tonn.
- 2. Kriteriene for klassifisering av kjøretøyer, kjøretøytyper, varianter og versjoner er angitt i vedlegg I.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82, som endrer vedlegg I med hensyn til kjøretøytyper og karosserityper for å ta hensyn til den tekniske utviklingen.

KAPITTEL II

ALMINNELIGE FORPLIKTELSE

*Artikkel 5***Tekniske krav**

1. Kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enhetene skal oppfylle kravene i rettsaktene oppført i vedlegg II.
2. Kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter anses for ikke å være i samsvar med denne forordningen særlig i følgende tilfeller:
 - a) Dersom de avviker fra opplysningene i EU-typegodkjenningsdokumentene og deres vedlegg, eller avviker mer fra de beskrivende opplysningene i prøvingsrapportene enn det som er tillatt i den relevante rettsakten.
 - b) Dersom ytelseskriteriene eller grenseverdiene for serieproduksjon som er fastsatt i den relevante rettsakten, ikke overholdes under alle vilkårene fastsatt i den relevante rettsakten.
 - c) Dersom godkjenningmyndighetene, markedstilsynsmyndighetene eller Kommisjonen ikke kan reprodusere opplysninger gitt av produsenten i opplysningsdokumentet under alle vilkårene fastsatt i den relevante rettsakten.

Bare kontroller, prøvinger, inspeksjoner og vurderinger som foretas av eller utføres på vegne av godkjenningmyndighetene, markedstilsynsmyndighetene eller Kommisjonen, skal tas i betraktning ved vurdering av overholdelse i henhold til dette nummeret.

3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82, som endrer vedlegg II for å ta hensyn til den tekniske og regelverksmessige utviklingen ved å innføre og oppdatere henvisningene til rettsaktene som inneholder kravene som kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter må oppfylle.

*Artikkel 6***Medlemsstatenes forpliktelser**

1. Medlemsstatene skal opprette eller utpeke sine egne godkjenningmyndigheter og markedstilsynsmyndigheter. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om opprettelse og utpeking av slike myndigheter.

Underretningen skal inneholde navnet på disse myndighetene, deres adresser, herunder e-postadresse, og deres ansvarsområder. Kommisjonen skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over godkjenningmyndighetene og markedstilsynsmyndighetene med kontaktopplysninger.

Medlemsstatene skal sikre at deres egne godkjenningmyndigheter og markedstilsynsmyndigheter skiller strengt mellom roller og ansvarsområder, og at hver av dem fungerer uavhengig av hverandre. Disse myndighetene kan være innenfor samme organisasjon, forutsatt at deres aktiviteter administreres uavhengig som en del av separate strukturer.

2. En medlemsstat der mer enn én godkjenningmyndighet er ansvarlig for godkjenning av kjøretøyer, herunder godkjenning av enkeltkjøretøyer, skal utpeke en av dem som har kompetanse til å utstede typegodkjenninger, som eneste godkjenningmyndighet med ansvar for informasjonsutveksling med godkjenningmyndighetene i andre medlemsstater for formålene nevnt i artikkel 11, og for å oppfylle forpliktelsene fastsatt i kapittel XV.
3. En medlemsstat der mer enn én markedstilsynsmyndighet har ansvar for markedstilsyn, skal utpeke én av dem som eneste markedstilsynsmyndighet med ansvar for informasjonsutveksling med markedstilsynsmyndighetene i andre medlemsstater for formålene nevnt i artikkel 11.
4. Medlemsstatene skal tillate at bare kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter som oppfyller kravene i denne forordningen, bringes i omsetning, registreres eller tas i bruk.
5. Medlemsstatene skal ikke forby, begrense eller hindre at kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter som oppfyller kravene i denne forordningen, bringes i omsetning, registreres eller tas i bruk, unntatt i tilfellene fastsatt i kapittel XI.

Som unntak fra første ledd i dette nummeret kan medlemsstatene beslutte å ikke tillate at kjøretøyer som er typegodkjent i samsvar med denne forordningen, men som overskrider de harmoniserte dimensjonene, vektene og aksellastene fastsatt i vedlegg I til rådsdirektiv 96/53/EF⁽¹⁾, kjøres på vei, bringes i omsetning, registreres eller tas i bruk.

6. Medlemsstatene skal organisere og utføre markedstilsyn og kontroll av kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter som innføres på markedet, i samsvar med denne forordningen og kapittel III i forordning (EF) nr. 765/2008.

7. Medlemsstatene skal treffe nødvendige tiltak for å sikre at markedstilsynsmyndighetene har rett, dersom de anser det som nødvendig og berettiget, til å få adgang til lokalene til markedsdeltakere på deres territorium, og til å ta eventuelle nødvendige stikkprøver av kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter med henblikk på samsvarsprøving.

8. Medlemsstatene skal regelmessig gjennomgå og vurdere hvordan deres typegodkjenningsaktiviteter fungerer. Slike gjennomganger og vurderinger skal utføres minst hvert fjerde år, og resultatene skal meddeles Kommisjonen og forumet for utveksling av opplysninger om gjennomføring nevnt i artikkel 11 (heretter kalt «forumet»).

Medlemsstatene skal gjøre et sammendrag av resultatene av periodiske gjennomganger og vurderinger tilgjengelig for offentligheten.

Medlemsstatene skal rapportere til Kommisjonen og forumet om hvordan de behandler eventuelle anbefalinger nevnt i artikkel 11 nr. 5 utstedt av forumet.

9. Medlemsstatene skal regelmessig gjennomgå og vurdere hvordan deres markedstilsynsaktiviteter fungerer. Slike gjennomganger og vurderinger skal utføres minst hvert fjerde år, og resultatene skal meddeles Kommisjonen og forumet.

Medlemsstatene skal gjøre et sammendrag av resultatene av periodiske gjennomganger og vurderinger tilgjengelig for offentligheten.

Medlemsstatene skal rapportere til Kommisjonen og forumet om hvordan de behandler eventuelle anbefalinger nevnt i artikkel 11 nr. 5 utstedt av forumet.

10. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter der det fastsettes felles kriterier for formatet for rapportering om gjennomganger og vurderingene nevnt i nr. 8 og 9 i denne artikkelen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

Artikkel 7

Godkjenningsmyndighetenes forpliktelser

1. Godkjenningsmyndighetene skal godkjenne bare kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter som oppfyller kravene i denne forordningen.

2. Godkjenningsmyndighetene skal utføre sine oppgaver på en uavhengig og upartisk måte. De skal ivareta fortrolighet for å verne forretningshemmeligheter, med forbehold for forpliktelsen fastsatt i artikkel 9 nr. 4 om å gjøre opplysninger tilgjengelige for Kommisjonen og andre relevante opplysningskrav fastsatt i unionsretten for å verne brukernes interesser i Unionen.

Godkjenningsmyndighetene skal samarbeide effektivt, og skal utveksle opplysninger som er relevante for deres rolle og funksjoner.

3. For å gjøre det mulig for markedstilsynsmyndighetene å foreta kontroller skal godkjenningsmyndighetene gjøre de nødvendige opplysningene om typegodkjenningen av kjøretøyene, systemene, komponentene og de separate tekniske enhetene som er gjenstand for samsvarskontroller, tilgjengelige for markedstilsynsmyndighetene. Disse opplysningene skal minst omfatte opplysningene i EU-typegodkjenningsdokumentet og dets vedlegg nevnt i artikkel 28 nr. 1. Godkjenningsmyndighetene skal gi disse opplysningene til markedstilsynsmyndighetene uten unødig opphold.

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 96/53/EF av 25. juli 1996 om fastsettelse av største tillatte dimensjoner i innenlands og internasjonal trafikk og av største tillatte totalvekt i internasjonal trafikk for visse veigående kjøretøyer i Fellesskapet (EFT L 235 av 17.9.1996, s. 59).

4. Dersom en godkjenningsmyndighet har blitt underrettet i samsvar med kapittel XI om at et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet er mistenkt for å utgjøre en alvorlig risiko eller for manglende samsvar, skal den treffe alle nødvendige tiltak for å gjennomgå den tildelte typegodkjenningen, og skal eventuelt rette opp eller tilbakekalle typegodkjenningen, avhengig av årsakene og alvorlighetsgraden til de avdekkede avvikene.

Artikkel 8

Markedstilsynsmyndighetenes forpliktelser

1. Markedstilsynsmyndighetene skal foreta regelmessige kontroller for å kontrollere at kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter oppfyller de relevante kravene. Slike kontroller skal utføres i et passende omfang gjennom dokumentkontroll, og dersom det er relevant, skal laboratorieundersøkelser og prøvinger på vei foretas på grunnlag av statistisk relevante stikkprøver.

Når markedstilsynsmyndighetene foretar slike kontroller, skal de ta hensyn til

- a) etablerte prinsipper for risikovurdering,
- b) begrunnede klager, og
- c) alle andre relevante opplysninger, herunder opplysninger som utveksles i forumet, og prøvingsresultater offentliggjort av anerkjente tredjeparter som oppfyller kravene fastsatt i gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 13 nr. 10.

2. Uten at det berører nr. 1, skal markedstilsynsmyndighetene i hver medlemsstat utføre minst et minsteantall prøvinger av kjøretøyer per år. Dette minsteantallet prøvinger per medlemsstat skal være en per 40 000 nye motorvogner som er registrert i medlemsstaten i det foregående året, men det skal ikke være færre enn fem prøvinger.

Hver prøving skal kontrollere samsvar med de gjeldende rettsaktene oppført i vedlegg II.

3. Markedstilsynsmyndigheter som utfører flere enn fem prøvinger per år, skal foreta minst 20 % av minsteantallet prøvinger i form av utslippstilknyttede prøvinger tilsvarende typegodkjenningsprøvinger som dekker alle gjeldende utslippsrelaterte krav til den undersøkte typen fastsatt i rettsaktene oppført i vedlegg II.

4. Markedstilsynsmyndigheten i én medlemsstat kan avtale med markedstilsynsmyndigheten i en annen medlemsstat at markedstilsynsmyndigheten i den andre medlemsstaten utfører prøvingene som kreves i henhold til nr. 2 og 3.

5. Markedstilsynsmyndigheten i en medlemsstat kan avtale med Kommisjonen at Kommisjonen skal utføre prøvinger som kreves i henhold til nr. 3, på denne medlemsstatens bekostning. Eventuelle prøvinger som utføres i henhold til dette nummeret, skal medregnes i det minsteantallet prøvinger som kreves i henhold til nr. 2.

6. Hver medlemsstat skal en gang i året utarbeide en omfattende oversikt over planlagte markedstilsynskontroller som den skal framlegge for forumet senest 1. mars.

7. Hvert annet år skal hver medlemsstat utarbeide en rapport om resultatene av de samsvarskontrollene den har utført i de to foregående årene. Rapporten skal framlegges for forumet senest 30. september året etter den aktuelle toårsperioden.

8. Markedstilsynsmyndighetene skal kreve at markedsdeltakerne gjør tilgjengelig for myndighetene den dokumentasjonen, de opplysningene og andre tekniske spesifikasjoner, herunder tilgang til programvare og algoritmer, som myndighetene anser nødvendige for å utføre sine markedstilsynsaktiviteter.

9. For typegodkjente kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter skal markedstilsynsmyndighetene ta behørig hensyn til samsvarssertifikater, typegodkjenningsmerker eller typegodkjenningsdokumenter som markedsdeltakerne framlegger.

10. Markedstilsynsmyndighetene skal treffe egnede tiltak for å varsle brukere på territoriet til deres medlemsstater innen en rimelig frist om farer som de selv eller Kommisjonen har påvist med hensyn til et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet, for å forebygge eller redusere risikoen for personskader eller annen skade, herunder ved å gjøre disse opplysningene tilgjengelige på markedstilsynsmyndighetens nettsted.

Markedstilsynsmyndighetene skal samarbeide med markedsdeltakerne om tiltak som kan forebygge eller redusere risiko forårsaket av kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter som disse markedsdeltakerne har gjort tilgjengelige på markedet.

11. Dersom markedstilsynsmyndighetene i en medlemsstat beslutter å trekke et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet tilbake fra markedet i samsvar med kapittel XI, skal de underrette den berørte markedsdeltakeren og vedkommende godkjenningmyndighet.

12. Markedstilsynsmyndighetene skal utføre sine oppgaver på en uavhengig og upartisk måte. De skal ivareta fortrolighet for å verne forretningshemmeligheter, med forbehold for forpliktelsen fastsatt i artikkel 9 nr. 4 om å gjøre opplysninger tilgjengelige for Kommisjonen og andre relevante opplysningskrav fastsatt i unionsretten for å verne brukernes interesser i Unionen.

13. Markedstilsynsmyndighetene i de ulike medlemsstatene skal samordne sine markedstilsynsaktiviteter, samarbeide med hverandre og dele resultatene av disse aktivitetene med hverandre og med forumet. Dersom det er relevant, skal markedstilsynsmyndighetene komme til enighet om arbeidsfordeling og spesialisering.

14. Dersom mer enn én myndighet i en medlemsstat har ansvar for markedstilsyn og kontroll med ytre grenser, skal disse myndighetene samarbeide effektivt og formålstjenlig, og skal utveksle opplysninger som er relevante for deres respektive roller og funksjoner.

15. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter der det fastsettes felles kriterier for å fastsette et passende omfang av samsvarskontrollene som er nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, og der det fastsettes felles kriterier for formatet for oversikten og rapporteringen nevnt i henholdsvis nr. 6 og 7 i denne artikkelen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

Artikkel 9

Kommisjonens samsvarskontroll

1. Kommisjonen skal organisere og for egen regning utføre prøvinger og inspeksjoner for å kontrollere at kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter oppfyller de relevante kravene.

Prøvingene og inspeksjonene skal gjennomføres blant annet ved hjelp av laboratorieundersøkelser og prøvinger på vei, på grunnlag av statistisk relevante stikkprøver, og skal suppleres med dokumentkontroll.

Når Kommisjonen utfører disse prøvingene og inspeksjonene, skal den ta hensyn til

- a) etablerte prinsipper for risikovurdering,
- b) begrunnede klager, og
- c) alle andre relevante opplysninger, herunder opplysninger som utveksles i forumet, prøvingsresultater offentliggjort av anerkjente tredjeparter som oppfyller kravene fastsatt i gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 13 nr. 10, opplysninger om ny teknologi på markedet og rapporter fra fjernmåling på vei.

Kommisjonen kan overdra gjennomføringen av prøvinger eller inspeksjoner til tekniske instanser; i så fall skal den tekniske instansen opptre på vegne av Kommisjonen. Dersom Kommisjonen overdrar gjennomføringen av prøvinger eller inspeksjoner til tekniske instanser i henhold til denne artikkelen, skal Kommisjonen sikre at den tekniske instansen som blir brukt, ikke er den samme som den tekniske instansen som utførte den opprinnelige typegodkjenningssprøvingen.

Disse prøvingene og inspeksjonene kan utføres

- a) på nye kjøretøyer levert av produsenter eller andre markedsdeltakere, som fastsatt i nr. 2,
- b) på registrerte kjøretøyer med samtykke fra innehaveren av kjøretøyets vognkort.

2. Produsenter som innehar typegodkjenninger, eller andre markedsdeltakere skal på anmodning framlegge for Kommisjonen, mot en rimelig godtgjøring, et statistisk relevant antall produserte kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter som velges av Kommisjonen, og som er representative for de kjøretøyene, systemene, komponentene og separate tekniske enhetene som kan bringes i omsetning i henhold til denne typegodkjenningen. Slike kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter skal leveres til prøving på det tidspunktet og stedet og for det tidsrommet som Kommisjonen krever.

3. Før Kommisjonen utfører sine prøvinger og inspeksjoner, skal den underrette den medlemsstaten som ga typegodkjenningen, og den medlemsstaten der kjøretøyet, systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten er gjort tilgjengelig på markedet.

Medlemsstatene skal samarbeide med Kommisjonen når Kommisjonen utfører prøvingene og inspeksjonene.

4. For å gjøre det mulig for Kommisjonen å utføre prøvingene og inspeksjonene i henhold til denne artikkelen skal medlemsstatene uten unødig opphold gjøre de nødvendige opplysningene om typegodkjenningen av kjøretøyene, systemene, komponentene og de separate tekniske enhetene som er gjenstand for samsvarskontroll, tilgjengelige for Kommisjonen. Disse opplysningene skal minst omfatte opplysningene i EU-typegodkjenningsdokumentet og dets vedlegg nevnt i artikkel 28 nr. 1.

5. Produsentene skal gjøre tilgjengelig for Kommisjonen, vederlagsfritt og uten unødig opphold, eventuelle data som er nødvendige for samsvarskontroll, og som ikke finnes i EU-typegodkjenningsdokumentet og dets vedlegg nevnt i artikkel 28 nr. 1.

Slike data skal omfatte alle parametere og innstillinger som er nødvendige for å kunne gjenskape nøyaktig de prøvingsforholdene som gjaldt da typegodkjenningsprøvingen ble utført. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter hvilke data som skal gjøres tilgjengelige, med forbehold for vern av forretningshemmeligheter og personopplysninger i henhold til unionsretten og nasjonal rett. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

6. Dersom Kommisjonen fastslår at kjøretøyene, systemene, komponentene eller de separate tekniske enhetene ikke oppfyller typegodkjenningskravene fastsatt i denne forordningen, at kjøretøyene, systemene, komponentene eller de separate tekniske enhetene ikke er i samsvar med typegodkjenningen, eller at typegodkjenningen er gitt på grunnlag av uriktige data, skal den iverksette framgangsmåten fastsatt i artikkel 53 eller 54.

Dersom prøvingene og inspeksjonene reiser tvil om selve typegodkjenningens korrekthet, skal Kommisjonen umiddelbart underrette den eller de vedkommende godkjenningsmyndighetene samt forumet.

Kommisjonen skal underrette vedkommende godkjenningsmyndigheter og markedstilsynsmyndigheter slik at de innen en rimelig frist kan treffe egnede tiltak for å varsle brukere i Unionen om ethvert manglende samsvar som den har påvist med hensyn til et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet, for å forebygge eller redusere risikoen for personskader eller annen skade.

Kommisjonen skal offentliggjøre en rapport om resultatene av de samsvarskontrollprøvingene den har utført, og skal oversende sine resultater til medlemsstatene og til forumet. Rapporten skal inneholde nærmere opplysninger om de kjøretøyene, systemene, komponentene og separate tekniske enhetene som er vurdert, identiteten til den berørte produsenten samt en kort beskrivelse av resultatene, herunder eventuelt arten av det manglende samsvaret.

Artikkel 10

Kommisjonens vurderinger

1. Kommisjonen skal organisere og utføre vurderinger av framgangsmåtene som er iverksatt av godkjenningsmyndighetene som har gitt EU-typegodkjenninger i de fem siste årene før vurderingen, særlig for framgangsmåtene for å gi typegodkjenning, for å kontrollere produksjonssamsvar og for å utpeke og overvåke tekniske instanser. Slike vurderinger skal omfatte en evaluering ved hjelp av stikkprøver av at typegodkjenningene som er gitt i de fem siste årene før vurderingen, oppfyller gjeldende krav nevnt i artikkel 26 nr. 2 bokstav c).

2. Vurderingene skal ta sikte på å bistå godkjenningsmyndighetene som gir EU-typegodkjenninger, for å sikre ensartet anvendelse av denne forordningen og utveksle erfaringer om beste praksis.

3. Vurderingene skal utføres i samsvar med lovgivningen i den berørte medlemsstaten, idet det tas behørig hensyn til de berørte myndighetenes rettigheter, og skal være i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet. Kommisjonen skal utføre sine oppgaver på en uavhengig og upartisk måte, og skal ivareta fortrolighet for å beskytte forretningshemmeligheter i samsvar med gjeldende lovgivning. Kommisjonen skal bære kostnadene som følger av slike vurderinger.

4. Vedkommende godkjenningsmyndigheter skal lette vurderingen ved å samarbeide med Kommisjonen, og skal gi den all nødvendig bistand og all nødvendig dokumentasjon.

5. Kommisjonen skal sikre at personellet som deltar i vurderingen, har tilstrekkelige kvalifikasjoner og har fått tilstrekkelig veiledning. Kommisjonen skal i tilstrekkelig tid før vurderingen underrette medlemsstatene og vedkommende godkjenningmyndigheter om hvilken dato vurderingen skal begynne, og om identiteten til personellet som skal utføre vurderingen. Vurderingen i lokalene til vedkommende godkjenningmyndighet skal normalt ikke vare mer enn to dager, og skal ikke under noen omstendighet vare mer enn tre dager.

6. Hver godkjenningmyndighet som har gitt minst én EU-typegodkjenning i løpet av en femårsperiode, skal vurderes av Kommisjonen én gang i denne perioden.

Som unntak fra første ledd kan vurderingen av en godkjenningmyndighet skje mindre hyppig dersom Kommisjonen anser at den første vurderingen av denne myndigheten viser at det er innført framgangsmåter som sikrer effektiv anvendelse av denne forordningen, idet det tas hensyn til virkeområdet for og omfanget av EU-typegodkjenninger som er gitt.

7. Kommisjonen skal formidle resultatet av vurderingen, herunder eventuelle anbefalinger, til forumet og offentliggjøre et sammendrag av resultatet. Forumet skal gjennomgå resultatet av vurderingen.

8. Medlemsstatene skal rapportere til Kommisjonen og til forumet om hvordan de behandler eventuelle anbefalinger som inngår i resultatet av vurderingen.

9. Idet det tas behørig hensyn til forumets synspunkter, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter der det fastsettes felles kriterier for fastsettelse av omfanget av og metodene som brukes til å vurdere sammensetningen av vurderingsgruppen, planen for vurderingene for en periode på minst fem år samt de særlige vilkårene for at hyppigheten av slike vurderinger kan reduseres. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

Artikkel 11

Forum for utveksling av opplysninger om gjennomføring

1. Kommisjonen skal etablere, lede og forvalte et forum for utveksling av opplysninger om gjennomføring (heretter kalt «forumet»).

Forumet skal bestå av representanter som utnevnes av hver medlemsstat og representerer deres godkjenningmyndigheter og markedstilsynsmyndigheter.

Dersom det er relevant, kan tekniske instanser, anerkjente tredjeparter som oppfyller kravene fastsatt i gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 13 nr. 10, og representanter for Europaparlamentet, bransjen og de relevante markedsdeltakerne samt for berørte parter innen miljø- og sikkerhetsspørsmål inviteres som observatører i forumet i samsvar med forretningsordenen nevnt i nr. 7 i denne artikkelen.

Målet med forumets rådgivende oppgaver skal være å fremme beste praksis for å lette ensartet tolkning og gjennomføring av denne forordningen, utveksling av opplysninger om gjennomføringsproblemer, samarbeid, særlig med hensyn til vurdering, utpeking og overvåking av tekniske instanser, utvikling av arbeidsmetoder og -verktøy, utvikling av en framgangsmåte for elektronisk informasjonsutveksling og vurdering av harmoniserte gjennomføringsprosjekter og sanksjoner.

2. Forumet skal vurdere

- a) saker knyttet til en ensartet fortolkning av kravene fastsatt i denne forordningen og i rettsaktene oppført i vedlegg II under gjennomføringen av disse kravene,
- b) resultatene av aktivitetene knyttet til typegodkjenning og markedstilsyn som er gjennomført av medlemsstatene i samsvar med artikkel 6 nr. 8 og 9,
- c) resultatene av prøvinger og inspeksjoner utført av Kommisjonen i samsvar med artikkel 9,
- d) vurderingene utført av Kommisjonen i samsvar med artikkel 10,
- e) prøvingsrapportene om mulig manglende samsvar framlagt av anerkjente tredjeparter som oppfyller kravene fastsatt i gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 13 nr. 10,
- f) resultatene av produksjonssamsvarsaktiviteter utført av godkjenningmyndighetene i samsvar med artikkel 31,

- g) opplysningene framlagt av medlemsstatene i henhold til artikkel 67 nr. 6 om deres framgangsmåter for vurdering av, utpeking av og underretning om tekniske instanser og for overvåking av tekniske instanser,
 - h) spørsmål av generell betydning for gjennomføringen av kravene fastsatt i denne forordningen i forbindelse med vurdering, utpeking og overvåking av tekniske instanser i samsvar med artikkel 67 nr. 10 og artikkel 78 nr. 4,
 - i) markedsdeltakernes overtredelser,
 - j) gjennomføring av korrigerende eller restriktive tiltak fastsatt i kapittel XI,
 - k) planlegging, samordning og resultater av markedstilsynsaktiviteter,
 - l) spørsmål om tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer fastsatt i kapittel XIV, særlig spørsmål som gjelder gjennomføringen av framgangsmåtene fastsatt i artikkel 65.
3. På grunnlag av rapportene framlagt av medlemsstatene i samsvar med artikkel 8 nr. 7 skal Kommisjonen annethvert år offentliggjøre en sammendragsrapport om markedstilsynsaktiviteter.
4. Kommisjonen skal hvert år framlegge et sammendrag av forumets aktiviteter for Europaparlamentet.
5. Som del av sin rådgivende oppgave og idet det tas hensyn til resultatet av vurderingene i henhold til nr. 2, kan forumet avgi en uttalelse eller utstede en anbefaling.
- Dersom forumet avgir en uttalelse eller utsteder anbefalinger, skal det bestrebe seg på å oppnå konsensus. Dersom det ikke er mulig å oppnå konsensus, skal forumet avgi sin uttalelse eller utstede sine anbefalinger med simpelt flertall blant medlemsstatene. Hver medlemsstat skal ha én stemme. Medlemsstater med avvikende standpunkter kan be om at deres standpunkter og begrunnelsen for disse registreres i forumets uttalelse eller anbefalinger.
6. Når Kommisjonen vedtar gjennomføringsrettsakter, skal den ta behørig hensyn til uttalelsene avgitt av forumet i samsvar med nr. 5.
7. Forumet fastsetter sin forretningsorden.

Artikkel 12

Elektronisk datautveksling

1. Kommisjonen og medlemsstatene skal bruke det felles sikre elektroniske utvekslingssystemet nevnt i artikkel 27 til EU-typegodkjenningsdokumenter og deres vedlegg nevnt i artikkel 28 nr. 1, herunder til eventuelle prøvingsrapporter samt endringer, avslag eller tilbakekallinger av en EU-typegodkjenning.

Kommisjonen og medlemsstatene skal bruke systemet for rask utveksling av opplysninger (RAPEX), som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/95/EF⁽¹⁾, og informasjons- og kommunikasjonssystemet for markedstilsyn (ICSMS), som ble opprettet ved forordning (EF) nr. 765/2008, til markedstilsyn, tilbakekalling og andre relevante aktiviteter mellom markedstilsynsmyndighetene, medlemsstatene og Kommisjonen.

2. Fra 5. juli 2026 og i samsvar med artikkel 37 skal medlemsstatene gjennom kjøretøyets understellsnummer gjøre tilgjengelig for offentligheten samsvarssertifikatet for hvert kjøretøy som strukturerte data i elektronisk format i det felles sikre elektroniske utvekslingssystemet.

Fra 5. juli 2026 og i samsvar med artikkel 37 skal medlemsstatene gjøre tilgjengelig for offentligheten opplysningene i samsvarssertifikatet, unntatt kjøretøyets understellsnummer, som strukturerte data i elektronisk format i det felles sikre elektroniske utvekslingssystemet.

Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter formatet og kriteriene for offentlig tilgang til opplysningene nevnt i første og andre ledd i dette nummeret. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/95/EF av 3. desember 2001 om alminnelig produktsikkerhet (EFT L 11 av 15.1.2002, s. 4).

3. Kommisjonen skal treffe alle nødvendige tiltak for å opprette et grensesnitt mellom det felles sikre elektroniske utvekslingssystemet nevnt i artikkel 27, RAPEX og ICSMS for å lette markedstilsynsaktivitetene og sikre samordning, sammenheng og nøyaktighet i opplysningene som formidles til forbrukerne og tredjeparter.

4. Medlemsstatene skal bruke det felles sikre elektroniske utvekslingssystemet nevnt i artikkel 27 til å gjøre en liste over de EU-typegodkjenningene av kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter som de har gitt, endret, nektet eller tilbakekalt, samt en liste over de tekniske instansene som har utført prøvingene for de respektive EU-typegodkjenningene, tilgjengelig for offentligheten fra 1. september 2022.

Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter formatet og kriteriene for offentlig tilgang til opplysningene nevnt i første ledd i dette nummeret. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

5. Kommisjonen skal utarbeide et verktøy for å gjøre prøvingsresultater og klager på ytelsen til kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter fra anerkjente tredjeparter som oppfyller kravene fastsatt i gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 13 nr. 10, offentlig tilgjengelige.

Artikkel 13

Produsentenes alminnelige forpliktelser

1. Produsentene skal sikre at kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter som de har produsert, og som bringes i omsetning, er produsert og godkjent i samsvar med kravene fastsatt i denne forordningen, særlig kravene i artikkel 5.

2. Produsentene er ansvarlige overfor godkjenningsmyndigheten for alle aspekter ved framgangsmåten for godkjenning og for å sikre produksjonssamsvar.

Ved etappevis typegodkjenning er produsentene også ansvarlige for godkjenning og produksjonssamsvar for de systemene, komponentene eller separate tekniske enhetene som de har tilføyd i den aktuelle etappen i kjøretøyets oppbygging. Produsenter som endrer komponenter, systemer eller separate tekniske enheter som allerede er godkjent i tidligere etapper, har ansvar for typegodkjenning og produksjonssamsvar for de endrede komponentene, systemene eller separate tekniske enhetene. Produsenter som er ansvarlige for den forrige etappen, skal gi opplysninger til produsentene som er ansvarlige for den etterfølgende etappen, om eventuelle endringer som kan påvirke typegodkjenningen av komponenten, systemet, den separate tekniske enheten eller av hele kjøretøyet. Disse opplysningene skal framlegges så snart den nye utvidelsen for hele kjøretøytypen er gitt, og senest på startdatoen for produksjon av det delvis oppbygde kjøretøyet.

3. Produsenter som endrer et delvis oppbygd kjøretøy slik at det klassifiseres i en annen kjøretøygruppe, med den konsekvensen at de kravene som allerede er vurdert i en tidligere etappe av typegodkjenningen, er endret, er også ansvarlige for å oppfylle de kravene som gjelder for den kjøretøygruppen som det endrede kjøretøyet tilhører.

4. Med sikte på EU-typegodkjenning av kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter skal en produsent som er etablert utenfor Unionen, utpeke en representant som er etablert i Unionen, til å representere seg overfor godkjenningsmyndigheten. Denne produsenten skal også utpeke én representant som er etablert i Unionen med henblikk på markedstilsyn, og dette kan være den samme som representanten som er utpekt med henblikk på EU-typegodkjenning.

5. Produsentene skal sikre at deres kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter ikke er konstruert for å innarbeide strategier eller andre metoder som endrer den ytelsen som er konstatert under prøvingsprosedyrene, på en slik måte at de ikke er i samsvar med denne forordningen når de brukes under forhold som med rimelighet kan forventes under normal drift.

6. Produsentene skal fastsette prosedyrer for å sikre at serieproduksjon av kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter fortsatt er i samsvar med den godkjente typen.

7. Produsentene skal undersøke alle klager som de mottar i forbindelse med risikoer, mistanke om hendelser eller manglende samsvar knyttet til kjøretøyer, systemer, komponenter, separate tekniske enheter, deler og utstyr som de har brakt i omsetning.

Produsentene skal oppbevare dokumentasjon på slike klager, herunder for hver klage en beskrivelse av spørsmålet samt de opplysningene som trengs for tydelig å identifisere berørt kjøretøytype, system, komponent, separat teknisk enhet, del eller utstyr, og ved begrunnede klager skal produsentene holde sine distributører og importører underrettet om saken.

8. I tillegg til lovfestede produsentmerker som er festet på deres kjøretøyer, og typegodkjenningsmerker som er festet på deres komponenter eller separate tekniske enheter i samsvar med artikkel 38, skal produsentene angi sitt navn, firma eller registrerte varemerke samt sin kontaktadresse i Unionen på sine kjøretøyer, komponenter eller separate tekniske enheter som gjøres tilgjengelige på markedet, eller dersom dette ikke er mulig, på emballasjen eller i et dokument som følger med komponenten eller den separate tekniske enheten.

9. Produsentene skal så lenge de har ansvaret for et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet, sikre at oppbevarings- og transportvilkårene ikke setter disses samsvar med kravene fastsatt i denne forordningen i fare.

10. Uten at det berører artikkel 9 nr. 5, og med forbehold for vern av forretningshemmeligheter og personopplysninger i henhold til unionsretten og nasjonal rett, skal produsenter av kjøretøyer gjøre tilgjengelig de dataene som er nødvendige for tredjeparts prøving for mulig manglende samsvar, herunder alle parametere og innstillinger som er nødvendige for å kunne gjenskape nøyaktig de prøvingsforholdene som gjaldt da typegodkjenningsprøvingen ble utført.

For formålene i første ledd i dette nummeret skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter hvilke data som skal gjøres tilgjengelige gratis, samt hvilke krav som skal oppfylles av tredjeparter for å godtgjøre deres rettmessige interesse innen offentlig sikkerhet eller miljøvern samt deres tilgang til egnede prøvingsanlegg. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

Artikkel 14

Produsentenes forpliktelser med hensyn deres kjøretøyer, systemer, komponenter, separate tekniske enheter, deler og utstyr som ikke oppfyller kravene, eller som utgjør en alvorlig risiko

1. Dersom et kjøretøy, et system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utstyr som er brakt i omsetning eller tatt i bruk, ikke er i samsvar med denne forordningen, eller dersom typegodkjenningen er gitt på grunnlag av uriktige data, skal produsenten umiddelbart treffe nødvendige korrigerende tiltak for å bringe kjøretøyet, systemet, komponenten, den separate tekniske enheten, delen eller utstyret i samsvar med kravene, trekke den/det tilbake fra markedet eller tilbakekalle den/det, etter hva som er relevant.

Produsenten skal umiddelbart underrette godkjenningsmyndigheten som ga typegodkjenningen, og gi nærmere opplysninger om det manglende samsvaret og om eventuelle tiltak som er truffet.

2. Dersom kjøretøyet, systemet, komponenten, den separate tekniske enheten, delen eller utstyret utgjør en alvorlig risiko, skal produsenten umiddelbart gi godkjenningsmyndighetene og markedstilsynsmyndighetene detaljerte opplysninger om risikoen og om eventuelle tiltak som er truffet i den forbindelse.

3. Produsentene skal oppbevare EU-typegodkjenningsdokumentene og deres vedlegg nevnt i artikkel 28 nr. 1 i et tidsrom på ti år etter utløpet av gyldighetstiden for EU-typegodkjenningen av et kjøretøy, og i et tidsrom på fem år etter utløpet av gyldighetstiden for EU-typegodkjenningen av et system, en komponent eller en separat teknisk enhet.

Produsenter av et kjøretøy skal i et tidsrom på ti år fra kjøretøyet's produksjonsdato kunne stille til rådighet for godkjenningsmyndighetene en kopi av samsvarssertifikatene nevnt i artikkel 36.

4. Produsentene skal på begrunnet anmodning fra en nasjonal myndighet eller Kommisjonen gi nevnte myndighet eller Kommisjonen en kopi av EU-typegodkjenningsdokumentet eller tillatelsen nevnt i artikkel 55 nr. 1 som dokumentasjon på kjøretøyet's, systemets, komponentens eller den separate tekniske enhetens samsvar, på et språk som nevnte nasjonale myndighet eller Kommisjonen lett kan forstå.

Produsentene skal på begrunnet anmodning fra en nasjonal myndighet samarbeide med nevnte myndighet om alle tiltak som er truffet i samsvar med artikkel 20 i forordning (EF) nr. 765/2008 for å fjerne risikoene forbundet med kjøretøyet, systemet, komponenten, den separate tekniske enheten, delen eller utstyret som de har gjort tilgjengelig på markedet.

*Artikkel 15***Forpliktelser for produsentens representanter**

1. Produsentens representant skal utføre de oppgavene som er angitt i fullmakten fra produsenten. Fullmakten skal minst gi representanten mulighet til
 - a) å få tilgang til EU-typegodkjenningsdokumentet og dets vedlegg nevnt i artikkel 28 nr. 1, og til samsvarssertifikatet på et av Unionens offisielle språk; slik dokumentasjon skal være tilgjengelig for godkjenningmyndighetene og markedstilsynsmyndighetene i et tidsrom på ti år etter utløpet av gyldighetstiden for EU-typegodkjenningen av et kjøretøy, og i et tidsrom på fem år etter utløpet av gyldighetstiden for EU-typegodkjenningen av et system, en komponent eller en separat teknisk enhet,
 - b) på begrunnet anmodning fra en godkjenningmyndighet å gi denne myndigheten alle opplysninger, all dokumentasjon og eventuelle andre tekniske spesifikasjoner, herunder tilgang til programvare og algoritmer, som er nødvendig for å dokumentere produksjonssamsvar for et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet,
 - c) på anmodning fra godkjennings- eller markedstilsynsmyndighetene å samarbeide med disse om alle tiltak som er truffet for å fjerne alvorlig risiko forbundet med deres kjøretøyer, systemer, komponenter, separate tekniske enheter eller deler eller utstyr som omfattes av fullmakten,
 - d) umiddelbart å underrette produsenten om klager og rapporter i forbindelse med risikoer, mistanke om hendelser eller manglende samsvar knyttet til kjøretøyer, systemer, komponenter, separate tekniske enheter, deler eller utstyr som omfattes av fullmakten,
 - e) å ha rett til å bringe fullmakten til opphør uten sanksjoner dersom produsenten handler i strid med sine forpliktelser i henhold til denne forordningen.
2. En produsents representant som bringer fullmakten til opphør av årsakene nevnt i nr. 1 bokstav e), skal umiddelbart underrette både godkjenningmyndigheten som ga typegodkjenningen, og Kommisjonen.

I opplysningene som skal framlegges, skal det minst angis følgende:

- a) Datoen for opphør av fullmakten.
- b) Fram til hvilken dato fratredende produsentrepresentant kan angis i opplysningene som produsenten framlegger, herunder eventuelt salgsmateriell.
- c) Overdragelse av dokumenter, herunder aspekter vedrørende fortrolighet og eiendomsrett.
- d) Fratredende produsentrepresentants forpliktelse etter utløpet av fullmakten til å formidle til produsenten eller den tiltredende produsentrepresentanten eventuelle klager eller rapporter om risikoer og mistanke om hendelser knyttet til et kjøretøy, et system, en komponent, en separat tekniske enhet, en del eller utstyr som den fratredende produsentrepresentanten var utpekt som produsentens representant for.

*Artikkel 16***Importørenes forpliktelser**

1. Importører skal bringe i omsetning bare kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter som er i samsvar med denne forordningen.
2. Før importørene bringer typegodkjente kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter i omsetning, skal de kontrollere at disse omfattes av et gyldig EU-typegodkjenningsdokument, og at systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten har det påkrevde typegodkjenningssmerket og oppfyller kravene i artikkel 13 nr. 8.

Når det gjelder et kjøretøy, skal importøren sikre at det påkrevde samsvarssertifikatet følger med kjøretøyet.

3. Dersom et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet ikke oppfyller kravene i denne forordningen, særlig dersom den/det ikke er i samsvar med sin typegodkjenning, skal importørene ikke bringe i omsetning eller tillate at kjøretøyet, systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten tas i bruk eller registreres før den/det er brakt i samsvar.

4. Dersom et kjøretøy, et system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utstyr utgjør en alvorlig risiko, skal importørene underrette produsenten og markedstilsynsmyndighetene om dette. Når det gjelder typegodkjente kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter, skal importørene også underrette godkjenningmyndigheten som ga typegodkjenningen.
5. Importørene skal angi navn, firma eller registrert varemerke samt kontaktadresse på kjøretøyet, komponenten, den separate tekniske enheten, delen eller utstyret, eller dersom dette ikke er mulig, på emballasjen eller i et dokument som følger med komponenten, den separate tekniske enheten, delen eller utstyret.
6. Importørene skal sikre at kjøretøyet, systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten ledsages av instruksjoner og opplysninger i samsvar med artikkel 59 på det eller de offisielle språkene i de berørte medlemsstatene.
7. For å verne om forbrukernes helse og sikkerhet skal importørene oppbevare dokumentasjon på klager og tilbakekallinger knyttet til kjøretøyer, systemer, komponenter, separate tekniske enheter, deler eller utstyr som de har brakt i omsetning, og skal holde sine distributører underrettet om slike klager og tilbakekallinger.
8. Importørene skal umiddelbart underrette den aktuelle produsenten om eventuelle klager de har mottatt i forbindelse med risikoer, mistanke om hendelser eller manglende samsvar knyttet til kjøretøyer, systemer, komponenter, separate tekniske enheter, deler eller utstyr som de har brakt i omsetning.
9. Importørene skal så lenge de har ansvaret for et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet, sikre at oppbevarings- og transportvilkårene ikke setter disse samsvar med kravene fastsatt i denne forordningen i fare.

Artikkel 17

Importørenes forpliktelser med hensyn deres kjøretøyer, systemer, komponenter, separate tekniske enheter, deler og utstyr som ikke oppfyller kravene, eller som utgjør en alvorlig risiko

1. Dersom et kjøretøy, et system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utstyr som en importør har brakt i omsetning, ikke er i samsvar med denne forordningen, skal importøren under produsentens tilsyn umiddelbart treffe nødvendige korrigerende tiltak for å bringe kjøretøyet, systemet, komponenten, den separate tekniske enheten, delen eller utstyret i samsvar med kravene, trekke den/det tilbake fra markedet eller tilbakekalle den/det, etter hva som er relevant. Importørene skal også underrette produsenten og godkjenningmyndigheten som ga EU-typegodkjenningen.
 2. Dersom et kjøretøy, et system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utstyr som er brakt i omsetning, utgjør en alvorlig risiko, skal importørene umiddelbart framlegge detaljerte opplysninger om den alvorlige risikoen for produsentene, godkjenningmyndighetene og markedstilsynsmyndighetene.
- Importørene skal også underrette godkjennings- og markedstilsynsmyndighetene om eventuelle tiltak som er truffet, og gi nærmere opplysninger, særlig om den alvorlige risikoen og om eventuelle tiltak truffet av produsenten.
3. Importørene skal i et tidsrom på ti år etter utløpet av EU-typegodkjenningens gyldighetstid for et kjøretøy, og i et tidsrom på fem år etter utløpet av EU-typegodkjenningens gyldighetstid for et system, en komponent eller en separat teknisk enhet, oppbevare en kopi av EU-typegodkjenningsdokumentet med vedlegg som nevnt i artikkel 28 nr. 1, og sørge for at disse kan gjøres tilgjengelige for godkjenningmyndighetene og markedstilsynsmyndighetene på anmodning.
 4. Importørene skal på begrunnet anmodning fra en nasjonal myndighet gi nevnte myndighet alle opplysninger og all dokumentasjon som er nødvendig for å dokumentere et kjøretøys, et systems, en komponents eller en separat teknisk enhets samsvar, på et språk som nevnte myndighet lett kan forstå.

Importørene skal på begrunnet anmodning fra en nasjonal myndighet samarbeide med nevnte myndighet om alle tiltak som er truffet i samsvar med artikkel 20 i forordning (EF) nr. 765/2008 for å fjerne risikoene forbundet med kjøretøyet, systemet, komponenten, den separate tekniske enheten, delen eller utstyret som de har gjort tilgjengelig på markedet.

*Artikkel 18***Distributørenes forpliktelser**

1. Før distributørene gjør et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet tilgjengelig på markedet, skal de kontrollere at kjøretøyet, systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten har påkrevd lovfestet produsentmerke eller typegodkjenningsmerke, at det ledsages av de nødvendige dokumentene og av instruksjoner og sikkerhetsopplysninger i samsvar med artikkel 59, på det eller de offisielle språkene i den berørte medlemsstaten, og at produsenten og importøren har oppfylt kravene fastsatt i artikkel 13 nr. 8 og artikkel 16 nr. 5.
2. Distributørene skal umiddelbart underrette den aktuelle produsenten om eventuelle klager de har mottatt i forbindelse med risikoer, mistanke om hendelser eller manglende samsvar knyttet til kjøretøyer, systemer, komponenter, separate tekniske enheter, deler eller utstyr som de har brakt i omsetning.
3. Distributørene skal så lenge de har ansvaret for et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet, sikre at oppbevarings- og transportvilkårene ikke setter disse samsvar med kravene fastsatt i denne forordningen i fare.

*Artikkel 19***Distributørenes forpliktelser med hensyn deres kjøretøyer, systemer, komponenter, separate tekniske enheter, deler og utstyr som ikke oppfyller kravene, eller som utgjør en alvorlig risiko**

1. Dersom et kjøretøy, et system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utstyr ikke oppfyller kravene i denne forordningen, skal distributørene underrette produsenten, importøren og godkjenningsmyndigheten som ga EU-typegodkjenningen, og skal ikke gjøre kjøretøyet, systemet, komponenten, den separate tekniske enheten, delen eller utstyret tilgjengelig på markedet før den/det er brakt i samsvar.
2. Dersom et kjøretøy, et system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utstyr som distributører har gjort tilgjengelig på markedet, ikke er i samsvar med denne forordningen, skal de underrette produsenten, importøren og godkjenningsmyndigheten som ga EU-typegodkjenningen.
3. Dersom et kjøretøy, et system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utstyr utgjør en alvorlig risiko, skal distributørene umiddelbart framlegge detaljerte opplysninger om den alvorlige risikoen for produsenten, importøren samt godkjenningsmyndighetene og markedstilsynsmyndighetene i de medlemsstatene der kjøretøyet, systemet, komponenten, den separate tekniske enheten, delen eller utstyret er gjort tilgjengelig på markedet.

Distributørene skal også underrette dem om eventuelle tiltak som er truffet, og gi opplysninger om eventuelle tiltak som produsenten har truffet.

4. Distributørene skal på begrunnet anmodning fra en nasjonal myndighet samarbeide med nevnte myndighet om alle tiltak som er truffet i samsvar med artikkel 20 i forordning (EF) nr. 765/2008 for å fjerne risikoene forbundet med kjøretøyet, systemet, komponenten, den separate tekniske enheten, delen eller utstyret som de har gjort tilgjengelig på markedet.

*Artikkel 20***Tilfeller der produsentenes forpliktelser får anvendelse på importører og distributører**

En importør eller distributør skal anses som produsent for denne forordningens formål og skal være underlagt produsentens forpliktelser i henhold til artikkel 8, 13 og 14 i følgende tilfeller:

- a) Dersom importøren eller distributøren gjør tilgjengelig på markedet eller er ansvarlig for ibruktaking av et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet under eget navn eller varemerke, eller endrer et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet på en slik måte at kjøretøyet, systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten ikke lenger oppfyller gjeldende krav.
- b) Dersom importøren eller distributøren gjør tilgjengelig på markedet eller er ansvarlig for ibruktaking av et system, en komponent eller en separat teknisk enhet på grunnlag av en FN-typegodkjenning som er gitt til en produsent utenfor Unionen, og det ikke er mulig å identifisere produsentens representant på Unionens territorium.

*Artikkel 21***Identifikasjon av markedsdeltakere**

På anmodning fra en godkjenningsmyndighet eller en markedstilsynsmyndighet skal markedsdeltakerne i et tidsrom på ti år etter at et kjøretøy er brakt i omsetning, og fem år etter at et system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utstyr er brakt i omsetning, gi opplysninger om følgende:

- a) Identiteten til alle markedsdeltakere som har levert et kjøretøy, et system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utstyr til dem.
- b) Identiteten til alle markedsdeltakere som de har levert et kjøretøy, et system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utstyr til.

KAPITTEL III

FRAMGANGSMÅTER FOR EU-TYPEGODKJENNING*Artikkel 22***Framgangsmåter for EU-typegodkjenning**

1. Ved søknad om typegodkjenning av helt kjøretøy kan produsenten velge en av følgende framgangsmåter:

- a) Trinnvis typegodkjenning.
- b) Typegodkjenning i ett trinn.
- c) Blandet typegodkjenning.

Produsenten kan i tillegg velge etappevis typegodkjenning av et delvis oppbygd eller etappevis ferdigoppbygd kjøretøy.

2. Uten at det berører kravene i rettsaktene oppført i vedlegg II, anvendes ved typegodkjenning av systemer, komponenter og separate tekniske enheter bare typegodkjenning i ett trinn.

3. Etappevis typegodkjenning skal gis for en type delvis oppbygd eller etappevis ferdigoppbygd kjøretøy som, idet det tas hensyn til stadiet i oppbyggingen av kjøretøyet, er i samsvar med opplysningene i opplysningsmappen nevnt i artikkel 24, og som oppfyller de tekniske kravene fastsatt i de relevante rettsaktene oppført i vedlegg II.

Etappevis typegodkjenning får også anvendelse på ferdigoppbygde kjøretøyer som konverteres eller endres av en annen produsent etter at de er ferdigoppbygd.

4. EU-typegodkjenningen for siste etappe i oppbyggingen gis først etter at godkjenningsmyndigheten i samsvar med framgangsmåtene fastsatt i vedlegg IX har kontrollert at kjøretøytypen som godkjennes i den siste etappen, oppfyller alle gjeldende tekniske krav på tidspunktet for godkjenningen. Kontrollen skal omfatte dokumentkontroll av alle krav som omfattes av en EU-typegodkjenning av en delvis oppbygd kjøretøytype gitt i løpet av en etappevis framgangsmåte, også dersom EU-typegodkjenningen er gitt for en annen kjøretøygruppe.

5. Valget av framgangsmåte for EU-typegodkjenning nevnt i nr. 1 berører ikke gjeldende krav som den godkjente kjøretøytypen skal oppfylle på det tidspunktet typegodkjenningen av helt kjøretøy gis.

6. Etappevis typegodkjenning kan også brukes av én enkelt produsent, forutsatt at det ikke brukes for å omgå kravene som gjelder for kjøretøyer bygd i én enkelt etappe. Kjøretøyer som er bygd av én enkelt produsent, anses ikke å ha vært bygd i flere etapper i henhold til artikkel 41, 42 og 49.

*Artikkel 23***Søknad om EU-typegodkjenning**

1. Produsenten skal inngi til godkjenningsmyndigheten en søknad om EU-typegodkjenning og opplysningsmappen nevnt i artikkel 24.

2. Bare én søknad skal inngis for en bestemt type kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet. Denne ene søknaden skal inngis i bare én medlemsstat og til bare én godkjenningsmyndighet.

En ny søknad kan ikke inngis i en annen medlemsstat for samme type kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet dersom

- a) en godkjenningsmyndighet har nektet å gi typegodkjenning av denne typen,
- b) en godkjenningsmyndighet har tilbakekalt typegodkjenningen av denne typen, eller
- c) produsenten har trukket tilbake en søknad om typegodkjenning av denne typen.

Godkjenningsmyndigheten skal avslå en søknad om typegodkjenning av en annen typebetegnelse eller en endring med hensyn til en tidligere søknad dersom endringene ikke er tilstrekkelige til å utgjøre en ny type kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet.

3. En søknad om EU-typegodkjenning av en bestemt type kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet skal inneholde en erklæring fra produsenten som i samsvar med nr. 2 andre ledd bekrefter at

- a) produsenten ikke har søkt om EU-typegodkjenning av samme type hos en annen godkjenningsmyndighet, og ingen andre godkjenningsmyndigheter har gitt produsenten slik godkjenning,
- b) ingen godkjenningsmyndighet har nektet å gi typegodkjenning av denne typen,
- c) ingen godkjenningsmyndighet har tilbakekalt typegodkjenningen av denne typen,
- d) produsenten ikke har trukket tilbake en søknad om typegodkjenning av denne typen.

4. En egen søknad inngis for hver type kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet som skal godkjennes.

Artikkel 24

Opplysningsmappe

1. Opplysningsmappen skal inneholde følgende:

- a) Et opplysningsdokument i samsvar med malen som er fastsatt i gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 4 for typegodkjenning i ett trinn eller blandet typegodkjenning av helt kjøretøy eller for trinnvis typegodkjenning av helt kjøretøy, eller, når det gjelder typegodkjenning av et system, en komponent eller en separat teknisk enhet, i samsvar med den relevante rettsakten oppført i vedlegg II.
- b) Alle data, tegninger, fotografier og andre relevante opplysninger.
- c) For kjøretøyer, en angivelse av hvilken eller hvilke framgangsmåter som er valgt i samsvar med artikkel 22 nr. 1.
- d) Eventuelle tilleggsopplysninger som godkjenningsmyndigheten har bedt om i forbindelse med framgangsmåten for EU-typegodkjenning.

2. Opplysningsdokumentet nevnt i nr. 1 bokstav a) for typegodkjenning av helt kjøretøy skal inneholde et fullstendig sett med opplysninger om egenskapene til kjøretøytypen som er nødvendige for at godkjenningsmyndigheten skal kunne identifisere kjøretøytypen og gjennomføre framgangsmåten for typegodkjenning korrekt.

3. Produsenten skal framlegge opplysningsmappen for godkjenningsmyndigheten i et elektronisk format som nevnte myndighet kan godta. Godkjenningsmyndigheten kan også godta opplysningsmapper som er framlagt i papirformat.

4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter malen for opplysningsdokumentet og alle andre deler av opplysningsmappen, samt et harmonisert elektronisk format i henhold til nr. 3 i denne artikkelen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2. Den første slike gjennomføringsrettsakten skal vedtas innen 5. juli 2020.

*Artikkel 25***Tilleggsopplysninger som skal gis sammen med en søknad om EU-typegodkjenning**

1. En søknad om trinnvis typegodkjenning skal i tillegg til opplysningsmappen nevnt i artikkel 24 ledsages av et fullstendig sett med EU-typegodkjenningsdokumenter eller FN-typegodkjenningsdokumenter og deres vedlegg, slik det kreves i henhold til rettsaktene oppført i vedlegg II.

Ved typegodkjenning av et system, en komponent eller en separat teknisk enhet i henhold til rettsaktene oppført i vedlegg II skal godkjenningsmyndigheten ha tilgang til opplysningsmappen og eventuelt EU-typegodkjenningsdokumentene og deres vedlegg fram til typegodkjenningen av hele kjøretøyet enten er gitt eller nektet.

2. En søknad om blandet typegodkjenning skal i tillegg til opplysningsmappen nevnt i artikkel 24 ledsages av EU-typegodkjenningsdokumentene eller FN-typegodkjenningsdokumentene og deres vedlegg, slik det kreves i henhold til rettsaktene oppført i vedlegg II.

For systemer som det ikke er framlagt EU-typegodkjenningsdokument eller FN-typegodkjenningsdokument for, skal søknaden, i tillegg til opplysningsmappen nevnt i artikkel 24, ledsages av de opplysningene som er nødvendige for godkjenning av disse systemene i fasen for kjøretøygodkjenning, og av en prøvingsrapport i stedet for EU-typegodkjenningsdokumentet eller FN-typegodkjenningsdokumentet.

3. En søknad om etappevis typegodkjenning skal ledsages av følgende opplysninger:

- a) I første etappe, de delene av opplysningsmappen og EU-typegodkjenningsdokumentene, FN-typegodkjenningsdokumentene eller eventuelt prøvingsrapportene som er relevante for stadiet i basiskjøretøyets oppbygging.
- b) I andre og senere etapper, de delene av opplysningsmappen og EU-typegodkjenningsdokumentene eller FN-typegodkjenningsdokumentene som er relevante for den aktuelle etappen i oppbyggingen, sammen med en kopi av EU-typegodkjenningsdokumentet for helt kjøretøy utstedt i forrige etappe i oppbyggingen, og fullstendige opplysninger om eventuelle endringer eller tilføyelser som produsenten har foretatt på kjøretøyet.

Opplysningene angitt i dette nummeret skal gis i samsvar med artikkel 24 nr. 3.

4. Godkjenningsmyndigheten og de tekniske instansene skal ha tilgang til programvaren og algoritmene for kjøretøyet som de anser som nødvendige for å kunne utføre sine aktiviteter.

Godkjenningsmyndigheten og de tekniske instansene kan også kreve at produsenten skal framlegge dokumentasjon eller tilleggsopplysninger som er nødvendige for at godkjenningsmyndigheten eller de tekniske instansene skal kunne utvikle en hensiktsmessig grad av forståelse av systemene, herunder systemutviklingsprosessen og systemkonseptet, samt de programvare- og algoritmefunksjonene som er nødvendige for å kontrollere oppfyllelsen av kravene i denne forordningen, treffe beslutning om hvilke prøvinger som kreves, eller lette utføringen av disse prøvingene.

KAPITTEL IV**GJENNOMFØRING AV FRAMGANGSMÅTER FOR EU-TYPEGODKJENNING***Artikkel 26***Alminnelige bestemmelser om gjennomføring av framgangsmåter for EU-typegodkjenning**

1. For hver type kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet kan det gis bare én EU-typegodkjenning.

2. En godkjenningsmyndighet som har mottatt en søknad i samsvar med artikkel 23, skal gi EU-typegodkjenning først etter å ha kontrollert alt det følgende:

- a) Tiltakene for produksjonssamsvar nevnt i artikkel 31.
- b) At erklæringen nevnt i artikkel 23 nr. 3 er framlagt.

- c) At typen kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet oppfyller de gjeldende kravene.
- d) Ved typegodkjenning av hele kjøretøyer i samsvar med framgangsmåter for trinnvis, blandet eller etappevis typegodkjenning skal godkjenningsmyndigheten i samsvar med artikkel 22 nr. 4 kontrollere at systemene, komponentene og de separate tekniske enhetene omfattes av separate og gyldige typegodkjenninger som er gitt i henhold til de kravene som gjaldt på det tidspunktet da typegodkjenningen av helt kjøretøy ble gitt.

3. De framgangsmåtene for EU-typegodkjenning som er fastsatt i vedlegg III, og framgangsmåtene for etappevis typegodkjenning som er fastsatt i vedlegg IX, får anvendelse.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82, som endrer vedlegg III og IX for å ta hensyn til den regelverksmessige og tekniske utviklingen ved å oppdatere framgangsmåtene i dem med hensyn til EU-typegodkjenning og etappevis typegodkjenning.

4. Godkjenningsmyndigheten skal sette sammen en opplysningspakke som består av opplysningsmappen nevnt i artikkel 24, ledsaget av prøvingsrapportene og alle andre dokumenter som den tekniske instansen eller godkjenningsmyndigheten har tilføyd til opplysningsmappen ved utførelsen av sine oppgaver.

Opplysningspakken kan oppbevares elektronisk. Den skal ha en innholdsfortegnelse som tydelig angir alle sider samt formatet for hvert enkelt dokument, og som kronologisk registrerer eventuelle endringer i EU-typegodkjenningen.

Godkjenningsmyndigheten skal oppbevare opplysningspakken i et tidsrom på ti år etter at gyldighetstiden til den aktuelle EU-typegodkjenningen er utløpt.

5. Godkjenningsmyndigheten skal nekte å gi EU-typegodkjenning dersom den fastslår at en type kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet som er i samsvar med gjeldende krav, likevel utgjør en alvorlig risiko for sikkerheten eller kan gjøre alvorlig skade på miljøet eller folkehelsen. I så fall skal den umiddelbart sende godkjenningsmyndighetene i de andre medlemsstatene og Kommisjonen utførlige opplysninger og grunngi sin beslutning samt dokumentere de funnene den har gjort.

6. Godkjenningsmyndigheten skal i samsvar med artikkel 22 nr. 4 når det gjelder framgangsmåter for trinnvis, blandet og etappevis typegodkjenning, nekte å gi EU-typegodkjenning dersom den fastslår at systemer, komponenter eller separate tekniske enheter ikke oppfyller kravene fastsatt i denne forordningen.

Godkjenningsmyndigheten skal be godkjenningsmyndighetene som har gitt typegodkjenninger av systemene, komponentene eller de separate tekniske enhetene, om å handle i samsvar med artikkel 54 nr. 2.

Artikkel 27

Underretning om EU-typegodkjenning som er gitt, endret, nektet eller tilbakekalt

1. Godkjenningsmyndigheten skal, når den utsteder eller endrer EU-typegodkjenningsdokumentet, gjøre tilgjengelig for godkjenningsmyndighetene i de andre medlemsstatene, markedstilsynsmyndighetene og Kommisjonen en kopi av EU-typegodkjenningsdokumentet med vedlegg for hver type kjøretøy, system, komponent og separat teknisk enhet som den har gitt typegodkjenning, herunder prøvingsrapportene nevnt i artikkel 30. Kopien skal gjøres tilgjengelig ved hjelp av det felles sikre elektroniske utvekslingssystemet i samsvar med gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 3 i denne artikkelen.
2. Godkjenningsmyndigheten skal omgående underrette godkjenningsmyndighetene i de andre medlemsstatene og Kommisjonen dersom den nekter eller tilbakekaller en EU-typegodkjenning, og skal grunngi sin beslutning gjennom det felles sikre elektroniske utvekslingssystemet i samsvar med gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 3.
3. Med hensyn til det felles sikre elektroniske utvekslingssystemet skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter formatet til de elektroniske dokumentene som skal gjøres tilgjengelige, utvekslingsmekanismen, framgangsmåtene for å underrette myndighetene om tildeling av EU-godkjenninger, om endringer, avslag og tilbakekallinger av disse, og om relevante sikkerhetstiltak. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2. Den første slike gjennomføringsrettsakten skal vedtas innen 5. juli 2020.

*Artikkel 28***EU-typegodkjenningsdokument**

1. EU-typegodkjenningsdokumentet skal inneholde følgende vedlegg:
 - a) Opplysningspakken nevnt i artikkel 26 nr. 4.
 - b) Prøvingsrapportene nevnt i artikkel 30 ved typegodkjenning av et system, en komponent eller en separat teknisk enhet, eller prøvingsresultatarket ved typegodkjenning av helt kjøretøy.
 - c) Ved typegodkjenning av helt kjøretøy, navnet på og en underskriftsprøve fra den eller de personene som har fullmakt til å undertegne samsvarssertifikater, og en erklæring om vedkommendes stilling i selskapet.
 - d) Ved typegodkjenning av helt kjøretøy, et utfylt eksemplar av kjøretøytypens samsvarssertifikat.
2. EU-typegodkjenningsdokumentet skal gis et unikt nummer i samsvar med et harmonisert nummereringssystem som minst skal gjøre det mulig å identifisere medlemsstaten som ga EU-typegodkjenningen, og hvilke krav denne typen kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet oppfyller.
3. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter maler for henholdsvis EU-typegodkjenningsdokumentet, det harmoniserte nummereringssystemet og prøvingsresultatarket, herunder relevante elektroniske formater. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2. Den første slike gjennomføringsrettsakten skal vedtas innen 5. juli 2020.
4. For hver type kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet skal godkjenningsmyndigheten
 - a) fylle ut alle relevante rubrikker i EU-typegodkjenningsdokumentet, herunder vedleggene,
 - b) utarbeide innholdsfortegnelsen for opplysningspakken nevnt i artikkel 26 nr. 4,
 - c) omgående utstede det ferdig utfylte EU-typegodkjenningsdokumentet med vedlegg til produsenten.
5. For en EU-typegodkjenning hvis gyldighet er begrenset i samsvar med artikkel 39, artikkel 43 eller del III i vedlegg II, eller der visse bestemmelser i denne forordningen eller i rettsaktene oppført i vedlegg II får ikke anvendelse, skal EU-typegodkjenningsdokumentet angi disse begrensningene eller de relevante bestemmelsene som ikke får anvendelse.
6. Dersom en produsent av et kjøretøy velger framgangsmåten for blandet typegodkjenning, skal godkjenningsmyndigheten fylle ut opplysningspakken som nevnt i artikkel 26 nr. 4 med henvisninger til de prøvingsrapportene som er nevnt i artikkel 30, for systemene, komponentene eller de separate tekniske enhetene som det ikke er utstedt noe EU-typegodkjenningsdokument for. Godkjenningsmyndigheten skal også angi tydelig i opplysningspakken hvilke tekniske krav i rettsaktene oppført i vedlegg II som kjøretøyet er prøvd mot.
7. Dersom en produsent av et kjøretøy velger framgangsmåten for typegodkjenning i ett trinn, skal godkjenningsmyndigheten vedlegge EU-typegodkjenningsdokumentet en liste over relevante rettsakter i samsvar med malen som er fastsatt i gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 3.

*Artikkel 29***Særlige bestemmelser om EU-typegodkjenninger av systemer, komponenter og separate tekniske enheter**

1. EU-typegodkjenning skal gis til et system, en komponent eller en separat teknisk enhet som er i samsvar med opplysningene i opplysningsmappen nevnt i artikkel 24, og som oppfyller de tekniske kravene fastsatt i de relevante rettsaktene oppført i vedlegg II.
2. Dersom komponenter eller separate tekniske enheter, uavhengig av om de er beregnet på reparasjon, service eller vedlikehold, også omfattes av en typegodkjenning av system med hensyn til et kjøretøy, kreves ingen ytterligere typegodkjenning av komponenter eller separate tekniske enheter, med mindre slik typegodkjenning er fastsatt i de relevante rettsaktene oppført i vedlegg II.

3. Dersom en komponent eller separat teknisk enhet kan utføre sin funksjon eller framvise en bestemt egenskap bare sammen med andre deler av kjøretøyet, slik at oppfyllelsen av kravene kan kontrolleres bare når komponenten eller den separate tekniske enheten fungerer sammen med disse andre kjøretøydelenene, skal omfanget av komponentens eller den separate tekniske enhetens EU-typegodkjenning begrenses tilsvarende.

I så fall skal EU-typegodkjenningsdokumentet angi enhver begrensning i bruken av komponenten eller den separate tekniske enheten samt særlige vilkår for montering av denne komponenten eller separate tekniske enheten i et kjøretøy.

Dersom denne komponenten eller separate tekniske enheten monteres i et kjøretøy, skal godkjenningsmyndigheten på tidspunktet for godkjenningen av kjøretøyet kontrollere at komponenten eller den separate tekniske enheten overholder alle gjeldende begrensninger i bruk eller vilkår for montering.

Artikkel 30

Prøvinger som kreves for EU-typegodkjenning

1. Med henblikk på tildeling av EU-typegodkjenning skal godkjenningsmyndigheten kontrollere samsvar med de tekniske kravene i denne forordningen ved hjelp av hensiktsmessige prøvinger som utføres av dens tekniske instanser.
2. De grunnleggende elementene i prøvingene, herunder de tekniske kravene som er kontrollert med henblikk på samsvar ved prøvingene, skal registreres i prøvingsrapporten.
3. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter formatet til prøvingsrapportene. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2. Den første slike gjennomføringsrettsakten skal vedtas innen 5. juli 2020.
4. Produsenten skal gjøre tilgjengelig for godkjenningsmyndighetene og levere til de berørte tekniske instansene de kjøretøyene, systemene, komponentene eller separate tekniske enhetene som kreves i henhold til de relevante rettsaktene oppført i vedlegg II for å gjennomføre de nødvendige prøvingene.
5. De nødvendige prøvingene skal utføres på kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter som er representative for den typen som skal godkjennes.
6. Dersom det er fastsatt en verdiskala for parametrene og for vilkårene som brukes ved gjennomføringen av de hensiktsmessige prøvingene nevnt i nr. 1, kan den tekniske instansen velge hvilken som helst verdi innenfor denne skalaen.
7. På anmodning fra produsenten og etter avtale med godkjenningsmyndigheten, kan virtuelle prøvingsmetoder benyttes i samsvar med vedlegg VII som alternativer til prøvingene nevnt i nr. 1.
8. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82, som endrer vedlegg VIII for å ta hensyn til den tekniske og regelverksmessige utviklingen ved å oppdatere listen over rettsakter som virtuelle prøvingsmetoder kan brukes i henhold til av en produsent eller en teknisk instans, og de særlige vilkårene for bruken av disse virtuelle prøvingsmetodene.

Artikkel 31

Tiltak for produksjonssamsvar

1. En godkjenningsmyndighet som har gitt en EU-typegodkjenning, skal treffe de nødvendige tiltakene i samsvar med vedlegg IV for å kontrollere, om nødvendig i samarbeid med godkjenningsmyndighetene i de andre medlemsstatene, at produsenten produserer kjøretøyene, systemene, komponentene eller de separate tekniske enhetene i samsvar med den godkjente typen.
2. En godkjenningsmyndighet som har gitt en typegodkjenning av helt kjøretøy, skal kontrollere et statistisk relevant antall prøver av kjøretøyer og samsvarssertifikater med hensyn til deres samsvar med artikkel 36 og 37, og skal kontrollere at dataene i disse samsvarssertifikatene er riktige.
3. En godkjenningsmyndighet som har gitt en EU-typegodkjenning, skal treffe de nødvendige tiltakene for å kontrollere, om nødvendig i samarbeid med godkjenningsmyndighetene i de andre medlemsstatene, at tiltakene nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkelen fortsatt er tilstrekkelige, slik at kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter i produksjon fortsatt er i samsvar med den godkjente typen, og at samsvarssertifikatene fortsatt er i samsvar med artikkel 36 og 37.

4. For å kontrollere at et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet er i samsvar med den godkjente typen, skal godkjenningmyndigheten som ga EU-typegodkjenningen, treffe de nødvendige tiltakene for å utføre de kontrollene eller prøvingene på stikkprøver tatt i produsentens lokaler, herunder produksjonslokalene, som kreves for EU-typegodkjenning.

I samsvar med vedlegg IV skal godkjenningmyndigheten treffe de nødvendige tiltakene for å utføre slike kontroller eller prøvinger med den hyppigheten som er fastsatt i rettsaktene oppført i vedlegg II, eller dersom ingen hyppighet er angitt i disse rettsaktene, minst én gang hvert tredje år.

5. For å kontrollere at et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet er i samsvar med den godkjente typen, skal godkjenningmyndigheten eller den tekniske instansen

a) dersom det er fastsatt en verdiskala i prøvingsmetodene fastsatt i de relevante rettsaktene oppført i vedlegg II, fastsette verdiene på en tilfeldig måte innenfor skalaen når de utfører kontroller eller prøvinger, og

b) ha tilgang til programvaren, algoritmene, dokumentasjonen og alle ytterligere opplysninger i samsvar med artikkel 25 nr. 4.

6. En godkjenningmyndighet som har gitt en EU-typegodkjenning, skal treffe de nødvendige tiltakene for å kontrollere at produsenten overholder forpliktelsene fastsatt i kapittel XIV. Den skal særlig kontrollere hvorvidt produsenten, for å overholde disse forpliktelsene, har endret eller supplert opplysningene fra OBD-systemet og opplysningene om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer.

7. Dersom en godkjenningmyndighet som har gitt en EU-typegodkjenning, konstaterer at produsenten ikke lenger produserer kjøretøyene, systemene, komponentene eller de separate tekniske enhetene i samsvar med den godkjente typen eller med kravene i denne forordningen, eller fastslår at samsvarssertifikatene ikke lenger oppfyller kravene i artikkel 36 og 37, selv om produksjonen fortsetter, skal den treffe de nødvendige tiltakene for å sikre at ordningene for produksjonssamsvar følges korrekt, eller tilbakekalle typegodkjenningen. Godkjenningmyndigheten kan beslutte å treffe alle nødvendige restriktive tiltak i samsvar med kapittel XI.

8. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82, som endrer vedlegg IV for å ta hensyn til den teknologiske og regelverksmessige utviklingen ved å oppdatere framgangsmåtene for produksjonssamsvar.

Artikkel 32

Gebyrer

1. Gebyrene for EU-typegodkjenningsaktiviteter skal ilegges produsenter som har søkt om EU-typegodkjenning i den berørte medlemsstaten.

Medlemsstatene skal sikre at tilstrekkelige ressurser er tilgjengelige for å dekke kostnadene ved markedstilsynsaktiviteter. Med forbehold for nasjonal rett kan disse kostnadene dekkes av gebyrer som kan pålegges av medlemsstaten der kjøretøyene bringes i omsetning.

2. Medlemsstatene kan kreve administrasjonsgebyrer fra tekniske instanser som søker om utpeking, for helt eller delvis å dekke kostnadene knyttet til de aktivitetene som utøves av de nasjonale myndighetene med ansvar for tekniske instanser i samsvar med denne forordningen.

KAPITTEL V

ENDRING AV OG GYLDIGHET FOR EU-TYPEGODKJENNINGER

Artikkel 33

Alminnelige bestemmelser om endring av EU-typegodkjenninger

1. Produsenten skal omgående underrette godkjenningmyndigheten som ga EU-typegodkjenningen, om eventuelle endringer i opplysningene som er registrert i opplysningspakken nevnt i artikkel 26 nr. 4, herunder eventuelle endringer i den utvidede dokumentasjonspakken i henhold til rettsaktene oppført i vedlegg II.

Godkjenningmyndigheten skal avgjøre om slike endringer krever en endring i form av enten en revisjon eller en utvidelse av EU-typegodkjenningen i samsvar med artikkel 34, eller om endringen krever en ny EU-typegodkjenning.

2. En søknad om endring skal inngis bare til den godkjenningsmyndigheten som ga den eksisterende EU-typegodkjenningen.
3. Dersom en godkjenningsmyndighet konstaterer at en endring krever at inspeksjoner eller prøvinger gjentas, skal den underrette produsenten om dette.
4. Dersom en godkjenningsmyndighet på grunnlag av inspeksjonene eller prøvingene nevnt i nr. 3 i denne artikkelen konstaterer at kravene til EU-typegodkjenning fortsatt er oppfylt, får framgangsmåtene nevnt i artikkel 34 anvendelse.
5. Dersom godkjenningsmyndigheten konstaterer at endringene i opplysningene som er registrert i opplysningspakken, ikke kan dekkes av en utvidelse av den eksisterende typegodkjenningen, skal den nekte å endre EU-typegodkjenningen og anmode produsenten om å søke om ny EU-typegodkjenning.

Artikkel 34

Revisjon og utvidelse av EU-typegodkjenninger

1. En endring skal betegnes som en «revisjon» dersom en godkjenningsmyndighet til tross for endringen i opplysningene som er registrert i opplysningspakken nevnt i artikkel 26 nr. 4, konstaterer at den aktuelle typen kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet fortsatt oppfyller gjeldende krav til denne typen, og at det derfor ikke er nødvendig å gjenta inspeksjonene eller prøvingene.

I slike tilfeller skal godkjenningsmyndigheten om nødvendig og omgående utstede de reviderte sidene i opplysningspakken og på hver reviderte side tydelig merke endringens art og datoen for nyutstedelsen, eller den skal utstede en konsolidert, oppdatert versjon av opplysningspakken ledsaget av en detaljert beskrivelse av endringene.

2. Endringen skal betegnes som en «utvidelse» dersom godkjenningsmyndigheten konstaterer at opplysningene som er registrert i opplysningspakken, er endret, og at noe av følgende gjelder:

- a) Ytterligere inspeksjoner eller prøvinger kreves for å kontrollere fortsatt samsvar med kravene som den eksisterende EU-typegodkjenningen bygger på.
- b) Opplysninger i EU-typegodkjenningsdokumentet, unntatt vedleggene, er endret.
- c) Nye krav i henhold til en rettsakt som er oppført i vedlegg II, får anvendelse på den godkjente typen kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet.

Ved en utvidelse skal godkjenningsmyndigheten omgående utstede et oppdatert EU-typegodkjenningsdokument der det angis et utvidelsesnummer som økes i samsvar med antallet påfølgende utvidelser som allerede er gitt. Dette godkjenningsdokumentet skal klart angi årsaken til utvidelsen, datoen for nyutstedelsen og eventuelt gyldighetstiden.

3. Dersom endrede sider i opplysningspakken eller en konsolidert, oppdatert versjon av opplysningspakken utstedes, skal innholdsfortegnelsen for opplysningspakken endres og vise datoen for siste utvidelse eller revisjon, eller datoen for siste konsolidering av den oppdaterte versjonen.
4. Det kreves ingen utvidelse av typegodkjenningen av en kjøretøytype dersom de nye kravene nevnt i nr. 2 bokstav c) fra en teknisk synsvinkel er irrelevante for kjøretøytypen eller gjelder andre kjøretøygrupper enn den det aktuelle kjøretøyet tilhører.

Artikkel 35

Gyldighetens opphør

1. Sju år etter den siste oppdateringen av opplysningspakken når det gjelder et EU-typegodkjenningsdokument for helt kjøretøy for kjøretøyer i gruppe M₁ og N₁, og ti år når det gjelder kjøretøyer i gruppe M₂, M₃, N₂, N₃ og O, skal godkjenningsmyndigheten kontrollere at kjøretøytypen er i samsvar med alle rettsakter som er relevante for denne typen.

Dersom godkjenningsmyndigheten utfører kontrollen nevnt i første ledd i dette nummeret, er det ikke nødvendig å gjenta prøvingene nevnt i artikkel 30.

2. En EU-typegodkjenning blir ugyldig i hvert av følgende tilfeller:
- a) Dersom nye krav som gjelder for den godkjente typen kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet, blir obligatoriske for at de skal kunne gjøres tilgjengelige på markedet, registreres eller tas i bruk, og EU-typegodkjenningen ikke kan forlenges av årsakene fastsatt i artikkel 34 nr. 2 bokstav c).
 - b) Dersom en kontroll utført i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen fastslår at kjøretøyet ikke er i samsvar med alle de rettsaktene som er relevante for den aktuelle typen.
 - c) Dersom produksjonen av kjøretøyer i samsvar med den godkjente kjøretøytypen avvikes permanent og frivillig, noe som skal anses å ha funnet sted dersom det ikke er produsert noe kjøretøy av den aktuelle typen i de to foregående årene; slike typegodkjenninger skal imidlertid fortsatt være gyldige i forbindelse med registrering eller ibruktaking så lenge bokstav a) i dette nummer ikke får anvendelse.
 - d) Dersom EU-typegodkjenningen er tilbakekalt i samsvar med artikkel 31 nr. 7.
 - e) Dersom EU-typegodkjenningsdokumentets gyldighet utløper som følge av en begrensning nevnt i artikkel 39 nr. 6.
 - f) Dersom typegodkjenningen ble funnet å bygge på falske erklæringer eller forfalskede prøvingsresultater, eller dersom det er holdt tilbake data som ville ha ført til avslag på tildeling av typegodkjenning.
3. Dersom typegodkjenningen av helt kjøretøy for bare én variant innenfor en kjøretøytype eller én versjon innenfor en variant blir ugyldig, blir typegodkjenningen av helt kjøretøy for den aktuelle kjøretøytypen ugyldig bare for den berørte varianten eller versjonen.
4. Dersom produksjonen av en bestemt type kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet avvikes permanent, skal produsenten omgående underrette godkjenningsmyndigheten som ga EU-typegodkjenningen.

Godkjenningsmyndigheten som ga typen kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet EU-typegodkjenning, skal innen en måned etter å ha mottatt underretningen nevnt i første ledd, underrette godkjenningsmyndighetene i de andre medlemsstatene om dette.

5. Dersom et EU-typegodkjenningsdokument er i ferd med å bli ugyldig, skal produsenten omgående underrette godkjenningsmyndigheten som ga EU-typegodkjenningen.

6. Etter å ha mottatt underretningen fra produsenten, skal godkjenningsmyndigheten som ga EU-typegodkjenningen, omgående meddele godkjenningsmyndighetene i de andre medlemsstatene og Kommisjonen alle relevante opplysninger for tilgjengeliggjøring på markedet, registrering eller ibruktaking av kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter, etter hva som er relevant.

For kjøretøyer skal meddelelsen nevnt i første ledd i dette nummeret angi produksjonsdatoen og understellsnummeret («VIN») som definert i artikkel 2 nr. 2 i kommisjonsforordning (EU) nr. 19/2011⁽¹⁾ for det sist produserte kjøretøyet.

KAPITTEL VI

SAMSVARSSERTIFIKAT OG MERKING

Artikkel 36

Samsvarssertifikat i papirformat

1. Produsenten skal utstede et samsvarssertifikat i papirformat som skal følge hvert kjøretøy, enten dette er ferdigoppbygd, delvis oppbygd eller etappevis ferdigoppbygd, som er produsert i samsvar med den godkjente kjøretøytypen. For dette formålet skal produsenten bruke den malen som er fastsatt i gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 4.

⁽¹⁾ Kommisjonsforordning (EU) nr. 19/2011 av 11. januar 2011 om krav til typegodkjenning av lovfestet produsentmerke og kjøretøyet understellsnummer for motorvogner og deres tilhengere og om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 om krav til typegodkjenning for den generelle sikkerheten for motorvogner, deres tilhengere og systemer, deler og separate tekniske enheter beregnet på slike motorvogner (EUT L 8 av 12.1.2011, s. 1).

Samsvarssertifikatet i papirformat skal beskrive kjøretøyets viktigste egenskaper samt dets tekniske ytelse på en konkret måte. Samsvarssertifikatet i papirformat skal inneholde kjøretøyets produksjonsdato. Samsvarssertifikatet i papirformat skal utformes på slik måte at forfalskning forhindres.

Samsvarssertifikatet i papirformat skal utstedes vederlagsfritt til kjøperen sammen med kjøretøyet. Utstedelsen kan ikke gjøres avhengig av en uttrykkelig anmodning eller framlegging av tilleggsopplysninger for produsenten.

2. Fra 5. juli 2026 skal produsenten være unntatt fra plikten i nr. 1 i denne artikkelen om å utstede et samsvarssertifikat i papirformat som skal følge hvert kjøretøy, dersom produsenten gjør samsvarssertifikatet tilgjengelig som strukturerte data i elektronisk format i samsvar med artikkel 37 nr. 1.

3. I et tidsrom på ti år etter kjøretøyets produksjonsdato skal produsenten på anmodning fra eieren av kjøretøyet utstede en gjenpart av samsvarssertifikatet i papirformat mot en betaling som ikke er større enn kostnaden ved å utstede sertifikatgjenparten. Ordet «gjenpart» skal være klart synlig på forsiden av enhver gjenpart av sertifikatet.

4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter om samsvarssertifikat på papir som særlig fastsetter

- a) malen for samsvarssertifikatet,
- b) sikkerhetselementene som skal hindre forfalskning av samsvarssertifikatet, og
- c) spesifikasjonen med hensyn til hvordan samsvarssertifikatet skal undertegnes.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2. Den første slike gjennomføringsrettsakten skal vedtas før 1. september 2020.

5. Samsvarssertifikatet i papirformat skal være utarbeidet på minst ett av Unionens offisielle språk.

6. Den eller de personene som har fullmakt til å undertegne samsvarssertifikater i papirformat, skal være ansatt av produsenten, og skal ha behørig fullmakt til å binde produsenten rettslig når det gjelder ansvar for kjøretøyets konstruksjon og oppbygging eller dets produksjonssamsvar.

7. Samsvarssertifikatet i papirformat skal fylles ut i sin helhet og skal ikke inneholde begrensninger med hensyn til bruken av kjøretøyet utover det som er fastsatt i denne forordningen eller i noen av rettsaktene oppført i vedlegg II.

8. For et delvis oppbygd basiskjøretøy skal produsenten fylle ut bare de rubrikkene i samsvarssertifikatet i papirformat som er relevante ut fra stadiet i kjøretøyets oppbygging.

9. For delvis oppbygde kjøretøyer eller ferdigoppbygde kjøretøyer skal produsenten fylle ut bare de rubrikkene i samsvarssertifikatet i papirformat som gjelder tilføyelser eller endringer foretatt i den aktuelle godkjenningsetappen, og skal eventuelt vedlegge alle samsvarssertifikater i papirformat som er levert i tidligere etapper.

Artikkel 37

Samsvarssertifikat i elektronisk format

1. Uten at det berører artikkel 36 nr. 1, skal produsenten fra 5. juli 2026 vederlagsfritt og uten unødig opphold etter kjøretøyets produksjonsdato gjøre samsvarssertifikatet tilgjengelig for godkjenningsmyndigheten som har gitt typegodkjenning av hele kjøretøyet, som strukturerte data i elektronisk format i samsvar med gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 8 i denne artikkelen.

2. Uten at det berører artikkel 36 nr. 1, kan enhver produsent før 5. juli 2026 gjøre samsvarssertifikater tilgjengelige i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen.

3. Godkjenningsmyndigheten skal gjøre samsvarssertifikatet tilgjengelig som strukturerte data i elektronisk format i samsvar med gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 8, slik at samsvarssertifikatet blir tilgjengelig for godkjenningsmyndighetene, markedstilsynsmyndighetene og registreringsmyndighetene i medlemsstatene og Kommisjonen.

4. Medlemsstatene kan unnta produsentene fra plikten fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen med hensyn til kjøretøytyper som har nasjonal typegodkjenning av kjøretøyer i små serier, i samsvar med artikkel 42.

5. Godkjenningsmyndigheten som mottar samsvarssertifikatet som strukturerte data i elektronisk format i samsvar med gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 8 i denne artikkelen, skal gi lesetilgang til samsvarssertifikatet som fastsatt i artikkel 12 nr. 2. For kjøretøyer bygd i flere etapper skal slik tilgang gis til produsenten i den etterfølgende etappen.

6. All datautveksling i samsvar med denne artikkelen skal foretas ved hjelp av protokoller for sikker datautveksling.

7. Medlemsstatene skal fastsette hvordan de vil organisere og strukturere sine datanett slik at de kan motta samsvarssertifikater som strukturerte data i elektronisk format i samsvar med gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 8 fra og med 1. september 2025, fortrinnsvis ved å bruke eksisterende systemer for utveksling av strukturerte data.

8. Idet det tas hensyn til hvilke data som kreves angitt på samsvarssertifikatet i papirformat, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter vedrørende samsvarssertifikater i form av strukturerte data i elektronisk format, der det særlig fastsettes

- a) grunnleggende format og struktur for dataelementene i samsvarssertifikatene i elektronisk format samt meldinger som brukes ved utvekslingen,
- b) minstekrav til sikker datautveksling, herunder forebygging av dataforfalskning og misbruk av data, og tiltak for å sikre de elektroniske dataenes autentisitet, for eksempel ved bruk av elektronisk signatur,
- c) metoden for utveksling av data i samsvarssertifikatet i elektronisk format,
- d) minstekrav til en kjøretøyspesifikk unik identifikator og typen opplysninger for kjøperen i samsvar med nr. 5,
- e) lesetilgangen nevnt i nr. 5,
- f) unntak for produsenter av visse kjøretøygrupper og kjøretøytyper produsert i små serier.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2. Den første slike gjennomføringsrettsakten skal vedtas før 1. september 2020.

9. Medlemsstatene skal kunne utveksle samsvarssertifikater i elektronisk format i samsvar med denne artikkelen med andre medlemsstater senest fra 5. juli 2026.

10. Fra 5. juli 2026 skal produsenten i unntakstilfeller dersom en nasjonal myndighet ber om det, utstede en gjenpart av samsvarssertifikatet i papirformat.

Artikkel 38

Lovfestet produsentmerke og ytterligere merker, merking og typegodkjenningsmerke for komponenter og separate tekniske enheter

1. Produsenten av et kjøretøy skal på hvert kjøretøy som er produsert i samsvar med den godkjente typen, feste et lovfestet produsentmerke, eventuelt med ytterligere merker, samt angivelser eller symboler med den merkingen som kreves i henhold til denne forordningen og de relevante rettsaktene oppført i vedlegg II.

2. Produsenten av en komponent eller separat teknisk enhet skal på hver komponent og hver separate tekniske enhet som er produsert i samsvar med den godkjente typen, uavhengig av om den er en del av et system, feste det typegodkjenningsmerket som kreves i de relevante rettsaktene oppført i vedlegg II.

Dersom det ikke kreves et slikt typegodkjenningsmerke, skal produsenten minst påføre sitt firma eller varemerke samt typenummeret eller et identifikasjonsnummer på komponenten eller den separate tekniske enheten.

3. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter modellen for EU-typegodkjenningsmerket. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2. Den første slike gjennomføringsrettsakten skal vedtas innen 5. juli 2020.

4. Markedsdeltakerne skal bringe i omsetning eller gjøre tilgjengelig på markedet bare kjøretøyer, komponenter og separate tekniske enheter som er merket i samsvar med denne forordningen.

KAPITTEL VII

NY TEKNOLOGI ELLER NYE PRINSIPPER

*Artikkel 39***Unntak for ny teknologi eller nye prinsipper**

1. Produsenten kan søke om EU-typegodkjenning av en type kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet der det inngår ny teknologi eller nye prinsipper som ikke er forenlige med én eller flere rettsakter oppført i vedlegg II.
2. Godkjenningsmyndigheten skal gi EU-typegodkjenningen nevnt i nr. 1 dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Søknaden om EU-typegodkjenning angir årsakene til at ny teknologi eller nye prinsipper gjør kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter uforenlige med én eller flere rettsakter oppført i vedlegg II.
 - b) Søknaden om EU-typegodkjenning beskriver følgene av ny teknologi eller nye prinsipper for sikkerheten og miljøet og hvilke tiltak som er truffet for å sikre minst samme nivå av sikkerhet og miljøvern som fastsatt i de kravene som det søkes om unntak fra.
 - c) Det framlegges prøvingsbeskrivelser og prøvingsresultater som beviser at vilkåret i bokstav b) er oppfylt.
3. Tildeling av EU-typegodkjenninger som innebærer unntak for ny teknologi eller nye prinsipper, forutsetter tillatelse fra Kommisjonen.

Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å beslutte om det skal gis tillatelse som nevnt i første ledd i dette nummeret. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

4. I påvente av vedtakelse av gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 3 kan godkjenningsmyndigheten gi en foreløpig EU-typegodkjenning som er gyldig bare på territoriet til godkjenningsmyndighetens medlemsstat, med hensyn til en kjøretøytype som omfattes av unntaket det søkes om. Godkjenningsmyndigheten skal omgående underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette ved hjelp av dokumentasjon som inneholder opplysningene nevnt i nr. 2.

Den midlertidige arten og begrensede gyldigheten med hensyn til territorium for en slik EU-typegodkjenning skal framgå tydelig av overskriften i EU-typegodkjenningsdokumentet og overskriften i samsvarssertifikatet.

5. Godkjenningsmyndighetene i andre medlemsstater kan godta den foreløpige EU-typegodkjenningen nevnt i nr. 4 på sitt territorium, forutsatt at de skriftlig underretter godkjenningsmyndigheten som ga den foreløpige EU-typegodkjenningen, om sin aksept.
6. Dersom det er relevant, skal det i gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 3 angis om tillatelser omfattes av begrensninger, særlig med hensyn til høyeste antall kjøretøyer som omfattes. EU-typegodkjenningen skal i alle tilfeller være gyldig i minst 36 måneder.
7. Dersom Kommisjonen vedtar gjennomføringsrettsakter nevnt i nr. 3 for å nekte å gi tillatelse, skal godkjenningsmyndigheten umiddelbart underrette innehaveren av den foreløpige EU-typegodkjenningen nevnt i nr. 4 om at den foreløpige EU-typegodkjenningen vil bli tilbakekalt seks måneder etter datoen for gjennomføringsrettsakten.

Kjøretøyer som er produsert i samsvar med den foreløpige EU-typegodkjenningen før gyldigheten utløp, kan imidlertid bringes i omsetning, registreres eller tas i bruk i enhver medlemsstat som har godtatt den foreløpige godkjenningen.

*Artikkel 40***Etterfølgende tilpasning av rettsakter**

1. Dersom Kommisjonen har tillatt at det gis EU-typegodkjenning i samsvar med artikkel 39, skal den umiddelbart treffe nødvendige tiltak for å tilpasse de aktuelle rettsaktene til den siste tekniske utviklingen.

Dersom unntaket i henhold til artikkel 39 gjelder et FN-regulativ, skal Kommisjonen foreslå en endring i det relevante FN-regulativet i samsvar med den aktuelle framgangsmåten i den reviderte overenskomsten av 1958.

2. Så snart de relevante rettsaktene er endret, skal enhver begrensning i gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 39 nr. 3 oppheves.
3. Dersom de nødvendige tiltakene for å tilpasse rettsaktene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen ikke er truffet, kan Kommisjonen på anmodning fra den medlemsstaten som ga den midlertidige EU-typegodkjenningen, vedta gjennomføringsrettsakter for å beslutte om det skal gis tillatelse til å forlenge gyldigheten av den foreløpige EU-typegodkjenningen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

KAPITTEL VIII

KJØRETØYER PRODUSERT I SMÅ SERIER

Artikkel 41

EU-typegodkjenning av kjøretøyer produsert i små serier

1. På anmodning fra produsenten og innenfor de kvantitative årlige grensene for kjøretøygruppe M, N og O som er fastsatt i nr. 1 i del A i vedlegg V, skal medlemsstatene gi EU-typegodkjenning av en type kjøretøy produsert i små serier som minst oppfyller de tekniske kravene fastsatt i tillegg 1 til del I i vedlegg II.
2. Nr. 1 får ikke anvendelse på spesialkjøretøyer.
3. EU-typegodkjenningsdokumentet for kjøretøyer produsert i små serier skal gis et unikt nummer i samsvar med et harmonisert nummereringssystem som minst skal gjøre det mulig å identifisere medlemsstaten som ga EU-typegodkjenningen, og hvilke krav denne typen kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet oppfyller.
4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter malen og nummereringssystemet for EU-typegodkjenningsdokumenter for kjøretøyer produsert i små serier. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.
5. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82, som endrer tillegg 1 til del I i vedlegg II med henblikk på å fastsette de tekniske kravene for kjøretøygruppe M, N og O, og som endrer nr. 1 i del A i vedlegg V tilsvarende med hensyn til de kvantitative årlige grensene.

Artikkel 42

Nasjonal typegodkjenning av kjøretøyer produsert i små serier

1. Produsentene kan søke om nasjonal typegodkjenning av kjøretøyer produsert i små serier innenfor de kvantitative årlige grensene som er angitt i nr. 2 i del A i vedlegg V. Disse grensene får anvendelse på tilgjengeliggjøring på markedet, registrering eller ibruktaking av kjøretøyer av den godkjente typen på markedet i hver medlemsstat i et gitt år.
2. Medlemsstatene kan beslutte å unnta alle kjøretøytyper nevnt i nr. 1 fra plikten til å oppfylle ett eller flere av kravene i denne forordningen eller ett eller flere av kravene fastsatt i rettsaktene oppført i vedlegg II, forutsatt at disse medlemsstatene har fastsatt relevante alternative krav.
3. I forbindelse med nasjonal typegodkjenning av kjøretøyer produsert i små serier skal godkjenningsmyndigheten godta systemer, komponenter eller separate tekniske enheter som er typegodkjent i samsvar med rettsaktene oppført i vedlegg II.
4. Det nasjonale typegodkjenningsdokumentet for kjøretøyer produsert i små serier skal gis et unikt nummer i samsvar med et harmonisert nummereringssystem som minst skal gjøre det mulig å identifisere medlemsstaten som ga typegodkjenningen, og beskrive godkjenningen som gitt for en liten nasjonal serie.
5. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter malen og det harmoniserte nummereringssystemet for det nasjonale typegodkjenningsdokumentet for kjøretøyer produsert i små serier, som skal ha overskriften «Nasjonalt typegodkjenningsdokument for kjøretøyer produsert i små serier» og skal angi innholdet og arten av unntak gitt i henhold til nr. 2 i denne artikkelen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2. Inntil Kommisjonen treffer slike gjennomføringsrettsakter, kan medlemsstatene fortsatt fastsette formatet for nasjonale typegodkjenningsdokumenter.

*Artikkel 43***Gyldigheten til en nasjonal typegodkjenning av kjøretøyer produsert i små serier**

1. Gyldigheten til den nasjonale typegodkjenningen av kjøretøyer produsert i små serier er begrenset til territoriet til medlemsstaten hvis godkjenningsmyndighet har gitt godkjenningen.
2. På anmodning fra produsenten skal godkjenningsmyndighetene i de medlemsstatene produsenten velger, en kopi av det nasjonale typegodkjenningsdokumentet, herunder de relevante delene av opplysningspakken nevnt i artikkel 26 nr. 4, med rekommandert post eller med e-post.
3. Godkjenningsmyndighetene i medlemsstatene skal godta den nasjonale typegodkjenningen, med mindre de har rimelig grunn til å tro at de nasjonale tekniske kravene som kjøretøytypen er godkjent i samsvar med, ikke tilsvarer deres egne.
4. Innen to måneder etter mottak av dokumentene nevnt i nr. 2 skal godkjenningsmyndighetene i de medlemsstatene produsenten har valgt, underrette godkjenningsmyndigheten som har gitt den nasjonale typegodkjenningen, om sin beslutning om hvorvidt typegodkjenningen godtas. Dersom ingen slik beslutning er meddelt innen denne tomånedersfristen, skal den nasjonale typegodkjenningen anses å være godtatt.
5. På anmodning fra en søker som ønsker å bringe i omsetning, registrere eller ta i bruk i en annen medlemsstat et kjøretøy med nasjonal typegodkjenning av kjøretøyer produsert i små serier, skal godkjenningsmyndigheten som ga den nasjonale typegodkjenningen av kjøretøyer produsert i små serier, gi den nasjonale myndigheten i den andre medlemsstaten en kopi av typegodkjenningsdokumentet, herunder relevante deler av opplysningspakken.

Den nasjonale myndigheten i den andre medlemsstaten skal tillate at et slikt kjøretøy bringes i omsetning, registreres eller tas i bruk, med mindre den har rimelig grunn til å tro at de nasjonale tekniske kravene som kjøretøytypen er godkjent i samsvar med, ikke tilsvarer dens egne.

KAPITTEL IX

GODKJENNING AV ENKELTKJØRETØYER*Artikkel 44***EU-godkjenning av enkeltkjøretøyer**

1. Medlemsstatene skal gi EU-godkjenning av enkeltkjøretøy for et kjøretøy som oppfyller kravene fastsatt i tillegg 2 til del I i vedlegg II eller, når det gjelder spesialkjøretøyer, i del III i vedlegg II.

Dette kapitlet får ikke anvendelse på delvis oppbygde kjøretøyer.

2. En søknad om EU-godkjenning av enkeltkjøretøy skal inngis av kjøretøyets eier, produsenten, produsentens representant eller importøren.
3. Medlemsstatene skal ikke utføre destruktive prøvinger for å fastslå hvorvidt kjøretøyet oppfyller kravene nevnt i nr. 1, men skal i stedet anvende eventuelle relevante opplysninger fra søkeren for dette formålet.
4. EU-godkjenningsdokumentet for enkeltkjøretøy skal gis et unikt nummer i samsvar med et harmonisert nummererings-system som minst skal gjøre det mulig å identifisere medlemsstaten som ga EU-godkjenningen av enkeltkjøretøy.
5. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter malen og nummereringssystemet for EU-godkjennings-dokumenter for enkeltkjøretøyer. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2. Den første slike gjennomføringsrettsakten skal vedtas innen 5. juli 2020.
6. Medlemsstatene skal tillate at kjøretøyer med et gyldig EU-godkjenningsdokument for enkeltkjøretøy bringes i omsetning, registreres eller tas i bruk.
7. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82, som endrer del I i vedlegg II for å fastsette de tekniske kravene til kjøretøyer i gruppe M, N og O.

*Artikkel 45***Nasjonal godkjenning av enkeltkjøretøyer**

1. Medlemsstatene kan beslutte å unnta et bestemt kjøretøy, enten det er unikt eller ikke, fra plikten til å oppfylle ett eller flere av kravene i denne forordningen eller ett eller flere av kravene fastsatt i rettsaktene oppført i vedlegg II, forutsatt at disse medlemsstatene har fastsatt relevante alternative krav.
2. En søknad om nasjonal godkjenning av enkeltkjøretøy skal inngis av kjøretøyets eier, produsenten, produsentens representant eller importøren.
3. Medlemsstatene skal ikke utføre destruktive prøvinger for å fastslå hvorvidt kjøretøyet oppfyller de alternative kravene nevnt i nr. 1, men skal i stedet anvende eventuelle relevante opplysninger fra søkeren for dette formålet.
4. I forbindelse med nasjonal godkjenning av enkeltkjøretøyer skal godkjenningsmyndigheten godta systemer, komponenter eller separate tekniske enheter som er typegodkjent i samsvar med rettsaktene oppført i vedlegg II.
5. En medlemsstat skal omgående utstede et nasjonalt godkjenningsdokument for enkeltkjøretøy dersom kjøretøyet er i samsvar med beskrivelsen som er vedlagt søknaden, og oppfyller de relevante alternative kravene.
6. Det nasjonale godkjenningsdokumentet for enkeltkjøretøy skal gis et unikt nummer i samsvar med et harmonisert nummereringssystem som minst skal gjøre det mulig å identifisere medlemsstaten som ga godkjenningen, og hvilke krav dette kjøretøyet oppfyller.
7. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter malen og nummereringssystemet for det nasjonale godkjenningsdokumentet for enkeltkjøretøy. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2. Inntil Kommisjonen vedtar slike gjennomføringsrettsakter, kan medlemsstatene fortsatt fastsette formatet for nasjonale godkjenningsdokumenter for enkeltkjøretøyer.

*Artikkel 46***Gyldigheten til nasjonale godkjenninger av enkeltkjøretøyer**

1. Gyldigheten til en nasjonal godkjenning av enkeltkjøretøy er begrenset til territoriet til den medlemsstaten som ga godkjenningen av enkeltkjøretøy.
2. På anmodning fra en søker som ønsker å gjøre tilgjengelig på markedet, registrere eller ta i bruk i en annen medlemsstat et kjøretøy med nasjonal godkjenning av enkeltkjøretøy, skal medlemsstaten som ga godkjenningen, gi søkeren en redegjørelse for de tekniske kravene som kjøretøyet er godkjent på grunnlag av.
3. En medlemsstat skal tillate at et kjøretøy som en annen medlemsstat har gitt nasjonal godkjenning av enkeltkjøretøy for i samsvar med artikkel 45, gjøres tilgjengelig på markedet, registreres eller tas i bruk på dens territorium, med mindre den berørte medlemsstaten har rimelig grunn til å tro at de relevante alternative kravene som kjøretøyet er godkjent på grunnlag av, ikke tilsvarer dens egne, eller at kjøretøyet ikke oppfyller disse kravene.
4. Denne artikkelen får anvendelse på kjøretøyer som er typegodkjent i samsvar med denne forordningen, og som er endret for første registrering eller ibruktaking.

*Artikkel 47***Særlige bestemmelser**

1. Framgangsmåtene fastsatt i artikkel 44 og 45 kan få anvendelse på et bestemt kjøretøy bygd i flere etapper.
2. Framgangsmåtene fastsatt i artikkel 44 og 45 skal ikke erstatte en mellomtappe i den normale sekvensen i en etappevis typegodkjenning, og skal ikke anvendes med sikte på å oppnå godkjenning av et kjøretøy i første etappe.

KAPITTEL X

TILGJENGELIGGJØRING PÅ MARKEDET, REGISTRERING ELLER IBRUKTAKING*Artikkel 48***Tilgjengeliggjøring på markedet, registrering eller ibruktaking av andre kjøretøyer enn restkjøretøyer**

1. Med forbehold for artikkel 51, 52 og 53 skal kjøretøyer som typegodkjenning av helt kjøretøy er obligatorisk for, eller som produsenten har fått slik typegodkjenning for, gjøres tilgjengelige på markedet, registreres eller tas i bruk bare dersom de ledsages av et gyldig samsvarssertifikat utstedt i samsvar med artikkel 36 og 37.

Registrering og ibruktaking av delvis oppbygde kjøretøyer kan nektes så lenge kjøretøyene ikke er ferdigoppbygd. Registrering og ibruktaking av delvis oppbygde kjøretøyer skal ikke benyttes til å omgå anvendelsen av artikkel 49.

2. Antallet kjøretøyer produsert i små serier som gjøres tilgjengelig på markedet, registreres eller tas i bruk i løpet av samme år, skal ikke overstige de kvantitative årlige grensene som er fastsatt i vedlegg V.

*Artikkel 49***Tilgjengeliggjøring på markedet, registrering eller ibruktaking av restkjøretøyer**

1. Medlemsstatene kan for et begrenset tidsrom som angitt i nr. 2 og innenfor grensene angitt i avsnitt B i vedlegg V, registrere og tillate tilgjengeliggjøring på markedet eller ibruktaking av kjøretøyer som er i samsvar med en kjøretøytype hvis EU-typegodkjenning ikke lenger er gyldig.

Første ledd får anvendelse bare på kjøretøyer innenfor Unionens territorium som var omfattet av en gyldig EU-typegodkjenning på produksjonstidspunktet, og som ikke var registrert eller tatt i bruk før EU-typegodkjenningen mistet sin gyldighet.

2. Når det gjelder ferdigoppbygde kjøretøyer, får nr. 1 anvendelse bare i et tidsrom på 12 måneder fra datoen da EU-typegodkjenningens gyldighet utløp, og når det gjelder etappevis ferdigoppbygde kjøretøyer, i et tidsrom på 18 måneder fra denne datoen.

3. En produsent som ønsker å benytte seg av muligheten i nr. 1, skal inngi søknad til vedkommende myndighet i hver medlemsstat som berøres av registreringen eller ibruktakingen av de aktuelle kjøretøyene. Søknaden skal angi alle tekniske eller økonomiske årsaker som gjør at disse kjøretøyene ikke oppfyller de nye tekniske kravene.

De berørte medlemsstatene skal innen tre måneder fra de mottar en slik søknad, beslutte om de skal tillate registrering eller ibruktaking av slike kjøretøyer på sitt territorium, og i så fall treffe beslutning om antallet slike kjøretøyer.

4. Medlemsstatene skal anvende egnede tiltak for å sikre at antall kjøretøyer som registreres eller tas i bruk i forbindelse med framgangsmåten fastsatt i denne artikkelen, kontrolleres effektivt.

*Artikkel 50***Tilgjengeliggjøring på markedet eller ibruktaking av komponenter og separate tekniske enheter**

1. Komponenter eller separate tekniske enheter, herunder slike som er beregnet på ettermarkedet, kan gjøres tilgjengelige på markedet eller tas i bruk bare dersom de oppfyller kravene i de relevante rettsaktene oppført i vedlegg II og er merket i samsvar med artikkel 38.

2. Nr. 1 får ikke anvendelse på komponenter eller separate tekniske enheter som er spesifikt bygd eller konstruert for kjøretøyer som ikke omfattes av denne forordningen.

3. Medlemsstatene kan tillate tilgjengeliggjøring på markedet eller ibruktaking av komponenter og separate tekniske enheter som er unntatt i henhold til artikkel 39, eller som skal brukes på kjøretøyer som omfattes av godkjenninger gitt i henhold til artikkel 41, 42, 44 og 45 vedrørende komponenten eller den separate tekniske enheten.

4. Medlemsstatene kan også tillate tilgjengeliggjøring på markedet eller ibruktaking av komponenter og separate tekniske enheter som skal brukes på kjøretøyer som ikke var påkrevd å være typegodkjent i henhold til denne forordningen eller direktiv 2007/46/EF på det tidspunktet disse kjøretøyene ble gjort tilgjengelige på markedet, registrert eller tatt i bruk.

5. Medlemsstatene kan også tillate tilgjengeliggjøring på markedet eller ibruktaking av reservekomponenter og separate tekniske enheter som skal brukes på kjøretøyer som fikk typegodkjenning før kravene i de relevante rettsaktene oppført i vedlegg II trådte i kraft, i samsvar med kravene i den relevante rettsakten som gjaldt da disse typegodkjenningene opprinnelig ble gitt.

KAPITTEL XI

BESKYTTELSESKLAUSULER

Artikkel 51

Nasjonal vurdering med hensyn til kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter som er mistenkt for å utgjøre en alvorlig risiko eller ikke å oppfylle kravene

Dersom markedstilsynsmyndighetene i en medlemsstat på grunnlag av egne markedstilsynsaktiviteter, på grunnlag av opplysninger fra en godkjenningsmyndighet eller en produsent, eller på grunnlag av klager har tilstrekkelig grunn til å tro at et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet utgjør en alvorlig risiko for menneskers helse eller sikkerhet, eller for andre aspekter ved vern av offentlige interesser som omfattes av denne forordningen, eller at disse ikke oppfyller kravene fastsatt i denne forordningen, skal de vurdere den eller det aktuelle kjøretøyet, systemet, komponenten eller separate tekniske enheten med hensyn til de relevante kravene fastsatt i denne forordningen. De relevante markedsdeltakerne og de vedkommende godkjenningsmyndighetene skal samarbeide fullt ut med markedstilsynsmyndighetene, noe som skal omfatte oversending av resultatene av alle relevante kontroller eller prøvinger som er utført i samsvar med artikkel 31.

Artikkel 20 i forordning (EF) nr. 765/2008 får anvendelse på risikovurderingen av den eller det aktuelle kjøretøyet, systemet, komponenten eller separate tekniske enheten.

Artikkel 52

Nasjonale framgangsmåter for håndtering av kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter som utgjør en alvorlig risiko eller ikke oppfyller kravene

1. Dersom markedstilsynsmyndigheten i en medlemsstat etter å ha foretatt vurderingen i henhold til artikkel 51, fastslår at et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet utgjør en alvorlig risiko for menneskers helse eller sikkerhet, eller for andre aspekter ved vern av offentlige interesser som omfattes av denne forordningen, skal den omgående kreve at den relevante markedsdeltakeren omgående treffer alle egnede korrigerende tiltak for å sikre at den eller det aktuelle kjøretøyet, systemet, komponenten eller separate tekniske enheten ikke lenger utgjør noen slik risiko når de bringes i omsetning, registreres eller tas i bruk.

2. Dersom markedstilsynsmyndigheten i en medlemsstat etter å ha foretatt vurderingen i henhold til artikkel 51, fastslår at et kjøretøy, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet ikke oppfyller kravene i denne forordningen, men ikke utgjør noen alvorlig risiko som nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, skal den omgående kreve at den relevante markedsdeltakeren treffer alle egnede korrigerende tiltak innen en rimelig frist for å bringe kjøretøyet, systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten i samsvar med kravene. Denne fristen skal stå i forhold til hvor alvorlig det manglende samsvaret er, for å sikre at kjøretøyet, systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten er i samsvar når de bringes i omsetning, registreres eller tas i bruk.

Markedsdeltakerne skal i samsvar med forpliktelsene fastsatt i artikkel 13–21 sikre at alle egnede korrigerende tiltak treffes med hensyn til alle berørte kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter som de har brakt i omsetning, registrert eller tatt i bruk i Unionen.

3. Dersom markedsdeltakeren ikke treffer tilstrekkelige korrigerende tiltak innen den aktuelle fristen nevnt i nr. 1 eller 2, eller dersom risikoen krever hastetiltak, skal de nasjonale myndighetene treffe alle egnede midlertidige restriktive tiltak for å forby eller begrense tilgjengeliggjøring på markedet, registrering eller ibruktaking av de berørte kjøretøyene, systemene, komponentene eller separate tekniske enhetene på deres nasjonale marked, trekke dem tilbake fra dette markedet eller tilbakekalle dem.

Artikkel 21 i forordning (EF) nr. 765/2008 får anvendelse på de restriktive tiltakene nevnt i første ledd i dette nummeret.

4. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter en klassifisering av alvorlighetsgrad for manglende samsvar, og egnede tiltak som skal treffes av nasjonale myndigheter for å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

Artikkel 53

Korrigerende og restriktive tiltak på unionsplan

1. Den medlemsstaten som treffer korrigerende eller restriktive tiltak i samsvar med artikkel 52, skal omgående underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene ved hjelp av ICSMS. Den skal også omgående underrette godkjenningsmyndigheten som ga godkjenningen, om sine funn.

De opplysningene som gis, skal omfatte alle tilgjengelige opplysninger, særlig data som er nødvendige for å identifisere den eller det aktuelle kjøretøyet, systemet, komponenten eller separate tekniske enheten, dens eller dets opprinnelse, arten av det påståtte manglende samsvaret og risikoen i den forbindelse, arten og varigheten av de nasjonale korrigerende og restriktive tiltakene som er truffet, og de argumentene som den relevante markedsdeltakeren har framsatt.

2. Den medlemsstaten som treffer korrigerende eller restriktive tiltak, skal også angi hvorvidt risikoen eller det manglende samsvaret skyldes noe av følgende:

- a) At kjøretøyet, systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten ikke oppfyller krav med hensyn til menneskers helse eller sikkerhet, miljøvern eller andre aspekter ved vern av offentlige interesser som omfattes av denne forordningen.
- b) Mangler ved de relevante rettsaktene oppført i vedlegg II.

3. Andre medlemsstater enn den medlemsstaten som treffer korrigerende eller restriktive tiltak, skal innen en måned etter underretningen nevnt i nr. 1 underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om alle korrigerende eller restriktive tiltak de har truffet, om eventuelle tilleggsopplysninger de måtte ha om den eller det aktuelle kjøretøyet, systemets, komponentens eller separate tekniske enhetens manglende samsvar og risikoen i den forbindelse, samt om eventuelle innvendinger de måtte ha mot det meldte nasjonale tiltaket.

4. Dersom verken en annen medlemsstat eller Kommisjonen har reist innvendinger mot et meldt nasjonalt tiltak innen én måned etter underretningen nevnt i nr. 1, skal tiltaket anses å være berettiget. De andre medlemsstatene skal sikre at lignende korrigerende eller restriktive tiltak treffes omgående på deres territorier med hensyn til den eller det aktuelle kjøretøyet, systemet, komponenten eller separate tekniske enheten.

5. Dersom en annen medlemsstat eller Kommisjonen innen én måned etter underretningen nevnt i nr. 1 reiser innvendinger mot et meldt nasjonalt tiltak, eller dersom Kommisjonen anser at et meldt nasjonalt tiltak strider mot unionsretten, skal Kommisjonen omgående rådspørre de berørte medlemsstatene og den eller de relevante markedsdeltakerne.

På grunnlag av rådspørringen nevnt i første ledd i dette nummeret skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter for å treffe beslutning om harmoniserte korrigerende eller restriktive tiltak på unionsplan. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

Kommisjonen skal umiddelbart meddele beslutningen nevnt i andre ledd til den eller de relevante markedsdeltakerne. Medlemsstatene skal gjennomføre slike rettsakter omgående og underrette Kommisjonen om dette.

Dersom Kommisjonen anser at et meldt tiltak er uberettiget, skal den berørte medlemsstaten trekke tilbake eller tilpasse tiltaket i samsvar med Kommisjonens beslutning nevnt i andre ledd.

6. Dersom Kommisjonen som følge av prøvinger og inspeksjoner den har utført i samsvar med artikkel 9, fastslår at et korrigerende eller restriktivt tiltak er nødvendig på unionsplan, skal den omgående rådspørre de berørte medlemsstatene og den eller de relevante markedsdeltakerne.

På grunnlag av rådspørringen nevnt i første ledd i dette nummeret skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter for å treffe beslutning om korrigerende eller restriktive tiltak på unionsplan. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

Kommisjonen skal umiddelbart meddele beslutningen nevnt i andre ledd til den eller de relevante markedsdeltakerne. Medlemsstatene skal gjennomføre slike rettsakter omgående og underrette Kommisjonen om dette.

7. Dersom risikoen eller det manglende samsvaret tilskrives mangler i rettsaktene oppført i vedlegg II, skal Kommisjonen foreslå egnede tiltak som følger:

- a) Dersom det dreier seg om delegerte rettsakter eller gjennomføringsrettsakter, skal Kommisjonen foreslå nødvendige endringer i de aktuelle rettsaktene.
- b) Dersom det dreier seg om FN-regulativer, skal Kommisjonen foreslå nødvendig utkast til endringer i relevante FN-regulativer i samsvar med framgangsmåten i den reviderte overenskomsten av 1958.

8. Dersom et korrigerende tiltak anses å være berettiget i samsvar med denne artikkelen eller omfattes av gjennomføringsrettsakter som nevnt i nr. 5 eller 6, skal tiltaket skal være vederlagsfritt for innehavere av registreringer for de berørte kjøretøyene. Dersom reparasjoner er utført på registreringsinnehaverens bekostning for vedtakelsen av det korrigerende tiltaket, skal produsenten godtgjøre kostnadene for slike reparasjoner opp til kostnaden for reparasjonene som kreves i henhold til det korrigerende tiltaket.

Artikkel 54

EU-typegodkjenning som ikke oppfyller kravene

1. Dersom en godkjenningsmyndighet konstaterer at det er gitt en typegodkjenning som ikke er i samsvar med denne forordningen, skal myndigheten nekte å anerkjenne godkjenningen.

2. Godkjenningsmyndigheten skal underrette godkjenningsmyndigheten som ga EU-typegodkjenningen, godkjenningsmyndighetene i de andre medlemsstatene og Kommisjonen om sitt avslag. Dersom typegodkjenningens manglende samsvar innen én måned etter underretningen bekreftes av godkjenningsmyndigheten som ga EU-typegodkjenningen, skal nevnte godkjenningsmyndighet tilbakekalle typegodkjenningen.

3. Dersom godkjenningsmyndigheten som ga EU-typegodkjenningen, innen én måned etter underretningen nevnt i nr. 2 har reist en innvending, skal Kommisjonen omgående rådspørre medlemsstatene, særlig godkjenningsmyndigheten som ga typegodkjenningen, og den relevante markedsdeltakeren.

4. På grunnlag av rådspørringen nevnt i nr. 3 i denne artikkelen skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter for å beslutte om avslaget på anerkjennelse av EU-typegodkjenningen nevnt i nr. 1 i denne artikkelen er berettiget. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

Kommisjonen skal umiddelbart meddele beslutningen nevnt i første ledd til de relevante markedsdeltakerne. Medlemsstatene skal gjennomføre slike rettsakter omgående og underrette Kommisjonen om dette.

5. Dersom Kommisjonen som følge av prøvinger og inspeksjoner den har utført i samsvar med artikkel 9, fastslår at en typegodkjenning som er gitt, ikke er i samsvar med denne forordningen, skal den omgående rådspørre medlemsstatene, særlig godkjenningsmyndigheten som ga typegodkjenningen, og den relevante markedsdeltakeren.

På grunnlag av rådspørringen nevnt i første ledd i dette nummeret skal Kommisjonen vedta en gjennomføringsrettsakt for å treffe beslutning om avslaget på anerkjennelse av typegodkjenningen nevnt i nr. 1 i denne artikkelen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

6. Artikkel 51, 52 og 53 får anvendelse på kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter som omfattes av en typegodkjenning som ikke oppfyller kravene, og som allerede er gjort tilgjengelige på markedet.

Artikkel 55

Bringe i omsetning og ta i bruk deler eller utstyr som kan utgjøre en alvorlig risiko for at grunnleggende systemer ikke fungerer som de skal

1. Deler eller utstyr som kan utgjøre en alvorlig risiko for at systemer som er grunnleggende for kjøretøyets sikkerhet eller dets miljøprestasjon, ikke fungerer som de skal, skal ikke bringes i omsetning, skal ikke tas i bruk og skal forbyes, med mindre de er tillatt av en godkjenningsmyndighet i samsvar med artikkel 56.

2. Slike tillatelser gjelder bare for et begrenset antall deler eller utstyr som er oppført på listen nevnt i nr. 4.
3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82, som utfyller denne forordningen ved å fastsette kravene til tillatelse for deler og utstyr nevnt i nr. 1 i denne artikkelen.

Disse kravene kan bygge på rettsaktene oppført i vedlegg II, eller de kan bestå av en sammenligning mellom miljø- eller sikkerhetsprestasjonen til delene eller utstyret og miljø- eller sikkerhetsprestasjonen til originaldeler eller -utstyr, etter hva som er relevant. I alle tilfeller skal kravene sikre at delene eller utstyret ikke forringer virkemåten til systemer som er grunnleggende for kjøretøyets sikkerhet eller miljøprestasjon.

4. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82, som endrer vedlegg VI for å ta hensyn til den tekniske og regelverksmessige utviklingen ved å fastsette og oppdatere listen over deler eller utstyr på grunnlag av en vurdering av følgende:

- a) I hvilken grad det foreligger en alvorlig risiko for sikkerheten eller miljøprestasjonen til kjøretøyer der de aktuelle delene eller det aktuelle utstyret er montert.
- b) Den potensielle virkningen for forbrukere og produsenter i ettermarkedet av en eventuell tillatelse for deler eller utstyr i henhold til artikkel 56 nr. 1.

5. Nr. 1 får ikke anvendelse på originaldeler eller -utstyr eller på deler eller utstyr som tilhører et system som er typegodkjent i samsvar med rettsaktene oppført i vedlegg II, med mindre typegodkjenningen gjelder andre aspekter enn den alvorlige risikoen nevnt i nr. 1.

I denne artikkelen menes med «originaldeler eller -utstyr» deler eller utstyr som er produsert etter kjøretøyprodusentens spesifikasjoner og produksjonsstandarder for montering av det aktuelle kjøretøyet.

6. Nr. 1 i denne artikkelen får ikke anvendelse på deler eller utstyr som produseres utelukkende for racerkjøretøyer. Deler eller utstyr som er oppført i vedlegg VI og brukes både i konkurransekjøring og på vei, skal bare gjøres tilgjengelig på markedet for kjøretøyer bestemt for kjøring på offentlig vei, dersom de oppfyller kravene fastsatt i de delegerte rettsaktene nevnt i nr. 3 i denne artikkelen og er tillatt av Kommisjonen. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å beslutte om de skal gi slike tillatelser. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

Artikkel 56

Tilknyttede krav til deler eller utstyr som kan utgjøre en alvorlig risiko for at grunnleggende systemer ikke fungerer som de skal

1. En produsent av deler eller utstyr kan søke om tillatelsen nevnt i artikkel 55 nr. 1 ved å framlegge for godkjenningsmyndigheten en søknad ledsaget av en prøvingsrapport som er utarbeidet av en teknisk instans, og som bekrefter at delene eller utstyret som det søkes om tillatelse for, oppfyller kravene nevnt i artikkel 55 nr. 3. En slik produsent kan framlegge bare én søknad for hver type del eller utstyr og bare til én godkjenningsmyndighet.

2. Søknaden om tillatelse skal inneholde opplysninger om produsenten av deler eller utstyr, type, identifikasjons- og delenumre for delene eller utstyret, kjøretøyprodusentens navn, kjøretøytypen og eventuelt byggeår eller andre opplysninger som gjør det mulig å identifisere kjøretøyet som delene eller utstyret skal monteres på.

Godkjenningsmyndigheten skal tillate at delene eller utstyret bringes i omsetning eller tas i bruk dersom den, idet det tas hensyn til prøvingsrapporten nevnt i nr. 1 i denne artikkelen og annen dokumentasjon, finner at de aktuelle delene eller det aktuelle utstyret oppfyller kravene nevnt i artikkel 55 nr. 3.

Godkjenningsmyndigheten skal omgående utstede et tillatelsesdokument til produsenten.

Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter malen og nummereringssystemet for tillatelsesdokumentet nevnt i tredje ledd i dette nummeret. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

3. Produsenten skal omgående underrette godkjenningsmyndigheten som ga tillatelsen, om eventuelle endringer som har betydning for vilkårene for utstedelsen av tillatelsen. Denne godkjenningsmyndigheten skal beslutte om tillatelsen skal gjennomgå eller gis på nytt, og om ytterligere prøvinger er nødvendig.

Produsenten skal sikre at delene eller utstyret produseres og fortsetter å bli produsert i samsvar med de vilkårene som tillatelsen ble gitt på.

4. Før tillatelse gis, skal godkjenningsmyndigheten kontrollere at det finnes ordninger og framgangsmåter for å sikre effektiv kontroll av produksjonssamsvar.

Dersom godkjenningsmyndigheten finner at vilkårene for å gi tillatelsen ikke lenger er oppfylt, skal den be produsenten treffe de nødvendige tiltakene for å sikre at delene eller utstyret bringes i samsvar. Om nødvendig skal den trekke tillatelsen tilbake.

5. Dersom vedkommende myndighet i en annen medlemsstat ber om det, skal godkjenningsmyndigheten som har gitt tillatelsen, innen en måned etter at anmodningen er mottatt, sende førstnevnte en kopi av det utstedte tillatelsesdokumentet med vedlegg via et felles, sikkert elektronisk utvekslingssystem. Kopien kan også sendes i form av en sikker elektronisk fil.

6. En godkjenningsmyndighet som er uenig i den tillatelsen som en annen medlemsstat har gitt, skal begrunne sin uenighet overfor Kommisjonen. Kommisjonen skal treffe egnede tiltak for å løse tvisten. Blant annet kan Kommisjonen om nødvendig og etter å ha rådspurt vedkommende godkjenningsmyndigheter, vedta gjennomføringsrettsakter som krever tilbaketrekking av tillatelsen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

7. Inntil listen nevnt i artikkel 55 nr. 4 er utarbeidet, kan medlemsstatene beholde nasjonale bestemmelser om deler eller utstyr som kan påvirke korrekt virkemåte for systemer som er grunnleggende for kjøretøyets sikkerhet eller miljøprestasjon.

KAPITTEL XII

INTERNASJONALE REGLER

Artikkel 57

FN-regulativer som kreves for EU-typegodkjenning

1. FN-regulativer eller endringer av disse som Unionen har stemt for, eller som Unionen anvender, og som er oppført i vedlegg II, skal inngå i kravene til EU-typegodkjenning av kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter.

2. Dersom Unionen har stemt for et FN-regulativ eller endringer av det med henblikk på typegodkjenning av helt kjøretøy, skal Kommisjonen vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82, som utfyller denne forordningen ved å gjøre nevnte FN-regulativ eller endringene av det obligatoriske, eller som endrer denne forordningen.

Disse delegerte rettsaktene skal angi datoene som nevnte FN-regulativ eller endringer skal være obligatoriske fra, og skal eventuelt omfatte overgangsbestemmelser og, dersom det er relevant for EU-typegodkjenningen, førstegangs registrering og ibruktaking av kjøretøyer og tilgjengeliggjøring på markedet av systemer, komponenter og separate tekniske enheter.

Artikkel 58

FN-regulativers likeverdighet med henblikk på EU-typegodkjenning

1. FN-regulativene oppført i del II i vedlegg II anerkjennes å være likeverdige med tilsvarende rettsakter i den grad de har samme virkeområde og formål.

2. Medlemsstatenes godkjenningsmyndigheter skal godta typegodkjenninger som er gitt i samsvar med FN-regulativene nevnt i nr. 1, og eventuelt relevante godkjenningsmerker istedenfor tilsvarende typegodkjenninger og godkjenningsmerker som er gitt i samsvar med denne forordningen og de delegerte rettsaktene oppført i vedlegg II.

KAPITTEL XIII

FRAMLEGGING AV TEKNISKE OPPLYSNINGER

Artikkel 59

Opplysninger beregnet på brukere

1. Produsenten skal ikke framlegge tekniske opplysninger i forbindelse med de opplysningene for en type kjøretøy, system, komponent, separat teknisk enhet, del eller utstyr det er truffet beslutning om i denne forordningen eller i rettsaktene oppført i vedlegg II som avviker fra opplysningene i typegodkjenningen gitt av godkjenningsmyndigheten.

2. Produsenten skal gjøre tilgjengelig for brukerne alle relevante opplysninger og all nødvendig veiledning som beskriver eventuelle særlige vilkår eller begrensninger for bruken av et kjøretøy, et system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utstyr.
3. Opplysningene nevnt i nr. 2 skal framlegges på det eller de offisielle språkene i den medlemsstaten der kjøretøyet, systemet, komponenten, den separate tekniske enheten, delen eller utstyret skal bringes i omsetning, registreres eller tas i bruk. De skal også angis i brukerhåndboken.

Artikkel 60

Opplysninger beregnet på produsenter

1. Kjøretøyprodusentene skal gjøre tilgjengelig for produsentene av systemer, komponenter, separate tekniske enheter, deler eller utstyr alle opplysninger som er nødvendige for EU-typegodkjenning av systemer, komponenter eller separate tekniske enheter, eller for å få tillatelsen nevnt i artikkel 55 nr. 1.

Kjøretøyprodusentene kan pålegge produsentene av systemer, komponenter, separate tekniske enheter, deler eller utstyr en bindende avtale for å ivareta fortroligheten til opplysninger som ikke er offentlig tilgjengelige, herunder opplysninger knyttet til immaterialrett.

2. Produsentene av systemer, komponenter, separate tekniske enheter, deler eller utstyr skal gi kjøretøyprodusentene alle detaljerte opplysninger om begrensninger som gjelder for deres typegodkjenninger, og som enten er nevnt i artikkel 29 nr. 3 eller er pålagt ved en rettsakt oppført i vedlegg II.

KAPITTEL XIV

TILGANG TIL OPPLYSNINGER FRA OBD-SYSTEMET OG OPPLYSNINGER OM REPARASJON OG VEDLIKEHOLD AV KJØRETØYER

Artikkel 61

Produsentenes plikt til å framlegge opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer

1. Produsentene skal gi uavhengige operatører ubegrenset, standardisert og ikke-diskriminerende tilgang til opplysninger fra OBD-systemet, diagnoseutstyr og annet utstyr samt verktøy, herunder fullstendige referanser og tilgjengelige nedlastinger av relevant programvare, og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer. Opplysningene skal framlegges på en lett tilgjengelig måte i form av datasett som er maskinleselige og kan behandles elektronisk. Uavhengige operatører skal ha tilgang til de fjerndiagnosetjenestene som brukes av produsenter, autoriserte forhandlere og reparatører.

Produsentene skal sørge for et standardisert, sikkert anlegg for fjerndiagnose, slik at uavhengige operatører kan utføre arbeid som omfatter tilgang til kjøretøyetts sikkerhetssystem.

2. Fram til Kommisjonen har vedtatt en relevant standard gjennom arbeidet til Den europeiske standardiseringsorganisasjon (CEN) eller et tilsvarende standardiseringsorgan, skal opplysningene fra OBD-systemet og opplysningene om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer framlegges på en lett tilgjengelig måte som kan behandles med rimelig innsats av uavhengige operatører.

Opplysningene fra OBD-systemet og opplysningene om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer skal gjøres tilgjengelige på produsentenes nettsteder i et standardisert format eller, dersom dette ikke er mulig på grunn av opplysningenes art, i et annet hensiktsmessig format. For andre uavhengige operatører enn reparatører skal opplysningene også gis i et maskinleselig format som kan behandles elektronisk ved hjelp av allment tilgjengelig IT-verktøy og programvare, og som gjør det mulig for uavhengige operatører å utføre de oppgavene som er forbundet med deres forretningsvirksomhet, i omsetningskjeden på ettermarkedet.

3. I følgende tilfeller er det imidlertid tilstrekkelig at produsenten framlegger de påkrevde opplysningene på en lett tilgjengelig måte når en uavhengig operatør ber om det:

- a) For kjøretøytyper som omfattes av en nasjonal typegodkjenning av kjøretøyer produsert i små serier, som nevnt i artikkel 42.

- b) For spesialkjøretøyer.
- c) For kjøretøytyper i gruppe O₁ og O₂ som ikke bruker diagnoseverktøy eller fysisk eller trådløs kommunikasjon med den eller de innebygde elektroniske styreenhetene i forbindelse med diagnose eller omprogrammering av kjøretøyene.
- d) For siste etappe av typegodkjenningen i en etappevis typegodkjenning, dersom siste etappe omfatter bare karosseri som ikke inneholder elektroniske kjøretøykontrollsystemer, og alle basiskjøretøyet elektroniske kjøretøykontrollsystemer forblir uendret.

4. Nærmere opplysninger om de tekniske kravene for tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer, særlig tekniske spesifikasjoner for hvordan opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer skal framlegges, er fastsatt i vedlegg X.

5. Produsentene skal også gjøre opplæringsmateriell tilgjengelig for uavhengige operatører og autoriserte forhandlere og reparatører.

6. Produsentene skal sikre at opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer alltid er tilgjengelige, bortsett fra når det er behov for vedlikehold av informasjonssystemet.

Produsentene skal gjøre senere endringer av og tillegg til opplysningene fra OBD-systemet og opplysningene om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer tilgjengelige på produsentens nettsteder samtidig som de gjøres tilgjengelige for autoriserte reparatører.

7. Når det gjelder produksjon av og service på OBD-kompatible reserve- eller servicedeler samt diagnoseverktøy og prøvingsutstyr, skal produsentene uten forskjellsbehandling gi relevante opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer til alle berørte parter som produserer eller reparerer komponenter, diagnoseverktøy eller prøvingsutstyr.

8. Når det gjelder konstruksjon, produksjon og reparasjon av motorvognutstyr til kjøretøyer som bruker alternativt drivstoff, skal produsentene uten forskjellsbehandling gi relevante opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer til alle berørte parter som produserer, installerer eller reparerer utstyr til kjøretøyer som bruker alternativt drivstoff.

9. Dersom reparasjons- og vedlikeholdsregistre for et kjøretøy oppbevares i en sentral database som tilhører kjøretøyprodusenten eller forvaltes på vegne av denne, skal uavhengige reparatører ha tilgang til slike registre omkostningsfritt og kunne registrere opplysninger om reparasjons- og vedlikeholdsarbeid som de har utført.

10. Dette kapittelet får ikke anvendelse på kjøretøyer som omfattes av godkjenninger av enkeltkjøretøyer.

11. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82, som endrer vedlegg X for å ta hensyn til den tekniske og regelverksmessige utviklingen eller forebygge misbruk ved å oppdatere kravene om tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer, herunder reparasjons- og vedlikeholdsaktiviteter som støttes av trådløse WAN-nett, og ved å vedta og integrere standardene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen. Kommisjonen skal ta hensyn til nåværende informasjonsteknologi, forutsigelig utvikling innen kjøretøyteknologi, eksisterende ISO-standarder og muligheten for en verdensomspennende ISO-standard.

Artikkel 62

Forpliktelser dersom det er flere typegodkjenningssnehavere

1. Når det gjelder blandet typegodkjenning, trinnvis typegodkjenning eller etappevis typegodkjenning, er den produsenten som er ansvarlig for den respektive typegodkjenningen av et system, en komponent eller en separat teknisk enhet eller for en bestemt etappe av et kjøretøy, ansvarlig for å sende opplysningene om reparasjon og vedlikehold for den eller det bestemte systemet, komponenten eller separate tekniske enheten eller for den bestemte etappen til både sluttprodusenten og de uavhengige operatørene.

2. Når det gjelder etappevis typegodkjenning, er sluttprodusenten ansvarlig for å gi tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer for sin egen eller sine egne produksjonsetapper samt forbindelsen til den eller de tidligere etappene.

*Artikkel 63***Gebyrer for tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer**

1. Produsenten kan pålegge rimelige og forholdsmessige gebyrer for tilgang til andre opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer enn registrene nevnt i artikkel 61 nr. 10. Disse gebyrene skal ikke være til hinder for tilgang til slike opplysninger ved at den ikke tar i betraktning i hvilket omfang den uavhengige operatøren benytter opplysningene. Tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer skal tilbys vederlagsfritt til nasjonale myndigheter, Kommisjonen og tekniske instanser.

2. Produsenten skal gjøre opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer, herunder transaksjonstjenester som omprogrammering eller teknisk støtte, tilgjengelige på times-, dags-, måneds- og årsbasis, og gebyrene for tilgang til slike opplysninger skal variere i samsvar med lengden på de respektive tidsrommene som det gis tilgang for.

I tillegg til tidsbasert tilgang kan produsentene tilby transaksjonsbasert tilgang, som belastes med et gebyr per transaksjon og ikke på grunnlag av hvor langt tidsrom det gis tilgang for.

Dersom produsenten tilbyr begge tilgangssystemene, skal de uavhengige reparatørene velge tilgangssystem, som kan være enten tidsbasert eller transaksjonsbasert.

*Artikkel 64***Bevis på samsvar med forpliktelser med hensyn til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold**

1. En produsent som har søkt om EU-typegodkjenning eller nasjonal typegodkjenning, skal gi godkjenningsmyndigheten bevis på samsvar med dette kapitlet innen seks måneder fra datoen for den respektive typegodkjenningen.

2. Dersom slikt samsvarsbevis ikke er framlagt innen fristen nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, skal godkjenningsmyndigheten treffe egnede tiltak i samsvar med artikkel 65.

*Artikkel 65***Samsvar med forpliktelser med hensyn til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer**

1. En godkjenningsmyndighet kan til enhver tid, det være seg på eget initiativ, på grunnlag av en klage eller på grunnlag av en vurdering foretatt av en teknisk instans, kontrollere at en produsent overholder bestemmelsene i dette kapitlet og produsentens attest om tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer nevnt i tillegg 1 til vedlegg X.

2. Dersom en godkjenningsmyndighet konstaterer at produsenten ikke har overholdt sine forpliktelser med hensyn til tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer, skal godkjenningsmyndigheten som ga den relevante typegodkjenningen, treffe egnede tiltak for å bøte på situasjonen.

Disse tiltakene kan omfatte tilbakekalling eller suspensjon av typegodkjenningen, bøter eller andre tiltak som vedtas i samsvar med artikkel 84.

3. Dersom en uavhengig operatør eller en bransjeorganisasjon som representerer uavhengige operatører, inngir en klage til godkjenningsmyndigheten om at produsenten ikke har overholdt bestemmelsene i dette kapitlet, skal godkjenningsmyndigheten utføre en revisjon for å kontrollere produsentens overholdelse. Godkjenningsmyndigheten skal anmode godkjenningsmyndigheten som ga typegodkjenning av hele kjøretøyet, om å undersøke klagen og deretter be om bevis fra kjøretøyprodusenten som godtgjør at systemet som kjøretøyprodusenten har innført, er i samsvar med denne forordningen. Resultatene av denne undersøkelsen skal meddeles den nasjonale godkjenningsmyndigheten og den uavhengige operatøren eller bransjeorganisasjonen innen tre måneder etter anmodningen.

4. Når godkjenningsmyndigheten utfører denne revisjonen, kan den anmode en teknisk instans eller en annen uavhengig sakkyndig om å foreta en vurdering for å kontrollere om forpliktelsene med hensyn til tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer er overholdt.

*Artikkel 66***Forum for tilgang til opplysninger om kjøretøyer**

1. Forumet for tilgang til opplysninger om kjøretøyer, opprettet i samsvar med artikkel 13 nr. 9 i kommisjonsforordning (EF) nr. 692/2008⁽¹⁾, skal med hensyn til tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer også befatte seg med alle kjøretøyer som omfattes av virkeområdet for denne forordningen.

Det skal utøve sin virksomhet i samsvar med vedlegg X til denne forordningen.

2. Forumet for tilgang til opplysninger om kjøretøyer skal vurdere hvorvidt tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer påvirker de framskrittene som gjøres for å redusere tyverier av kjøretøyer, og skal komme med anbefalinger for å forbedre kravene vedrørende tilgang til slike opplysninger. Forumet for tilgang til opplysninger om kjøretøyer skal særlig gi Kommisjonen råd om innføring av en framgangsmåte der akkrediterte organisasjoner godkjenner og gir uavhengige operatører tilgang til opplysninger om kjøretøyers sikkerhet.

Kommisjonen kan beslutte at drøftingene og konklusjonene til forumet for tilgang til opplysninger om kjøretøyer skal behandles som fortrolige opplysninger.

KAPITTEL XV

VURDERING AV, UTPEKING AV, UNDERRETNING OM OG OVERVÅKING AV TEKNISKE INSTANSER*Artikkel 67***Typegodkjenningsmyndighet med ansvar for tekniske instanser**

1. Godkjenningsmyndigheten som er utpekt av medlemsstaten i samsvar med artikkel 6 nr. 2 (for dette kapitlets formål kalt «typegodkjenningsmyndigheten»), har ansvar for vurdering av, utpeking av, underretning om og overvåking av de tekniske instansene, herunder eventuelt underleverandører eller datterforetak av slike tekniske instanser. Typegodkjenningsmyndigheten kan beslutte at vurdering og overvåking av de tekniske instansene og eventuelt av underleverandører eller datterforetak av slike tekniske instanser skal utføres av et nasjonalt akkrediteringsorgan.

2. Typegodkjenningsmyndighetene skal være underlagt fagfellevurderinger med hensyn til alle aktiviteter som de utøver i forbindelse med vurdering og overvåking av tekniske instanser.

Fagfellevurderingene skal omfatte vurderinger av hele eller deler av virksomheten til de tekniske instansene som er utført av typegodkjenningsmyndighetene i samsvar med artikkel 73 nr. 4, herunder personellens kompetanse, riktigheten av prøvings- og inspeksjonsmetodikken og riktigheten av prøvingsresultatene basert på et gitt utvalg av rettsakter oppført i del I i vedlegg II.

Aktiviteter knyttet til vurdering og overvåking av tekniske instanser som bare befatter seg med nasjonale godkjenninger av enkeltkjøretøyer som er gitt i samsvar med artikkel 45, eller med nasjonale typegodkjenninger av kjøretøyer produsert i små serier som er gitt i samsvar med artikkel 42, er unntatt fra fagfellevurderingene.

Typegodkjenningsmyndighetenes vurderinger av akkrediterte tekniske instanser er unntatt fra fagfellevurderingene.

3. Typegodkjenningsmyndighetene er ikke underlagt fagfellevurderinger dersom de utpeker alle sine tekniske instanser utelukkende på grunnlag av akkreditering av de tekniske instansene.

4. Typegodkjenningsmyndigheten skal ikke yte rådgivningstjenester på forretningsmessig eller konkurransemessig grunnlag.

5. Typegodkjenningsmyndigheten skal ha tilstrekkelig personell til rådighet til å utføre oppgavene fastsatt i denne forordningen.

⁽¹⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 692/2008 av 18. juli 2008 om gjennomføring og endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 715/2007 om typegodkjenning av motorvogner med hensyn til utslipp fra lette person- og nyttekjøretøyer (Euro 5 og Euro 6), og om tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer (EUT L 199 av 28.7.2008, s. 1).

6. Hver medlemsstat skal gi Kommisjonen, forumet og andre medlemsstater som ber om det, opplysninger om sine framgangsmåter for vurdering av, utpeking av, underretning om og overvåking av tekniske instanser, samt om eventuelle endringer av framgangsmåtene.

Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter modellen for framlegging av opplysninger om medlemsstatenes framgangsmåter nevnt i første ledd i dette nummeret. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

7. Typegodkjenningsmyndigheter som er underlagt fagfellevurderinger, skal fastsette framgangsmåter for intern revisjon i samsvar med tillegg 2 til vedlegg III. Slike interne revisjoner skal foretas minst en gang i året. Hyppigheten av interne revisjoner kan imidlertid reduseres dersom typegodkjenningsmyndigheten kan godtgjøre at deres ledelsessystem blir effektivt gjennomført og har vist seg å være stabilt.

8. Fagfellevurderinger av en typegodkjenningsmyndighet skal utføres minst én gang hvert femte år av en fagfellevurderingsgruppe som består av to typegodkjenningsmyndigheter fra andre medlemsstater.

Kommisjonen kan beslutte å delta i fagfellevurderingsgruppen på grunnlag av en risikoanalyse.

Fagfellevurderingen skal utføres under ansvar av den godkjenningsmyndigheten som er gjenstand for vurdering, og skal omfatte et besøk i lokalene til en teknisk instans som er valgt etter fagfellevurderingsgruppens skjønn.

Typegodkjenningsmyndigheter som ikke er underlagt fagfellevurdering i samsvar med nr. 3, skal ikke inngå i aktivitetene knyttet til fagfellevurderingsgruppen.

9. Idet det tas behørig hensyn til forumets synspunkter, kan Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter en plan for fagfellevurderingene for en periode på minst fem år, idet det fastsettes kriterier for sammensetningen av fagfellevurderingsgruppen, metoden som skal brukes ved fagfellevurderingen, tidsplanen, hyppigheten og andre oppgaver knyttet til fagfellevurderingen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

10. Resultatet av fagfellevurderingene skal undersøkes av forumet. Kommisjonen skal utarbeide sammendrag av resultatet av fagfellevurderingene og offentliggjøre dem.

Artikkel 68

Utpeking av tekniske instanser

1. Typegodkjenningsmyndighetene skal utpeke tekniske instanser til én eller flere av følgende aktivitetskategorier, avhengig av ansvarsområde:

- a) Kategori A: Prøvingene nevnt i denne forordningen og i rettsaktene oppført i vedlegg II som de tekniske instansene utfører i sine egne anlegg.
- b) Kategori B: Tilsyn med prøvingene, herunder prøvingsforberedelser, nevnt i denne forordningen og i rettsaktene oppført i vedlegg II, dersom slike prøvinger utføres ved produsentens anlegg eller en tredjeparts anlegg.
- c) Kategori C: Regelmessig vurdering og overvåking av produsentens framgangsmåter for å kontrollere produksjonssamsvar.
- d) Kategori D: Tilsyn med eller gjennomføring av prøvinger eller inspeksjoner i forbindelse med overvåkingen av produksjonssamsvar.

2. Hver medlemsstat kan utpeke en typegodkjenningsmyndighet som teknisk instans for én eller flere av aktivitetskategoriene nevnt i nr. 1.

3. En teknisk instans skal opprettes i henhold til en medlemsstats lovgivning og ha status som juridisk person, bortsett fra en teknisk instans som tilhører en typegodkjenningsmyndighet, og bortsett fra en akkreditert intern teknisk instans hos produsenten, som nevnt i artikkel 72.

4. En teknisk instans skal tegne ansvarsforsikring for sine aktiviteter, med mindre medlemsstaten påtar seg erstatningsansvaret i henhold til nasjonal rett, eller med mindre medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for samsvarsvurderingen.

5. Tekniske instanser i et tredjeland, unntatt dem som er utpekt i samsvar med artikkel 72, kan utpekes og meldes til Kommisjonen i henhold til artikkel 74 bare dersom en bilateral avtale mellom Unionen og det berørte tredjelandet gir mulighet for å utpeke slike tekniske instanser. Dette skal ikke hindre en teknisk instans som er etablert i henhold til en medlemsstats lovgivning i samsvar med nr. 3 i denne artikkelen, i å etablere datterforetak i tredjeland, forutsatt at datterforetakene ledes direkte og styres av den utpekte tekniske instansen.

Artikkel 69

Tekniske instansers uavhengighet

1. En teknisk instans, herunder dens personell, skal være uavhengig og skal utføre de aktivitetene som de er utpekt til, med den høyeste grad av faglig integritet og ha den nødvendige tekniske kompetansen på det aktuelle området der den driver virksomhet, og den skal ikke være utsatt for noen form for press eller påvirkning, særlig av økonomisk art, som vil kunne påvirke dens avgjørelser eller resultatene av dens vurderingsaktiviteter, særlig press eller påvirkning som kommer fra personer eller grupper av personer som er berørt av resultatene av disse aktivitetene.

2. En teknisk instans skal være en tredjepartsorganisasjon eller et organ som ikke deltar i prosessen med å konstruere, produsere, levere eller vedlikeholde kjøretøyet, systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten den vurderer, prøver eller inspiserer.

En organisasjon eller et organ som tilhører en bransjeorganisasjon eller en yrkessammenslutning som representerer foretak som deltar i konstruksjon, produksjon, levering eller vedlikehold av de kjøretøyene, systemene, komponentene eller separate tekniske enhetene som organisasjonen eller organet vurderer, prøver eller inspiserer, kan anses å oppfylle kravene i første ledd, forutsatt at det er godtgjort overfor typegodkjenningsmyndigheten i den berørte medlemsstaten at organisasjonen eller organet er uavhengig, og at det ikke foreligger interessekonflikter.

3. En teknisk instans, dens øverste ledelse og det personellet som er ansvarlig for å utføre de aktivitetene som de er utpekt til i samsvar med artikkel 68 nr. 1, skal ikke konstruere, produsere, levere eller vedlikeholde de kjøretøyene, systemene, komponentene eller separate tekniske enhetene som de vurderer, og skal heller ikke representere parter som er engasjert i disse aktivitetene. Dette skal ikke utelukke bruk av disse kjøretøyene, systemene, komponentene eller separate tekniske enhetene som er nødvendig for driften av den tekniske instansen, eller bruk av slike kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter for personlige formål.

4. En teknisk instans skal sikre at dens datterforetaks eller underleverandørs aktiviteter ikke påvirker fortroligheten, objektiviteten eller upartiskheten ved de aktivitetskategoriene som den er utpekt til.

5. Den tekniske instansens personell skal ha taushetsplikt med hensyn til alle opplysninger de får kjennskap til når de utfører sine oppgaver i henhold til denne forordningen, unntatt overfor typegodkjenningsmyndigheten og, dersom der er relevant, det nasjonale akkrediteringsorganet, eller dersom unionsretten eller nasjonal rett krever det.

Artikkel 70

Tekniske instansers kompetanse

1. En teknisk instans skal være i stand til å utføre alle aktiviteter som den søker om å bli utpekt til i samsvar med artikkel 68 nr. 1. Den skal godtgjøre overfor typegodkjenningsmyndigheten eller det nasjonale akkrediteringsorganet som foretar vurderingen eller overvåkingen av den tekniske instansen, at den oppfyller alle følgende vilkår:

- a) Dens personell har nødvendige ferdigheter, konkrete tekniske kunnskaper og yrkesrettet opplæring samt tilstrekkelig og relevant erfaring til å utføre de aktivitetene som den søker om å bli utpekt til.
- b) Den besitter beskrivelser av framgangsmåtene som er relevante for utøvelsen av de aktivitetene som den søker om å bli utpekt til, idet det tas behørig hensyn til hvor kompleks den eller det aktuelle kjøretøyet, systemet, komponentens eller separate tekniske enhetens teknologi er, samt produksjonsprosessens masse- eller seriepreg. Den tekniske instansen skal vise at disse framgangsmåtene er åpne og reproducerbare.
- c) Den har de midlene som er nødvendige for å utføre de oppgavene som er knyttet til de aktivitetskategoriene som den søker om å bli utpekt til, og den har tilgang til alt nødvendig utstyr eller alle nødvendige anlegg.

2. En teknisk instans skal også godtgjøre at den har nødvendige ferdigheter, konkrete tekniske kunnskaper og dokumentert erfaring til å utføre prøvinger og inspeksjoner med henblikk på å vurdere om kjøretøyene, systemene, komponentene og de separate tekniske enhetene er i samsvar med denne forordningen, og skal godtgjøre at den er i samsvar med standardene oppført i tillegg 1 til vedlegg III. Standardene som er oppført i tillegg 1 til vedlegg III, får imidlertid ikke anvendelse på den siste etappen i en nasjonal etappevis framgangsmåte som nevnt i artikkel 47 nr. 1.

3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82, som endrer vedlegg III med hensyn til kravene til vurdering av de tekniske instansene.

Artikkel 71

Tekniske instansers datterforetak og underleverandører

1. De tekniske instansene kan med samtykke fra den utpekende typegodkjenningmyndigheten overdra noen av de aktivitetskategoriene som de er utpekt til i samsvar med artikkel 68 nr. 1, eller la slike aktiviteter bli utøvd av et datterforetak.

2. Dersom en teknisk instans overdrar bestemte oppgaver i de aktivitetskategoriene som den er utpekt til, eller får et datterforetak til å utføre disse oppgavene, skal den sikre at underleverandøren eller datterforetaket oppfyller kravene fastsatt i artikkel 68, 69 og 70, og skal underrette typegodkjenningmyndigheten om dette.

3. De tekniske instansene skal påta seg det fulle ansvaret for de oppgavene som utføres av dens underleverandører eller datterforetak, uansett hvor disse er etablert.

4. De tekniske instansene skal stille til rådighet for den utpekende typegodkjenningmyndigheten de relevante dokumentene om typegodkjenningmyndighetens vurdering eller det nasjonale akkrediteringsorganets akkreditering av underleverandøren eller datterforetaket og de oppgavene de har utført.

Artikkel 72

Produsentens interne tekniske instans

1. En intern teknisk instans hos en produsent kan utpekes som teknisk instans for aktiviteter i kategori A som nevnt i artikkel 68 nr. 1 bokstav a), og bare med hensyn til rettsaktene oppført i vedlegg VII. En intern teknisk instans skal utgjøre en atskilt og egen del av produsentens selskap og skal ikke delta i konstruksjon, produksjon, levering eller vedlikehold av de kjøretøyene, systemene, komponentene eller separate tekniske enhetene som den vurderer.

2. En intern teknisk instans nevnt i nr. 1 skal oppfylle følgende krav:

- a) Den er akkreditert av et nasjonalt akkrediteringsorgan og oppfyller kravene fastsatt i tillegg 1 og 2 til vedlegg III.
- b) Den interne tekniske instansen, herunder dens personell, kan avgrenses organisatorisk og har rapporteringsmetoder i produsentens selskap som den utgjør en del av, som sikrer at den er upartisk og dokumenterer denne upartiskheten overfor den relevante typegodkjenningmyndigheten og det nasjonale akkrediteringsorganet.
- c) Verken den interne tekniske instansen eller dens personell deltar i noen aktivitet som kan være i strid med deres uavhengighet eller integritet ved utføring av aktivitetene som de er utpekt til.
- d) Den leverer sine tjenester bare til produsentens selskap som den er en del av.

3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82, som endrer vedlegg VII for å ta hensyn til den tekniske og regelverksmessige utviklingen ved å oppdatere listen over rettsakter og begrensninger i den.

Artikkel 73

Vurdering og utpeking av tekniske instanser

1. Den søkende tekniske instansen skal inngi en formell søknad til typegodkjenningmyndigheten i den medlemsstaten der den søker om å bli utpekt, i samsvar med nr. 4 i tillegg 2 til vedlegg III. Søknaden skal spesifisere de aktivitetskategoriene som den tekniske instansen søker om å bli utpekt til.

2. Før en typegodkjenningsmyndighet utpeker en teknisk instans, skal typegodkjenningsmyndigheten eller det nasjonale akkrediteringsorganet vurdere den i samsvar med en sjekkliste for vurdering som minst omfatter kravene fastsatt i tillegg 2 til vedlegg III. Vurderingen skal omfatte en vurdering på stedet i lokalene til den søkende tekniske instansen, og eventuelt for hvert datterforetak eller hver underleverandør, det være seg i eller utenfor Unionen.

3. I tilfeller der vurderingen utføres av et nasjonalt akkrediteringsorgan, skal den søkende tekniske instansen framlegge for typegodkjenningsmyndigheten et gyldig akkrediteringsbevis og tilsvarende vurderingsrapport som bekrefter at den tekniske instansen oppfyller kravene fastsatt i tillegg 2 til vedlegg III for de aktivitetskategoriene som den søkende tekniske instansen søker om å bli utpekt til.

4. I tilfeller der vurderingen utføres av typegodkjenningsmyndigheten, skal typegodkjenningsmyndigheten i medlemsstaten der den søkende tekniske instansen har søkt om å bli utpekt, formelt utpeke en felles vurderingsgruppe sammensatt av representanter for typegodkjenningsmyndighetene i minst to andre medlemsstater og en representant for Kommisjonen.

Dersom den tekniske instansen søker om å bli utpekt i en annen medlemsstat enn den medlemsstaten der den er etablert, skal en av representantene for den felles vurderingsgruppen være fra typegodkjenningsmyndigheten i medlemsstaten der den tekniske instansen er etablert, med mindre denne typegodkjenningsmyndigheten beslutter ikke å delta i den felles vurderingsgruppen.

Den felles vurderingsgruppen skal delta i vurderingen av den søkende tekniske instansen, herunder i vurderingen på stedet. Den utpekende typegodkjenningsmyndigheten i medlemsstaten der den søkende tekniske instansen har søkt om å bli utpekt, skal gi den felles vurderingsgruppen all nødvendig bistand og sørge for rettidig tilgang til all dokumentasjon som er nødvendig for å vurdere den søkende tekniske instansen.

5. I tilfeller der vurderingen utføres av den typegodkjenningsmyndigheten som utpeker tekniske instanser som søker om å utføre prøvinger utelukkende for nasjonale godkjenninger av enkeltkjøretøyer i samsvar med artikkel 45, skal typegodkjenningsmyndigheten i medlemsstaten der den søkende tekniske instansen har søkt om å bli utpekt, unntas fra plikten til å utpeke en felles vurderingsgruppe. De tekniske instansene som bare kontrollerer riktig montering av komponenter i gruppe O₁ og O₂, er også unntatt fra vurderingen.

6. Dersom den tekniske instansen har søkt om å bli utpekt av én eller flere typegodkjenningsmyndigheter fra andre medlemsstater enn den medlemsstaten der den er etablert i samsvar med artikkel 74 nr. 2, skal vurderingen utføres bare én gang, forutsatt at hele virkeområdet for den tekniske instansens utpeking omfattes av denne vurderingen.

7. Den felles vurderingsgruppen skal under vurderingen ta opp konstaterte funn som tyder på at den søkende tekniske instansen ikke oppfyller kravene fastsatt i artikkel 68–72, artikkel 80 og 81 og tillegg 2 til vedlegg III. Slike funn skal drøftes i den felles vurderingsgruppen.

8. Den felles vurderingsgruppen skal etter vurderingen på stedet utarbeide en rapport som beskriver i hvilken grad den søkende tekniske instansen oppfyller kravene fastsatt i artikkel 68–72, artikkel 80 og 81 og tillegg 2 til vedlegg III.

9. Rapporten nevnt i nr. 8 skal inneholde et sammendrag av eventuelt konstatert manglende samsvar samt en anbefaling om hvorvidt søkeren kan utpekes som teknisk instans.

10. Typegodkjenningsmyndigheten skal underrette Kommisjonen om navnene og sakkunnskapen til deres representanter som skal delta i hver felles vurderingsgruppe.

11. Typegodkjenningsmyndigheten i medlemsstaten der den søkende tekniske instansen har søkt om å bli utpekt, skal sende rapporten om resultatet av vurderingen i samsvar med framgangsmåtene fastsatt i tillegg 2 til vedlegg III til Kommisjonen og, på anmodning, til typegodkjenningsmyndighetene i de andre medlemsstatene. Denne rapporten skal inneholde dokumentasjon med hensyn til kompetansen til den tekniske instansen og ordningene som typegodkjenningsmyndigheten har innført for regelmessig å overvåke den tekniske instansen.

12. Typegodkjenningsmyndighetene i de andre medlemsstatene og Kommisjonen kan gjennomgå vurderingsrapporten og dokumentasjonen, ta opp spørsmål og bekymringer og be om ytterligere dokumentasjon innen én måned etter datoen for mottak av vurderingsrapporten og dokumentasjonen.

13. Typegodkjenningsmyndigheten i medlemsstaten der den søkende tekniske instansen har søkt om å bli utpekt, skal svare på spørsmål, bekymringer og anmodninger om ytterligere dokumentasjon innen fire uker etter at de er mottatt.

14. Innen fire uker etter at svaret nevnt i nr. 13 er mottatt, kan typegodkjenningsmyndighetene i de andre medlemsstatene eller Kommisjonen enkeltvis eller i fellesskap sende anbefalinger til typegodkjenningsmyndigheten i medlemsstaten der den søkende tekniske instansen har søkt om å bli utpekt. Vedkommende typegodkjenningsmyndighet skal ta hensyn til anbefalingene når den treffer en beslutning om utpeking av den tekniske instansen. Dersom typegodkjenningsmyndigheten beslutter ikke å følge anbefalingene fra de andre medlemsstatene eller Kommisjonen, skal den oppgi årsakene til dette innen to uker etter at beslutningen er truffet.

15. Gyldighetsperioden for utpekingen av tekniske instanser er begrenset til fem år.

16. En typegodkjenningsmyndighet som har til hensikt å bli utpekt som teknisk instans i samsvar med artikkel 68 nr. 2, skal dokumentere samsvar med denne forordningen gjennom en vurdering utført av uavhengige revisorer. Disse revisorene kan være fra samme organisasjon, forutsatt at de administreres uavhengig av det personellet som utfører den aktiviteten som vurderes, og forutsatt at de oppfyller kravene fastsatt i tillegg 2 til vedlegg III.

Artikkel 74

Underretning til Kommisjonen om utpeking av tekniske instanser

1. Typegodkjenningsmyndighetene skal underrette Kommisjonen om navn, adresse, herunder e-postadresse, ansvarlige personer og aktivitetskategori for hver tekniske instans de har utpekt. Underretningen skal tydelig angi virkeområdet for utpekingen, samsvarsvurderingsaktivitetene og -prosedyrene, typen kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter og de emnene oppført i vedlegg II som de tekniske instansene er utpekt til, samt de tekniske instansenes eventuelle underleverandører eller datterforetak og eventuelle senere endringer av disse opplysningene.

Slik underretning skal gis før den aktuelle utpekte tekniske instansen utfører noen av aktivitetene nevnt i artikkel 68 nr. 1.

2. En teknisk instans kan utpekes av én eller flere typegodkjenningsmyndigheter i andre medlemsstater enn den der den tekniske instansen er etablert, forutsatt at hele virkeområdet for typegodkjenningsmyndighetens utpeking omfattes av en akkreditering utstedt i samsvar med artikkel 73 nr. 3, eller av en vurdering utført i samsvar med artikkel 73 nr. 4.

3. Kommisjonen skal på sitt nettsted offentliggjøre og holde oppdatert en liste med kontaktopplysninger for de utpekte tekniske instansene og deres underleverandører og datterforetak som er meldt til den i samsvar med denne artikkelen.

Artikkel 75

Endring og fornyelse av utpekinger av tekniske instanser

1. Dersom en typegodkjenningsmyndighet har fastslått eller er blitt underrettet om at en teknisk instans ikke lenger oppfyller kravene fastsatt i denne forordningen, skal nevnte typegodkjenningsmyndighet begrense, suspendere eller trekke tilbake utpekingen, etter hva som er relevant, avhengig av hvor alvorlig den manglende oppfyllelsen av disse kravene er.

Typegodkjenningsmyndigheten skal umiddelbart underrette Kommisjonen og typegodkjenningsmyndighetene i de andre medlemsstatene om enhver begrensning, suspensjon eller tilbaketrekking av en utpeking.

Kommisjonen skal derfor oppdatere listen nevnt i artikkel 74 nr. 3.

2. Ved begrensning, suspensjon eller tilbaketrekking av utpekingen, eller dersom den tekniske instansen har innstilt sin virksomhet, skal typegodkjenningsmyndigheten stille denne tekniske instansens saksmapper til rådighet for godkjenningsmyndighetene eller markedstilsynsmyndighetene eller overføre disse saksmappene til en annen teknisk instans valgt av produsenten etter avtale med vedkommende tekniske instans.

3. Typegodkjenningsmyndigheten skal innen tre måneder etter underretningen nevnt i nr. 1 andre ledd vurdere om den tekniske instansens manglende samsvar påvirker EU-typegodkjenningsdokumentene som er utstedt på grunnlag av inspeksjonen, og prøvingsrapportene som er utstedt av den tekniske instansen, med forbehold for endringen i utpekingen, og skal underrette de andre typegodkjenningsmyndighetene og Kommisjonen om dette.

Typegodkjenningsmyndigheten skal innen to måneder etter å ha gitt underretning om endringene i utpekingen, framlegge en rapport om sine funn med hensyn til manglende samsvar til Kommisjonen og de andre typegodkjenningsmyndighetene. Dersom det er nødvendig for å ivareta sikkerheten for kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter som allerede er brakt i omsetning, skal den utpekende typegodkjenningsmyndigheten instruere vedkommende typegodkjenningsmyndigheter om innen et rimelig tidsrom å suspendere eller trekke tilbake alle EU-typegodkjenningsdokumenter som er urettmessig utstedt.

4. Dersom utpekingen av tekniske instanser er begrenset, suspendert eller trukket tilbake, forblir EU-typegodkjenningsdokumentene som er utstedt på grunnlag av inspeksjons- og prøvingsrapporter utstedt av disse tekniske instansene, gyldige, med mindre disse typegodkjenningene blir ugyldige i samsvar med artikkel 35 nr. 2 bokstav f).

5. Utvidelser av virkeområdet for den tekniske instansens utpeking som fører til utpeking av en ytterligere kategori av aktiviteter nevnt i artikkel 68 nr. 1, skal vurderes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 73.

Utvidelser av virkeområdet for den tekniske instansens utpeking bare for rettsaktene oppført i vedlegg II kan utføres etter framgangsmåtene fastsatt i tillegg 2 til vedlegg III og med forbehold for underretningen nevnt i artikkel 74.

6. Utpekingen av en teknisk instans skal fornyes først etter at typegodkjenningsmyndigheten har kontrollert at den tekniske instansen fortsatt oppfyller kravene i denne forordningen. Denne vurderingen skal utføres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 73.

Artikkel 76

Overvåking av tekniske instanser

1. Utpekende typegodkjenningsmyndighet skal kontinuerlig overvåke de tekniske instansene for å sikre samsvar med kravene fastsatt i artikkel 68–72, artikkel 80 og 81 og tillegg 2 til vedlegg III.

Første ledd i dette nummeret får ikke anvendelse på noen av aktivitetene til tekniske instanser som overvåkes av akkrediteringsorganer i samsvar med artikkel 67 nr. 1, med henblikk på å sikre samsvar med kravene fastsatt i artikkel 68–72, artikkel 80 og 81 og tillegg 2 til vedlegg III.

De tekniske instansene skal på anmodning framlegge alle relevante opplysninger og dokumenter som er nødvendige for at den utpekende typegodkjenningsmyndigheten eller det nasjonale akkrediteringsorganet skal kunne kontrollere at disse kravene er oppfylt.

De tekniske instansene skal omgående underrette den utpekende typegodkjenningsmyndigheten eller det nasjonale akkrediteringsorganet om eventuelle endringer, særlig med hensyn til deres personell, anlegg, datterselskaper eller underleverandører, som kan påvirke oppfyllelsen av kravene fastsatt i artikkel 68–72, artikkel 80 og 81 og tillegg 2 til vedlegg III eller deres evne til å utføre samsvarsvurderingsoppgavene knyttet til kjøretøyene, systemene, komponentene og de separate tekniske enhetene de er utpekt for.

2. De tekniske instansene skal omgående svare på anmodninger fra en typegodkjenningsmyndighet eller Kommisjonen med hensyn til samsvarsvurderingene de har utført.

3. Den utpekende typegodkjenningsmyndigheten skal sikre at den tekniske instansen utfører sin plikt fastsatt i nr. 2 i denne artikkelen, med mindre det finnes en legitim grunn til ikke å gjøre det.

Dersom denne typegodkjenningsmyndigheten anerkjenner en legitim grunn, skal den underrette Kommisjonen om dette.

Kommisjonen skal omgående rådspørre medlemsstatene. På grunnlag av denne rådspørringen skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter for å beslutte om den legitime grunnen er berettiget eller ikke. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

Den tekniske instansen og den utpekende typegodkjenningsmyndigheten kan be om at opplysninger som overføres til typegodkjenningsmyndigheten i en annen medlemsstat eller til Kommisjonen, skal behandles fortrolig.

4. Utpekende typegodkjenningsmyndighet skal minst hver 30. måned vurdere om hver tekniske instans under dens ansvar fortsatt oppfyller kravene fastsatt i artikkel 68–72, artikkel 80 og 81 og tillegg 2 til vedlegg III. Denne vurderingen skal omfatte vurdering på stedet av hver tekniske instans under dens ansvar.

Hver medlemsstat skal innen to måneder etter fullføring av vurderingen av den tekniske instansen rapportere til Kommisjonen og de andre medlemsstatene om sine overvåkingsaktiviteter. Disse rapportene skal inneholde et sammendrag av vurderingen som skal offentliggjøres.

*Artikkel 77***Tvil om tekniske instansers kompetanse**

1. Kommisjonen skal i samarbeid med typegodkjenningsmyndigheten i den berørte medlemsstaten undersøke alle tilfeller der det er reist bekymring om en teknisk instans' kompetanse eller om hvorvidt en teknisk instans fortsatt oppfyller de kravene og det ansvaret den er underlagt i henhold til denne forordningen. Kommisjonen kan også innlede slike undersøkelser på eget initiativ.

Kommisjonen skal undersøke den tekniske instansens ansvar dersom det er godtgjort eller det er berettiget grunn til å anta at en typegodkjenning er gitt på grunnlag av falske data, at prøvingsresultatene er forfalsket, eller at det er holdt tilbake data eller tekniske spesifikasjoner som ville ha ført til avslag på tildeling av typegodkjenning.

2. Kommisjonen skal rådspørre utpekende typegodkjenningsmyndighet som ledd i undersøkelsen nevnt i nr. 1. Denne typegodkjenningsmyndigheten skal på anmodning gi Kommisjonen alle relevante opplysninger knyttet til den aktuelle tekniske instansens prestasjon og oppfyllelsen av kravene med hensyn til uavhengighet og kompetanse.

3. Kommisjonen skal sikre at alle følsomme opplysninger som den innhenter under sine undersøkelser, blir behandlet fortrolig.

4. Dersom Kommisjonen fastslår at en teknisk instans ikke oppfyller eller ikke lenger oppfyller kravene som gjelder for utpekingen, eller at den er ansvarlig for noen av omstendighetene nevnt i nr. 1, skal den underrette utpekende typegodkjenningsmyndighets medlemsstat om dette.

Kommisjonen skal anmode denne medlemsstaten om å treffe restriktive tiltak, herunder begrensning, suspensjon eller tilbaketrekking av utpekingen, dersom det er nødvendig.

Dersom en medlemsstat unnlater å treffe nødvendige restriktive tiltak, kan Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter for å begrense, suspendere eller trekke tilbake utpekingen av den aktuelle tekniske instansen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2. Kommisjonen skal derfor underrette den berørte medlemsstaten om disse gjennomføringsrettsaktene, og skal oppdatere de offentliggjorte opplysningene nevnt i artikkel 74 nr. 3.

*Artikkel 78***Informasjonsutveksling om vurdering, utpeking og overvåking av tekniske instanser**

1. Typegodkjenningsmyndighetene skal rådspørre hverandre og Kommisjonen i spørsmål av generell betydning med hensyn til gjennomføringen av kravene i denne forordningen i forbindelse med vurdering, utpeking og overvåking av tekniske instanser.

2. Typegodkjenningsmyndighetene skal innen 5. juli 2020 underrette hverandre og Kommisjonen om en modell for sjekklisten for vurdering som brukes i samsvar med artikkel 73 nr. 2, og deretter om endringer av denne sjekklisten, inntil Kommisjonen har vedtatt en harmonisert sjekkliste for vurdering. Kommisjonen gis myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette malen for den harmoniserte sjekklisten for vurdering. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 83 nr. 2.

3. Dersom vurderingsrapportene nevnt i artikkel 73 nr. 8 tyder på at det er forskjeller i typegodkjenningsmyndighetenes generelle praksis, kan medlemsstatene eller Kommisjonen anmode om utveksling av informasjon.

Informasjonsutvekslingen skal samordnes av forumet.

*Artikkel 79***Samarbeid med nasjonale akkrediteringsorganer**

1. Dersom utpekingen av en teknisk instans bygger på akkreditering i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008, skal det nasjonale akkrediteringsorganet og typegodkjenningsmyndigheten samarbeide fullt ut og utveksle relevant informasjon i samsvar med forordning (EF) nr. 765/2008, herunder hendelsesrapporter og annen informasjon som er knyttet til saker under den tekniske instansens kontroll, dersom denne informasjonen er relevant for vurderingen av den tekniske instansens prestasjon.

2. Medlemsstatene skal sikre at typegodkjenningsmyndigheten i medlemsstaten der den tekniske instansen er etablert, holder det nasjonale akkrediteringsorganet som har ansvar for akkrediteringen av en bestemt teknisk instans, underrettet om eventuelle funn som er relevante for akkrediteringen. Det nasjonale akkrediteringsorganet skal underrette typegodkjenningsmyndigheten i medlemsstaten der den tekniske instansen er etablert, om sine funn.

*Artikkel 80***Krav til tekniske instansers virksomhet**

1. De tekniske instansene skal utføre aktivitetene som de er utpekt til i samsvar med artikkel 68 nr. 1.
2. De tekniske instansene skal til enhver tid
 - a) la utpekende typegodkjenningsmyndighet bevitne den tekniske instansens arbeid under prøving med henblikk på typegodkjenning, og
 - b) på anmodning gi utpekende typegodkjenningsmyndighet opplysninger om aktivitetskategoriene de er utpekt til.
3. Dersom en teknisk instans finner at en produsent ikke oppfyller kravene fastsatt i denne forordningen, skal den rapportere dette manglende samsvaret til typegodkjenningsmyndigheten, slik at denne typegodkjenningsmyndigheten kan pålegge produsenten å treffe egnede korrigerende tiltak. Typegodkjenningsmyndigheten skal nekte å utstede et typegodkjenningsdokument dersom slike egnede korrigerende tiltak ikke er truffet.

*Artikkel 81***Opplysningskrav til tekniske instanser**

1. De tekniske instansene skal underrette utpekende typegodkjenningsmyndighet om følgende:
 - a) Eventuelt manglende samsvar som kan kreve avslag, begrensning, suspensjon eller tilbaketrekking av et typegodkjenningsdokument.
 - b) Alle omstendigheter som påvirker omfanget av og vilkårene for utpeking.
 - c) Alle anmodninger om opplysninger som de har mottatt fra markedstilsynsmyndighetene om deres aktiviteter.
2. På anmodning fra utpekende typegodkjenningsmyndighet skal de tekniske instansene gi opplysninger om aktiviteter som utføres innenfor det området de er utpekt til, og alle andre aktiviteter de har utført, herunder aktiviteter og underleveranser over landegrensene.

KAPITTEL XVI

DELEGERT MYNDIGHET OG GJENNOMFØRINGSMYNDIGHET*Artikkel 82***Utøvelse av delegering**

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkelen.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 4 nr. 2, artikkel 5 nr. 3, artikkel 26 nr. 3, artikkel 30 nr. 8, artikkel 31 nr. 8, artikkel 41 nr. 5, artikkel 44 nr. 7, artikkel 55 nr. 3 og 4, artikkel 57 nr. 2, artikkel 61 nr. 11, artikkel 70 nr. 3, artikkel 72 nr. 3 og artikkel 85 nr. 2 gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 4. juli 2018. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utløpet av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 4 nr. 2, artikkel 5 nr. 3, artikkel 26 nr. 3, artikkel 30 nr. 8, artikkel 31 nr. 8, artikkel 41 nr. 5, artikkel 44 nr. 7, artikkel 55 nr. 3 og 4, artikkel 57 nr. 2, artikkel 61 nr. 11, artikkel 70 nr. 3, artikkel 72 nr. 3 og artikkel 85 nr. 2 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådspørre sakkyndige utpekt av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.

5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 4 nr. 2, artikkel 5 nr. 3, artikkel 26 nr. 3, artikkel 30 nr. 8, artikkel 31 nr. 8, artikkel 41 nr. 5, artikkel 44 nr. 7, artikkel 55 nr. 3 og 4, artikkel 57 nr. 2, artikkel 61 nr. 11, artikkel 70 nr. 3, artikkel 72 nr. 3 og artikkel 85 nr. 2 trer i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

Artikkel 83

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av Den tekniske komité for motorvogner (TCMV). Nevnte komité skal være en komité i samsvar med forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Dersom komiteen ikke avgir uttalelse, skal Kommisjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakt, og artikkel 5 nr. 4 tredje ledd i forordning (EU) nr. 182/2011 får anvendelse.

KAPITTEL XVII

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 84

Sanksjoner

1. Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner som får anvendelse ved markedsdeltakeres og tekniske instansers overtredelse av denne forordningen, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Særlig skal disse sanksjonene stå i forhold til alvorlighetsgraden av det manglende samsvaret og antallet kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter som er gjort tilgjengelige på markedet i den berørte medlemsstaten uten å oppfylle kravene. Medlemsstatene skal innen 1. september 2020 underrette Kommisjonen om disse reglene og tiltakene og omgående underrette den om eventuelle senere endringer som berører dem.
2. De typene overtredelser begått av markedsdeltakere og tekniske instanser som er gjenstand for sanksjoner, skal minst omfatte følgende:
 - a) Framsettelse av falske erklæringer under framgangsmåtene for godkjenning eller i forbindelse med korrigerende eller restriktive tiltak som pålegges i samsvar med kapittel XI.
 - b) Forfalskning av prøvingsresultater for typegodkjenning eller markedstilsyn.
 - c) Tilbakeholding av data eller tekniske spesifikasjoner som kan føre til tilbakekalling av kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter, eller til avslag på eller tilbaketrekking av EU-typegodkjenningsdokument.
 - d) Tekniske instansers manglende oppfyllelse av krav med hensyn til deres utpeking.
3. I tillegg til de typene overtredelser som er nevnt i nr. 2, skal også minst følgende typer overtredelser begått av markedsdeltakere være gjenstand for sanksjoner:
 - a) Nektelse av å gi tilgang til opplysninger.
 - b) Tilgjengeliggjøring på markedet av kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter som krever godkjenning, uten slik godkjenning, eller forfalskning av dokumenter, samsvarssertifikater, lovfestede kjennemerker eller godkjenningsmerker med slik hensikt.
4. Medlemsstatene skal hvert år rapportere til Kommisjonen om sanksjonene de har pålagt i løpet av det foregående året. Dersom det i et gitt år ikke er pålagt sanksjoner, kreves det ikke at medlemsstatene rapporterer til Kommisjonen.
5. Kommisjonen skal hvert år utarbeide en sammendragsrapport om sanksjonene som medlemsstatene har pålagt. Rapporten kan omfatte anbefalinger til medlemsstatene og skal framlegges for forumet.

*Artikkel 85***Administrative overtredelsesgebyrer til støtte for korrigerende og restriktive tiltak på unionsplan**

1. Når Kommisjonen treffer beslutninger i samsvar med artikkel 53, kan den pålegge de berørte markedsdeltakerne administrative overtredelsesgebyrer dersom kjøretøyet, systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten ikke oppfyller kravene fastsatt i denne forordningen. De fastsatte administrative overtredelsesgebyrene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Særlig skal gebyrene stå i forhold til antallet kjøretøyer som er registrert i unionsmarkedet uten å oppfylle kravene, eller antallet systemer, komponenter eller separate tekniske enheter som er gjort tilgjengelige på unionsmarkedet uten å oppfylle kravene.

De administrative overtredelsesgebyrene Kommisjonen pålegger, skal ikke komme i tillegg til sanksjonene som medlemsstatene pålegger i samsvar med artikkel 84 for samme overtredelse. De administrative overtredelsesgebyrene Kommisjonen pålegger, skal ikke overstige 30 000 euro per kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet som ikke oppfyller kravene.

Kommisjonen kan ikke innlede, innlede på nytt eller videreføre prosedyrer i henhold til denne artikkelen mot markedsdeltakere for overtredelser av denne forordningen som den berørte markedsdeltakeren er pålagt sanksjoner for eller erklært ikke ansvarlig for i samsvar med artikkel 84 ved en tidligere beslutning som ikke lenger kan ankes.

2. Kommisjonen skal på grunnlag av prinsippene i nr. 3 i denne artikkelen vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 82, som utfyller denne forordningen ved å fastsette framgangsmåten og metodene for beregning og innsamling av de administrative overtredelsesgebyrene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen.

3. De delegerte rettsaktene nevnt i nr. 2 skal overholde følgende prinsipper:

- a) Kommisjonens framgangsmåter skal respektere retten til god forvaltning, særlig retten til å bli hørt og retten til dokumentinnsyn, idet det tas hensyn til berettigede interesser med hensyn til fortrolighet og forretningshemmeligheter.
 - b) Ved beregning av et passende administrativt overtredelsesgebyr skal Kommisjonen veiledes av prinsippene om at gebyrene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende, idet det eventuelt tas hensyn til overtredelsens alvorlighetsgrad og virkninger, hvorvidt markedsdeltakeren har handlet i god tro, markedsdeltakerens grad av aktsomhet og samarbeid, overtredelsens gjentakelse, hyppighet eller varighet samt tidligere sanksjoner pålagt samme markedsdeltaker.
 - c) De administrative overtredelsesgebyrene skal samles inn uten unødig opphold ved at det fastsettes betalingsfrister og eventuelt gis mulighet til å dele opp betalingene i flere avdrag og faser.
4. De administrative overtredelsesgebyrenes beløp skal anses som en inntekt som inngår i Den europeiske unions alminnelige budsjett.

*Artikkel 86***Endring av forordning (EF) nr. 715/2007**

1. I forordning (EF) nr. 715/2007 gjøres følgende endringer:

1) Tittelen skal lyde:

«Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 715/2007 av 20. juni 2007 om typegodkjenning av motorvogner med hensyn til utslipp fra lette person- og nyttekjøretøyer (Euro 5 og Euro 6)».

2) I artikkel 1 skal nr. 2 lyde:

«2. I tillegg fastsetter denne forordningen regler for samsvar i bruk, forurensningsreducerende innretningers holdbarhet, kjøretøyers egendiagnosesystemer (OBD) og måling av drivstofforbruk.».

3) I artikkel 3 utgår nr. 14 og 15.

4) Kapittel III utgår.

5) I artikkel 13 nr. 2 utgår bokstav e).

2. Henvisninger til utgåtte bestemmelser i forordning (EF) nr. 715/2007 skal forstås som henvisninger til denne forordningen og leses som angitt i sammenligningstabellen i nr. 1 i vedlegg XI til denne forordningen.

*Artikkel 87***Endring av forordning (EF) nr. 595/2009**

1. I forordning (EF) nr. 595/2009 gjøres følgende endringer:

1) Tittelen skal lyde:

«Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 595/2009 av 18. juni 2009 om typegodkjenning av motorvogner og motorer med hensyn til utslipp fra tunge kjøretøyer (Euro VI) og om endring av forordning (EF) nr. 715/2007 og direktiv 2007/46/EF, og om oppheving av direktiv 80/1269/EØF, 2005/55/EF og 2005/78/EF».

2) I artikkel 1 skal andre ledd lyde:

«Denne forordningen fastsetter også regler for kjøretøyers og motorers samsvar i bruk, forurensningsreducerende innretningers holdbarhet, kjøretøyers egendiagnosesystemer (OBD) og måling av drivstofforbruk og CO₂-utslipp.».

3) I artikkel 3 utgår nr. 11 og 13.

4) Artikkel 6 utgår.

5) I artikkel 11 nr. 2 utgår bokstav e).

2. Henvisninger til utgåtte bestemmelser i forordning (EF) nr. 595/2009 skal forstås som henvisninger til denne forordningen og leses som angitt i sammenligningstabellen i nr. 2 i vedlegg XI til denne forordningen.

*Artikkel 88***Oppheving av direktiv 2007/46/EF**

Direktiv 2007/46/EF oppheves med virkning fra 1. september 2020.

Henvisninger til direktiv 2007/46/EF skal forstås som henvisninger til denne forordningen og leses som angitt i sammenligningstabellen i nr. 3 i vedlegg XI til denne forordningen.

*Artikkel 89***Overgangsbestemmelser**

1. Denne forordningen ugyldiggjør ikke en typegodkjenning av helt kjøretøy eller en EU-typegodkjenning som er gitt til kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter innen 31. august 2020.

2. Godkjenningsmyndighetene skal innvilge utvidelser og revisjoner av typegodkjenninger av helt kjøretøy og EU-typegodkjenninger av kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter nevnt i nr. 1 i denne artikkelen i samsvar med artikkel 33 og 34.

3. Tekniske instanser som allerede er utpekt før 4. juli 2018, er underlagt vurderingen nevnt i artikkel 73.

Utpekingen av tekniske instanser som allerede er utpekt før 4. juli 2018, skal fornyes innen 5. juli 2022 dersom disse tekniske instansene oppfyller de relevante kravene i denne forordningen.

Gyldigheten til utpekingen av tekniske instanser som er gjort før 4. juli 2018, utløper senest 5. juli 2022.

*Artikkel 90***Rapportering**

1. Medlemsstatene skal innen 1. september 2025 underrette Kommisjonen om anvendelsen av de framgangsmåtene for typegodkjenning og markedstilsyn som er fastsatt i denne forordningen.

2. På grunnlag av opplysningene gitt i henhold til nr. 1 i denne artikkelen skal Kommisjonen innen 1. september 2026 framlegge en evalueringsrapport for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av denne forordningen, herunder virkemåten til samsvarskontrollen i henhold til artikkel 9.

*Artikkel 91***Ikrafttredelse og anvendelse**

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. september 2020.

Fra 5. juli 2020 skal imidlertid nasjonale myndigheter ikke nekte å gi EU-typegodkjenning eller nasjonal typegodkjenning til en ny kjøretøytype eller forby at et nytt kjøretøy registreres, bringes i omsetning eller tas i bruk, dersom det aktuelle kjøretøyet er i samsvar med denne forordningen, dersom en produsent ber om det.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 30. mai 2018.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

L. PAVLOVA

Formann

LISTE OVER VEDLEGG

Vedlegg I	Generelle definisjoner, kriterier for klassifisering av kjøretøyer, kjøretøytyper og karosserityper
Tillegg 1:	Framgangsmåte for kontroll av om et kjøretøy kan klassifiseres som terrenggående kjøretøy
Tillegg 2:	Tall som brukes til å supplere kodene for de forskjellige karosseritypene
Vedlegg II	Krav med henblikk på EU-typegodkjenning av kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter
Del I	Rettsakter for EU-typegodkjenning av kjøretøyer produsert i ubegrensede serier
Tillegg 1:	Rettsakter for EU-typegodkjenning av kjøretøyer produsert i små serier i henhold til artikkel 41
Tillegg 2:	Krav til EU-godkjenning av enkeltkjøretøy i henhold til artikkel 44
Del II	Liste over FN-regulativer som er godkjente alternativer til direktiver eller forordninger nevnt i del I
Del III	Liste over rettsakter der kravene med hensyn til EU-typegodkjenning av spesialkjøretøyer er fastsatt
Tillegg 1:	Campingbiler, ambulanser og likbiler
Tillegg 2:	Pansrede kjøretøyer
Tillegg 3:	Rullestoltilpassede kjøretøyer
Tillegg 4:	Andre spesialkjøretøyer (herunder særlig gruppe, redskapsbærere og campingtilhengere)
Tillegg 5:	Mobile kraner
Tillegg 6:	Kjøretøyer for ekstraordinær transport
Vedlegg III	Framgangsmåter som skal følges ved EU-typegodkjenning
Tillegg 1:	Standarder som de tekniske instansene nevnt i artikkel 68 skal overholde
Tillegg 2:	Framgangsmåte for vurdering av de tekniske instansene
Vedlegg IV	Framgangsmåter for produksjonssamsvar
Vedlegg V	Begrensninger for små serier og restkjøretøyer
Vedlegg VI	Liste over deler eller utstyr som kan utgjøre en alvorlig risiko for at systemer som er nødvendige for kjøretøyet sikkerhet eller miljøprestasjon, ikke fungerer som de skal, ytelseskrav til slike deler og utstyr, relevante prøvingsmetoder og bestemmelser om merking og emballering
Vedlegg VII	Rettsakter som en produsent kan utpekes som teknisk instans for
Tillegg:	Utpeking av en intern teknisk instans hos en produsent som teknisk instans samt underleveranser
Vedlegg VIII	Vilkår for produsenters eller tekniske instansers bruk av virtuelle prøvingsmetoder
Tillegg 1:	Generelle vilkår for bruk av virtuelle prøvingsmetoder

Tillegg 2:	Særlige vilkår for bruk av virtuelle prøvingsmetoder
Tillegg 3:	Valideringsprosess
Vedlegg IX	Framgangsmåter for etappevis typegodkjenning
Tillegg:	Modell for produsentenes tilleggsmerke
Vedlegg X	Tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer
Tillegg 1:	Produsentens attest om tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer
Tillegg 2:	Opplysninger fra OBD-systemet
Vedlegg XI	Sammenligningstabell

VEDLEGG I

GENERELLE DEFINISJONER, KRITERIER FOR KLASSIFISERING AV KJØRETØYER, KJØRETØYTYPEN OG KAROSSERTYPEN

INNLEDNING

Definisjoner og alminnelige bestemmelser

1. Definisjoner

1.1. Med «sitteplass» menes enhver plass der det kan sitte én person som er minst like stor som

- a) en prøvingsdukke som tilsvarer en 50-prosentil voksen mann, når det gjelder føreren,
- b) en prøvingsdukke som tilsvarer en 5-prosentil voksen kvinne, i alle andre tilfeller.

1.2. Med «sete» menes en komplett konstruksjon forsynt med trekk som inngår som en del av kjøretøyets karosseri eller ikke, og som gir sitteplass for én person.

Dette omfatter både et enkeltsete og et benkesete samt klappseter og uttakbare seter.

1.3. Med «gods» menes hovedsakelig alle gjenstander som kan flyttes.

Dette omfatter varer i bulk, framstilte varer, væsker, levende dyr, avlinger og udelelig last.

1.4. «Største masse» er «største teknisk tillatte totalmasse».

2. Alminnelige bestemmelser

2.1. Antall sitteplasser

2.1.1. Kravene med hensyn til antall sitteplasser gjelder seter som er beregnet brukt når kjøretøyet kjører på veien.

2.1.2. De gjelder ikke seter som er beregnet brukt når kjøretøyet står stille, og som er tydelig merket for brukerne ved hjelp av et piktogram eller et skilt med hensiktsmessig tekst.

2.1.3. Følgende krav gjelder ved bestemmelse av antall sitteplasser:

- a) Hvert enkeltsete skal regnes som én sitteplass.
- b) Når det gjelder benkeseter, skal enhver flate med en bredde på minst 400 mm målt i seteputens høyde regnes som én sitteplass.

Dette vilkåret skal ikke være til hinder for at produsenten kan anvende de alminnelige bestemmelsene i nr. 1.1.

c) En flate i henhold til bokstav b) regnes imidlertid ikke som én sitteplass dersom

- i) benkesetet har egenskaper som forhindrer at prøvingsduken får en naturlig sittestilling, for eksempel forekomsten av en fast konsollboks, et område uten polstring eller innvendig utstyr som innskrenker den nominelle sitteflaten,
- ii) konstruksjonen på bunnplaten rett foran en antatt sitteplass (f.eks. forekomsten av en kardangtunnel) forhindrer at prøvingsdukkens føtter kan plasseres på en naturlig måte.

2.1.4. Når det gjelder kjøretøyer som omfattes av FN-regulativ nr. 66 og 107, skal dimensjonene nevnt i nr. 2.1.3 bokstav b) tilpasses til den minsteplassen som kreves for én person i de forskjellige kjøretøyklassene.

2.1.5. Dersom et kjøretøy har setefester for et uttakbart sete, skal det uttakbare setet medregnes ved bestemmelsen av antall sitteplasser.

2.1.6. Et område som er beregnet for en rullestol med bruker, skal anses som én sitteplass.

2.1.6.1. Denne bestemmelsen gjelder uten hensyn til kravene i nr. 3.6.1 og 3.7 i vedlegg 8 til FN-regulativ nr. 107.

- 2.2. Største masse
 - 2.2.1. For en trekkbil for semitrailer omfatter den største massen som skal legges til grunn ved klassifiseringen av kjøretøyet, den største massen til semitraileren som bæres av svingskiven.
 - 2.2.2. For en motorvogn som kan trekke en påhengsvogn eller tilhenger med stivt drag, omfatter den største massen som skal legges til grunn ved klassifiseringen av motorvognen, den største massen som overføres til trekkvognen gjennom koplingen.
 - 2.2.3. For en semitrailer, påhengsvogn eller tilhenger med stivt drag omfatter den største massen som skal legges til grunn ved klassifiseringen av kjøretøyet, den største massen som overføres til bakken av hjulene på en aksel eller gruppe av aksler når kjøretøyet er koplet til trekkvognen.
 - 2.2.4. For en dolly omfatter den største massen som skal legges til grunn ved klassifiseringen av kjøretøyet, den største massen til semitraileren som bæres av svingskiven.
- 2.3. Spesialutstyr
 - 2.3.1. Kjøretøyer som er utstyrt hovedsakelig med fast utstyr, som maskiner eller apparater, skal anses å tilhøre gruppe N eller O.
- 2.4. Enheter
 - 2.4.1. Med mindre annet er angitt, skal alle målenheter og tilhørende symboler være i samsvar med rådsdirektiv 80/181/EØF⁽¹⁾.
- 3. Klassifisering av kjøretøyer i grupper
 - 3.1. Produsenten er ansvarlig for å klassifisere en kjøretøytype i en bestemt gruppe.
For dette formålet skal alle relevante kriterier beskrevet i dette vedlegget være oppfylt.
 - 3.2. Godkjenningmyndigheten kan be produsenten om relevante tilleggsopplysninger for å vise at en kjøretøytype må klassifiseres som spesialkjøretøy i den særlige gruppen (kode «SG»).

DEL A

Kriterier for klassifisering av kjøretøyer

- 1. Kjøretøygrupper

I forbindelse med EU-typegodkjenning og nasjonal typegodkjenning samt EU-godkjenning og nasjonal godkjenning av enkeltkjøretøyer skal kjøretøyene klassifiseres i samsvar med klassifiseringen i artikkel 4.

Godkjenning kan gis bare til gruppene nevnt i artikkel 4 nr. 1.
- 2. Undergrupper av kjøretøyer
 - 2.1. Terrenggående kjøretøyer

Med «terrenggående kjøretøy» (ORV) menes et kjøretøy som tilhører gruppe M eller N, og som har særlige tekniske egenskaper som gjør det mulig å bruke det utenfor normale veier.

For disse kjøretøygruppene skal bokstaven «G» tilføyes som suffiks til den bokstaven og det nummeret som identifiserer kjøretøygruppen.

Kriteriene for å dele kjøretøyer inn i undergruppen terrenggående kjøretøyer er angitt i nr. 4 i denne delen.
 - 2.2. Spezialkjøretøyer (SPV)
 - 2.2.1. For delvis oppbygde kjøretøyer som senere er ment å inngå i undergruppen spesialkjøretøyer, skal bokstaven «S» tilføyes som suffiks til den bokstaven og det nummeret som identifiserer kjøretøygruppen.

De forskjellige typene spesialkjøretøyer er definert og oppført i nr. 5.

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 80/181/EØF av 20. desember 1979 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om målenheter og om opphevelse av direktiv 71/354/EØF (EFT L 39 av 15.2.1980, s. 40).

2.3. Terrenggående spesialkjøretøyer

- 2.3.1. Med «terrenggående spesialkjøretøy» (ORV-SPV) menes et kjøretøy som tilhører gruppe M eller N, og som har de særlige tekniske egenskapene nevnt i nr. 2.1 og 2.2.

For disse kjøretøygruppene skal bokstaven «G» tilføyes som suffiks til den bokstaven og det nummeret som identifiserer kjøretøygruppen.

Videre skal bokstaven «S» tilføyes som andre suffiks for delvis oppbygde kjøretøyer som senere er ment å inngå i undergruppen spesialkjøretøyer.

3. Kriterier for klassifisering av kjøretøyer i gruppe N

- 3.1. Klassifiseringen av en kjøretøytype i gruppe N skal bygge på kjøretøyets tekniske egenskaper i henhold til nr. 3.2–3.6.

- 3.2. Som hovedregel skal det eller de rommene der alle sitteplassene befinner seg, være helt atskilt fra lasteområdet.

- 3.3. Som unntak fra kravene i nr. 3.2 kan personer og gods transporteres i samme rom dersom lasteområdet har sikringsinnretninger som er konstruert for å beskytte passasjerer dersom lasten forskyves under kjøring, som ved kraftig bremsing og svinging.

- 3.4. Sikringsinnretninger – fastgjøringsinnretninger – beregnet på å sikre lasten i henhold til kravene i nr. 3.3 samt skillevegger beregnet på kjøretøyer på inntil 7,5 tonn skal være konstruert i samsvar med bestemmelsene i avsnitt 3 og 4 i den internasjonale standarden ISO 27956:2009 «Road vehicles – Securing of cargo in delivery vans – Requirements and test methods».

- 3.4.1. Kravene nevnt i nr. 3.4 kan kontrolleres ved hjelp av en samsvarserklæring fra produsenten.

- 3.4.2. Som alternativ til kravene i nr. 3.4 kan produsenten godtgjøre overfor godkjenningsmyndigheten at de monterte sikringsinnretningene gir tilsvarende vernnivå som nivået angitt i nevnte standard.

- 3.5. Antallet sitteplasser i tillegg til førersetet skal ikke overstige

- a) 6 for kjøretøyer i gruppe N₁,
- b) 8 for kjøretøyer i gruppe N₂ eller N₃.

- 3.6. Kjøretøyene skal ha en kapasitet for godstransport som er lik eller større enn kapasiteten for persontransport, uttrykt i kg.

- 3.6.1. For dette formålet skal følgende ligninger være overholdt for alle konfigurasjoner, særlig når alle sitteplasser er i bruk:

- a) Når $N = 0$:

$$P - M \geq 100 \text{ kg.}$$

- b) Når $0 < N \leq 2$:

$$P - (M + N \times 68) \geq 150 \text{ kg.}$$

- c) Når $N > 2$:

$$P - (M + N \times 68) \geq N \times 68,$$

der bokstavene har følgende betydning:

«P» er største teknisk tillatte totalmasse.

«M» er masse i driftsferdig stand.

«N» er antall sitteplasser i tillegg til førersetet.

- 3.6.2. Massen til utstyr som er montert på kjøretøyet for å romme gods (som tank eller karosseri), for å håndtere gods (som kran eller løfteinnretning) og for å sikre gods (som innretninger for sikring av last), skal være inkludert i M.

- 3.6.3. Massen til utstyr som ikke brukes til formålene nevnt i nr. 3.6.2 (som kompressor, vinsj, strømproduserende generatoraggregat og kringkastingsutstyr), skal ikke være inkludert i M ved anvendelse av formlene i nr. 3.6.1.

- 3.7. Kravene nevnt i nr. 3.2–3.6 skal være oppfylt for alle varianter og versjoner innenfor kjøretøytypen.
- 3.8. Kriterier for klassifisering av kjøretøyer i gruppe N₁
- 3.8.1. Et kjøretøy klassifiseres som N₁ dersom alle relevante kriterier er oppfylt.
- Dersom ett eller flere kriterier ikke er oppfylt, klassifiseres kjøretøyet som M₁.
- 3.8.2. I tillegg til de generelle kriteriene i nr. 3.2–3.6 skal også kriteriene i dette nummeret være oppfylt ved klassifisering av kjøretøyer der den delen av kjøretøyet som er beregnet på føreren, og den delen som er beregnet på lasten, befinner seg i én og samme enhet (dvs. karosseri «BB»).
- 3.8.2.1. Selv om det er montert en hel eller delvis vegg eller skillevegg mellom en seterad og lasteområdet, skal de nødvendige kriteriene likevel oppfylles.
- 3.8.2.2. Kriteriene er som følger:
- a) Gods skal kunne lastes gjennom en bakdør, bakluke eller sidedør som er utformet og konstruert for dette formålet.
- b) Dersom kjøretøyet har en bakdør eller bakluke, skal lasteåpningen oppfylle følgende krav:
- i) Dersom kjøretøyet har bare én seterad eller bare førersete, skal lasteåpningens høyde være minst 600 mm.
- ii) Dersom kjøretøyet har to eller flere seterader, skal lasteåpningens høyde være minst 800 mm, og lasteåpningens flate skal være minst 12 800 cm².
- c) Lastearealet skal oppfylle følgende krav:
- Med «lasteareal» menes den delen av kjøretøyet som befinner seg bak seteraden(e), eller bak førersetet dersom kjøretøyet bare har et førersete.
- i) Lastearealets lasteflate skal hovedsakelig være plan.
- ii) Dersom kjøretøyet har bare én seterad eller ett sete, skal lastearealets lengde være minst 40 % av akselavstanden.
- iii) Dersom kjøretøyet har to eller flere seterader, skal lastearealets lengde være minst 30 % av akselavstanden.
- Dersom setene i den bakerste seteraden enkelt kan tas ut av kjøretøyet uten bruk av spesialverktøy, skal kravene til lastearealets lengde være oppfylt når alle setene er montert i kjøretøyet.
- iv) Kravene som gjelder lastearealets lengde, skal være oppfylt når alle setene i den forreste seteraden, eller eventuelt i den bakerste seteraden, står i oppreist normalstilling for sittende passasjerer.
- 3.8.2.3. Særlige vilkår for måling
- 3.8.2.3.1. Definisjoner
- a) Med «lasteåpningens høyde» menes den vertikale avstanden mellom to horisontalplan som tangerer henholdsvis det høyeste punktet i åpningens nedre del og det laveste punktet i åpningens øvre del.
- b) Med «lasteåpningens flate» menes den største flaten til den vinkelrette projeksjonen av den største mulige åpningen når bakdøren(e) eller bakluken(e) er helt åpen/åpne, på et vertikalplan som er vinkelrett på kjøretøyet midtlinje.
- c) Med «akselavstand» menes, ved anvendelse av formlene i nr. 3.8.2.2 og 3.8.3.1, avstanden mellom
- i) forakselens midtlinje og den andre akselens midtlinje dersom kjøretøyet har to aksler, eller
- ii) forakselens midtlinje og midtlinjen til en virtuell aksel med like stor avstand til den andre og tredje akselen dersom kjøretøyet har tre aksler.

3.8.2.3.2. Innstilling av seter

- a) Setene skal justeres til bakerste og ytterste posisjon.
- b) Dersom seteryggen er justerbar, justeres den slik at den tredimensjonale H-punktsmaskinen får en torsovinkel på 25 grader.
- c) Dersom seteryggen ikke er justerbar, skal den stå i den posisjonen som er angitt av produsenten.
- d) Dersom setet er justerbart i høyden, skal det justeres til laveste posisjon.

3.8.2.3.3. Forhold ved kjøretøyet

- a) Kjøretøyet skal være lastet til sin største masse.
- b) Kjøretøyets hjul skal være rettet framover.

3.8.2.3.4. Kravene i nr. 3.8.2.3.2 får ikke anvendelse dersom kjøretøyet er utstyrt med en vegg eller skillevegg.

3.8.2.3.5. Måling av lastearealets lengde

- a) Dersom kjøretøyet ikke er utstyrt med en skillevegg eller vegg, måles lengden fra et vertikalplan som tangerer det bakerste, ytterste punktet øverst på seteryggen, til det bakerste innvendige panelet eller til den stengte døren eller bakluken.
- b) Dersom kjøretøyet er utstyrt med en skillevegg eller vegg, måles lengden fra et vertikalplan som tangerer det bakerste, ytterste punktet på skilleveggen eller veggen, til det bakerste innvendige panelet eller til den stengte døren eller bakluken.
- c) Kravene som gjelder lengden, skal oppfylles minst langs en horisontal linje som ligger i det vertikalplanet i lengderetningen som går gjennom kjøretøyets midtlinje, på nivå med gulvet i lastearealet.

3.8.3. I tillegg til de generelle kriteriene i nr. 3.2–3.6 skal også kriteriene i dette nummeret være oppfylt ved klassifisering av kjøretøyer der den delen av kjøretøyet som er beregnet på føreren, og den delen som er beregnet på lasten, ikke er i én og samme enhet (dvs. karosseri «BE»).

3.8.3.1. Dersom kjøretøyet er utstyrt med lukket karosseri, gjelder følgende:

- a) Det skal være mulig å laste gods gjennom en bakdør, en bakluke eller en lukeåpning eller på en annen måte.
- b) Lastearpningens høyde skal være minst 800 mm, og lastearpningens flate skal være minst 12 800 cm².
- c) Lastearealets lengde skal være minst 40 % av akselavstanden.

3.8.3.2. Dersom kjøretøyet er utstyrt med et åpent lasteareal, får bare bestemmelsene i nr. 3.8.3.1 bokstav a) og c) anvendelse.

3.8.3.3. Ved anvendelse av bestemmelsene i nr. 3.8.3 får definisjonene i nr. 3.8.2.3.1 anvendelse.

3.8.3.4. Kravene som gjelder lastearealets lengde, skal imidlertid være oppfylt langs en horisontal linje som ligger i det vertikalplanet i lengderetningen som går gjennom kjøretøyets midtlinje, på nivå med gulvet i lastearealet.

4. Kriterier for klassifisering av kjøretøyer i undergruppen terrenggående kjøretøyer

4.1. Kjøretøyer i gruppe M₁ eller N₁ skal klassifiseres i undergruppen terrenggående kjøretøyer dersom de samtidig oppfyller alle følgende vilkår:

- a) Minst én foraksel og minst én bakaksel er konstruert for samtidig drift, uavhengig av om driften på den ene akselen kan frakoples.
- b) Det er montert minst én differensialsperre eller mekanisme som gir tilsvarende virkning.
- c) Kjøretøyet kan kjøre opp en helling på minst 25 %, beregnet for kjøretøyet alene.

- d) Kjøretøyet oppfyller fem av følgende seks krav:
 - i) Frivinkelen foran skal være minst 25 grader.
 - ii) Frivinkelen bak skal være minst 20 grader.
 - iii) Rampevinkelen skal være minst 20 grader.
 - iv) Bakkeklaringen under forakselen skal være minst 180 mm.
 - v) Bakkeklaringen under bakakselen skal være minst 180 mm.
 - vi) Bakkeklaringen mellom akslene skal være minst 200 mm.
- 4.2. Kjøretøyer i gruppe M₂, N₂ eller M₃ med en største masse på høyst 12 tonn skal klassifiseres i undergruppen terrenggående kjøretøyer dersom de oppfyller vilkåret i bokstav a) eller vilkårene i både bokstav b) og c):
 - a) Alle aksler er i drift samtidig, uavhengig av om driften på én eller flere aksler kan frakoples.
 - b)
 - i) Minst én foraksel og minst én bakaksel er konstruert for samtidig drift, uavhengig av om driften på den ene akselen kan frakoples.
 - ii) Det er montert minst én differensialsperr eller mekanisme som gir samme virkning.
 - iii) Kjøretøyet kan kjøre opp en helling på 25 %, beregnet for kjøretøyet alene.
 - c) Kjøretøyet oppfyller minst fem av følgende seks krav dersom dets største masse ikke overstiger 7,5 tonn, og minst fire av kravene dersom dets største masse overstiger 7,5 tonn:
 - i) Frivinkelen foran skal være minst 25 grader.
 - ii) Frivinkelen bak skal være minst 25 grader.
 - iii) Rampevinkelen skal være minst 25 grader.
 - iv) Bakkeklaringen under forakselen skal være minst 250 mm.
 - v) Bakkeklaringen mellom akslene skal være minst 300 mm.
 - vi) Bakkeklaringen under bakakselen skal være minst 250 mm.
- 4.3. Kjøretøyer i gruppe M₃ eller N₃ med en største masse som overstiger 12 tonn, skal klassifiseres i undergruppen terrenggående kjøretøyer dersom de oppfyller vilkåret i bokstav a) eller vilkårene i både bokstav b) og c):
 - a) Alle aksler er i drift samtidig, uavhengig av om driften på én eller flere aksler kan frakoples.
 - b)
 - i) Minst halvparten av akslene (eller to av tre aksler dersom kjøretøyet har tre aksler, og tre av fem aksler dersom kjøretøyet har fem aksler) er konstruert for samtidig drift, uavhengig av om driften på den ene akselen kan frakoples.
 - ii) Det er montert minst én differensialsperr eller mekanisme som gir tilsvarende virkning.
 - iii) Kjøretøyet kan kjøre opp en helling på 25 %, beregnet for kjøretøyet alene.
 - c) Kjøretøyet oppfyller minst fire av følgende seks krav:
 - i) Frivinkelen foran skal være minst 25 grader.
 - ii) Frivinkelen bak skal være minst 25 grader.
 - iii) Rampevinkelen skal være minst 25 grader.
 - iv) Bakkeklaringen under forakselen skal være minst 250 mm.
 - v) Bakkeklaringen mellom akslene skal være minst 300 mm.
 - vi) Bakkeklaringen under bakakselen skal være minst 250 mm.
- 4.4. Framgangsmåten for kontroll av samsvar med de geometriske bestemmelsene nevnt i denne delen er angitt i tillegg 1.

- 4.5. Kravene i nr. 4.1 bokstav a), nr. 4.2 bokstav a) og b) og nr. 4.3 bokstav a) og b) om aksler med samtidig drift skal anses som oppfylt dersom ett av følgende vilkår er oppfylt:

- a) Overføringen av trekkraft til alle aksler skjer bare ved mekaniske midler, hvilket gir trekkraft ved tung terrengkjøring, eller
- b) hvert av hjulene på den aktuelle akselen drives av en individuell hydraulisk eller elektrisk motor.

Dersom akslene i samsvar med kravene i nr. 4.1 bokstav a), nr. 4.2 bokstav a) og b) og nr. 4.3 bokstav a) og b) om aksler med samtidig drift ikke drives bare ved mekaniske midler, skal framdriften av de enkelte hjulene være konstruert for tung terrengkjøring. I så fall skal det sikres at minst 75 % av den samlede trekkraften kan overføres til det aktuelle hjulet når trekkforholdene for de andre hjulene ikke gjør det mulig å overføre trekkraften ordentlig via disse hjulene.

Hjelpeframdriftssystemet i henhold til nr. 4.5 bokstav b) skal ikke gjøre det mulig å frakople trekkraften automatisk før kjøretøyet når 75 % av kjøretøyets høyeste konstruksjonshastighet eller 65 km/t.

5. Spesialkjøretøyer

	Navn	Kode	Definisjon
5.1.	Campingbil	SA	Et kjøretøy i gruppe M som er innredet til å bo i, og som minst inneholder følgende utstyr: a) Seter og bord. b) seter som kan gjøres om til soveplasser. c) Utstyr til matlaging. d) Lagringsmuligheter. Dette utstyret skal være fastmontert i bodelen. Bordet kan imidlertid være konstruert slik at det lett kan tas ned.
5.2.	Pansret kjøretøy	SB	Kjøretøy beregnet på å beskytte passasjerer og gods som transporteres, med skuddsikker pansring.
5.3.	Ambulanse	SC	Kjøretøy i gruppe M som er beregnet på transport av syke eller skadede personer, og som er særlig utstyrt for et slikt formål.
5.4.	Likbil	SD	Kjøretøy i gruppe M som er beregnet på transport av døde personer, og som er særlig utstyrt for et slikt formål.
5.5.	Rullestoltilpasset kjøretøy	SH	Kjøretøy i gruppe M ₁ som er bygd eller ombygd slik at det har plass til én eller flere personer som sitter i rullestol under veitransporten.
5.6.	Campingtilhenger	SE	Kjøretøy i gruppe O i henhold til definisjon 3.2.1.3 i den internasjonale standarden ISO 3833:1977.
5.7.	Mobil kran	SF	Kjøretøy i gruppe N ₃ som ikke er utstyrt for transport av gods, men som er utstyrt med en kran med et løftemoment på minst 400 kNm.
5.8.	Særlig gruppe	SG	Spesialkjøretøy som ikke faller inn under noen av definisjonene i denne delen.
5.9.	Dolly	SJ	Kjøretøy i gruppe O som er utstyrt med svingskive for å kunne bære en semitrailer, slik at denne kan omgjøres til en tilhenger.

	Navn	Kode	Definisjon
5.10.	Tilhenger for ekstraordinær transport	SK	Kjøretøy i gruppe O ₄ som er beregnet på transport av udelelig gods, og som underlagt hastighets- og kjørerestriksjoner på grunn av målene. Denne definisjonen omfatter også hydrauliske modultilhengere, uansett antallet moduler.
5.11.	Motorvogn for ekstraordinær transport	SL	Trekkbil eller trekkbil for semitrailer i gruppe N ₃ som oppfyller alle følgende vilkår: a) Den har minst to aksler, og minst halvparten av akslene (to av tre aksler dersom kjøretøyet har tre aksler, og tre av fem aksler dersom det har fem aksler) er konstruert for samtidig drift, uavhengig av om driften på den ene akselen kan frakoples. b) Den er konstruert for å trekke eller skyve tilhengere for ekstraordinær transport i gruppe O₄. c) Den har en motoreffekt på minst 350 kW. d) Den kan utstyres med ytterligere en frontkopling for tung trekkbar masse.
5.12.	Redskapsbærer	SM	Terrenggående kjøretøy i gruppe N (som definert i nr. 2.3) som er konstruert og bygd for å trekke, skyve, bære og styre ulike typer utskiftbart utstyr a) med minst to fastkoplingssteder for utstyret, b) med standardiserte, mekaniske, hydrauliske og/eller elektriske grensesnitt (f.eks. kraftuttak) til energiforsyning og styring av det utskiftbare utstyret, c) som er i samsvar med definisjonen i den internasjonale standarden ISO 3833-1977 nr. 3.1.4 (spesialkjøretøy). Dersom kjøretøyet er utstyrt med en ekstra lasteplattform, skal dens lengde ikke overstige a) 1,4 ganger kjøretøyetets fremre eller bakre sporvidde, alt etter hvilken som er størst, dersom kjøretøyet har to aksler, eller b) 2,0 ganger kjøretøyetets fremre eller bakre sporvidde, alt etter hvilken som er størst, dersom kjøretøyet har mer enn to aksler.

6. Merknader

6.1. Typegodkjenning skal ikke gis til

- a) en dolly som definert i nr. 5.9 i denne delen,
- b) en tilhenger med stivt drag som definert i nr. 5.4 i del C,
- c) en tilhenger som kan transportere personer når den kjører på veien.

6.2. Nr. 6.1 berører ikke artikkel 42 om nasjonal typegodkjenning av små serier.

DEL B

Kriterier for kjøretøytyper, varianter og versjoner1. Gruppe M₁

1.1. Kjøretøytype

1.1.1. En «kjøretøytype» består av kjøretøyer som har følgende egenskaper til felles:

- a) Produsentens selskapsnavn.

En endring i selskapets juridiske eierforhold innebærer ikke at det må gis ny godkjenning.

- b) Konstruksjon og montering av sentrale karosserideler i kjøretøyer med selvbærende karosseri.

Det samme gjelder for kjøretøyer med et karosseri som er boltet eller sveiset fast til en separat ramme.

- 1.1.2. Som unntak fra kravene i nr. 1.1.1 bokstav b) kan disse kjøretøyene anses å tilhøre samme type dersom produsenten bruker den samme bunnplatedelen av karosseriet samt de sentrale elementene i karosseriets forreste del, plassert rett foran frontruten, i byggingen av forskjellige karosserier (f.eks. sedan og kupé). Dette skal dokumenteres av produsenten.

- 1.1.3. En type består av minst én variant og én versjon.

1.2. Variant

- 1.2.1. En «variant» innenfor en kjøretøytype omfatter kjøretøyer som har følgende konstruksjonsegenskaper til felles:

- a) Antall sidedører eller karosseritype som definert i nr. 2 i del C, dersom produsenten anvender kriteriene i nr. 1.1.2.
- b) Motor med hensyn til følgende konstruksjonsegenskaper:
- i) Type energiforsyning (forbrenningsmotor, elektrisk motor eller annet).
 - ii) Virkemåte (elektrisk tenning, kompresjonstenning eller annet).
 - iii) Antall sylindrer og deres plassering dersom det gjelder en forbrenningsmotor (L4, V6 eller annet).
- c) Antall aksler.
- d) Antall drivaksler og deres innbyrdes forbindelse.
- e) Antall styrende aksler.
- f) Etappe i oppbyggingen (f.eks. ferdigoppbygd/delvis oppbygd).
- g) Forrige etappes produsent og kjøretøytype dersom det gjelder et kjøretøy bygd i flere etapper.

1.3. Versjon

- 1.3.1. En «versjon» innenfor en variant omfatter kjøretøyer som har følgende egenskaper til felles:

- a) Største teknisk tillatte totalmasse.
- b) Slagvolum dersom det gjelder en forbrenningsmotor.
- c) Største motoreffekt eller største kontinuerlige nominelle effekt (elektrisk motor).
- d) Drivstofftype (bensin, diesel, LPG, biodrivstoff eller annet).
- e) Største antall sitteplasser.
- f) Lydnivå under kjøring.
- g) Utslippsnivå for avgass (f.eks. Euro 5, Euro 6 eller annet).
- h) Blandet eller vektet, blandet CO₂-utslipp.
- i) Forbruk av elektrisk energi (vektet, blandet kjøring).
- j) Blandet eller vektet, blandet drivstofforbruk.

Som alternativ til kriteriene i bokstav h), i) og j) skal alle prøvinger som utføres for beregning av CO₂-utslipp, forbruk av elektrisk energi og drivstofforbruk i samsvar med delvedlegg 6 til vedlegg XXI til kommisjonsforordning (EU) 2017/1151⁽¹⁾, være felles for de kjøretøyene som er gruppert i en versjon.

⁽¹⁾ Kommisjonsforordning (EU) 2017/1151 av 1. juni 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 715/2007 om typegodkjenning av motorvogner med hensyn til utslipp fra lette person- og nyttekjøretøyer (Euro 5 og Euro 6) og om tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF, kommisjonsforordning (EF) nr. 692/2008 og kommisjonsforordning (EU) nr. 1230/2012 og om oppheving av kommisjonsforordning (EF) nr. 692/2008 (EUT L 175 av 7.7.2017, s. 1).

2. Gruppe M₂ og M₃

2.1. Kjøretøytype

2.1.1. En «kjøretøytype» består av kjøretøyer som har følgende egenskaper til felles:

a) Produsentens selskapsnavn.

En endring i selskapets juridiske eierforhold innebærer ikke at det må gis ny godkjenning.

b) Gruppe.

c) Følgende aspekter ved bygging og konstruksjon:

i) Konstruksjon og bygging av de sentrale elementene som utgjør understellet.

ii) Konstruksjon og bygging av de sentrale elementene som utgjør karosseriet i kjøretøyer med selv bærende karosseri.

d) Antall etasjer (én eller to etasjer).

e) Antall seksjoner (stiv/leddet).

f) Antall aksler.

g) Energiforsyningsmåte (intern eller ekstern).

2.1.2. En kjøretøytype består av minst én variant og én versjon.

2.2. Variant

2.2.1. En «variant» innenfor en kjøretøytype omfatter kjøretøyer som har alle følgende konstruksjonsegenskaper til felles:

a) Karosseritype som definert i nr. 3 i del C.

b) Kjøretøyklasse eller kombinasjon av kjøretøyklasser som definert i nr. 2.1.1 i FN-regulativ nr. 107 (bare for ferdigoppbygde og etappevis ferdigoppbygde kjøretøyer).

c) Etappe i oppbyggingen (f.eks. ferdigoppbygd/delvis oppbygd/etappevis ferdigoppbygd).

d) Motor med hensyn til følgende konstruksjonsegenskaper:

i) Type energiforsyning (forbrenningsmotor, elektrisk motor eller annet).

ii) Virkemåte (elektrisk tenning, kompresjonstenning eller annet).

iii) Antall sylindrer og deres plassering dersom det gjelder en forbrenningsmotor (L6, V8 eller annet).

e) Forrige etappes produsent og kjøretøytype dersom det gjelder et kjøretøy bygd i flere etapper.

2.3. Versjon

2.3.1. En «versjon» innenfor en variant omfatter kjøretøyer som har alle følgende egenskaper til felles:

a) Største teknisk tillatte totalmasse.

b) Egnet eller ikke egnet til å trekke en tilhenger.

c) Slagvolum dersom det gjelder en forbrenningsmotor.

d) Største motoreffekt eller største kontinuerlige nominelle effekt (elektrisk motor).

e) Drivstofftype (bensin, diesel, LPG, biodrivstoff eller annet).

f) Lydnivå under kjøring.

g) Utslippsnivå for avgass (f.eks. Euro IV, Euro V eller annet).

3. Gruppe N₁

3.1. Kjøretøytype

3.1.1. En «kjøretøytype» består av kjøretøyer som har følgende egenskaper til felles:

a) Produsentens selskapsnavn.

En endring i selskapets juridiske eierforhold innebærer ikke at det må gis ny godkjenning.

b) Konstruksjon og montering av sentrale karosserideler i kjøretøyer med selv bærende karosseri.

c) Konstruksjon og bygging av de sentrale elementene som utgjør understellet i kjøretøyer med et karosseri som ikke er selv bærende.

3.1.2. Som unntak fra kravene i nr. 3.1.1 bokstav b) kan disse kjøretøyene anses å tilhøre samme type dersom produsenten bruker den samme bunnplatedelen av karosseriet samt de sentrale elementene i karosseriets forreste del, plassert rett foran frontruten, i byggingen av forskjellige karosserier (f.eks. varebil og understell med førerhus, forskjellige akselavstander og forskjellige takhøyder). Dette skal dokumenteres av produsenten.

3.1.3. En kjøretøytype består av minst én variant og én versjon.

3.2. Variant

3.2.1. En «variant» innenfor en kjøretøytype omfatter kjøretøyer som har følgende konstruksjonsegenskaper til felles:

a) Antall sidedører eller karosseritype som definert i nr. 4 i del C (for ferdigoppbygde eller etappevis ferdigoppbygde kjøretøyer) dersom produsenten anvender kriteriene i nr. 3.1.2.

b) Etappe i oppbyggingen (f.eks. ferdigoppbygd/delvis oppbygd/etappevis ferdigoppbygd).

c) Motor med hensyn til følgende konstruksjonsegenskaper:

i) Type energiforsyning (forbrenningsmotor, elektrisk motor eller annet).

ii) Virkemåte (elektrisk tenning, kompresjonstenning eller annet).

iii) Antall sylindrer og deres plassering dersom det gjelder en forbrenningsmotor (L6, V8 eller annet).

d) Antall aksler.

e) Antall drivaksler og deres innbyrdes forbindelse.

f) Antall styrende aksler.

g) Forrige etappes produsent og kjøretøytype dersom det gjelder et kjøretøy bygd i flere etapper.

3.3. Versjon

3.3.1. En «versjon» innenfor en variant omfatter kjøretøyer som har følgende egenskaper til felles:

a) Største teknisk tillatte totalmasse.

b) Slagvolum dersom det gjelder en forbrenningsmotor.

c) Største motoreffekt eller største kontinuerlige nominelle effekt (elektrisk motor).

d) Drivstofftype (bensin, diesel, LPG, biodrivstoff eller annet).

e) Største antall sitteplasser.

f) Lydnivå under kjøring.

g) Utslippsnivå for avgass (f.eks. Euro 5, Euro 6 eller annet).

h) Blandet eller vektet, blandet CO₂-utslipp.

- i) Forbruk av elektrisk energi (vektet, blandet kjøring).
- j) Blandet eller vektet, blandet drivstofforbruk.
- k) Forekomsten av en unik kombinasjon innovative teknologier, som angitt i artikkel 12 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 510/2011⁽¹⁾.

Som alternativ til kriteriene i bokstav h), i) og j) skal alle prøvinger som utføres for beregning av CO₂-utslipp, forbruk av elektrisk energi og drivstofforbruk i samsvar med delvedlegg 6 til vedlegg XXI til forordning (EU) 2017/1151, være felles for de kjøretøyene som er gruppert i en versjon.

4. Gruppe N₂ og N₃

4.1. Kjøretøytype

4.1.1. En «kjøretøytype» består av kjøretøyer som har følgende egenskaper til felles:

- a) Produsentens selskapsnavn.

En endring i selskapets juridiske eierforhold innebærer ikke at det må gis ny godkjenning.

- b) Gruppe.

- c) Felles konstruksjon og bygging av understellet for en enkelt produktlinje.

- d) Antall aksler.

4.1.2. En kjøretøytype består av minst én variant og én versjon.

4.2. Variant

4.2.1. En «variant» innenfor en kjøretøytype omfatter kjøretøyer som har følgende konstruksjonsegenskaper til felles:

- a) Karosserikonstruksjon eller karosseritype som definert i nr. 4 i del C og i tillegg 2 (bare for ferdigoppbygde og etappevis ferdigoppbygde kjøretøyer).

- b) Etappe i oppbyggingen (f.eks. ferdigoppbygd/delvis oppbygd/etappevis ferdigoppbygd).

- c) Motor med hensyn til følgende konstruksjonsegenskaper:

- i) Type energiforsyning (forbrenningsmotor, elektrisk motor eller annet).

- ii) Virkemåte (elektrisk tenning, kompresjonstenning eller annet).

- iii) Antall sylindrer og deres plassering dersom det gjelder en forbrenningsmotor (L6, V8 eller annet).

- d) Antall drivaksler og deres innbyrdes forbindelse.

- e) Antall styrende aksler.

- f) Forrige etappes produsent og kjøretøytype dersom det gjelder et kjøretøy bygd i flere etapper.

4.3. Versjon

4.3.1. En «versjon» innenfor en variant omfatter kjøretøyer som har følgende egenskaper til felles:

- a) Største teknisk tillatte totalmasse.

- b) Egnen eller ikke egnen til å trekke en tilhenger i henhold til følgende:

- i) Ubremset tilhenger.

- ii) Tilhenger med påløpsbremseanlegg som definert i nr. 2.12 i FN-regulativ nr. 13.

- iii) Tilhenger med gjennomgående eller halvt gjennomgående bremseanlegg som definert i nr. 2.9 og 2.10 i FN-regulativ nr. 13.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 510/2011 av 11. mai 2011 om fastsettelse av utslippsstandarter for nye lette nyttekjøretøyer som del av Unionens integrerte metode for å redusere CO₂-utslipp fra lette kjøretøyer (EUT L 145 av 31.5.2011, s. 1).

- iv) Tilhenger i gruppe O₄ som gir vogntoget en største masse på høyst 44 tonn.
 - v) Tilhenger i gruppe O₄ som gir vogntoget en største masse på over 44 tonn.
 - c) Slagvolum.
 - d) Største motoreffekt.
 - e) Drivstofftype (bensin, diesel, LPG, biodrivstoff eller annet).
 - f) Lydnivå under kjøring.
 - g) Utslippsnivå for avgass (f.eks. Euro IV, Euro V eller annet).
5. Gruppe O₁ og O₂
- 5.1. Kjøretøytype
- 5.1.1. En «kjøretøytype» består av kjøretøyer som har følgende egenskaper til felles:
- a) Produsentens selskapsnavn.
En endring i selskapets juridiske eierforhold innebærer ikke at det må gis ny godkjenning.
 - b) Gruppe.
 - c) Prinsippet som er definert i avsnitt 5 i del C.
 - d) Følgende aspekter ved bygging og konstruksjon:
 - i) Konstruksjon og bygging av de sentrale elementene som utgjør understellet.
 - ii) Konstruksjon og bygging av de sentrale elementene som utgjør karosseriet i kjøretøyer med selvbærende karosseri.
 - e) Antall aksler.
- 5.1.2. En kjøretøytype består av minst én variant og én versjon.
- 5.2. Variant
- 5.2.1. En «variant» innenfor en kjøretøytype omfatter kjøretøyer som har følgende konstruksjonsegenskaper til felles:
- a) Karosseritype som nevnt i tillegg 2 (for ferdigoppbygde og etappevis ferdigoppbygde kjøretøyer).
 - b) Etappe i oppbyggingen (f.eks. ferdigoppbygd/delvis oppbygd/etappevis ferdigoppbygd).
 - c) Type bremseanlegg (f.eks. ubremset/påløpsbrems/servobrem).
 - d) Forrige etappes produsent og kjøretøytype dersom det gjelder et kjøretøy bygd i flere etapper.
- 5.3. Versjon
- 5.3.1. En «versjon» innenfor en variant omfatter kjøretøyer som har følgende egenskaper til felles:
- a) Største teknisk tillatte totalmasse.
 - b) Fjæringsprinsipp (luft-, stål-, eller gummi fjæring, torsjonsstang eller annet).
 - c) Dragprinsipp (trekant, rør eller annet).
6. Gruppe O₃ og O₄
- 6.1. Kjøretøytype
- 6.1.1. En «kjøretøytype» består av kjøretøyer som har følgende egenskaper til felles:
- a) Produsentens selskapsnavn.
En endring i selskapets juridiske eierforhold innebærer ikke at det må gis ny godkjenning.
 - b) Gruppe.

- c) Tilhengerprinsippet i henhold til definisjonene i nr. 5 i del C.
 - d) Følgende aspekter ved bygging og konstruksjon:
 - i) Konstruksjon og bygging av de sentrale elementene som utgjør understellet.
 - ii) Konstruksjon og bygging av de sentrale elementene som utgjør karosseriet i tilhengere med selv bærende karosseri.
 - e) Antall aksler.
- 6.1.2. En kjøretøytype består av minst én variant og én versjon.
- 6.2. Variant
- 6.2.1. En «variant» innenfor en kjøretøytype omfatter kjøretøyer som har følgende egenskaper med hensyn til bygging og konstruksjon til felles:
- a) Karosseritype som nevnt i tillegg 2 (for ferdigoppbygde og etappevis ferdigoppbygde kjøretøyer).
 - b) Etappe i oppbyggingen (f.eks. ferdigoppbygd/delvis oppbygd/etappevis ferdigoppbygd).
 - c) Fjæringsprinsipp (stålfjæring, luftfjæring eller hydraulisk fjæring).
 - d) Følgende tekniske egenskaper:
 - i) Om understellet kan forlenges eller ikke.
 - ii) Gulvhøyde (normal, lavt gulv, halvt senket gulv osv.).
 - e) Forrige etappes produsent og kjøretøytype dersom det gjelder et kjøretøy bygd i flere etapper.
- 6.3. Versjon
- 6.3.1. En «versjon» innenfor en variant omfatter kjøretøyer som har følgende egenskaper til felles:
- a) Største teknisk tillatte totalmasse.
 - b) Oppdelingene eller kombinasjonen av oppdelingene nevnt i nr. 3.2 og 3.3 i vedlegg I til direktiv 96/53/EF for avstanden mellom to påfølgende aksler i en akselgruppe.
 - c) Definisjonen av akslene med hensyn til følgende:
 - i) Løftbare aksler (antall og plassering).
 - ii) Belastbare aksler (antall og plassering).
 - iii) Styrende aksler (antall og plassering).
7. Felles krav til alle kjøretøygrupper
- 7.1. Dersom et kjøretøy faller inn under flere grupper på grunn av største masse eller antall sitteplasser eller begge deler, kan produsenten legge kriteriene fra den ene eller den andre kjøretøygruppen til grunn ved definisjon av varianter og versjoner.
- 7.1.1. Eksempler:
- a) Et kjøretøy «A» kan typegodkjennes som N₁ (3,5 tonn) og N₂ (4,2 tonn) ut fra sin største masse. I så fall kan parametrene for gruppe N₁ også brukes for et kjøretøy som faller inn under gruppe N₂ (eller omvendt).
 - b) Et kjøretøy «B» kan typegodkjennes som M₁ og M₂ ut fra antall sitteplasser (7 + 1 eller 10 + 1), og parametrene for gruppe M₁ kan også brukes for et kjøretøy som faller inn under gruppe M₂ (eller omvendt).
- 7.2. Et kjøretøy i gruppe N kan typegodkjennes ut fra bestemmelsene for henholdsvis gruppe M₁ eller M₂, dersom det er ment å skulle bygges om til et kjøretøy i den gruppen i neste etappe av en etappevis typegodkjenning.
- 7.2.1. Dette alternativet er tillatt bare for delvis oppbygde kjøretøyer.
- Slike kjøretøyer skal identifiseres med en særlig variantkode, som skal angis av produsenten av basiskjøretøyet.

- 7.3. Type-, variant- og versjonsbetegnelser
- 7.3.1. Produsenten skal tildele hver kjøretøytype, variant og versjon en alfanumerisk kode som skal bestå av latinske bokstaver og/eller arabiske tall.
- Det er tillatt å bruke parenteser og bindestreker, forutsatt at de ikke erstatter en bokstav eller et tall.
- 7.3.2. Hele koden skal betegnes type-variant-versjon eller «TVV».
- 7.3.3. TVV-koden skal klart og entydig identifisere en unik kombinasjon av tekniske egenskaper ut fra kriteriene definert i denne delen.
- 7.3.4. En produsent kan bruke samme kode til å definere en kjøretøytype dersom kjøretøytypen faller inn under to eller flere grupper.
- 7.3.5. En produsent skal ikke bruke samme kode til å definere en kjøretøytype i forbindelse med mer enn én typegodkjenning innenfor samme kjøretøygruppe.
- 7.4. Antall tegn i TVV-koden
- 7.4.1. Antall tegn skal ikke overstige
- a) 15 i koden for kjøretøytypen,
- b) 25 i koden for en variant,
- c) 35 i koden for en versjon.
- 7.4.2. Den fullstendige alfanumeriske TVV-koden skal bestå av høyst 75 tegn.
- 7.4.3. Dersom TVV-koden brukes i sin helhet, skal det være et mellomrom mellom type, variant og versjon.
- Eksempel på en slik TVV-kode: 159AF[... mellomrom]0054[... mellomrom]977K(BE).

DEL C

Definisjon av karosserityper

1. Generelt
- 1.1. Karosseritypen og koden for karosseriet skal angis med koder.
- Listen over koder gjelder i utgangspunktet for ferdigoppbygde eller etappevis ferdigoppbygde kjøretøyer.
- 1.2. For kjøretøyer i gruppe M skal karosseritypen angis med to bokstaver, som beskrevet i nr. 2 og 3.
- 1.3. For kjøretøyer i gruppe N og O skal karosseritypen angis med to bokstaver, som beskrevet i nr. 4 og 5.
- 1.4. Om nødvendig (gjelder særlig for karosseritypene nevnt i henholdsvis nr. 4.1 og 4.6 og i nr. 5.1–5.4) suppleres kodene med to tall.
- 1.4.1. Listen over tall er fastsatt i tillegg 2.
- 1.5. For spesialkjøretøyer skal den karosseritypen som brukes, være knyttet til kjøretøygruppen.
2. Kjøretøyer i gruppe M₁

Ref.	Kode	Navn	Definisjon
2.1.	AA	Sedan	Et kjøretøy i henhold til definisjon 3.1.1.1 i den internasjonale standarden ISO 3833:1977, med minst fire sidevinduer.
2.2.	AB	Kombikupé	En sedan som definert i 2.1, med en overhengslet dør bak på kjøretøyet.

Ref.	Kode	Navn	Definisjon
2.3.	AC	Stasjonsvogn	Et kjøretøy i henhold til definisjon 3.1.1.4 i den internasjonale standarden ISO 3833:1977.
2.4.	AD	Kupé	Et kjøretøy i henhold til definisjon 3.1.1.5 i den internasjonale standarden ISO 3833:1977.
2.5.	AE	Kabriolet	Et kjøretøy i henhold til definisjon 3.1.1.6 i den internasjonale standarden ISO 3833:1977. En kabriolet kan imidlertid være uten dør.
2.6.	AF	Flerbrukskjøretøy	Et annet kjøretøy enn AG og dem nevnt i AAAE beregnet på frakt av personer og deres bagasje eller leilighetsvis gods i ett enkelt rom.
2.7.	AG	Lastekombibil	Et kjøretøy i henhold til definisjon 3.1.1.4.1 i den internasjonale standarden ISO 3833:1977. Bagasjerommet skal imidlertid være helt atskilt fra kupeen. Dessuten skal referansepunktet for førersetet befinne seg minst 750 mm over den overflaten som bærer kjøretøyet.

3. Kjøretøyer i gruppe M₂ eller M₃

Ref.	Kode	Navn	Definisjon
3.1.	CA	Enetasjes kjøretøy	Et kjøretøy der passasjerplassene er plassert på ett plan eller slik at de ikke danner to etasjer over hverandre.
3.2.	CB	Toetasjes kjøretøy	Et kjøretøy som definert i nr. 2.1.6 i FN-regulativ nr. 107.
3.3.	CC	Enetasjes leddkjøretøy	Et kjøretøy som definert i nr. 2.1.3 i FN-regulativ nr. 107 med én etasje.
3.4.	CD	Toetasjes leddkjøretøy	Et kjøretøy som definert i nr. 2.1.3.1 i FN-regulativ nr. 107.
3.5.	CE	Enetasjes lavgulv-kjøretøy	Et kjøretøy som definert i nr. 2.1.4 i FN-regulativ nr. 107 med én etasje.
3.6.	CF	Toetasjes lavgulvkjøretøy	Et kjøretøy som definert i nr. 2.1.4 i FN-regulativ nr. 107 med to etasjer.
3.7.	CG	Enetasjes leddet lavgulvkjøretøy	Et kjøretøy som kombinerer de tekniske egenskapene i nr. 3.3 og 3.5 i denne tabellen.
3.8.	CH	Toetasjes leddet lavgulvkjøretøy	Et kjøretøy som kombinerer de tekniske egenskapene i nr. 3.4 og 3.6 i denne tabellen.
3.9.	CI	Åpent enetasjes kjøretøy	Et kjøretøy uten tak eller med delvis åpent tak.

Ref.	Kode	Navn	Definisjon
3.10.	CJ	Åpent toetasjes kjøretøy	Et kjøretøy uten tak eller med delvis åpent tak over hele øverste etasje.
3.11.	CX	Bussunderstell	Et delvis oppbygd kjøretøy som bare består av understell av skinner eller rør, framdriftssystem og aksler, og som er ment å bygges ferdig med karosseri tilpasset transportforetakets behov.

4. Motorvogner i gruppe N₁, N₂ eller N₃

Ref.	Kode	Navn	Definisjon
4.1.	BA	Lastebil	Et kjøretøy som er konstruert og bygd utelukkende eller hovedsakelig for transport av gods. Det kan også trekke en tilhenger.
4.2.	BB	Varebil	En lastebil der førerrommet og lastearealet befinner seg i samme enhet.
4.3.	BC	Trekkbil for semitrailer	En trekkvogn som er konstruert og bygd utelukkende eller hovedsakelig for å trekke semitrailere.
4.4.	BD	Trekkbil	En trekkvogn som er konstruert og bygd utelukkende for å trekke andre tilhengere enn semitrailere.
4.5.	BE	Åpen varebil	Et kjøretøy med en største masse på høyst 3 500 kg der sitteplassene og lastearealet ikke befinner seg i samme enhet.
4.6.	BX	Understell med førerhus eller panser	Et delvis oppbygd kjøretøy som bare består av førerhus (ferdig eller uferdig), understell av skinner, framdriftssystem og aksler, og som er ment å bygges ferdig med karosseri tilpasset transportforetakets behov.

5. Kjøretøyer i gruppe O

Ref.	Kode	Navn	Definisjon
5.1.	DA	Semitrailer	En tilhenger som er konstruert og bygd for å koples til en trekkvogn eller en dolly, slik at trekkvognen eller dollyen utsettes for en betydelig vertikal statisk belastning. Koplingen som skal brukes for et vogntog, skal bestå av en kingbolt og en svingskive.
5.2.	DB	Slepovgn	En tilhenger med minst to aksler, hvorav minst én er en styrende aksel som a) er utstyrt med en slepeinnretning som kan beveges vertikalt (i forhold til tilhengeren), og b) overfører en statisk vertikal belastning på mindre enn 100 daN til trekkvognen.
5.3.	DC	Påhengsvogn	En tilhenger der akselen (akslene) er slik plassert nær kjøretøyet tyngdepunkt (når det er påført en jevnt fordelt belastning) at bare en liten statisk vertikal belastning, som ikke skal overstige 10 % av en belastning tilsvarende tilhengerens største masse eller en belastning på 1 000 daN (den laveste av de to), overføres til trekkvognen.

Ref.	Kode	Navn	Definisjon
5.4.	DE	Tilhenger med stivt drag	En tilhenger med en aksel eller akselgruppe som er utstyrt med et drag som på grunn av konstruksjonen overfører en statisk belastning som ikke overstiger 4 000 daN til trekkvognen, og som ikke overholder definisjonen for en påhengsvogn. Koplingen som skal brukes for et vogntog, skal ikke bestå av en kingbolt og en svingskive.

Tillegg 1

Framgangsmåte for kontroll av om et kjøretøy kan klassifiseres som terrenggående kjøretøy

1. Generelt

- 1.1. Med hensyn til klassifisering av et kjøretøy som terrenggående kjøretøy får framgangsmåten beskrevet i dette tillegget anvendelse.

2. Prøvingsforhold for geometriske målinger

- 2.1. Kjøretøyer i gruppe M₁ eller N₁ skal være ulastet, ha en prøvingsdukke tilsvarende en 50-prosentil mann i førersetet og være utstyrt med kjølevæske, smøremidler, drivstoff, verktøy og reservehjul (dersom dette er montert som originalutstyr).

Prøvingsdukken kan erstattes med en lignende innretning med samme masse.

- 2.2. Andre kjøretøyer enn dem nevnt i nr. 2.1 skal lastes opp til største teknisk tillatte totalmasse.

Fordelingen av massen på akslene skal være slik at den representerer det verst tenkelige tilfellet med hensyn til oppfyllelse av de respektive kriteriene.

- 2.3. Et kjøretøy som er representativt for typen, skal innleveres til den tekniske instansen i den tilstanden som er angitt nr. 2.1 eller 2.2. Kjøretøyet skal stå stille med hjulene rettet framover.

Underlaget som målingene utføres på, skal være så plant og vannrett som mulig (høyst 0,5 % helling).

3. Måling av frivinkel foran, frivinkel bak og rampevinkel

- 3.1. Frivinkelen foran skal måles i samsvar med nr. 6.10 i den internasjonale standarden ISO 612:1978.

- 3.2. Frivinkelen bak skal måles i samsvar med nr. 6.11 i den internasjonale standarden ISO 612:1978.

- 3.3. Rampevinkelen skal måles i samsvar med nr. 6.9 i den internasjonale standarden ISO 612:1978.

- 3.4. Ved måling av frivinkelen bak kan høyderegerbare innretninger for underkjøringshinder bak settes i øverste stilling.

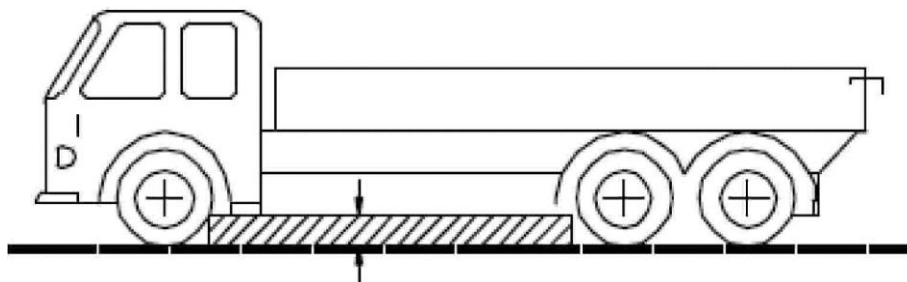
- 3.5. Bestemmelsen i nr. 3.4 skal ikke forstås som at basiskjøretøyet må være utstyrt med underkjøringshinder bak som originalutstyr. Produsenten av basiskjøretøyet skal imidlertid underrette produsenten som har ansvar for neste etappe, om at kjøretøyet skal oppfylle kravene til frivinkel bak dersom det utstyres med underkjøringshinder bak.

4. Måling av bakkeklaring

4.1. Bakkeklaring mellom akslene

- 4.1.1. Med «bakkeklaring mellom akslene» menes den minste avstanden mellom bakkeplanet og kjøretøys laveste faste punkt.

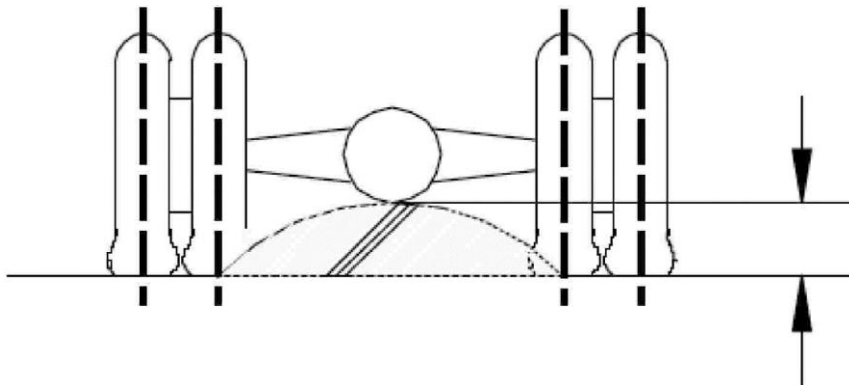
Ved anvendelse av definisjonen skal avstanden mellom den bakerste akselen i en fremre akselgruppe og den forreste akselen i en bakre akselgruppe legges til grunn.

- 4.1.2. Ingen fast del på kjøretøyet skal trenge inn i det skraverte området på figuren.

4.2. Bakkeklaring under en aksel

- 4.2.1. Med «bakkeklaring under en aksel» menes avstanden bestemt av det høyeste punktet på en sirkelbue som går gjennom midten av belastningsflaten på hjulene på den ene akselen (innerhjulene ved tvillinghjul), og som berører kjøretøyets laveste faste punkt mellom hjulene.

- 4.2.2. Måling av bakkeklaringen skal eventuelt gjøres på hver aksel i en akselgruppe.

5. Klatreevne

- 5.1. Med «klatreevne» menes et kjøretøys evne til å kjøre opp en stigning.
- 5.2. For å kontrollere klatreevnen til et delvis oppbygd kjøretøy og et ferdigoppbygd kjøretøy i gruppe M₂, M₃, N₂ og N₃ skal det utføres en prøving.
- 5.3. Prøvingen skal utføres av den tekniske instansen på et kjøretøy som er representativt for typen som skal prøves.
- 5.4. På anmodning fra produsenten og i samsvar med vilkårene angitt i vedlegg VIII kan en kjøretøytypes klatreevne godtgjøres ved virtuell prøving.
6. Prøvingsforhold og kriterier for positivt/negativt resultat
- 6.1. Vilårene fastsatt i vedlegg II til kommisjonsforordning (EU) nr. 1230/2012⁽¹⁾ får anvendelse.
- 6.2. Kjøretøyet skal kjøre opp stigningen med en konstant hastighet, uten at noen av hjulene glir i lengderetningen eller sideretningen.

⁽¹⁾ Kommisjonsforordning (EU) nr. 1230/2012 av 12. desember 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 med hensyn til krav til typegodkjenning av masser og dimensjoner for motorvogner og deres tilhengere, og om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF (EUT L 353 av 21.12.2012, s. 31).

Tillegg 2

Tall som brukes til å supplere kodene for de forskjellige karosseritypene

- 01 Flatvogn
 - 02 Nedfellbare lemmer
 - 03 Lukket kasse
 - 04 Karosseri med klimaanlegg og isolerte vegger, og med utstyr for å opprettholde innnetemperaturen
 - 05 Karosseri med klimaanlegg og isolerte vegger, men uten utstyr for å opprettholde innnetemperaturen
 - 06 Kapell
 - 07 Flak (avtakbar overbygning)
 - 08 Containertransport
 - 09 Kjøretøy med krokløfter
 - 10 Tippvogn
 - 11 Tank
 - 12 Tank beregnet på transport av farlig gods
 - 13 Dyretransport
 - 14 Kjøretøytransport
 - 15 Betongblander
 - 16 Kjøretøy med betongpumpe
 - 17 Tømmertransport
 - 18 Renovasjonsbil
 - 19 Feiemaskin, rengjøring og avløpsrensing
 - 20 Kompressor
 - 21 Båttransport
 - 22 Glideflytransport
 - 23 Kjøretøy for detaljhandel eller framvisning
 - 24 Bergingskjøretøy
 - 25 Stigebil
 - 26 Kranlastebil (bortsett fra en mobil kran som definert i nr. 5.7 i del A)
 - 27 Kjøretøy med personløfter
 - 28 Borevogn
 - 29 Tilhenger med lavgulv
 - 30 Kjøretøy for transport av glass
 - 31 Brannbil
 - 99 Karosserier som ikke inngår i denne listen.
-

VEDLEGG II

KRAV MED HENBLIKK PÅ EU-TYPEGODKJENNING AV KJØRETØYER, SYSTEMER, KOMPONENTER ELLER SEPARATE TEKNISKE ENHETER

DEL I

Rettsakter for EU-typegodkjenning av kjøretøyer produsert i ubegrensede serier

Nr.	Emne	Rettsakt	Gyldighetsområde										Separat teknisk enhet eller komponent
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
1A	Lydnivå	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 540/2014(*)	X	X	X	X	X	X					X
2A	Utslipp (Euro 5 og Euro 6) fra lette kjøretøyer / tilgang til opplysninger	Forordning (EF) nr. 715/2007	X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾		X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾						X
3A	Forebygging av brannfare (tanker for flytende drivstoff)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 34	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
3B	Innretninger for underkjøringshinder bak (RUPD) og montering av dem; underkjøringshinder bak (RUP)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 58	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4A	Område for plassering og montering av bakre kjennemerke	Forordning (EF) nr. 661/2009 Kommisjonsforordning nr. 1003/2010(**) (EU)	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
5A	Styreinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 79	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 540/2014 av 16. april 2014 om lydnivået i motorvogner og reservelyddempingsanlegg og om endring av direktiv 2007/46/EF og oppheving av direktiv 70/157/EØF (EUT L 158 av 27.5.2014, s. 131).

(**) Kommisjonsforordning (EU) nr. 1003/2010 av 8. november 2010 om krav til typegodkjenning av plasseringen og monteringen av bakre kjennemerke på motorvogner og deres tilhengere og om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 om krav til typegodkjenning for den generelle sikkerheten for motorvogner, deres tilhengere og systemer, deler og separate tekniske enheter beregnet på slike motorvogner (EUT L 291 av 9.11.2010, s. 22).

Nr.	Emne	Rettsakt	Gyldighetsområde										Separat teknisk enhet eller komponent
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
6A	Innstigning og manøvreringsevne (trinn, stigbrett og håndtak)	Forordning (EF) nr. 661/2009 Kommisjonsforordning (EU) nr. 130/2012(*)	X			X	X	X					
6B	Dørlåser og dørøppheng	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 11	X			X							
7A	Signalhorn og signaler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 28	X	X	X	X	X	X					X
8A	Innretninger for indirekte utsyn og montering av dem	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 46	X	X	X	X	X	X					X
9A	Bremser på kjøretøyer og tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 13		X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	
9B	Bremser på personbiler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 13-H	X ⁽⁴⁾			X ⁽⁴⁾							
10A	Elektromagnetisk kompatibilitet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 10	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
12A	Innvendig utstyr	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 21	X										
13A	Beskyttelse av motorvogner mot uvedkommendes bruk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 18		X ^(4A)	X ^(4A)		X ^(4A)	X ^(4A)					X
13B	Beskyttelse av motorvogner mot uvedkommendes bruk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 116	X			X							X

(*) Kommisjonsforordning (EU) nr. 130/2012 av 15. februar 2012 om krav til typegodkjenning av motorvogner med hensyn til innstigning og manøvreringsevne og om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 om krav til typegodkjenning for den generelle sikkerheten for motorvogner, deres tilhengere og systemer, deler og separate tekniske enheter beregnet på slike motorvogner (EUT L 43 av 16.2.2012, s. 6).

Nr.	Emne	Rettsakt	Gyldighetsområde										Separat teknisk enhet eller komponent
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
14A	Førerens beskyttelse mot styre- innretningen ved sammenstøt	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 12	X			X							
15A	Seter, setefester og eventuelle hodestøtter	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 17	X	X ^(4B)	X ^(4B)	X	X	X					
15B	Seter i store personkjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 80		X	X								
16A	Utskikkende deler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 26	X										X
17A	Innstigning og manøvreringsevne (reversgir)	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 130/2012	X	X	X	X	X	X					
17B	Innretning for hastighetsmåling, herunder montering	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 39	X	X	X	X	X	X					
18A	Lovfestet produsentmerke og understellsnummer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 19/2011	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
19A	Bilbeltefester, ISOFIX-festesystemer og ISOFIX-fester med toppstropper	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 14	X	X	X	X	X	X					
20A	Montering av lys- og lyssignal- innretninger på kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 48	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
21A	Refleksinnretninger for motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Nr.	Emne	Rettsakt	Gyldighetsområde										Separat teknisk enhet eller komponent
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
22A	Lykter for markeringslys foran og bak, lykter for stopplys og lykter for toppmarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 7	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
22B	Lykter for kjørellys på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 87	X	X	X	X	X	X					X
22C	Lykter for sidemarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 91	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
23A	Lykter for retningslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 6	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
24A	Belysning av bakre kjennemerker på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 4	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
25A	Motorvogners «sealed-beam»-halogenfrontlykter (SB) som sender ut europeisk asymmetrisk nærlys eller fjernlys, eller begge deler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 31	X	X	X	X	X	X					X
25B	Glødetrådslamper til bruk i godkjente lykter til motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 37	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
25C	Frontlykter på motorvogner med lyskilder av gassutladningstypen	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 98	X	X	X	X	X	X					X
25D	Lyskilder av gassutladningstypen til bruk i godkjente gassutladningslamper på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 99	X	X	X	X	X	X					X

Nr.	Emne	Rettsakt	Gyldighetsområde										Separat teknisk enhet eller komponent
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
25E	Frontlykter på motorvogner som sender ut asymmetrisk nærllys eller fjernlys eller begge deler, utstyrt med glødetråds-lamper og/eller LED-moduler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 112	X	X	X	X	X	X					X
25F	Adaptive frontlyssystemer (AFS) for motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 123	X	X	X	X	X	X					X
26A	Tåkelys foran på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 19	X	X	X	X	X	X					X
27A	Slepeinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1005/2010(*)	X	X	X	X	X	X					
28A	Lykter for tåkelys bak på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 38	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
29A	Lykter for ryggelys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 23	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
30A	Lykter for parkeringslys på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 77	X	X	X	X	X	X					
31A	Bilbelter, sikringsutstyr, sikringsutstyr for barn, og ISOFIX-sikringsutstyr for barn	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 16	X	X	X	X	X	X					X

(*) Kommisjonsforordning (EU) nr. 1005/2010 av 8. november 2010 om krav til typegodkjenning av slepeinnretninger for motorvogner og om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 om krav til typegodkjenning for den generelle sikkerheten for motorvogner, deres tilhengere og systemer, deler og separate tekniske enheter beregnet på slike motorvogner (EUT L 291 av 9.11.2010, s. 36).

Nr.	Emne	Rettsakt	Gyldighetsområde										Separat teknisk enhet eller komponent
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
32A	Synsfelt forover	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 125	X										
33A	Plassering og merking av manuelle betjeningsinnretninger, kontrollinnretninger og indikatorer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 121	X	X	X	X	X	X					
34A	Avisings- og avduggingsinnretninger for frontruten	Forordning (EF) nr. 661/2009 Kommisjonsforordning (EU) nr. 672/2010(*)	X	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)					
35A	Vindusvisker- og vindusspyleranlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1008/2010(**)	X	(6)	(6)	(6)	(6)	(6)					X
36A	Varmeanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 122	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
37A	Hjulavskjerming	Forordning (EF) nr. 661/2009 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1009/2010(***)	X										
38A	Hodestøtter, enten de er innbygd i kjøretøyet seter eller ikke	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 25	X										

(*) Kommisjonsforordning (EU) nr. 672/2010 av 27. juli 2010 om krav til typegodkjenning av avisings- og avduggingsinnretninger for frontruten for visse motorvogner og om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 om krav til typegodkjenning for den generelle sikkerheten for motorvogner, deres tilhengere og systemer, deler og separate tekniske enheter beregnet på slike motorvogner (EUT L 196 av 28.7.2010, s. 5).

(**) Kommisjonsforordning (EU) nr. 1008/2010 av 9. november 2010 om krav til typegodkjenning av vindusvisker- og vindusspyleranlegg for frontruten for visse motorvogner og om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 om krav til typegodkjenning for den generelle sikkerheten for motorvogner, deres tilhengere og systemer, deler og separate tekniske enheter beregnet på slike motorvogner (EUT L 292 av 10.11.2010, s. 2).

(***) Kommisjonsforordning (EU) nr. 1009/2010 av 9. november 2010 om krav til typegodkjenning av hjulavskjerming på visse motorvogner og om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 om krav til typegodkjenning for den generelle sikkerheten for motorvogner, deres tilhengere og systemer, deler og separate tekniske enheter beregnet på slike motorvogner (EUT L 292 av 10.11.2010, s. 21).

Nr.	Emne	Rettsakt	Gyldighetsområde										Separat teknisk enhet eller komponent
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
41A	Utslipp (Euro VI) fra tunge kjøretøyer / tilgang til opplysninger	Forordning (EF) nr. 595/2009	X ⁽⁹⁾	X ⁽⁹⁾	X	X ⁽⁹⁾	X ⁽⁹⁾	X					X
42A	Sidevern for lastebiler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 73					X	X			X	X	X
43A	Avskjermingssystemer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Kommisjonsforordning (EU) nr. 109/2011(*)				X	X	X	X	X	X	X	X
44A	Masser og dimensjoner	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1230/2012	X										
45A	Sikkerhetsglass og montering av dette i kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 43	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
46A	Montering av dekk	Forordning (EF) nr. 661/2009 Kommisjonsforordning (EU) nr. 458/2011(**)	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
46B	Luftfylte dekk for motorvogner og deres tilhengere (klasse C ₁)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 30	X			X			X	X			X
46C	Luftfylte dekk for nyttekjøretøyer og deres tilhengere (klasse C ₂ og C ₃)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 54		X	X	X	X	X			X	X	X

(*) Kommisjonsforordning (EU) nr. 109/2011 av 27. januar 2011 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 når det gjelder krav til typegodkjenning av visse grupper motorvogner og deres tilhengere med hensyn til avskjermingssystemer (EUT L 34 av 9.2.2011, s. 2).

(**) Kommisjonsforordning (EU) nr. 458/2011 av 12. mai 2011 om krav til typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere med hensyn til montering av dekk og om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 om krav til typegodkjenning for den generelle sikkerheten for motorvogner, deres tilhengere og systemer, deler og separate tekniske enheter beregnet på slike motorvogner (EUT L 124 av 13.5.2011, s. 11).

Nr.	Emne	Rettsakt	Gyldighetsområde										Separat teknisk enhet eller komponent
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
46D	Rullestøy fra dekk, friksjon på vått føre og rullemotstand (klasse C ₁ , C ₂ og C ₃)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 117	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
46E	Reserveenheter til midlertidig bruk, sikkerhetsdekk og/eller sikkerhetsdekkssystem og system for overvåking av dekktrykk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 64	X ^(9A)			X ^(9A)							X
47A	Hastighetsbegrensning for kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 89		X	X		X	X					X
48A	Masser og dimensjoner	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1230/2012		X	X	X	X	X	X	X	X	X	
49A	Nyttekjøretøyer med hensyn til deres utstikkende deler foran førerhusets bakvegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 61				X	X	X					
50A	Komponenter til mekanisk kopling av vogntog	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 55	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X	X	X	X	X
50B	CCD-kopling; montering av en godkjent type CCD	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 102					X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾			X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X
51A	Forbrenningsegenskaper hos materialer som benyttes til innvendig innredning av visse grupper motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 118			X								
52A	Kjøretøyer i gruppe M ₂ og M ₃	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 107		X	X								

Nr.	Emne	Rettsakt	Gyldighetsområde										Separat teknisk enhet eller komponent
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
52B	Overbygningens styrke på store personkjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 66		X	X								
53A	Beskyttelse av fører og passasjerer ved frontkollisjon	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 94	X ⁽¹¹⁾										
54A	Beskyttelse av fører og passasjerer ved sidekollisjon	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 95	X ⁽¹²⁾			X ⁽¹²⁾							
56A	Kjøretøyer til transport av farlig gods	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 105				X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾	
57A	Innretninger for underkjøringshinder foran (FUPD) og montering av dem; underkjøringshinder foran (FUP)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 93					X	X					X
58	Beskyttelse av fotgjengere	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 78/2009(*)	X			X							X
59	Evne til materialgjenvinning	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/64/EF(**)	X			X							

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 78/2009 av 14. januar 2009 om typegodkjenning av motorvogner med hensyn til beskyttelse av fotgjengere og andre myke trafikanter, endring av direktiv 2007/46/EF og oppheving av direktiv 2003/102/EF og 2005/66/EF (EUT L 35 av 4.2.2009, s. 1).

(**) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/64/EF av 26. oktober 2005 om typegodkjenning av motorvogner med hensyn til mulighet for ombruk, resirkulering og gjenvinning, og om endring av rådsdirektiv 70/156/EØF (EUT L 310 av 25.11.2005, s. 10).

Nr.	Emne	Rettsakt	Gyldighetsområde										Separat teknisk enhet eller komponent
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
61	Klimaanlegg	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/40/EF (*)	X			X ⁽¹⁴⁾							
62	Hydrogensystem	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 79/2009(**)	X	X	X	X	X	X					
63	Generell sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	
64	Girskiftindikatorer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Kommisjonsforordning (EU) nr. 65/2012(***)	X										
65	Avansert nødbremseanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Kommisjonsforordning (EU) nr. 347/2012(****)		X	X		X	X					
66	System for feltskiftevarsel	Forordning (EF) nr. 661/2009 Kommisjonsforordning (EU) nr. 351/2012(*****)		X	X		X	X					

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/40/EF av 17. mai 2006 om utslipp fra klimaanlegg i motorvogner og om endring av rådsdirektiv 70/156/EØF (EUT L 161 av 14.6.2006, s. 12).

(**) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 79/2009 av 14. januar 2009 om typegodkjenning av hydrogenrevne motorvogner, og om endring av direktiv 2007/46/EF (EUT L 35 av 4.2.2009, s. 32).

(***) Kommisjonsforordning (EU) nr. 65/2012 av 24. januar 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 med hensyn til girskiftindikatorer og om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF (EUT L 28 av 31.1.2012, s. 24).

(****) Kommisjonsforordning (EU) nr. 347/2012 av 16. april 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 når det gjelder krav til typegodkjenning av visse grupper motorvogner med hensyn til avanserte nødbremseanlegg (EUT L 109 av 21.4.2012, s. 1).

(*****) Kommisjonsforordning (EU) nr. 351/2012 av 23. april 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 når det gjelder krav til typegodkjenning ved montering av systemer for feltskiftevarsel i motorvogner (EUT L 110 av 24.4.2012, s. 18).

Nr.	Emne	Rettsakt	Gyldighetsområde										Separat teknisk enhet eller komponent
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
67	Spesifikke komponenter som bruker flytende petroleums-gasser (LPG) og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 67	X	X	X	X	X	X					X
68	Alarmsystemer for kjøretøyer (VAS)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 97	X			X							X
69	Elektrisk sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 100	X	X	X	X	X	X					
70	Spesifikke komponenter som bruker CNG og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 110	X	X	X	X	X	X					X
71	Førerhusets styrke	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 29				X	X	X					
72	eCall-system	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/758(*)	X			X							

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/758 av 29. april 2015 om krav til typegodkjenning for innføring av et eCall-system i kjøretøy som er basert på 112-tjenesten, og om endring av direktiv 2007/46/EF (EUT L 123 av 19.5.2015, s. 77).

Forklarende merknader

X Relevant rettsakt.

- (1) For kjøretøyer med en referansemasse på høyst 2 610 kg. Forordning (EF) nr. 715/2007 kan på anmodning fra produsenten anvendes på kjøretøyer med en referansemasse på høyst 2 840 kg.
- (2) For kjøretøyer utstyrt med LPG- eller CNG-drevet anlegg kreves typegodkjenning av kjøretøyer i samsvar med FN-regulativ nr. 67 eller FN-regulativ nr. 110.
- (3) Montering av et system for elektronisk stabilitetskontroll (ESC-system) kreves i samsvar med artikkel 12 og 13 i forordning (EF) nr. 661/2009.
- (4) Montering av et ESC-system kreves i samsvar med artikkel 12 og 13 i forordning (EF) nr. 661/2009.
- (4A) Dersom sikringsinnretningen monteres, skal den oppfylle kravene i FN-regulativ nr. 18.
- (4B) Denne forordningen får anvendelse på seter som ikke faller inn under FN-regulativ nr. 80.
- (5) Kjøretøyer i denne gruppen skal være utstyrt med en passende avisings-/avduggingsinnretning for frontruten.
- (6) Kjøretøyer i denne gruppen skal være utstyrt med et passende vindusspyler-/vindusviskeranlegg.
- (9) For kjøretøyer med en referansemasse på over 2 610 kg som ikke er typegodkjent (på anmodning fra produsenten og forutsatt at referansemassen ikke overstiger 2 840 kg) i henhold til forordning (EF) nr. 715/2007.
- (9A) Får anvendelse bare dersom slike kjøretøyer har utstyr som omfattes av FN-regulativ nr. 64. System for overvåking av dekktrykk for M₁-kjøretøyer er obligatorisk i samsvar med artikkel 9 nr. 2 i forordning (EF) nr. 661/2009.
- (10) Får anvendelse bare på kjøretøyer som er utstyrt med kopling(er).
- (11) Får anvendelse på kjøretøyer med en største teknisk tillatte totalmasse på høyst 2,5 tonn.
- (12) Får anvendelse bare på kjøretøyer der «setets referansepunkt» eller «R»-punkt for det laveste setet er høyst 700 mm over bakken.
- (13) Får anvendelse bare dersom produsenten søker om typegodkjenning av kjøretøy beregnet på transport av farlig gods.
- (14) Får anvendelse bare på kjøretøyer i gruppe N₁ klasse I som definert i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007.
- (15) Det kreves samsvar med forordning (EF) nr. 661/2009; typegodkjenning i henhold til dette nummeret er imidlertid ikke omfattet, ettersom punktet dekker en kombinasjon av enkeltnumrene 3A, 3B, 4A, 5A, 6A, 6B, 7A, 8A, 9A, 9B, 10A, 12A, 13A, 13B, 14A, 15A, 15B, 16A, 17A, 17B, 18A, 19A, 20A, 21A, 22A, 22B, 22C, 23A, 24A, 25A, 25B, 25C, 25D, 25E, 25F, 26A, 27A, 28A, 29A, 30A, 31A, 32A, 33A, 34A, 35A, 36A, 37A, 38A, 42A, 43A, 44A, 45A, 46A, 46B, 46C, 46D, 46E, 47A, 48A, 49A, 50A, 50B, 51A, 52A, 52B, 53A, 54A, 56A, 57A og 64–71. Endringsseriene til FN-regulativene med obligatorisk anvendelse er oppført i vedlegg IV til forordning (EF) nr. 661/2009. Endringsseriene som er vedtatt på et senere tidspunkt, godtas som alternativ.

Tillegg 1

Rettsakter for EU-typegodkjenning av kjøretøyer produsert i små serier i henhold til artikkel 41

Tabell 1**Kjøretøyer i gruppe M₁**

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
1A	Lydnivå	Forordning (EU) nr. 540/2014		A
2A	Utslipp (Euro 5 og Euro 6) fra lette kjøretøyer / tilgang til opplysninger	Forordning (EF) nr. 715/2007		A
			a) OBD	Kjøretøyet skal være utstyrt med et OBD-system som oppfyller kravene i artikkel 4 nr. 1 og 2 i forordning (EF) nr. 692/2008 (OBD-systemet skal minst kunne registrere feil i motorstyrings-systemet). OBD-grensesnittet skal kunne kommunisere med vanlige diagnoseverktøyer.
			b) Samsvar i bruk	Ikke relevant
			c) Tilgang til opplysninger	Det er tilstrekkelig at produsenten gir rask og enkel tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold.
3A	Forebygging av brannfare (tanker for flytende drivstoff)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 34	d) Effektmåling	(Dersom kjøretøyprodusenten bruker en motor fra en annen produsent) Opplysninger fra prøving i prøvingsbenk fra motorprodusenten godtas dersom motorstyringssystemet er identisk (dvs. har minst samme elektroniske styreenhet (ECU)). Prøving av effekt kan utføres på et rulledynamometer. Det skal tas hensyn til eventuelle effekttap i kraftoverføringen.
			a) Tanker for flytende drivstoff	B
			b) Montering i kjøretøy	B

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
3B	Innretninger for underkjøringshinder bak (RUPD) og montering av dem; underkjøringshinder bak (RUP)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 58		B
4A	Område for plassering og montering av bakre kjennemerke	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1003/2010		B
5A	Styreinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 79		C
			a) Mekaniske systemer	Bestemmelsene i nr. 5 i FN-regulativ nr. 79 får anvendelse. Alle prøvingene fastsatt i nr. 6.2 i FN-regulativ nr. 79 skal utføres, og kravene i nr. 6.1 i FN-regulativ nr. 79 får anvendelse.
			b) Komplekst elektronisk system for kjøretøybetjening	Alle kravene i vedlegg 6 til FN-regulativ nr. 79 får anvendelse. Oppfyllelse av disse kravene kan bare kontrolleres av en teknisk instans.
6B	Dørlåser og dørøppheng	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 11		C
			a) Generelle krav (nr. 5 i FN-regulativ nr. 11)	Alle kravene får anvendelse.
			b) Ytelseskrav (nr. 6 i FN-regulativ nr. 11)	Bare kravene i nr. 6.1.5.4 og nr. 6.3 i FN-regulativ nr. 11 får anvendelse.
7A	Signalhorn og signaler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 28	a) Komponenter	X
			b) Montering på kjøretøy	B
8A	Innretninger for indirekte utsyn og montering av dem	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 46	a) Komponenter	X
			b) Montering på kjøretøy	B

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
9B	Bremsere på personbiler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 13-H	a) Krav til konstruksjon og prøving	A
			b) Elektronisk stabilitetskontroll (ESC) og bremseassistent (BAS)	Montering av BAS og ESC er ikke påkrevd. Dersom de er montert, skal de oppfylle kravene i FN-regulativ nr. 13-H.
10A	Elektromagnetisk kompatibilitet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 10		B
12A	Innvendig utstyr	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 21		C
			a) Innvendig innredning	
			i) Krav til radier og framspring for brytere, håndtak og lignende, betjeningsinnretninger og innvendig utstyr generelt	Kravene i nr. 5.1–5.6 i FN-regulativ nr. 21 kan fravikes på anmodning fra produsenten. Kravene i nr. 5.2 i FN-regulativ nr. 21, med unntak av nr. 5.2.3.1, 5.2.3.2 og 5.2.4 i nevnte regulativ, får anvendelse.
			ii) Energiabsorpsjonsprøving på øvre del av instrumentbordet	Energiabsorpsjonsprøving på øvre del av instrumentbordet skal utføres bare dersom kjøretøyet ikke er utstyrt med minst to kollisjonsputer foran eller to statiske firepunkts sikkerhetsseler.
			iii) Energiabsorpsjonsprøving på bakre del av seter	Ikke relevant
			b) Elektrisk drevne vinduer, takluker og skillevegger	Alle kravene i nr. 5.8 i FN-regulativ nr. 21 får anvendelse.
13B	Beskyttelse av motorvogner mot uvedkommendes bruk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 116		A Bestemmelsene i nr. 8.3.1.1.1 i FN-regulativ nr. 116 kan anvendes istedenfor nr. 8.3.1.1.2 i nevnte regulativ uavhengig av typen framdriftssystem.

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
14A	Førerens beskyttelse mot styre-innretningen ved sammenstøt	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 12		C
				Prøvinger kreves dersom kjøretøyet ikke er prøvd i henhold til FN-regulativ nr. 94 (se nr. 53A).
15A	Seter, setefester og eventuelle hodestøtter	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 17		C
			a) Generelle krav i) Spesifikasjoner	Kravene i nr. 5.2 i FN-regulativ nr. 17 får anvendelse, med unntak av nr. 5.2.3 i nevnte regulativ.
			ii) Motstandsprøving for setets ryggstøtter og hodestøtter	Kravene i nr. 6.2 i FN-regulativ nr. 17 får anvendelse.
			iii) Prøving av utløser- og justeringsinnretninger	Prøvingen skal foretas i samsvar med kravene i vedlegg 7 til FN-regulativ nr. 17.
			b) Hodestøtter i) Spesifikasjoner	Kravene i nr. 5.4, 5.5, 5.6, 5.10, 5.11 og 5.12 i FN-regulativ nr. 17 får anvendelse, med unntak av nr. 5.5.2 i nevnte regulativ.
			ii) Motstandsprøving på hodestøtter	Prøvingen beskrevet i nr. 6.4 i FN-regulativ nr. 17 skal utføres.
			c) Særlige krav til beskyttelse av fører og passasjerer mot bagasjeforskyvning.	Kravene i vedlegg 9 til FN-regulativ nr. 26 kan fravikes på anmodning fra produsenten.
16A	Utstikkende deler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 26		C
			a) Generelle spesifikasjoner	Kravene i nr. 5 i FN-regulativ nr. 26 får anvendelse.
			b) Særlige spesifikasjoner	Kravene i nr. 6 i FN-regulativ nr. 26 får anvendelse.
17A	Innstigning og manøvreringsevne (reversgir)	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 130/2012		D

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
17B	Innretning for hastighetsmåling, herunder montering	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 39		B
18A	Lovfestet produsentmerke og understellsnummer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 19/2011		B
19A	Bilbeltefester, ISOFIX-festesystemer og ISOFIX-fester med toppstropper	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 14		B
20A	Montering av lys- og lyssignal-innretninger på kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 48		B Lykter for kjørellys (DRL) skal monteres på en ny kjøretøytype.
21A	Refleksinnretninger for motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 3		X
22A	Lykter for markeringslys foran og bak, lykter for stopplys og lykter for toppmarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 7		X
22B	Lykter for kjørellys på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 87		X
22C	Lykter for sidemarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 91		X
23A	Lykter for retningslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 6		X
24A	Belysning av bakre kjennemerker på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 4		X

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
25A	Motorvogners «sealed-beam»-halogenfrontlykter (SB) som sender ut europeisk asymmetrisk nærllys eller fjernlys, eller begge deler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 31		X
25B	Glødetrådslamper til bruk i godkjente lykter til motorvogn og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 37		X
25C	Frontlykter på motorvogn med lyskilder av gassutladningstypen	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 98		X
25D	Lyskilder av gassutladningstypen til bruk i godkjente gassutladningslamper på motorvogn	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 99		X
25E	Frontlykter på motorvogn som sender ut asymmetrisk nærllys eller fjernlys eller begge deler, utstyrt med glødetrådslamper og/eller LED-moduler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 112		X
25F	Adaptive frontlyssystemer (AFS) for motorvogn	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 123		X
26A	Tåkelys foran på motorvogn	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 19		X
27A	Slepeinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1005/2010		B
28A	Lykter for tåkelys bak på motorvogn og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 38		X

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
29A	Lykter for ryggelys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 23		X
30A	Lykter for parkeringslys på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 77		X
31A	Bilbelter, sikringsutstyr, sikringsutstyr for barn, og ISOFIX-sikringsutstyr for barn	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 16	a) Komponenter	X
			b) Monteringskrav	B
32A	Synsfelt forover	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 125		A
33A	Plassering og merking av manuelle betjeningsinnretninger, kontrollinnretninger og indikatorer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 121		A
34A	Avisings- og avduggingsinnretninger for frontruten	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 672/2010		C
			a) Avising av frontruten	Bare nr. 1.1.1 i vedlegg II til forordning (EU) nr. 672/2010 får anvendelse, forutsatt at en varm luftstrøm ledes til hele frontrutens overflate, eller at hele frontrutens overflate blir elektrisk oppvarmet.
			b) Avdugging av frontruten	Bare nr. 1.2.1 i vedlegg II til forordning (EU) nr. 672/2010 får anvendelse, forutsatt at en varm luftstrøm ledes til hele frontrutens overflate, eller at hele frontrutens overflate blir elektrisk oppvarmet.
35A	Vindusvisker- og vindusspyleranlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1008/2010		C
			a) Vindusviskeranlegg	Nr. 1.1-1.1.10 i vedlegg III til forordning (EU) nr. 1008/2010 får anvendelse. Bare prøvingen beskrevet i nr. 2.1.10 i vedlegg III til forordning (EU) nr. 1008/2010 skal utføres.
			b) Vindusspyleranlegg	Nr. 1.2 i vedlegg III til forordning (EU) nr. 1008/2010 får anvendelse, med unntak av nr. 1.2.2, 1.2.3 og 1.2.5.

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
36A	Varmeanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 122		C Montering av et varmeanlegg er ikke påkrevd.
			a) Alle varmeanlegg	Kravene i nr. 5.3 og 6 i FN-regulativ nr. 122 får anvendelse.
			b) LPG-varmeanlegg	Kravene i vedlegg 8 til FN-regulativ nr. 122 får anvendelse.
37A	Hjulavskjerming	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1009/2010		B
38A	Hodestøtter, enten de er innbygd i kjøretøyets seter eller ikke	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 25		X
41A	Utslipp (Euro VI) fra tunge kjøretøyer / tilgang til opplysninger	Forordning (EF) nr. 595/2009		A Med unntak for kravsettet i forbindelse med OBD og tilgang til opplysninger.
			Effektmåling	(Dersom kjøretøyprodusenten bruker en motor fra en annen produsent) Opplysninger fra prøving i prøvingsbenk fra motorprodusenten godtas dersom motorstyringssystemet er identisk (dvs. har minst samme ECU). Prøving av effekt kan utføres på et rulledynamometer. Det skal tas hensyn til eventuelle effekttap i kraftoverføringen.
44A	Masser og dimensjoner	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1230/2012		B Prøvingen av bakkestartevne ved vogntogets største masse beskrevet i nr. 5.1 i del A i vedlegg I til forordning (EU) nr. 1230/2012 kan fravikes på anmodning fra produsenten.
45A	Sikkerhetsglass og montering av dette i kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 43	a) Komponenter	X
			b) Montering	B
46A	Montering av dekk	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 458/2011		B Datoer for gradvis anvendelse er som angitt i artikkel 13 i forordning (EF) nr. 661/2009.

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
46B	Luftfylte dekk for motorvogner og deres tilhengere (klasse C ₁)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 30	Komponenter	X
46D	Rullestøy fra dekk, friksjon på vått føre og rullemotstand (klasse C ₁ , C ₂ og C ₃)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 117	Komponenter	X
46E	Reserveenheter til midlertidig bruk, sikkerhetsdekk og/eller sikkerhetsdekkssystem og system for overvåking av dekktrykk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 64	Komponenter	X
			Montering av et system for overvåking av dekktrykk (TPMS)	B Montering av et TPMS er ikke påkrevd.
50A	Komponenter til mekanisk kopling av vogntog	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 55	a) Komponenter	X
			b) Montering	B
53A	Beskyttelse av fører og passasjerer ved frontkollisjon	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 94		C Kravene i FN-regulativ nr. 94 får anvendelse på kjøretøyer utstyrt med kollisjonsputer foran. Kjøretøyer som ikke er utstyrt med kollisjonsputer, skal oppfylle kravene i nr. 14A i denne tabellen.
54A	Beskyttelse av fører og passasjerer ved sidekollisjon	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 95		C
			Slagprøving med hodevekt	Produsenten skal framlegge for den tekniske instansen hensiktsmessige opplysninger om et mulig sammenstøt mellom prøvingsdukkens hode og kjøretøyets struktur eller siderute dersom denne består av laminert glass. Dersom det bevises at slike sammenstøt kan forventes å skje, skal den delvise prøvingen med hodevekt beskrevet i nr. 3.1 i vedlegg 8 til FN-regulativ nr. 95 gjennomføres og kriteriet i nr. 5.2.1.1 i FN-regulativ nr. 95 oppfylles. Etter avtale med den tekniske instansen kan prøvingsmetoden beskrevet i vedlegg 4 til FN-regulativ nr. 21 benyttes som alternativ til prøvingen i FN-regulativ nr. 95.

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
58	Beskyttelse av fotgjengere	Forordning (EF) nr. 78/2009	a) Tekniske krav til kjøretøy	Ikke relevant
			b) Frontvern	X
59	Evne til materialgjenvinning	Direktiv 2005/64/EF		Ikke relevant – bare artikkel 7 om ombruk av deler får anvendelse.
61	Klimaanlegg	Direktiv 2006/40/EF		A
62	Hydrogensystem	Forordning (EF) nr. 79/2009		X
63	Generell sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009		Se forklarende merknad ⁽¹⁵⁾ i tabellen i denne delen med rettsakter for EU-typegodkjenning av kjøretøyer produsert i ubegrensede serier.
64	Girskiftindikatorer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 65/2012		Ikke relevant
67	Spesifikke komponenter som bruker flytende petroleumsgasser (LPG) og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 67	a) Komponenter	X
			b) Montering	A
68	Alarmsystemer for kjøretøyer (VAS)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 97	a) Komponenter	X
			b) Montering	B
69	Elektrisk sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 100		B
70	Spesifikke komponenter som bruker CNG og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 110	a) Komponenter	X
			b) Montering	A
72	eCall-system	Forordning (EU) 2015/758		Ikke relevant

Forklarende merknader

X

Full anvendelse av rettsakten som følger:

- a) Et typegodkjenningsdokument skal utstedes.
- b) Prøvinger og kontroller skal utføres av den tekniske instansen eller produsenten i samsvar med vilkårene fastsatt i artikkel 67–81.
- c) En prøvingsrapport skal utarbeides i samsvar med vedlegg III.
- d) Produksjonssamsvar (COP) skal sikres.

A

Anvendelse av rettsakten som følger:

- a) Alle kravene i rettsakten skal være oppfylt med mindre annet er angitt.
- b) Det kreves ikke noe typegodkjenningsdokument.
- c) Prøvinger og kontroller skal utføres av den tekniske instansen eller produsenten i samsvar med vilkårene fastsatt i artikkel 67–81.
- d) En prøvingsrapport skal utarbeides i samsvar med vedlegg III.
- e) Produksjonssamsvar skal sikres.

B

Anvendelse av rettsakten som følger:

Samme som for bokstav «A», bortsett fra at prøvinger og kontroller kan utføres av produsenten selv etter avtale med godkjenningsmyndigheten.

C

Anvendelse av rettsakten som følger:

- a) Bare de tekniske kravene i rettsakten skal oppfylles, uavhengig av eventuelle overgangsbestemmelser.
- b) Det kreves ikke noe typegodkjenningsdokument.
- c) Prøvinger og kontroller skal utføres av den tekniske instansen eller av produsenten (se beslutninger for bokstav «B»).
- d) En prøvingsrapport skal utarbeides i samsvar med vedlegg III.
- e) Produksjonssamsvar skal sikres.

D

Samme som for beslutninger i bokstav «B» og «C», bortsett fra at en samsvarserklæring framlagt av produsenten er tilstrekkelig. Det kreves ingen prøvingsrapport.

Godkjenningsmyndigheten eller den tekniske instansen kan om nødvendig kreve ytterligere opplysninger om ytterligere dokumentasjon.

Ikke relevant

Rettsakten får ikke anvendelse. Det kan imidlertid kreves samsvar med ett eller flere bestemte aspekter i rettsakten.

Endringsseriene til FN-regulativene som skal brukes, er oppført i vedlegg IV til forordning (EF) nr. 661/2009. Endringsseriene som er vedtatt på et senere tidspunkt, godtas som alternativ.

Tabell 2

Kjøretøyer i gruppe N₁⁽¹⁾

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
1A	Lydnivå	Forordning (EU) nr. 540/2014		A
2A	Utslipp (Euro 5 og Euro 6) fra lette kjøretøyer / tilgang til opplysninger	Forordning (EF) nr. 715/2007		A
			a) OBD	Kjøretøyet skal være utstyrt med et OBD-system som oppfyller kravene i artikkel 4 nr. 1 og 2 i forordning (EF) nr. 692/2008 (OBD-systemet skal minst kunne registrere feil i motorstyringssystemet). OBD-grensesnittet skal kunne kommunisere med vanlige diagnoseverktøyer.
			b) Samsvar i bruk	Ikke relevant
			c) Tilgang til opplysninger	Det er tilstrekkelig at produsenten gir rask og enkel tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyet.
			d) Effektmåling	(Dersom kjøretøyprodusenten bruker en motor fra en annen produsent) Opplysninger fra prøving i prøvingsbenk fra motorprodusenten godtas dersom motorstyringssystemet er identisk (dvs. har minst samme ECU). Prøving av effekt kan utføres på et rulledynamometer. Det skal tas hensyn til eventuelle effekttap i kraftoverføringen.
3A	Forebygging av brannfare (tanker for flytende drivstoff)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 34	a) Tanker for flytende drivstoff	B
			b) Montering i kjøretøy	B
3B	Innretninger for underkjøringshinder bak (RUPD) og montering av dem; underkjøringshinder bak (RUP)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 58		B

⁽¹⁾ De forklarende merknadene til tabellen «Rettsakter for EU-typegodkjenning av kjøretøyer produsert i ubegrensede serier» i denne delen får anvendelse også på denne tabellen. Bokstavene i denne tabellen har samme betydning som i tabell 1 i dette tillegget.

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
4A	Område for plassering og montering av bakre kjennemerke	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1003/2010		B
5A	Styreinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 79		C
			a) Mekaniske systemer	Bestemmelsene i nr. 5 i FN-regulativ nr. 79.01 får anvendelse. Alle prøvingene fastsatt i nr. 6.2 i FN-regulativ nr. 79 skal utføres, og kravene i nr. 6.1 i FN-regulativ nr. 79 får anvendelse.
			b) Komplekst elektronisk system for kjøretøybetjening	Alle kravene i vedlegg 6 til FN-regulativ nr. 79 får anvendelse. Oppfyllelse av disse kravene kan bare kontrolleres av en teknisk instans.
6B	Dørlåser og dørøppheng	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 11		C
			a) Generelle krav (nr. 5 i FN-regulativ nr. 11)	Alle kravene får anvendelse.
			b) Ytelseskrav (nr. 6 i FN-regulativ nr. 11)	Bare kravene i nr. 6.1.5.4 og nr. 6.3 i FN-regulativ nr. 11 får anvendelse.
7A	Signalhorn og signaler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 28	a) Komponenter	X
			b) Montering på kjøretøy	B
8A	Innretninger for indirekte utsyn og montering av dem	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 46	a) Komponenter	X
			b) Montering på kjøretøy	B
9A	Bremses på kjøretøyer og tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 13	a) Krav til konstruksjon og prøving	A
			b) Elektronisk stabilitetskontroll (ESC)	Montering av ESC er ikke påkrevd. Dersom den er montert, skal den oppfylle kravene i FN-regulativ nr. 13.

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
9B	Bremsar på personbilar	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 13-H	a) Krav til konstruksjon og prøving	A
			b) ESC og bremseassistent (BAS)	Montering av BAS og ESC er ikke påkrevd. Dersom de er montert, skal de oppfylle kravene i FN-regulativ nr. 13-H.
10A	Elektromagnetisk kompatibilitet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 10		B
13B	Beskyttelse av motorvogner mot uvedkommendes bruk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 116		A Bestemmelsene i nr. 8.3.1.1.1 i FN-regulativ nr. 116 kan anvendes istedenfor nr. 8.3.1.1.2 i nevnte regulativ uavhengig av typen framdriftssystem.
14A	Førerens beskyttelse mot styre-innretningen ved sammenstøt	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 12		C
			a) Slagprøving mot barriere	En prøving er påkrevd.
			b) Slagprøving med torsovekt mot ratt	Ikke påkrevd dersom rattet er utstyrt med en kollisjonspute.
			c) Slagprøving med hodevekt	Ikke påkrevd dersom rattet er utstyrt med en kollisjonspute.
15A	Seter, setefester og eventuelle hodestøtter	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 17		B
17A	Innstigning og manøvreringsevne (reversgir)	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 130/2012		D
17B	Innretning for hastighetsmåling, herunder montering	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 39		B
18A	Lovfestet produsentmerke og understellnummer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 19/2011		B

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
19A	Bilbeltefester, ISOFIX-festesystemer og ISOFIX-fester med toppstropper	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 14		B
20A	Montering av lys- og lyssignal-innretninger på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 48		B Lykter for kjørellys (DRL) skal monteres på en ny kjøretøytype.
21A	Refleksinnretninger for motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 3		X
22A	Lykter for markeringslys foran og bak, lykter for stopplys og lykter for toppmarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 7		X
22B	Lykter for kjørellys på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 87		X
22C	Lykter for sidemarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 91		X
23A	Lykter for retningslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 6		X
24A	Belysning av bakre kjennemerker på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 4		X
25A	Motorvogners «sealed-beam»-halogenfrontlykter (SB) som sender ut europeisk asymmetrisk nærllys eller fjernlys, eller begge deler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 31		X
25B	Glødetrådslamper til bruk i godkjente lykter til motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 37		X

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørgsmål	Gyldighedsområde og særlige krav
25C	Frontlykter på motorvogne med lyskilder af gassutladningstypen	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 98		X
25D	Lyskilder af gassutladningstypen til brug i godkendte gassutladningslamper på motorvogne	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 99		X
25E	Frontlykter på motorvogne som sender ud asymmetrisk nærllys eller fjernlys eller begge dele, udstyrt med glødetrådslamper og/eller LED-moduler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 112		X
25F	Adaptive frontlyssystemer (AFS) for motorvogne	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 123		X
26A	Tåkelys foran på motorvogne	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 19		X
27A	Slepeinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1005/2010		B
28A	Lykter for tåkelys bag på motorvogne og deres tilhængere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 38		X
29A	Lykter for ryggelys på motorvogne og deres tilhængere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 23		X
30A	Lykter for parkeringslys på motorvogne	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 77		X
31A	Bilbelter, sikringsudstyr, sikringsudstyr for børn, og ISOFIX-sikringsudstyr for børn	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 16	a) Komponenter	X
			b) Monteringskrav	B

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
33A	Plassering og merking av manuelle betjeningsinnretninger, kontrollinnretninger og indikatorer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 121		A
34A	Avisings- og avduggingsinnretninger for frontruten	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 672/2010		Ikke relevant Kjøretøyet skal være utstyrt med passende avisings- og avduggingsinnretninger.
35A	Vindusvisker- og vindusspyleranlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1008/2010		Ikke relevant Kjøretøyet skal være utstyrt med et passende vindusvisker- og vindusspyleranlegg.
36A	Varmeanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 122		C Montering av et varmeanlegg er ikke påkrevd.
			a) Alle varmeanlegg	Kravene i nr. 5.3 og 6 i FN-regulativ nr. 122 får anvendelse.
			b) LPG-varmeanlegg	Kravene i vedlegg 8 til FN-regulativ nr. 122 får anvendelse.
41A	Utslipp (Euro VI) fra tunge kjøretøyer / tilgang til opplysninger	Forordning (EF) nr. 595/2009		A Med unntak for kravsettet i forbindelse med OBD og tilgang til opplysninger.
			Effektmåling	(Dersom kjøretøyprodusenten bruker en motor fra en annen produsent) Opplysninger fra prøving i prøvingsbenk fra motorprodusenten godtas dersom motorstyringssystemet er identisk (dvs. har minst samme ECU). Prøving av effekt kan utføres på et rulledynamometer. Det skal tas hensyn til eventuelle effekttap i kraftoverføringen.
43A	Avskjermingssystemer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 109/2011		B

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
45A	Sikkerhetsglass og montering av dette i kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 43	a) Komponenter	X
			b) Montering	B
46A	Montering av dekk	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 458/2011		B Datoer for gradvis anvendelse er som angitt i artikkel 13 i forordning (EF) nr. 661/2009.
46B	Luftfylte dekk for motorvogner og deres tilhengere (klasse C ₁)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 30	Komponenter	X
46C	Luftfylte dekk for nyttekjøretøyer og deres tilhengere (klasse C ₂ og C ₃)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 54	Komponenter	X
46D	Rullestøy fra dekk, friksjon på vått føre og rullemotstand (klasse C ₁ , C ₂ og C ₃)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 117	Komponenter	X
46E	Reserveenheter til midlertidig bruk, sikkerhetsdekk og/eller sikkerhetsdekkssystem og system for overvåking av dekktrykk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 64	Komponenter	X
			Montering av et system for overvåking av dekktrykk	B Montering av et TPMS er ikke påkrevd.
48A	Masser og dimensjoner	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1230/2012		B
			Prøving av bakkestartevne ved vogntogets største masse	Prøvingen av bakkestartevne ved vogntogets største masse beskrevet i nr. 5.1 i del A i vedlegg I til forordning (EU) nr. 1230/2012 kan fravikes på anmodning fra produsenten.
49A	Nyttekjøretøyer med hensyn til deres utstikkende deler foran førerhusets bakvegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 61		C
			a) Generelle spesifikasjoner	Kravene i nr. 5 i FN-regulativ nr. 61 får anvendelse.
			b) Særlige spesifikasjoner	Kravene i nr. 6 i FN-regulativ nr. 61 får anvendelse.

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
50A	Komponenter til mekanisk kopling av vogntog	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 55	a) Komponenter	X
			b) Montering	B
54A	Beskyttelse av fører og passasjerer ved sidekollisjon	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 95	C	C
			Slagprøving med hodevekt	Produsenten skal framlegge for den tekniske instansen hensiktsmessige opplysninger om et mulig sammenstøt mellom prøvingsdukkens hode og kjøretøyets struktur eller siderute dersom denne består av laminert glass. Dersom det bevises at slike sammenstøt kan forventes å skje, skal den delvise prøvingen med hodevekt beskrevet i nr. 3.1 i vedlegg 8 til FN-regulativ nr. 95 gjennomføres og kriteriet i nr. 5.2.1.1 i FN-regulativ nr. 95 oppfylles. Etter avtale med den tekniske instansen kan prøvingsmetoden beskrevet i vedlegg 4 til FN-regulativ nr. 21 benyttes som alternativ til prøvingen i FN-regulativ nr. 95 nevnt ovenfor.
56A	Kjøretøyer til transport av farlig gods	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 105		A
58	Beskyttelse av fotgjengere	Forordning (EF) nr. 78/2009	a) Tekniske krav til et kjøretøy	Ikke relevant
			b) Frontvern	X
59	Evne til materialgjenvinning	Direktiv 2005/64/EF		Ikke relevant Bare artikkel 7 om ombruk av deler får anvendelse.
61	Klimaanlegg	Direktiv 2006/40/EF		B

Nr.	Emne	Rettsakt	Særlige spørsmål	Gyldighetsområde og særlige krav
62	Hydrogensystem	Forordning (EF) nr. 79/2009		X
63	Generell sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009		Se forklarende merknad ⁽¹⁵⁾ i tabellen i denne delen med rettsakter for EU-typegodkjenning av kjøretøyer produsert i ubegrensede serier.
67	Spesifikke komponenter som bruker flytende petroleumsgasser (LPG) og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 67	a) Komponenter	X
			b) Montering	A
68	Alarmsystemer for kjøretøyer (VAS)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 97	a) Komponenter	X
			b) Montering	B
69	Elektrisk sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 100		B
70	Spesifikke komponenter som bruker CNG og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 110	a) Komponenter	X
			b) Montering	A
71	Førerhusets styrke	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 29		C
72	eCall-system	Forordning (EU) 2015/758		Ikke relevant

Tillegg 2

Krav til EU-godkjenning av enkeltkjøretøy i henhold til artikkel 44

1. ANVENDELSE

Med hensyn til anvendelsen av dette tillegget anses et kjøretøy å være nytt dersom

- a) det aldri tidligere har vært registrert, eller
- b) det har vært registrert i mindre enn seks måneder på det tidspunktet da det søkes om godkjenning av enkeltkjøretøy.

Et kjøretøy skal anses som registrert når det har fått permanent, midlertidig eller kortvarig administrativ godkjenning til å tas i bruk i veitrafikk, noe som omfatter identifikasjon og tildeling av et registreringsnummer⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dersom det ikke foreligger noe registreringsdokument, kan vedkommende myndighet vise til tilgjengelig dokumentasjon på produksjonsdatoen eller dokumentasjon på første kjøp.

2. ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER

2.1. Klassifisering av kjøretøyer

Kjøretøyer skal klassifiseres i samsvar med kriteriene angitt i vedlegg I som følger:

- a) Det skal tas hensyn til det faktiske antallet sitteplasser, og
- b) største teknisk tillatte totalmasse er den største massen som er angitt av produsenten i opprinnelseslandet og angitt i dennes offisielle dokumentasjon.

Dersom det ikke på en enkel måte er mulig å bestemme kjøretøygruppen på grunn av karosseriets konstruksjon, får vilkårene angitt i vedlegg I anvendelse.

2.2. Søknad om godkjenning av enkeltkjøretøy

- a) Søkeren skal inngi en søknad til godkjenningsmyndigheten ledsaget av all relevant dokumentasjon som er nødvendig for framgangsmåten for godkjenning.

Dersom den leverte dokumentasjonen er ufullstendig, feilaktig eller forfalsket, skal søknaden om godkjenning avvises.

- b) Det kan inngis bare én søknad for et bestemt kjøretøy i én medlemsstat. Godkjenningsmyndigheten kan kreve at søkeren gir en skriftlig erklæring om at bare én søknad skal inngis i godkjenningsmyndighetens medlemsstat.

Med et «bestemt kjøretøy» menes et fysisk kjøretøy hvis understellsnummer er tydelig identifisert.

Alle søkere kan imidlertid søke om EU-godkjenning av enkeltkjøretøy i en annen medlemsstat for et kjøretøy som har identiske eller lignende tekniske egenskaper som det kjøretøyet som er gitt EU-godkjenning av enkeltkjøretøy.

- c) Modellen for søknadsskjemaet og utformingen av dokumentasjonen skal fastsettes av godkjenningsmyndigheten.

Opplysningene det bes om for kjøretøyet, kan omfatte bare et passende utvalg av opplysningene nevnt i vedlegg I.

- d) De tekniske kravene som skal oppfylles, er kravene fastsatt i nr. 4.

De tekniske kravene er de som gjelder for kjøretøyer som tilhører en kjøretøytype som er i produksjon på det tidspunktet søknaden inngis.

- e) Når det gjelder prøvingene som kreves i noen av de rettsaktene som er oppført i dette vedlegget, skal søkeren levere en erklæring om samsvar med anerkjente internasjonale standarder og regelverk. Den aktuelle erklæringen kan bare utstedes av kjøretøyprodusenten.

Med «samsvarserklæring» menes en erklæring utstedt av det kontoret eller den avdelingen i produsentens organisasjon som av ledelsen er behørig godkjent til fullt ut å påta seg det juridiske ansvaret hos produsenten når det gjelder et kjøretøys konstruksjon og oppbygging.

De rettsaktene som en slik erklæring skal framlegges for, er de som er nevnt i nr. 4.

Dersom en samsvarserklæring gir opphav til usikkerhet, kan det kreves at søkeren innhenter bevis fra produsenten, herunder en prøvingsrapport, for å underbygge produsentens erklæring.

2.3. Tekniske instanser som er ansvarlige for godkjenninger av enkeltkjøretøyer av enkeltkjøretøy

- a) De tekniske instansene som er ansvarlige for godkjenninger av enkeltkjøretøyer, skal være i kategori A som nevnt i artikkel 68 nr. 1.
- b) Som unntak fra kravet om å bevise at de overholder standardene oppført i tillegg 1 til vedlegg III, skal de tekniske instansene overholde følgende standarder:
 - i) EN ISO/IEC 17025:2005 når de utfører prøvingene selv.
 - ii) EN ISO/IEC 17020:2012 når de kontrollerer om kjøretøyet oppfyller kravene oppført i dette tillegget.
- c) Dersom særlige prøvinger som krever særlige ferdigheter, skal gjennomføres på anmodning fra søkeren, skal disse utføres av en av de tekniske instansene som er meldt til Kommisjonen, etter søkerens valg.

2.4. Prøvingsrapporter

- a) Prøvingsrapporter skal utarbeides i samsvar med nr. 5.10.2 i standard EN ISO/IEC 17025:2005.
- b) Prøvingsrapporter skal utarbeides på et av de språkene i Unionen som godkjenningsmyndigheten bestemmer.

Dersom det ved anvendelse av nr. 2.3 bokstav c) er utarbeidet en prøvingsrapport i en annen medlemsstat enn den som er ansvarlig for godkjenningen av enkeltkjøretøy, kan godkjenningsmyndigheten kreve at søkeren framlegger en riktig oversettelse av prøvingsrapporten.

- c) Prøvingsrapporter skal inneholde en beskrivelse av det kjøretøyet som er prøvd, herunder identifikasjon. De delene som spiller en betydelig rolle for prøvingsresultatene, skal beskrives, og deres identifikasjonsnummer skal angis.
- d) På forespørsel fra en søker kan en prøvingsrapport som er levert for et system i forbindelse med et bestemt kjøretøy, framlegges gjentatte ganger av samme eller en annen søker med sikte på enkeltgodkjenning av et annet kjøretøy.

I et slikt tilfelle skal godkjenningsmyndigheten sikre at kjøretøyets tekniske egenskaper inspiseres riktig på grunnlag av prøvingsrapporten.

Inspeksjon av kjøretøyet og den dokumentasjonen som ledsager prøvingsrapporten, skal godtgjøre at det kjøretøyet som det søkes om enkeltgodkjenning av, har de samme egenskapene som det kjøretøyet som er beskrevet i rapporten.

- e) Det kan bare framlegges attesterte kopier av en prøvingsrapport.
- f) Prøvingsrapportene nevnt i bokstav d) omfatter ikke de rapportene som er utarbeidet for å gi godkjenning av enkeltkjøretøy.

2.5. Ved framgangsmåten for godkjenning av enkeltkjøretøy skal hvert enkelt kjøretøy inspiseres fysisk av den tekniske instansen.

Det tillates ingen unntak fra dette prinsippet.

2.6. Dersom godkjenningsmyndigheten er overbevist om at kjøretøyet oppfyller de tekniske kravene angitt i dette tillegget og er i samsvar med beskrivelsen gitt i søknaden, skal den gi godkjenning i samsvar med artikkel 44.

2.7. Godkjenningsdokumentet skal utstedes i samsvar med artikkel 44.

2.8. Godkjenningsmyndigheten skal føre en fortegnelse over alle godkjenninger som gis i henhold til artikkel 44.

3. GJENNOMGÅELSE AV DE TEKNISKE KRAVENE

Listen over tekniske krav i nr. 4 skal gjennomgå med jevne mellomrom for å ta hensyn til resultatene av det harmoniseringsarbeidet som pågår i verdensforumet for harmonisering av kjøretøyregulativer (WP.29) i Genève, og regelverksutviklingen i tredjelandene.

4. TEKNISKE KRAV

Del I: Kjøretøyer i gruppe M₁

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
1	Rådsdirektiv 70/157/EØF ⁽¹⁾ (Tillatt lydnivå)	Prøving under kjøring a) Det skal foretas en prøving i samsvar med «metode A» i vedlegg 3 til FN-regulativ nr. 51. Grensene er som angitt i nr. 2.1 i vedlegg I til direktiv 70/157/EØF. 1 desibel i tillegg til de tillatte grensene tillates. b) Testbane skal være i samsvar med vedlegg 8 til FN-regulativ nr. 51. En testbane som har andre spesifikasjoner, kan brukes forutsatt at den tekniske instansen har gjennomført sammenlignende prøvinger. Det skal om nødvendig anvendes en korreksjonsfaktor. c) Avgassanlegg som inneholder fibermateriale, trenger ikke å kondisjoneres som beskrevet i vedlegg 5 til FN-regulativ nr. 51. Prøving ved stillstand Det skal foretas en prøving i samsvar med nr. 3.2 i vedlegg 3 til FN-regulativ nr. 51.
2A	Forordning (EF) nr. 715/2007 (Utslipp (Euro 5 og Euro 6) fra lette kjøretøyer / tilgang til opplysninger)	Eksosutslipp a) En type I-prøving skal gjennomføres i samsvar med vedlegg III til forordning (EF) nr. 692/2008 ved hjelp av forringelsesfaktorene som er angitt i nr. 1.4 i vedlegg VII til forordning (EF) nr. 692/2008. De grensene som skal anvendes, er de som er angitt i tabell I og tabell II i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007. b) Det kreves ikke at kjøretøyet har kjørt minst 3 000 km, som nevnt i nr. 3.1.1 i vedlegg 4 til FN-regulativ nr. 83. c) Drivstoffet som skal brukes ved prøvingen, skal være referansedrivstoffet som er beskrevet i vedlegg IX til forordning (EF) nr. 692/2008. d) Dynamometeret skal innstilles i samsvar med de tekniske kravene i nr. 3.2 i vedlegg 4 til FN-regulativ nr. 83. e) Prøvingen nevnt i bokstav a) skal ikke gjennomføres dersom det kan godtgjøres at kjøretøyet oppfyller California Code of Regulations som er nevnt i nr. 2.1.1 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 692/2008. Fordampingsutslipp Bensindrevne motorer skal ha en innretning for reduksjon av fordampingsutslipp (f.eks. et aktivkullfilter). Utslipp av veivhusgasser Det kreves at det finnes en innretning for resirkulering av veivhusgasser. OBD a) Kjøretøyet skal være utstyrt med et OBD-system. b) OBD-grensesnittet skal kunne kommunisere med vanlige diagnoseverktøyer som brukes ved periodiske tekniske inspeksjoner. Røyktetthet a) Kjøretøyer som er utstyrt med en dieseldrevet motor, skal prøves i samsvar med prøvingsmetodene nevnt i tillegg 2 til vedlegg IV til forordning (EF) nr. 692/2008.

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
		b) Den korrigerte verdien til absorpsjonsfaktoren skal være angitt på et sted som er lett synlig og enkelt å nå. CO₂-utslipp og drivstofforbruk a) Det skal foretas en prøving i samsvar med vedlegg XII til forordning (EF) nr. 692/2008. b) Det kreves ikke at kjøretøyet har kjørt minst 3 000 km, som nevnt i nr. 3.1.1 i vedlegg 4 til FN-regulativ nr. 83. c) Dersom kjøretøyet er i samsvar med California Code of Regulations som er nevnt i nr. 2.1.1 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 692/2008, og det derfor ikke kreves prøving av eksosutslipp, skal medlemsstatene beregne CO₂-utslipp og drivstofforbruk ved hjelp av formlene fastsatt i forklarende merknad (b) og (c). Tilgang til opplysninger Bestemmelsene om tilgang til opplysninger får ikke anvendelse. Effektmåling a) Søkeren skal framlegge en erklæring fra produsenten som angir største motoreffekt i kW og tilsvarende motorturtall i omdreininger per minutt. b) Søkeren kan alternativt vise til en kurve for motoreffekt som gir samme opplysninger.
3A	FN-regulativ nr. 34 (Drivstofftanker — verneinnretning bak)	Drivstofftanker a) Drivstofftankene skal være i samsvar med nr. 5 i FN-regulativ nr. 34, med unntak av nr. 5.1, 5.2 og 5.12. De skal særlig være i samsvar med nr. 5.9 og 5.9.1, men det skal ikke foretas lekkasjep prøving. b) LPG- eller CNG-tanker skal typegodkjennes i samsvar med henholdsvis FN-regulativ nr. 67, endringsserie 01, eller FN-regulativ nr. 110^(a). Særlige bestemmelser om drivstofftanker laget av plastmateriale Søkeren skal framlegge en erklæring fra produsenten som bekrefter at drivstofftanken på det bestemte kjøretøyet, hvis understellsnummer skal angis, er i samsvar med minst ett av følgende: — FMVSS nr. 301 («Fuel system integrity»). — Vedlegg 5 til FN-regulativ nr. 34. Verneinnretning bak Kjøretøyetets bakre del skal være oppbygd i samsvar med nr. 8 og 9 i FN-regulativ nr. 34.
3B	FN-regulativ nr. 58 (Underkjøringshinder bak)	Kjøretøyetets bakre del skal være oppbygd i samsvar med nr. 2 i FN-regulativ nr. 58. Det er tilstrekkelig at kravene angitt i nr. 2.3 er oppfylt.
4A	Forordning (EU) nr. 1003/2010 (Område for plassering av bakre kjennemerke)	Område, helling, synlighetsvinkel og plassering av kjennemerket skal være i samsvar med forordning (EU) nr. 1003/2010.

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
5A	FN-regulativ nr. 79 (Styreinnretning)	Mekaniske systemer a) Styreinnretningen skal være bygd slik at den er selvopprettende. For å kontrollere at denne bestemmelsen overholdes, skal det foretas en prøving i samsvar med nr. 6.1.2 og 6.2.1 i FN-regulativ nr. 79. b) Svikt i servostyringen skal ikke føre til fullstendig tap av kontrollen over kjøretøyet. Komplekst elektronisk system for kjøretøybetjening (elektroniske styreinnretninger) Komplekst elektronisk betjeningssystem tillates bare dersom det er i samsvar med vedlegg 6 til FN-regulativ nr. 79.
6A	FN-regulativ nr. 11 (Dørlåser og dørhengsler)	Samsvar med nr. 6.1.5.4 i FN-regulativ nr. 11.
7A	FN-regulativ nr. 28 (Signalhorn)	Komponenter Signalhorninnretninger trenger ikke å være typegodkjent i samsvar med FN-regulativ nr. 28. De skal imidlertid avgi en kontinuerlig lyd, slik det kreves i nr. 6.1.1 i FN-regulativ nr. 28. Montering på kjøretøy a) Det skal foretas en prøving i samsvar med nr. 6.2 i FN-regulativ nr. 28. b) Høyeste lydtryknivå skal være i samsvar med nr. 6.2.7.
8A	FN-regulativ nr. 46 (Innretninger for indirekte utsyn)	Komponenter a) Kjøretøyet skal være utstyrt med speil som beskrevet i nr. 15.2 i FN-regulativ nr. 46. b) De trenger ikke å være typegodkjent i samsvar med FN-regulativ nr. 46. c) Speilenes krumningsradius skal ikke gi betydelig optisk feil. Etter den tekniske instansens skjønn skal krumningsradien kontrolleres etter den metoden som er beskrevet i tillegg 7 til FN-regulativ nr. 46. Krumningsradien skal ikke være mindre enn det som kreves i nr. 6.1.2.2.4 i FN-regulativ nr. 46. Montering på kjøretøy Det skal foretas måling for å sikre at synsfeltene er i samsvar med nr. 15.2.4 i FN-regulativ nr. 46.
9B	FN-regulativ nr. 13-H (Bremsing)	Alminnelige bestemmelser a) Bremsenanlegget skal være bygd i samsvar med nr. 5 i FN-regulativ nr. 13-H. b) Kjøretøyene skal være utstyrt med elektroniske blokkeringsfrie bremsere som virker på alle hjul. c) Ytelsen til bremsenanlegget skal være i samsvar med vedlegg III til FN-regulativ nr. 13-H. d) For dette formålet skal prøvinger på vei foretas på en bane som har et veidekke med høy friksjon. Prøvingen av parkeringsbremsen skal foretas i en 18 % helling (opp og ned). Bare de prøvingene som er nevnt i avsnittene «Driftsbrems» og «Parkeringsbrems» nedenfor, skal foretas. I hvert tilfelle skal kjøretøyet være fullt lastet.

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
		e) Prøvingen på vei nevnt i bokstav d) skal ikke foretas dersom søkeren kan framlegge en erklæring fra produsenten som bekrefter at kjøretøyet er i samsvar med FN-regulativ nr. 13-H, herunder supplement 5, eller med FMVSS nr. 135. Driftsbrems a) Det skal foretas en «Type 0»-prøving som foreskrevet i nr. 1.4.2 og 1.4.3 i vedlegg 3 til FN-regulativ nr. 13-H. b) Det skal dessuten foretas en «Type 1»-prøving som foreskrevet i nr. 1.5 i vedlegg 3 til FN-regulativ nr. 13-H. Parkeringsbrems Det skal foretas en prøving i samsvar med nr. 2.3 i vedlegg 3 til FN-regulativ nr. 13-H.
10A	FN-regulativ nr. 10 (Radiostøy (elektromagnetisk kompatibilitet))	Komponenter a) Elektriske/elektroniske delenheter trenger ikke å være typegodkjent i samsvar med FN-regulativ nr. 10. b) Ettermonterte elektriske/elektroniske innretninger skal imidlertid være i samsvar med FN-regulativ nr. 10. Elektromagnetisk stråling Søkeren skal framlegge en erklæring fra produsenten som bekrefter at kjøretøyet er i samsvar med FN-regulativ nr. 10, eller med følgende alternative standarder: — Bredbåndet elektromagnetisk stråling: CISPR 12 eller SAE J551-2, eller — smalbandet elektromagnetisk stråling: CISPR 12 (ekstern) eller 25 (intern) eller SAE J551-4 og SAE J1113-41. Immunitetsprøvinger Immunitetsprøving skal ikke foretas.
12A	FN-regulativ nr. 21 (Innvendig utstyr)	Innvendig innredning a) Når det gjelder kravene til energiabsorpsjon, skal kjøretøyet anses å være i samsvar med FN-regulativ nr. 21 dersom det er utstyrt med minst to kollisjonsputer foran, der den ene ligger inne i rattet og den andre i instrumentbordet. b) Dersom kjøretøyet er utstyrt med bare én kollisjonspute foran, og den ligger inne i rattet, skal instrumentbordet være laget av energi-absorberende materiale. c) Den tekniske instansen skal kontrollere at det ikke finnes skarpe kanter i sonene definert i nr. 5.1–5.7 i FN-regulativ nr. 21. Elektriske betjeningsinnretninger a) Elektrisk drevne vinduer, takluker og skillevegger skal prøves i samsvar med nr. 5.8 i FN-regulativ nr. 21. Følsomheten i den automatiske gjenåpningsinnretningen nevnt i nr. 5.8.3 kan avvike fra kravene angitt i nr. 5.8.3.1.1 i FN-regulativ nr. 21. b) Elektrisk drevne vinduer som ikke kan lukkes når tenningen er av, er unntatt fra kravene som gjelder automatiske gjenåpningsinnretninger.

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
13A	FN-regulativ nr. 18 (Tyverisikring og startspærre)	a) For å hindre uvedkommendes bruk skal kjøretøyet være utstyrt med — en låseinnetning som definert i nr. 2.3 i FN-regulativ nr. 18, og — en startspærre som oppfyller de tekniske kravene i nr. 5 i FN-regulativ nr. 18. b) Dersom det i samsvar med bokstav a) må ettermonteres en startspærre, skal den være av godkjent type i samsvar med FN-regulativ nr. 18, 97 eller 116.
14A	FN-regulativ nr. 12 (Styreinnretningens oppførsel ved sammenstøt)	a) Søkeren skal framlegge en erklæring fra produsenten som bekrefter at det bestemte kjøretøyet, hvis understellsnummer skal angis, er i samsvar med minst ett av følgende: — FN-regulativ nr. 12. — FMVSS nr. 203 («Impact protection for the driver from the steering control system»), herunder FMVSS nr. 204 («Steering control rearward displacement»). — Artikkel 11 i JSRRV. b) En prøving i samsvar med vedlegg 3 til FN-regulativ nr. 12 kan foretas på et produksjonskjøretøy på anmodning fra søkeren. Prøvingen skal foretas av en teknisk instans som er utpekt til å utføre denne prøvingen. Den tekniske instansen skal utarbeide en detaljert rapport til søkeren.
15A	FN-regulativ nr. 17 (Setestyrke — hodestøtter)	Seter, setefester og justeringssystemer Søkeren skal framlegge en erklæring fra produsenten som bekrefter at det bestemte kjøretøyet, hvis understellsnummer skal angis, er i samsvar med minst ett av følgende: — FN-regulativ nr. 17. — FMVSS nr. 207 («Seating systems»). Hodestøtter a) Dersom erklæringen bygger på FMVSS nr. 207, skal hodestøttene dessuten oppfylle kravene i nr. 5 i og vedlegg 4 til FN-regulativ nr. 17. b) Bare de prøvingene som er beskrevet i nr. 5.12, 6.5, 6.6 og 6.7 i FN-regulativ nr. 17, skal foretas. c) I motsatt fall skal søkeren framlegge en erklæring fra produsenten som bekrefter at det bestemte kjøretøyet, hvis understellsnummer skal angis, er i samsvar med FMVSS nr. 202a («Head restraints»).
16A	FN-regulativ nr. 17 (Utstikkende deler)	a) Karosseriets utvendige overflate skal være i samsvar med de generelle kravene i nr. 5 i FN-regulativ nr. 17. b) Dersom den tekniske instansen velger det, skal bestemmelsene nevnt i nr. 6.1, 6.5, 6.6, 6.7, 6.8 og 6.11 i FN-regulativ nr. 17 kontrolleres.
17A, 17B	FN-regulativ nr. 39 (Hastighetsmåler — reversgir)	Innretning for hastighetsmåling a) Skiven skal være i samsvar med nr. 5.1–5.1.4 i FN-regulativ nr. 39. b) Dersom den tekniske instansen ønsker å kontrollere at hastighetsmåleren er kalibrert med tilstrekkelig nøyaktighet, kan den kreve at prøvingene beskrevet i nr. 5.2 i FN-regulativ nr. 39 foretas. Reversgir Girmekanismen skal omfatte reversgir.

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
18A	Forordning (EU) nr. 19/2011 (Lovfestede produsentmerker)	Kjøretøyets understellsnummer a) Kjøretøyet skal ha et understellsnummer som består av minst 8 og høyst 17 tegn. Et understellsnummer som består av 17 tegn, skal oppfylle kravene i de internasjonale standardene ISO 3779:1983 og 3780:1983. b) Kjøretøyets understellsnummer skal være plassert på et godt synlig og lett tilgjengelig sted, på en slik måte at det ikke kan fjernes eller endres. c) Dersom det ikke er preget noe understellsnummer på understellet eller karosseriet, kan en medlemsstat kreve at søkeren ettermonterer det i samsvar med medlemsstatens nasjonale rett. I så fall skal vedkommende myndighet i den aktuelle medlemsstaten føre tilsyn med arbeidet. Lovfestet produsentmerke Kjøretøyet skal være utstyrt med et kjennemerke påsatt av kjøretøyprodusenten. Ingen ytterligere kjennemerker skal kreves etter at godkjenningsmyndigheten har gitt godkjenning.
19A	FN-regulativ nr. 14 (Bilbeltefester)	Søkeren skal framlegge en erklæring fra produsenten som bekrefter at det bestemte kjøretøyet, hvis understellsnummer skal angis, er i samsvar med minst ett av følgende: — FN-regulativ nr. 14. — FMVSS nr. 210 («Seat belt assembly anchorages»). — Artikkel 22-3 i JSRRV.
20A	FN-regulativ nr. 48 (Montering av lys- og lyssignalinnretninger)	a) Monteringen av lys skal oppfylle kravene i FN-regulativ nr. 48, endringsserie 03, unntatt kravene i vedlegg 5 og 6 til nevnte regulativ. b) Det tillates ikke noe unntak med hensyn til antall, hovedkjennetegn ved konstruksjon, elektriske koplinger og fargen på det lyset som sendes ut eller reflekteres fra lykter og lyssignalinnretninger nevnt i nr. 21–26 og nr. 28–30. c) Lys- og lyssignalinnretninger som må ettermonteres for å oppfylle kravene i bokstav a), skal være påført et EU-typegodkjenningsmerke. d) Lykter som er utstyrt med gassutladningslyskilde, er tillatt bare i forbindelse med montering av en innretning for rengjøring av frontlykter og eventuelt en automatisk innstillingsinnretning for frontlykter. e) Lykter for nærllys skal tilpasses den kjøreretningen som er rettslig gjeldende i det landet der kjøretøyet gis godkjenning.
21A	FN-regulativ nr. 3 (Refleksinnretninger)	Om nødvendig skal to ekstra refleksinnretninger med et EU-godkjenningsmerke settes på bak, på et sted som er i samsvar med FN-regulativ nr. 48.
22A	FN-regulativ nr. 7, 87 og 91 (Lykter (toppmarkeringslys, markeringslys foran/bak, stopplys, sidemarkeringslys, kjørelys))	Kravene i FN-regulativ nr. 7, 87 og 91 får ikke anvendelse. Den tekniske instansen skal imidlertid kontrollere at lyktene fungerer som de skal.

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
23A	FN-regulativ nr. 6 (Lykter for retningslys)	Kravene i FN-regulativ nr. 6 får ikke anvendelse. Den tekniske instansen skal imidlertid kontrollere at lyktene fungerer som de skal.
24A	FN-regulativ nr. 4 (Lykter for kjennemerke bak)	Kravene i FN-regulativ nr. 4 får ikke anvendelse. Den tekniske instansen skal imidlertid kontrollere at lyktene fungerer som de skal.
25C, 25E, 25F	FN-regulativ nr. 98, 112 og 123 (Frontlykter (herunder lyspærer))	a) Det lyset som avgis av nærlysene i frontlyktene som er montert på kjøretøyet, skal kontrolleres i samsvar med nr. 6 i FN-regulativ nr. 112, som gjelder frontlykter som avgir asymmetrisk nærlys. For dette formålet kan det vises til toleransene angitt i vedlegg 5 til nevnte regulativ. b) Samme krav får anvendelse på nærlys i frontlykter som omfattes av FN-regulativ nr. 98 eller 123.
26A	FN-regulativ nr. 19 (Lykter for tåkelys foran)	Kravene i FN-regulativ nr. 19 får ikke anvendelse. Den tekniske instansen skal imidlertid kontrollere at lyktene, dersom de er montert, fungerer som de skal.
27A	Forordning (EU) nr. 1005/2010 (Slepekroker)	Kravene i forordning (EU) nr. 1005/2010 får ikke anvendelse.
28A	FN-regulativ nr. 38 (Lykter for tåkelys bak)	Kravene i FN-regulativ nr. 38 får ikke anvendelse. Den tekniske instansen skal imidlertid kontrollere at lyktene fungerer som de skal.
29A	FN-regulativ nr. 23 (Lykter for ryggelys)	Kravene i FN-regulativ nr. 23 får ikke anvendelse. Den tekniske instansen skal imidlertid kontrollere at lyktene, dersom de er montert, fungerer som de skal.
30A	FN-regulativ nr. 77 (Lykter for parkeringslys)	Kravene i FN-regulativ nr. 77 får ikke anvendelse. Den tekniske instansen skal imidlertid kontrollere at lyktene, dersom de er montert, fungerer som de skal.
31A	FN-regulativ nr. 16 (Bilbelter og sikringsutstyr)	Komponenter a) Bilbelter trenger ikke å være typegodkjent i samsvar med FN-regulativ nr. 16. b) Hvert bilbelte skal imidlertid være påført et identifikasjonsmerke. c) Angivelsene på merket skal være i samsvar med beslutningen om bilbeltefester (se nr. 19). Monteringskrav a) Kjøretøyet skal være utstyrt med bilbelter i samsvar med kravene angitt i vedlegg XVI til FN-regulativ nr. 16. b) Dersom et antall bilbelter må ettermonteres i samsvar med bokstav a), skal de være av godkjent type i samsvar med FN-regulativ nr. 16.
32A	FN-regulativ nr. 125 (Synsfelt forover)	a) Det tillates ikke noe som kan forstyrre førerens synsfelt 180° forover, som definert i nr. 5.1.3 i FN-regulativ nr. 125. b) Som unntak fra bokstav a) anses ikke «A-stolpene» og utstyret oppført i nr. 5.1.3 i FN-regulativ nr. 125 som forstyrrende. c) Det skal ikke være mer enn to «A-stolper».

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
33A	FN-regulativ nr. 121 (Merking av betjeningsinnretninger, kontrollinnretninger og indikatorer)	a) Symbolene, herunder fargene på de tilsvarende kontrollinnretningene som er obligatoriske i henhold til FN-regulativ nr. 212, skal være i samsvar med nevnte FN-regulativ. b) Dersom dette ikke er tilfellet, skal den tekniske instansen kontrollere at symbolene, kontrollinnretningene og indikatorene som er montert på kjøretøyet, gir føreren forståelig informasjon om hvordan de aktuelle betjeningsinnretningene fungerer.
34A	Forordning (EU) nr. 672/2010 (Avising/avdugging)	Kjøretøyet skal være utstyrt med tilstrekkelige avisings- og avduggingsinnretninger for frontruten. En avisingsinnretning som minst er i samsvar med nr. 1.1.1 i vedlegg II til forordning (EU) nr. 672/2010, skal anses som «tilstrekkelig». En avduggingsinnretning som minst er i samsvar med nr. 1.2.1 i vedlegg II til forordning (EU) nr. 672/2010, skal anses som «tilstrekkelig».
35A	Forordning (EU) nr. 1008/2010 (Vindusspyler/vindusvisker)	Kjøretøyet skal være utstyrt med et tilstrekkelig vindusspyler-/vindusviskeranlegg. Et vindusspyler-/vindusviskeranlegg som minst er i samsvar med nr. 1.1.5 i vedlegg III til forordning (EU) nr. 1008/2010, skal anses som «tilstrekkelig».
36A	FN-regulativ nr. 122 (Varmeanlegg)	a) Kupeen skal være utstyrt med et varmeanlegg. b) Forbrenningsvarmeanlegg og montering av slike skal være i samsvar med vedlegg 7 til FN-regulativ nr. 122. Dessuten skal LPG-forbrenningsvarmeanlegg og LPG-varmeanlegg oppfylle kravene angitt i vedlegg 8 til FN-regulativ nr. 122. c) Ytterligere varmeanlegg som ettermonteres, skal oppfylle kravene angitt i nevnte FN-regulativ nr. 122.
37A	Forordning (EU) nr. 1009/2010 (Hjulavskjerming)	a) Kjøretøyet skal være konstruert slik at det beskytter andre trafikanter mot steinsprut, søle, is, snø og vann samt reduserer faren for å komme i kontakt med hjul i bevegelse. b) Den tekniske instansen kan kontrollere at de tekniske kravene angitt i vedlegg II til forordning (EU) nr. 1009/2010 er oppfylt. c) Avsnitt 3 i vedlegg I til nevnte forordning får ikke anvendelse.
38A	FN-regulativ nr. 25 (Hodestøtter)	Kravene i FN-regulativ nr. 25 får ikke anvendelse.
44A	Forordning (EU) nr. 1230/2012 (Masser og dimensjoner)	a) Kravene i nr. 1 i del A i vedlegg I til forordning (EU) nr. 1230/2012 skal oppfylles. b) Ved anvendelse av bokstav a) skal følgende masser tas i betraktning: — Masse i driftsferdig stand som definert i artikkel 2 nr. 4 i forordning (EU) nr. 1230/2012, målt av den tekniske instansen. — Totalmassene angitt av kjøretøyprodusenten eller vist på produsentmerket, herunder klistremerker eller opplysninger i brukerhåndboken. Disse massene skal anses å være de største teknisk tillatte totalmassene. c) Det tillates ikke noen unntak med hensyn til største tillatte dimensjoner.

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
45A	FN-regulativ nr. 43 (Sikkerhetsglass)	Komponenter a) Glasset skal være laget av herdet eller laminert sikkerhetsglass. b) Montering av pleksiglass tillates bare på steder bak «B»-stolpen. c) Glass trenger ikke å være godkjent i samsvar med FN-regulativ nr. 43. Montering a) Monteringskravene angitt i vedlegg 21 til FN-regulativ nr. 43 får anvendelse. b) Farget folie som kan redusere vanlig lystransmisjon til under påkrevd minstenivå, er ikke tillatt på frontruten og på glass som er montert foran «B»-stolpen.
46	Direktiv 92/23/EØF (Dekk)	Komponenter Dekk skal være påført et EF-typegodkjenningsmerke, herunder symbolet «s» (for støy). Montering a) Dekkenes dimensjoner, indeks for belastningskapasitet og hastighetskategori skal oppfylle kravene i vedlegg IV til direktiv 92/23/EØF. b) Dekkets hastighetskategorisymbol skal være forenlig med kjøretøyets høyeste konstruksjonshastighet. Dette kravet får anvendelse uten hensyn til forekomst av en hastighetsbegrensner. c) Kjøretøyets høyeste hastighet skal angis av kjøretøyprodusenten. Den tekniske instansen skal imidlertid vurdere kjøretøyets høyeste konstruksjonshastighet ved hjelp av motorens største effekt, høyeste antall omdreininger per minutt og opplysninger om kraftoverføringen.
50A	FN-regulativ nr. 55 (Koplinger)	Separate tekniske enheter a) Originalkoplinger beregnet på å trekke en tilhenger hvis største masse ikke overstiger 1 500 kg, trenger ikke å være typegodkjent i samsvar med FN-regulativ nr. 55. En kopling anses som originalutstyr dersom den er beskrevet i brukerhåndboken eller tilsvarende underlagsdokument som kjøretøyprodusenten leverer til kjøperen. Dersom en slik kopling er godkjent sammen med kjøretøyet, skal det i godkjenningsdokumentet være tatt inn en relevant tekst som erklærer at eieren er ansvarlig for å sikre at koplingen kan brukes sammen med den koplingen som er montert på tilhengeren. b) Andre koplinger enn dem som er nevnt i bokstav a), samt koplinger som ettermonteres, skal være typegodkjent i samsvar med FN-regulativ nr. 55. Montering på kjøretøyet Den tekniske instansen skal kontrollere at monteringen av koplingene er i samsvar med nr. 6 i FN-regulativ nr. 55.
53A	FN-regulativ nr. 94 (Frontkollisjon) ^(c)	a) Søkeren skal framlegge en erklæring fra produsenten som bekrefter at det bestemte kjøretøyet, hvis understellsnummer skal angis, er i samsvar med minst ett av følgende: — FN-regulativ nr. 94. — FMVSS nr. 208 («Occupant crash correction»). — Artikkel 18 i JSRRV.

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
		b) En prøving i samsvar med nr. 5 i FN-regulativ nr. 94 kan foretas på et produksjonskjøretøy på anmodning fra søkeren. Prøvingen skal foretas av en teknisk instans som er utpekt til å utføre denne prøvingen. Den tekniske instansen skal utarbeide en detaljert rapport til søkeren.
54A	FN-regulativ nr. 95 (Sidekollisjon)	a) Søkeren skal framlegge en erklæring fra produsenten som bekrefter at det bestemte kjøretøyet, hvis understellsnummer skal angis, er i samsvar med minst ett av følgende: — FN-regulativ nr. 95. — FMVSS nr. 214 («Side impact protection»). — Artikkel 18 i JSRRV. b) En prøving i samsvar med nr. 5 i FN-regulativ nr. 95 kan foretas på et produksjonskjøretøy på anmodning fra søkeren. Prøvingen skal foretas av en teknisk instans som er utpekt til å utføre denne prøvingen. Den tekniske instansen skal utarbeide en detaljert rapport til søkeren.
58	Forordning (EF) nr. 78/2009 (Beskyttelse av fotgjengere)	Bremseassistent Kjøretøyene skal være utstyrt med elektroniske blokkeringsfrie bremsesom virker på alle hjul. Beskyttelse av fotgjengere Kravene i forordning (EF) nr. 78/2009 får anvendelse. Frontvern Frontvern som er montert på kjøretøyet, skal være typegodkjent i samsvar med forordning (EF) nr. 78/2009, og monteringen av dem skal være i samsvar med kravene angitt i nr. 6 i vedlegg I til nevnte forordning.
59	Direktiv 2005/64/EF (Evne til materialgjenvinning)	Kravene i nevnte direktiv får ikke anvendelse.
61	Direktiv 2006/40/EF (Klimaanlegg)	Kravene i nevnte direktiv får anvendelse.
72	Forordning (EU) 2015/758 (eCall-system)	Kravene i nevnte forordning får ikke anvendelse.

(¹) Rådsdirektiv 70/157/EØF av 6. februar 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om tillatt lydnivå og eksosanlegg på motorvogner (EFT L 42 av 23.2.1970, s. 16).

Del II: Kjøretøyer i gruppe N₁

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
2A	Forordning (EF) nr. 715/2007 (Utslipp (Euro 5 og Euro 6) fra lette kjøretøyer / tilgang til opplysninger)	Eksosutslipp a) En type I-prøving skal gjennomføres i samsvar med vedlegg III til forordning (EF) nr. 692/2008 ved hjelp av forringelsesfaktorene som er angitt i nr. 1.4 i vedlegg VII til nevnte forordning. De utslippsgrensene som skal anvendes, er de som er angitt i tabell 1 og tabell 2 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007. b) Det kreves ikke at kjøretøyet har kjørt minst 3 000 km, som nevnt i nr. 3.1.1 i vedlegg 4 til FN-regulativ nr. 83. c) Drivstoffet som skal brukes ved prøvingen, skal være referansedrivstoffet som er beskrevet i vedlegg IX til forordning (EF) nr. 692/2008.

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
		d) Dynamometeret skal innstilles i samsvar med de tekniske kravene i nr. 3.2 i vedlegg 4 til FN-regulativ nr. 83. e) Prøvingen nevnt i bokstav a) skal ikke gjennomføres dersom det kan godtgjøres at kjøretøyet oppfyller California Code of Regulations som er nevnt i nr. 2 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 692/2008. Fordampingsutslipp Bensindrevne motorer skal ha en innretning for reduksjon av fordampingsutslipp (f.eks. et aktivkullfilter). Utslipp av veivhusgasser Det kreves at det finnes en innretning for resirkulering av veivhusgasser. OBD Kjøretøyet skal være utstyrt med et OBD-system. OBD-grensesnittet skal kunne kommunisere med vanlige diagnoseverktøyer som brukes ved periodiske tekniske inspeksjoner. Røyktetthet a) Kjøretøyer som er utstyrt med en dieseldrevet motor, skal prøves i samsvar med prøvingsmetodene nevnt i tillegg 2 til vedlegg IV til forordning (EF) nr. 692/2008. b) Den korrigerte verdien til absorpsjonsfaktoren skal være angitt på et sted som er lett synlig og enkelt å nå. CO₂-utslipp og drivstofforbruk a) Det skal foretas en prøving i samsvar med vedlegg XII til forordning (EF) nr. 692/2008. b) Det kreves ikke at kjøretøyet har kjørt minst 3 000 km, som nevnt i nr. 3.1.1 i vedlegg 4 til FN-regulativ nr. 83. c) Dersom kjøretøyet er i samsvar med California Code of Regulations som er nevnt i nr. 2.1.1 i vedlegg I til kommisjonsforordning (EF) nr. 692/2008, og det derfor ikke kreves prøving av eksosutslipp, skal medlemsstatene beregne CO₂-utslipp og drivstofforbruk ved hjelp av formlene fastsatt i forklarende merknad (b) og (c). Tilgang til opplysninger Bestemmelsene om tilgang til opplysninger får ikke anvendelse. Effektmåling a) Søkeren skal framlegge en erklæring fra produsenten som angir største motoreffekt i kW og tilsvarende turtall i omdreininger per minutt. b) Søkeren kan alternativt vise til en kurve for motoreffekt som gir samme opplysninger.
3A	FN-regulativ nr. 34 (Drivstofftanker — verneinnretning bak)	Drivstofftanker a) Drivstofftankene skal være i samsvar med nr. 5 i FN-regulativ nr. 34, med unntak av nr. 5.1, 5.2 og 5.12. De skal særlig være i samsvar med nr. 5.9 og 5.9.1, men det skal ikke foretas lekkasjeprøving. b) LPG- eller CNG-tanker skal typegodkjennes i samsvar med henholdsvis FN-regulativ nr. 67, endringsserie 01, eller FN-regulativ nr. 110^(a).

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
		Særlige bestemmelser om drivstofftanker laget av plastmateriale Søkeren skal framlegge en erklæring fra produsenten som bekrefter at drivstofftanken på det bestemte kjøretøyet, hvis understellsnummer skal angis, er i samsvar med minst ett av følgende: — FMVSS nr. 301 («Fuel system integrity»). — Vedlegg 5 til FN-regulativ nr. 34. Verneinnretning bak a) Kjøretøyets bakre del skal være oppbygd i samsvar med nr. 8 og 9 i FN-regulativ nr. 34.
4A	Forordning (EU) nr. 1003/2010 (Område for plassering av bakre kjennemerke)	Område, helling, synlighetsvinkel og plassering av kjennemerket skal være i samsvar med forordning (EU) nr. 1003/2010.
5A	FN-regulativ nr. 79 (Betjeningskraft)	Mekaniske systemer a) Styreinnetningen skal være bygd slik at den er selvopprettende. For å kontrollere at denne bestemmelsen overholdes, skal det foretas en prøving i samsvar med nr. 6.1.2 og 6.2.1 i FN-regulativ nr. 79. b) Svikt i servostyringen skal ikke føre til fullstendig tap av kontrollen over kjøretøyet. Komplekst elektronisk system for kjøretøybetjening (elektroniske styreinnetninger) Komplekst elektronisk betjeningssystem tillates bare dersom det er i samsvar med vedlegg 6 til FN-regulativ nr. 79.
6A	FN-regulativ nr. 11 (Dørlåser og dørhengsler)	Samsvar med nr. 6.1.5.4 i FN-regulativ nr. 11
7A	FN-regulativ nr. 28 (Signalhorn)	Komponenter Signalhorninnretninger trenger ikke å være typegodkjent i samsvar med FN-regulativ nr. 28. De skal imidlertid avgi en kontinuerlig lyd, slik det kreves i nr. 6.1.1 i FN-regulativ nr. 28. Montering på kjøretøy a) Det skal foretas en prøving i samsvar med nr. 6.2 i FN-regulativ nr. 28. b) Høyeste lydtryknivå skal være i samsvar med nr. 6.2.7.
8A	FN-regulativ nr. 46 (Innretninger for indirekte utsyn)	Komponenter a) Kjøretøyet skal være utstyrt med speil som beskrevet i nr. 15.2 i FN-regulativ nr. 46. b) De trenger ikke å være typegodkjent i samsvar med FN-regulativ nr. 46. c) Speilenes krumningsradius skal ikke gi betydelig optisk feil. Etter den tekniske instansens skjønn skal krumningsradien kontrolleres etter den metoden som er beskrevet i tillegg 1 til vedlegg 7 til FN-regulativ nr. 46. Krumningsradien skal ikke være mindre enn det som kreves i nr. 6.1.2.2.4 i FN-regulativ nr. 46. Montering på kjøretøy Det skal foretas måling for å sikre at synsfeltene er i samsvar med nr. 15.2.4 i FN-regulativ nr. 46.

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
9B	FN-regulativ nr. 13-H (Bremsing)	Alminnelige bestemmelser a) Bremsanlegget skal være bygd i samsvar med nr. 5 i FN-regulativ nr. 13-H. b) Kjøretøyene skal være utstyrt med elektroniske blokkeringsfrie bremsesom virker på alle hjul. c) Ytelsen til bremsanlegget skal være i samsvar med vedlegg III til FN-regulativ nr. 13-H. d) For dette formålet skal prøvinger på vei foretas på en bane som har et veidekke med høy friksjon. Prøvingen av parkeringsbremsen skal foretas i en 18 % helling (opp og ned). Bare de prøvingene som er nevnt i avsnittene «Driftsbrems» og «Parkeringsbrems» nedenfor, skal foretas. I hvert tilfelle skal kjøretøyet være fullt lastet. e) Prøvingen på vei nevnt i bokstav c) skal ikke foretas dersom søkeren kan framlegge en erklæring fra produsenten som bekrefter at kjøretøyet er i samsvar med FN-regulativ nr. 13-H, herunder supplement 5, eller med FMVSS nr. 135. Driftsbrems a) Det skal foretas en «Type 0»-prøving som foreskrevet i nr. 1.4.2 og 1.4.3 i vedlegg 3 til FN-regulativ nr. 13-H. b) Det skal dessuten foretas en «Type 1»-prøving som foreskrevet i nr. 1.5 i vedlegg 3 til FN-regulativ nr. 13-H. Parkeringsbrems Det skal foretas en prøving i samsvar med nr. 2.3 i vedlegg 3 til FN-regulativ nr. 13-H.
10A	FN-regulativ nr. 10 (Radiostøy (elektromagnetisk kompatibilitet))	Komponenter a) Elektriske/elektroniske delenheter trenger ikke å være typegodkjent i samsvar med FN-regulativ nr. 10. b) Ettermonterte elektriske/elektroniske innretninger skal imidlertid være i samsvar med FN-regulativ nr. 10. Elektromagnetisk stråling Søkeren skal framlegge en erklæring fra produsenten som bekrefter at kjøretøyet er i samsvar med FN-regulativ nr. 10, eller med følgende alternative standarder: — Bredbåndet elektromagnetisk stråling: CISPR 12 eller SAE J551-2. — Smalbåndet elektromagnetisk stråling: CISPR 12 (ekstern) eller 25 (intern) eller SAE J551-4 og SAE J1113-41. Immunitetsprøvinger Immunitetsprøving skal ikke foretas.
13B	FN-regulativ nr. 116 (Tyverisikring og startspærre)	a) For å hindre uvedkommendes bruk skal kjøretøyet være utstyrt med en låseinnetning som definert i nr. 5.1.2 i FN-regulativ nr. 116. b) Dersom det er montert en startspærre, skal den oppfylle de tekniske kravene i nr. 8.1.1 i FN-regulativ nr. 116.

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
14A	FN-regulativ nr. 12 (Styreinnretningens oppførsel ved sammenstøt)	a) Søkeren skal framlegge en erklæring fra produsenten som bekrefter at det bestemte kjøretøyet, hvis understellsnummer skal angis, er i samsvar med minst ett av følgende: — FN-regulativ nr. 12. — FMVSS nr. 203 («Impact protection for the driver from the steering control system»), herunder FMVSS nr. 204 («Steering control rearward displacement»). — Artikkel 11 i JSRRV. b) En prøving i samsvar med vedlegg 3 til FN-regulativ nr. 12 kan foretas på et produksjonskjøretøy på anmodning fra søkeren. Prøvingen skal foretas av en teknisk instans som er utpekt til å utføre denne prøvingen. Den tekniske instansen skal utarbeide en detaljert rapport til søkeren.
15A	FN-regulativ nr. 17 (Setestyrke — hodestøtter)	Seter, setefester og justeringssystemer Setene og deres justeringssystemer skal være i samsvar med nr. 5.3 i FN-regulativ nr. 17. Hodestøtter a) Hodestøttene skal oppfylle kravene i avsnitt 5 i FN-regulativ nr. 17 og vedlegg 4 til FN-regulativ nr. 17. b) Bare de prøvingene som er beskrevet i nr. 5.12, 6.5, 6.6 og 6.7 i FN-regulativ nr. 17, skal foretas.
17A	FN-regulativ nr. 39 (Hastighetsmåler — reversgir)	Innretning for hastighetsmåling a) Skiven skal være i samsvar med nr. 5.1–5.1.4 i FN-regulativ nr. 39. b) Dersom den tekniske instansen har rimelig grunn til å anta at hastighetsmåleren ikke er kalibrert med tilstrekkelig nøyaktighet, kan den kreve at prøvingene beskrevet i nr. 5.2 i FN-regulativ nr. 39 blir gjennomført. Reversgir Girmekanismen skal omfatte reversgir.
18A	Forordning (EU) nr. 19/2011 (Lovfestede produsentmerker)	Kjøretøyets understellsnummer a) Kjøretøyet skal ha et understellsnummer som består av minst 8 og høyst 17 tegn. Et understellsnummer som består av 17 tegn, skal oppfylle kravene i de internasjonale standardene ISO 3779:1983 og 3780:1983. b) Kjøretøyets understellsnummer skal være plassert på et godt synlig og lett tilgjengelig sted, på en slik måte at det ikke kan fjernes eller endres. c) Dersom det ikke er preget noe understellsnummer på understellet eller karosseriet, kan en medlemsstat kreve at det ettermonteres i henhold til medlemsstatens nasjonale rett. I så fall skal vedkommende myndighet i den aktuelle medlemsstaten føre tilsyn med arbeidet. Lovfestet produsentmerke Kjøretøyet skal være utstyrt med et kjennemerke påsatt av kjøretøyprodusenten. Ingen ytterligere kjennemerker skal kreves etter at godkjenning er gitt.
19A	FN-regulativ nr. 14 (Bilbeltefester)	Søkeren skal framlegge en erklæring fra produsenten som bekrefter at det bestemte kjøretøyet, hvis understellsnummer skal angis, er i samsvar med minst ett av følgende: — FN-regulativ nr. 14.

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
		— FMVSS nr. 210 («Seat belt assembly anchorages»). — Artikkel 22-3 i JSRRV.
20A	FN-regulativ nr. 48 (Montering av lys- og lyssignalinnretninger)	a) Montering av lys skal oppfylle de grunnleggende kravene i FN-regulativ nr. 48, endringsserie 03, unntatt kravene i vedlegg 5 og 6 til FN-regulativ nr. 48. b) Det tillates ikke noe unntak med hensyn til antall, hovedkjenne tegn ved konstruksjon, elektriske koplinger og fargen på det lyset som sendes ut eller reflekteres fra lykter og lyssignalinnretninger nevnt i nr. 21–26 og nr. 28–30. c) Lys- og lyssignalinnretninger som må ettermonteres for å oppfylle kravene i bokstav a), skal være påført et EU-typegodkjenningsmerke. d) Lykter som er utstyrt med gassutladningslyskilde, er tillatt bare i forbindelse med montering av en innretning for rengjøring av frontlykter og eventuelt en automatisk innstillingsinnretning for frontlykter. e) Lykter for nærlys skal tilpasses den kjøreretningen som er rettslig gjeldende i det landet der kjøretøyet gis godkjenning.
21A	FN-regulativ nr. 3 (Refleksinnretninger)	Om nødvendig skal to ekstra refleksinnretninger med et EF-godkjenningsmerke settes på bak, på et sted som er i samsvar med FN-regulativ nr. 48.
22A	FN-regulativ nr. 7, 87 og 91 (Lykter (toppmarkeringslys, markeringslys foran/bak, stopplys, sidemarkeringslys, kjørellys))	Kravene i FN-regulativ nr. 7, 87 og 91 får ikke anvendelse. Den tekniske instansen skal imidlertid kontrollere at lyktene fungerer som de skal.
23A	FN-regulativ nr. 6 (Lykter for retningslys)	Kravene i FN-regulativ nr. 6 får ikke anvendelse. Den tekniske instansen skal imidlertid kontrollere at lyktene fungerer som de skal.
24A	FN-regulativ nr. 4 (Lykter for kjennemerke bak)	Kravene i FN-regulativ nr. 4 får ikke anvendelse. Den tekniske instansen skal imidlertid kontrollere at lyktene fungerer som de skal.
25C, 25E, 25F	FN-regulativ nr. 98, 112 og 123 (Frontlykter (herunder lypærer))	a) Det lyset som avgis av nærlysene i frontlyktene som er montert på kjøretøyet, skal kontrolleres i samsvar med nr. 6 i FN-regulativ nr. 112, som gjelder frontlykter som avgir asymmetrisk nærlys. For dette formålet kan det vises til toleransene angitt i vedlegg 5 til nevnte regulativ. b) Samme krav får anvendelse på nærlys i frontlykter som omfattes av FN-regulativ nr. 98 eller 123.
26A	FN-regulativ nr. 19 (Lykter for tåkelys foran)	Bestemmelsene i FN-regulativ nr. 19 får ikke anvendelse. Den tekniske instansen skal imidlertid kontrollere at lyktene, dersom de er montert, fungerer som de skal.
27A	Forordning (EU) nr. 1005/2010 (Slepekroker)	Kravene i forordning (EF) nr. 1005/2010 får ikke anvendelse.
28A	FN-regulativ nr. 38 (Lykter for tåkelys bak)	Bestemmelsene i FN-regulativ nr. 38 får ikke anvendelse. Den tekniske instansen skal imidlertid kontrollere at lyktene fungerer som de skal.

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
29A	FN-regulativ nr. 23 (Lykter for ryggelys)	Bestemmelsene i FN-regulativ nr. 23 får ikke anvendelse. Den tekniske instansen skal imidlertid kontrollere at lyktene, dersom de er montert, fungerer som de skal.
30A	FN-regulativ nr. 77 (Lykter for parkeringslys)	Bestemmelsene i FN-regulativ nr. 77 får ikke anvendelse. Den tekniske instansen skal imidlertid kontrollere at lyktene, dersom de er montert, fungerer som de skal.
31A	FN-regulativ nr. 16 (Bilbelter og sikringsutstyr)	Komponenter a) Bilbelter trenger ikke å være typegodkjent i samsvar med FN-regulativ nr. 16. b) Hvert bilbelte skal imidlertid være påført et identifikasjonsmerke. c) Angivelsene på merket skal være i samsvar med beslutningen om bilbeltefester (se nr. 19). Monteringskrav a) Kjøretøyet skal være utstyrt med bilbelter i samsvar med kravene angitt i vedlegg XVI til FN-regulativ nr. 16. b) Dersom et antall bilbelter må ettermonteres i samsvar med bokstav a), skal de være av godkjent type i samsvar med FN-regulativ nr. 16.
33A	FN-regulativ nr. 121 (Merking av betjeningsinnretninger, kontrollinnretninger og indikatorer)	a) Symbolene, herunder fargene på de tilsvarende kontrollinnretningene som er obligatoriske i henhold til FN-regulativ nr. 212, skal være i samsvar med nevnte FN-regulativ. b) Dersom dette ikke er tilfellet, skal den tekniske instansen kontrollere at symbolene, kontrollinnretningene og indikatorene som er montert på kjøretøyet, gir føreren forståelig informasjon om hvordan de aktuelle betjeningsinnretningene fungerer.
34A	Forordning (EU) nr. 672/2010 (Avising/avdugging)	Kjøretøyet skal være utstyrt med tilstrekkelige avisings- og avduggingsinnretninger for frontruten.
35A	Forordning (EU) nr. 1008/2010 (Vinduspyler/vindusvisker)	Kjøretøyet skal være utstyrt med et tilstrekkelig vinduspyler-/vindusviskeranlegg.
36A	FN-regulativ nr. 122 (Varmeanlegg)	a) Kupeen skal være utstyrt med et varmeanlegg. b) Forbrenningsvarmeanlegg og montering av slike skal være i samsvar med vedlegg 7 til FN-regulativ nr. 122. Dessuten skal LPG-forbrenningsvarmeanlegg og LPG-varmeanlegg oppfylle kravene angitt i vedlegg 8 til FN-regulativ nr. 122. c) Ytterligere varmeanlegg som ettermonteres, skal oppfylle kravene i FN-regulativ nr. 122.
41A	Forordning (EF) nr. 595/2009 (Utslipp (Euro VI) tunge kjøretøyer – OBD)	Eksosutslipp a) Det skal foretas en prøving i samsvar med vedlegg III til kommisjonsforordning (EF) nr. 582/2011 ⁽¹⁾ ved hjelp av forringelsesfaktorene som er angitt i nr. 3.6.1 i vedlegg VI til forordning (EF) nr. 582/2011. b) De grensene som skal anvendes, er de som er angitt i tabellen i vedlegg I til forordning (EF) nr. 595/2009.

⁽¹⁾ Kommisjonsforordning (EU) nr. 582/2011 av 25. mai 2011 om gjennomføring og endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 595/2009 med hensyn til utslipp fra tunge kjøretøyer (Euro VI) og om endring av vedlegg I og III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF (EUT L 167 av 25.6.2011, s. 1).

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
		c) Drivstoffet som skal brukes ved prøvingen, skal være referansedrivstoffet som er beskrevet i vedlegg IX til forordning (EU) nr. 582/2011. CO₂-utslipp CO₂-utslipp og drivstofforbruk skal fastsettes i samsvar med vedlegg VIII til forordning (EU) nr. 582/2011. OBD a) Kjøretøyet skal være utstyrt med et OBD-system. b) OBD-grensesnittet skal kunne kommunisere med et eksternt OBD-skanneverktøy som beskrevet i vedlegg X til forordning (EU) nr. 582/2011. Krav for å sikre at NO_x-kontrolltiltakene fungerer som de skal Kjøretøyet skal være utstyrt med et system som sikrer korrekt drift av NO_x-kontrolltiltakene i samsvar med vedlegg XIII til forordning (EU) nr. 582/2011. Effektmåling a) Søkeren skal framlegge en erklæring fra produsenten som angir største motoreffekt i kW og tilsvarende turtall. b) Søkeren kan alternativt vise til en kurve for motoreffekt som gir samme opplysninger.
45A	FN-regulativ nr. 43	Komponenter a) Glasset skal være laget av herdet eller laminert sikkerhetsglass. b) Montering av pleksiglass tillates bare på steder bak «B»-stolpen. c) Glass trenger ikke å være godkjent i samsvar med FN-regulativ nr. 43. Montering a) Monteringskravene angitt i vedlegg 21 til FN-regulativ nr. 43 får anvendelse. b) Farget folie som reduserer vanlig lystransmisjon til under påkrevd minstenivå, er ikke tillatt på frontruten og på glass som er montert foran «B»-stolpen.
46A	Kommisjonsforordning (EU) nr. 458/2011 (Montering av dekk)	Montering a) Dekkenes dimensjoner, indeks for belastningskapasitet og hastighetskategori skal oppfylle kravene i kommisjonsforordning (EU) nr. 458/2011. b) Dekkets hastighetskategorisymbol skal være forenlig med kjøretøyet høyeste konstruksjonshastighet. c) Dette kravet får anvendelse uten hensyn til forekomst av en hastighetsbegrensner. d) Kjøretøyet høyeste hastighet skal angis av kjøretøyprodusenten. Den tekniske instansen skal imidlertid vurdere kjøretøyet høyeste konstruksjonshastighet ved hjelp av motorens største effekt, høyeste antall omdreininger per minutt og opplysninger om kraftoverføringen.
46B	FN-regulativ nr. 30 (C ₁ -dekk)	Komponenter Dekk skal være påført et typegodkjenningsmerke.
46D	FN-regulativ nr. 117 (Rullestøy fra dekk, friksjon på vått føre og rullestand)	Komponenter Dekk skal være påført et typegodkjenningsmerke.

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
46E	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 64 (Reserveenheter til midlertidig bruk, sikkerhetsdekk, rullestøy fra dekk, friksjon på vått føre og rullemotstand)	Komponenter Dekk skal være påført et typegodkjenningsmerke. Montering av et TPMS er ikke påkrevd.
48A	Forordning (EU) nr. 1230/2012 (Masser og dimensjoner)	a) Kravene i del A i vedlegg I til forordning (EU) nr. 1230/2012 skal oppfylles. Kravene i nr. 5 i del A i vedlegg I trenger imidlertid ikke å oppfylles. b) Ved anvendelsen av bokstav a) skal følgende masser tas i betraktning: — Masse i driftsferdig stand som definert i artikkel 2 nr. 4 i forordning (EU) nr. 1230/2012, målt av den tekniske instansen. — De største totalmassene angitt av kjøretøyprodusenten eller vist på produsentmerket, herunder klistremerker eller opplysninger i brukerhåndboken. Disse massene skal anses å være de største teknisk tillatte totalmassene. c) Tekniske endringer foretatt av søkeren i den hensikt å redusere største teknisk tillatte totalmasse for kjøretøyet til 3,5 tonn eller mindre for at kjøretøyet skal kunne gis godkjenning som enkeltkjøretøy, tillates ikke. d) Det tillates ikke noen unntak med hensyn til største tillatte dimensjoner.
49A	FN-regulativ nr. 61 (Utstikkende deler på førerhus)	a) De generelle kravene fastsatt i avsnitt 5 i FN-regulativ nr. 17 skal oppfylles. b) Dersom den tekniske instansen velger det, skal kravene nevnt i nr. 6.1, 6.5, 6.6, 6.7, 6.8 og 6.11 i FN-regulativ nr. 17 oppfylles.
50A	FN-regulativ nr. 55 (Koplinger)	Separate tekniske enheter a) Originalkoplinger beregnet på å trekke en tilhenger hvis største masse ikke overstiger 1 500 kg, trenger ikke å være typegodkjent i samsvar med FN-regulativ nr. 55. b) En kopling anses som originalutstyr dersom den er beskrevet i brukerhåndboken eller i tilsvarende underlagsdokument som kjøretøyprodusenten leverer til kjøperen. c) Dersom en slik kopling er godkjent sammen med kjøretøyet, skal det i godkjenningsdokumentet være tatt inn en relevant tekst som erklærer at eieren er ansvarlig for å sikre at koplingen kan brukes sammen med den koplingen som er montert på tilhengeren. d) Andre koplinger enn dem som er nevnt i bokstav a), samt koplinger som ettermonteres, skal være typegodkjent i samsvar med FN-regulativ nr. 55. Montering på kjøretøyet Den tekniske instansen skal kontrollere at monteringen av koplingene er i samsvar med nr. 6 i FN-regulativ nr. 55.
54	FN-regulativ nr. 95 (Sidekollisjon)	a) Søkeren skal framlegge en erklæring fra produsenten som bekrefter at det bestemte kjøretøyet, hvis understellsnummer skal angis, er i samsvar med minst ett av følgende: — FN-regulativ nr. 95.

Nr.	Rettsakt	Alternative krav
		— FMVSS nr. 214 («Side impact protection»). — Artikkel 18 i JSRRV. b) En prøving i samsvar med nr. 5 i FN-regulativ nr. 95 kan foretas på et produksjonskjøretøy på anmodning fra søkeren. c) Prøvingen skal foretas av en teknisk instans som er utpekt til å utføre denne prøvingen. Den tekniske instansen skal utarbeide en detaljert rapport til søkeren.
56A	FN-regulativ nr. 105 (Kjøretøyer beregnet på transport av farlig gods)	Kjøretøyer som er beregnet på transport av farlig gods, skal være i samsvar med FN-regulativ nr. 105.
58	Forordning (EF) nr. 78/2009 (Beskyttelse av fotgjengere)	Bremseassistent Kjøretøyene skal være utstyrt med elektroniske blokkeringsfrie bremsesom virker på alle hjul. Beskyttelse av fotgjengere Fram til 24. februar 2018 får kravene i forordning (EF) nr. 78/2009 ikke anvendelse på kjøretøyer hvis største masse ikke overstiger 2 500 kg, og fram til 24. august 2019 på kjøretøyer hvis største masse overstiger 2 500 kg. Frontvern Frontvern som er montert på kjøretøyet, skal imidlertid være typegodkjent i samsvar med forordning (EF) nr. 78/2009, og monteringen av dem skal være i samsvar med kravene angitt i nr. 6 i vedlegg I til nevnte forordning.
59	Direktiv 2005/64/EF (Evne til materialgjenvinning)	Kravene i nevnte direktiv får ikke anvendelse.
61	Direktiv 2006/40/EF (Klimaanlegg)	Kravene i nevnte direktiv får anvendelse.
72	Forordning (EU) 2015/758 (eCall-system)	Kravene i nevnte forordning får ikke anvendelse.

Forklarende merknader til tillegg 2

1. Forkortelser som er brukt i dette tillegget:

«OEM»: Originalutstyr levert av produsenten.

«FMVSS»: Federal Motor Vehicle Safety Standard of the U.S Department of Transportation.

«JSRRV»: Japan Safety Regulations for Road Vehicles.

«SAE»: Society of Automotive Engineers.

«CISPR»: Comité international spécial des perturbations radioélectriques.

2. Merknader:

a) Hele LPG- eller CNG-installasjonen skal kontrolleres mot bestemmelsene i FN-regulativ nr. 67, 110 eller 115, etter hva som er relevant.

b) Følgende formler skal brukes til vurdering av CO₂-utslipp:

Bensinmotor og manuell girkasse:

$$\text{CO}_2 = 0,047 \text{ m} + 0,561 \text{ p} + 56,621$$

Bensinmotor og automatisk girkasse:

$$\text{CO}_2 = 0,102 \text{ m} + 0,328 \text{ p} + 9,481$$

Bensinmotor og hybridelektrisk:

$$\text{CO}_2 = 0,116 \, m - 57,147$$

Dieselmotor og manuell girkasse:

$$\text{CO}_2 = 0,108 \, m - 11,371$$

Dieselmotor og automatisk girkasse:

$$\text{CO}_2 = 0,116 \, m - 6,432$$

der CO_2 er den kombinerte massen av CO_2 -utslipp i g/km, «m» er kjøretøyets masse i driftsferdig stand i kg, og «p» er største motoreffekt i kW.

Kombinert masse av CO_2 skal beregnes med én desimal og deretter avrundes til nærmeste hele tall på følgende måte:

- i) Dersom første siffer etter kommaet er under 5, avrundes totalsummen nedover.
 - ii) Dersom første siffer etter kommaet er 5 eller høyere, avrundes totalsummen oppover.
- c) Følgende formel skal brukes til vurdering av drivstofforbruk:

$$\text{CFC} = \text{CO}_2 \times k^{-1}$$

der CFC er det kombinerte drivstofforbruket i l/100 km, CO_2 er den kombinerte massen av CO_2 -utslipp i g/km etter at det er avrundet i samsvar med regelen nevnt i merknad 2 bokstav b), og «k» er en koeffisient som tilsvarer

23,81 for bensinmotorer,

26,49 for dieselmotorer.

Kombinert drivstofforbruk skal beregnes med to desimaler og deretter avrundes som følger:

- i) Dersom første siffer etter kommaet er under 5, avrundes totalsummen nedover.
- ii) Dersom første siffer etter kommaet er 5 eller høyere, avrundes totalsummen oppover.

DEL II

Liste over FN-regulativer som er godkjente alternativer til direktiver eller forordninger nevnt i del I

Når det vises til et særdirektiv eller en særforordning i tabellen i del I, skal en godkjenning gitt i henhold til følgende FN-regulativer som Fellesskapet har sluttet seg til i egenskap av avtalepart til «Revidert overenskomst av 1958» i henhold til rådsbeslutning 97/836/EF, eller etterfølgende rådsbeslutninger som nevnt i artikkel 3 nr. 3 i nevnte beslutning, anses som likeverdig med en EU-typegodkjenning gitt i henhold til det relevante særdirektivet eller den relevante særforordningen.

Enhver ytterligere endring i FN-regulativene oppført i tabellen nedenfor⁽¹⁾ skal også anses å være likeverdig med en EU-typegodkjenning, med forbehold for beslutningen nevnt i artikkel 4 nr. 2 i beslutning 97/836/EF.

	Emne	FN-regulativ nr.	Endringsserie
1A(*)	Tillatt lydnivå (omfatter ikke AVAS og reservelyddempere)	51	03
	AVAS	138	00
	Reservelyddempere	59	02
9B	Bremser på personbiler (ESC-del)	140	00

⁽¹⁾ Se UNECE TRANS/WP.29/343 for senere endringer.

	Emne	FN-regulativ nr.	Endringsserie
58	Beskyttelse av fotgjengere (omfatter ikke bremse-assistent)	127 (beskyttelse av fotgjengere)	00
	Beskyttelse av fotgjengere (bremseassistentdel)	13-H (bremseassistent) eller 139 (bremseassistent)	00 (supplement 9 og høyere) 00
65	Avansert nødbremseanlegg	131	01
66	System for feltskiftevarsel	130	00

Dersom særdirektivet eller særforordningen inneholder monteringskrav, får disse anvendelse også på komponenter og separate tekniske enheter som er godkjent i samsvar med FN-regulativene.

(*) Nummereringen av oppføringene i denne tabellen viser til nummereringen som brukes i tabellen i del I.

DEL III

Liste over rettsakter der kravene med hensyn til EU-typegodkjenning av spesialkjøretøyer er fastsatt

Tillegg 1

Campingbiler, ambulanser og likbiler

Nr.	Emne	Rettsakt	$M_1 \leq 2\,500\text{ kg}^{(*)}$	$M_1 > 2\,500\text{ kg}^{(*)}$	M_2	M_3
1A	Lydnivå	Forordning (EU) nr. 540/2014	H	G+H	G+H	G+H
2	Utslipp (Euro 5 og Euro 6) fra lette kjøretøyer / tilgang til opplysninger	Forordning (EF) nr. 715/2007	Q ⁽¹⁾	G+Q ⁽¹⁾	G+Q ⁽¹⁾	
3A	Forebygging av brannfare (tanker for flytende drivstoff)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 34	F ⁽²⁾	F ⁽²⁾	F ⁽²⁾	F ⁽²⁾
3B	Innretninger for underkjøringshinder bak (RUPD) og montering av dem; underkjøringshinder bak (RUP)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 58	X	X	X	X
4A	Område for plassering og montering av bakre kjennemerke	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1003/2010	X	X	X	X
5A	Styreinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 79	X	G	G	G

Nr.	Emne	Rettsakt	$M_1 \leq 2\,500\text{ kg}^{(*)}$	$M_1 > 2\,500\text{ kg}^{(*)}$	M_2	M_3
6A	Innstigning og manøvreringsevne	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 130/2012	X	X		
6B	Dørlåser og dørøppheng	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 11	B	G+B		
7A	Signalhorn og signaler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 28	X	X	X	X
8A	Innretninger for indirekte utsyn og montering av dem	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 46	X	G	G	G
9A	Bremser på kjøretøyer og tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 13			$G^{(3)}$	$G^{(3)}$
9B	Bremser på personbiler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 13-H	$X^{(4)}$	$G+A_1$		
10A	Elektromagnetisk kompatibilitet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 10	X	X	X	X
12A	Innvendig utstyr	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 21	C	G+C		
13A	Beskyttelse av motorvogner mot uvedkommendes bruk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 18			$G^{(4A)}$	$G^{(4A)}$
13B	Beskyttelse av motorvogner mot uvedkommendes bruk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 116	X	G		
14A	Førerens beskyttelse mot styreinnretningen ved sammenstøt	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 12	X	G		

Nr.	Emne	Rettsakt	$M_1 \leq 2\,500\text{ kg}^{(*)}$	$M_1 > 2\,500\text{ kg}^{(*)}$	M_2	M_3
15A	Seter, setefester og eventuelle hodestøtter	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 17	D	G+D	G+D ^(4B)	G+D ^(4B)
15B	Seter i store personkjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 80			X	X
16A	Utstikkende deler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 26	X for førerhuset, A+Z for resten	G for førerhuset, A+Z for resten		
17A	Innstigning og manøvreringsevne	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 130/2012	X	X	X	X
17B	Innretning for hastighetsmåling, herunder montering	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 39	X	X	X	X
18A	Lovfestet produsentmerke og understellsnummer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 19/2011	X	X	X	X
19A	Bilbeltefester, ISOFIX-festesystemer og ISOFIX-fester med toppstropper	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 14	D	G+L	G+L	G+L
20A	Montering av lys- og lyssignalinnetninger på kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 48	A+N	A+G+N for førerhuset, A+N for resten	A+G+N for førerhuset, A+N for resten	A+G+N for førerhuset, A+N for resten
21A	Refleksinnretninger for motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 3	X	X	X	X
22A	Lykter for markeringslys foran og bak, lykter for stopplys og lykter for toppmarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 7	X	X	X	X
22B	Lykter for kjørellys på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 87	X	X	X	X

Nr.	Emne	Rettsakt	$M_1 \leq 2\,500\text{ kg}^{(*)}$	$M_1 > 2\,500\text{ kg}^{(*)}$	M_2	M_3
22C	Lykter for sidemarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 91	X	X	X	X
23A	Lykter for retningslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 6	X	X	X	X
24A	Belysning av bakre kjennemerker på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 4	X	X	X	X
25A	Motorvogners «sealed-beam»-halogenfront-lykter (SB) som sender ut europeisk asymmetrisk nærlys eller fjernlys, eller begge deler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 31	X	X	X	X
25B	Glødetrådslamper til bruk i godkjente lykter til motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 37	X	X	X	X
25C	Frontlykter på motorvogner med lyskilder av gassutladningstypen	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 98	X	X	X	X
25D	Lyskilder av gassutladningstypen til bruk i godkjente gassutladningslamper på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 99	X	X	X	X
25E	Frontlykter på motorvogner som sender ut asymmetrisk nærlys eller fjernlys eller begge deler, utstyrt med glødetrådslamper og/eller LED-moduler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 112	X	X	X	X

Nr.	Emne	Rettsakt	$M_1 \leq 2\,500\text{ kg}^{(*)}$	$M_1 > 2\,500\text{ kg}^{(*)}$	M_2	M_3
25F	Adaptive frontlyssystemer (AFS) for motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 123	X	X	X	X
26A	Tåkelys foran på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 19	X	X	X	X
27A	Slepeinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1005/2010	E	E	E	E
28A	Lykter for tåkelys bak på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 38	X	X	X	X
29A	Lykter for ryggelys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 23	X	X	X	X
30A	Lykter for parkeringslys på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 77	X	X	X	X
31A	Bilbelter, sikringsutstyr, sikringsutstyr for barn, og ISOFIX-sikringsutstyr for barn	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 16	D	G+M	G+M	G+M
32A	Synsfelt forover	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 125	X	G		
33A	Plassering og merking av manuelle betjeningsinnretninger, kontrollinnretninger og indikatorer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 121	X	X	X	X
34A	Avisings- og avduggingsinnretninger for frontruten	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 672/2010	X	G ⁽⁵⁾	⁽⁵⁾	⁽⁵⁾

Nr.	Emne	Rettsakt	$M_1 \leq 2\,500\text{ kg}^{(*)}$	$M_1 > 2\,500\text{ kg}^{(*)}$	M_2	M_3
35A	Vindusvisker- og vindusspyleranlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1008/2010	X	G ⁽⁶⁾	(⁶)	(⁶)
36A	Varmeanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 122	X	X	X	X
37A	Hjulavskjerming	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1009/2010	X	G		
38A	Hodestøtter, enten de er innbygd i kjøretøyets seter eller ikke	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 25	D	G+D		
44A	Masser og dimensjoner	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1230/2012	X	X		
45A	Sikkerhetsglass og montering av dette i kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 43	J	G+J	G+J	G+J
46A	Montering av dekk	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 458/2011	X	G	G	G
46B	Luftfylte dekk for motorvogner og deres tilhengere (klasse C ₁)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 30	X	G		
46C	Luftfylte dekk for nyttekjøretøyer og deres tilhengere (klasse C ₂ og C ₃)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 54	—	G	G	G
46D	Rullestøy fra dekk, friksjon på vått føre og rullemotstand (klasse C ₁ , C ₂ og C ₃)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 117	X	G	G	G

Nr.	Emne	Rettsakt	$M_1 \leq 2\,500\text{ kg}^{(*)}$	$M_1 > 2\,500\text{ kg}^{(*)}$	M_2	M_3
46E	Reserveenheter til midlertidig bruk, sikkerhetsdekk og/eller sikkerhetsdekksystem og system for overvåking av dekktrykk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 64	X	G		
47A	Hastighetsbegrensning for kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 89			X	X
48A	Masser og dimensjoner	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1230/2012			X	X
50A	Komponenter til mekanisk kopling av vogntog	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 55	$X^{(10)}$	$G^{(10)}$	$G^{(10)}$	$G^{(10)}$
51A	Forbrenningsegenskaper hos materialer som benyttes til innvendig innredning av visse grupper motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 118				G for førerhuset, X for resten
52A	Kjøretøyer i gruppe M_2 og M_3	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 107			A	A
52B	Overbygningens styrke på store personkjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 66			A	A
53A	Beskyttelse av fører og passasjerer ved frontkollisjon	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 94	Ikke relevant	Ikke relevant		
54A	Beskyttelse av fører og passasjerer ved sidekollisjon	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 95	Ikke relevant	Ikke relevant		
58	Beskyttelse av fotgjengere	Forordning (EF) nr. 78/2009	X	Ikke relevant Alle frontvernssystemer som leveres med kjøretøyet, skal imidlertid oppfylle kravene og merkes		

Nr.	Emne	Rettsakt	$M_1 \leq 2\,500\text{ kg}^{(*)}$	$M_1 > 2\,500\text{ kg}^{(*)}$	M_2	M_3
59	Evne til materialgjenvinning	Direktiv 2005/64/EF	Ikke relevant	Ikke relevant		
61	Klimaanlegg	Direktiv 2006/40/EF	X	G ⁽¹⁴⁾		
62	Hydrogensystem	Forordning (EF) nr. 79/2009	Q	G+Q	G+Q	G+Q
63	Generell sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾
64	Girskiftindikatorer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 65/2012	X	G		
65	Avansert nødbremseanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 347/2012			Ikke relevant ⁽¹⁶⁾	Ikke relevant ⁽¹⁶⁾
66	System for feltskiftevarsel	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 351/2012			Ikke relevant ⁽¹⁷⁾	Ikke relevant ⁽¹⁷⁾
67	Spesifikke komponenter som bruker flytende petroleumsgasser (LPG) og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 67	X	X	X	X
68	Alarmsystemer for kjøretøyer (VAS)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 97	X	G		
69	Elektrisk sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 100	X	X	X	X
70	Spesifikke komponenter som bruker CNG og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 110	X	X	X	X
72	eCall-system	Forordning (EU) 2015/758	G	G	Ikke relevant	Ikke relevant

(*) Største teknisk tillatte totalmasse.

Ytterligere krav til ambulanser

Ambulansens pasientdel skal oppfylle kravene i EN 1789:2007 +A1: 2010 +A2:2014 om ambulanser og ambulanseutstyr – veiambulanser, med unntak av nr. 6.5, utstyrliste. Samsvarsbevis skal framlegges sammen med en prøvingsrapport fra en teknisk instans. Dersom det skal være plass til rullestol, får tillegg 3 om festeutstyr for rullestol og sikringsutstyr for rullestolbrukere anvendelse.

28.11.2024

EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende

Nr. 87/149

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
9B	Bremser på personbiler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 13-H	X ⁽⁴⁾			X ⁽⁴⁾						
10A	Elektromagnetisk kompatibilitet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 10	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
12A	Innvendig utstyr	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 21	A									
13A	Beskyttelse av motorvogner mot uvedkommendes bruk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 18		X ^(4A)	X ^(4A)		X ^(4A)	X ^(4A)				
13B	Beskyttelse av motorvogner mot uvedkommendes bruk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 116	X			X						
14A	Førerens beskyttelse mot styre-innretningen ved sammenstøt	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 12	Ikke relevant			Ikke relevant						
15A	Seter, setefester og eventuelle hodestøtter	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 17	X	D ^(4B)	D ^(4B)	D	D	D				
15B	Seter i store personkjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 80		D	D							
16A	Utstikkende deler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 26	A									
17A	Innstigning og manøvreringsevne (reversgir)	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 130/2012	X	X	X	X	X	X				
17B	Innretning for hastighetsmåling, herunder montering	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 39	X	X	X	X	X	X				
18A	Lovfestet produsentmerke og understellnummer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 19/2011	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
19A	Bilbeltefester, ISOFIX-festesystemer og ISOFIX-fester med toppstropper	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 14	A	A	A	A	A	A				
20A	Montering av lys- og lyssignal-innretninger på kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 48	A+N	A+N	A+N	A+N	A+N	A+N	A+N	A+N	A+N	A+N
21A	Refleksinnretninger for motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
22A	Lykter for markeringslys foran og bak, lykter for stopplys og lykter for toppmarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 7	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
22B	Lykter for kjørellys på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 87	X	X	X	X	X	X				
22C	Lykter for sidemarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 91	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
23A	Lykter for retningslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 6	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
24A	Belysning av bakre kjennemerker på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 4	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
25A	Motorvogners «sealed-beam»-halogenfrontlykter (SB) som sender ut europeisk asymmetrisk nærllys eller fjernlys, eller begge deler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 31	X	X	X	X	X	X				
25B	Glødetrådslamper til bruk i godkjente lykter til motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 37	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
25C	Frontlykter på motorvogner med lyskilder av gassutladningstypen	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 98	X	X	X	X	X	X				
25D	Lyskilder av gassutladningstypen til bruk i godkjente gassutladningslamper på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 99	X	X	X	X	X	X				
25E	Frontlykter på motorvogner som sender ut asymmetrisk nærlys eller fjernlys eller begge deler, utstyrt med glødetrådslamper og/eller LED-moduler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 112	X	X	X	X	X	X				
25F	Adaptive frontlyssystemer (AFS) for motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 123	X	X	X	X	X	X				
26A	Tåkelys foran på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 19	X	X	X	X	X	X				
27A	Slepeinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1005/2010	A	A	A	A	A	A				
28A	Lykter for tåkelys bak på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 38	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
29A	Lykter for ryggelys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 23	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
30A	Lykter for parkeringslys på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 77	X	X	X	X	X	X				
31A	Bilbelter, sikringsutstyr, sikringsutstyr for barn, og ISOFIX-sikringsutstyr for barn	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 16	A	A	A	A	A	A				

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
32A	Synsfelt forover	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 125	S									
33A	Plassering og merking av manuelle betjeningsinnretninger, kontrollinnretninger og indikatorer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 121	X	X	X	X	X	X				
34A	Avisings- og avduggingsinnretninger for frontruten	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 672/2010	A	(⁵)	(⁵)	(⁵)	(⁵)	(⁵)				
35A	Vindusvisker- og vindusspyleranlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1008/2010	A	(⁶)	(⁶)	(⁶)	(⁶)	(⁶)				
36A	Varmeanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 122	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
37A	Hjulavskjerming	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1009/2010	X									
38A	Hodestøtter, enten de er innbygd i kjøretøyets seter eller ikke	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 25	X									
41A	Utslipp (Euro VI) fra tunge kjøretøyer / tilgang til opplysninger	Forordning (EF) nr. 595/2009	X(⁹)	X(⁹)	X	X(⁹)	X(⁹)	X				
42A	Sidevern for lastebiler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 73					X	X			X	X
43A	Avskjermingssystemer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 109/2011				X	X	X	X	X	X	X
44A	Masser og dimensjoner	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1230/2012	X									
45A	Sikkerhetsglass og montering av dette i kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 43	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
46A	Montering av dekk	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 458/2011	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
46B	Luftfylte dekk for motorvogner og deres tilhengere (klasse C ₁)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 30	A			A			A	A		
46C	Luftfylte dekk for nyttekjøretøyer og deres tilhengere (klasse C ₂ og C ₃)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 54		A	A	A	A	A			A	A
46D	Rullestøt fra dekk, friksjon på vått føre og rullemotstand (klasse C ₁ , C ₂ og C ₃)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 117	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
46E	Reserveenheter til midlertidig bruk, sikkerhetsdekk og/eller sikkerhetsdekkssystem og system for overvåking av dekktrykk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 64	A ^(9A)			A ^(9A)						
47A	Hastighetsbegrensning for kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 89		X	X		X	X				
48A	Masser og dimensjoner	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1230/2012		X	X	X	X	X	X	X	X	X
49A	Nyttekjøretøyer med hensyn til deres utstikkende deler foran førerhusets bakvegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 61				A	A	A				
50A	Komponenter til mekanisk kopling av vogntog	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 55	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X	X	X	X
50B	CCD-kopling; montering av en godkjent type CCD	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 102					X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾			X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
51A	Forbrenningsegenskaper hos materialer som benyttes til innvendig innredning av visse grupper motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 118			X							
52A	Kjøretøyer i gruppe M ₂ og M ₃	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 107		A	A							
52B	Overbygningens styrke på store personkjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 66		A	A							
53A	Beskyttelse av fører og passasjerer ved frontkollisjon	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 94	Ikke relevant									
54A	Beskyttelse av fører og passasjerer ved sidekollisjon	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 95	Ikke relevant			Ikke relevant						
56A	Kjøretøyer til transport av farlig gods	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 105				X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾	X ⁽¹³⁾
57A	Innretninger for underkjøringshinder foran (FUPD) og montering av dem; underkjøringshinder foran (FUP)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 93					X	X				
58	Beskyttelse av fotgjengere	Forordning (EF) nr. 78/2009	Ikke relevant			Ikke relevant						
59	Evne til materialgjenvinning	Direktiv 2005/64/EF	Ikke relevant			Ikke relevant						
61	Klimaanlegg	Direktiv 2006/40/EF	X			X ⁽¹⁴⁾						
62	Hydrogensystem	Forordning (EF) nr. 79/2009	A	A	A	A	A	A				
63	Generell sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
64	Girskiftindikatorer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 65/2012	X									
65	Avansert nødbremseanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 347/2012		(16)	(16)		(16)	(16)				
66	System for feltskiftevarsel	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 351/2012		(17)	(17)		(17)	(17)				
67	Spesifikke komponenter som bruker flytende petroleumsgasser (LPG) og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 67	X	X	X	X	X	X				
68	Alarmsystemer for kjøretøyer (VAS)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 97	X			X						
69	Elektrisk sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 100	X	X	X	X	X	X				
70	Spesifikke komponenter som bruker CNG og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 110	X	X	X	X	X	X				
72	eCall-system	Forordning (EU) 2015/758	G	Ikke relevant	Ikke relevant	G	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant

Tillegg 3

Rullestoltilpassede kjøretøyer

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₁
1A	Lydnivå	Forordning (EU) nr. 540/2014	G+W ₉
2	Utslipp (Euro 5 og Euro 6) fra lette kjøretøyer / tilgang til opplysninger	Forordning (EF) nr. 715/2007	G+W ₁
3A	Forebygging av brannfare (tanker for flytende drivstoff)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 34	X+W ₂
3B	Innretninger for underkjøringshinder bak (RUPD) og montering av dem; underkjøringshinder bak (RUP)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 58	X
4A	Område for plassering og montering av bakre kjennemerke	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1003/2010	X
5A	Styreinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 79	G
6A	Innstigning og manøvreringsevne (trinn, stigbrett og håndtak)	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 130/2012	X
6B	Dørlåser og dørøppheng	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 11	X
7A	Signalhorn og signaler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 28	X
8A	Innretninger for indirekte utsyn og montering av dem	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 46	X
9B	Bremser på personbiler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 13-H	G+A ₁
10A	Elektromagnetisk kompatibilitet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 10	X
12A	Innvendig utstyr	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 21	G+C
13B	Beskyttelse av motorvogner mot uvedkommendes bruk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 116	X
14A	Førerens beskyttelse mot styreinnretningen ved sammenstøt	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 12	G
15A	Seter, setefester og eventuelle hodestøtter	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 17	G+W ₃
16A	Utstikkende deler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 26	G+W ₄
17A	Innstigning og manøvreringsevne (reversgir)	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 130/2012	X

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₁
17B	Innretning for hastighetsmåling, herunder montering	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 39	X
18A	Lovfestet produsentmerke og understellsnummer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 19/2011	X
19A	Bilbeltefester, ISOFIX-festesystemer og ISOFIX-fester med toppstropper	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 14	X+W ₅
20A	Montering av lys- og lyssignalinnretninger på kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 48	X
21A	Refleksinnretninger for motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 3	X
22A	Lykter for markeringslys foran og bak, lykter for stopplys og lykter for toppmarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 7	X
22B	Lykter for kjørellys på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 87	X
22C	Lykter for sidemarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 91	X
23A	Lykter for retningslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 6	X
24A	Belysning av bakre kjennemerker på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 4	X
25A	Motorvogners «sealed-beam»-halogen-frontlykter (SB) som sender ut europeisk asymmetrisk nærlys eller fjernlys, eller begge deler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 31	X
25B	Glødetrådslamper til bruk i godkjente lykter til motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 37	X
25C	Frontlykter på motorvogner med lyskilder av gassutladningstypen	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 98	X
25D	Lyskilder av gassutladningstypen til bruk i godkjente gassutladningslamper på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 99	X
25E	Frontlykter på motorvogner som sender ut asymmetrisk nærlys eller fjernlys eller begge deler, utstyrt med glødetrådslamper og/eller LED-moduler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 112	X
25F	Adaptive frontlyssystemer (AFS) for motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 123	X
26A	Tåkelys foran på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 19	X

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₁
27A	Slepeinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1005/2010	E
28A	Lykter for tåkelys bak på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 38	X
29A	Lykter for ryggelys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 23	X
30A	Lykter for parkeringslys på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 77	X
31A	Bilbelter, sikringsutstyr, sikringsutstyr for barn, og ISOFIX-sikringsutstyr for barn	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 16	X+W ₆
32A	Synsfelt forover	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 125	G
33A	Plassering og merking av manuelle betjeningsinnretninger, kontrollinnretninger og indikatorer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 121	X
34A	Avisings- og avduggingsinnretninger for frontruten	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 672/2010	G ⁽⁵⁾
35A	Vindusvisker- og vindusspyleranlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1008/2010	G ⁽⁶⁾
36A	Varmeanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 122	X
37A	Hjulavskjerming	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1009/2010	G
38A	Hodestøtter, enten de er innbygd i kjøretøyets seter eller ikke	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 25	X
41A	Utslipp (Euro VI) fra tunge kjøretøyer / tilgang til opplysninger	Forordning (EF) nr. 595/2009	X+W ₁ ⁽⁹⁾
44A	Masser og dimensjoner	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1230/2012	X+W ₈
45A	Sikkerhetsglass og montering av dette i kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 43	G
46A	Montering av dekk	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 458/2011	X
46B	Luftfylte dekk for motorvogner og deres tilhengere (klasse C ₁)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 30	X
46D	Rullestøt fra dekk, friksjon på vått føre og rullemotstand (klasse C ₁ , C ₂ og C ₃)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 117	X

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₁
46E	Reserveenheter til midlertidig bruk, sikkerhetsdekk og/eller sikkerhetsdekkssystem og system for overvåking av dekktrykk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 64	G ^(9A)
50A	Komponenter til mekanisk kopling av vogntog	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 55	X ⁽¹⁰⁾
53A	Beskyttelse av fører og passasjerer ved frontkollisjon	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 94	Ikke relevant
54A	Beskyttelse av fører og passasjerer ved sidekollisjon	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 95	Ikke relevant
58	Beskyttelse av fotgjengere	Forordning (EF) nr. 78/2009	G
59	Evne til materialgjenvinning	Direktiv 2005/64/EF	Ikke relevant
61	Klimaanlegg	Direktiv 2006/40/EF	G
62	Hydrogensystem	Forordning (EF) nr. 79/2009	X
63	Generell sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009	X ⁽¹⁵⁾
64	Girskiftindikatorer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 65/2012	G
67	Spesifikke komponenter som bruker flytende petroleumsgasser (LPG) og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 67	X
68	Alarmsystemer for kjøretøyer (VAS)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 97	X
69	Elektrisk sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 100	X
70	Spesifikke komponenter som bruker CNG og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 110	X
72	eCall-system	Forordning (EU) 2015/758	G

Tilleggskrav til prøving av festeutstyr for rullestol og sikringsutstyr for rullestolbrukere

Nr. 2 samt nr. 3 eller 4 nedenfor får anvendelse.

1. Definisjoner

- 1.1. Surrogatrullestol (SWC – surrogate wheelchair) er en stiv prøvingsrullestol som kan brukes om igjen, som definert i avsnitt 3 i den internasjonale standarden ISO 10542-1:2012.
- 1.2. Punkt P representerer plasseringen av rullestolbrukerens hofte når vedkommende sitter i en surrogatrullestol som definert i avsnitt 3 i den internasjonale standarden ISO 10542-1:2012.

2. Generelle krav

- 2.1. Alle rullestolplasser skal være forsynt med festepunkter til festeutstyr for rullestol og sikringsutstyr for rullestolbrukere (WTORS).

- 2.2. De laveste festene på rullestolbrukerens belte skal være plassert i samsvar med nr. 5.4.2.2 i FN-regulativ nr. 14.07 i forhold til punkt P på surrogatrullestolen når den er plassert i den kjørestillingen som produsenten har angitt. Det eller de øvre faktiske festene skal være plassert minst 100 mm over det horisontalplanet som går gjennom kontaktpunktene mellom surrogatrullestolens bakhjul og kjøretøyets gulv. Dette vilkåret skal fortsatt være oppfylt etter prøving i samsvar med nr. 3 i dette tillegget.
- 2.3. Rullestolbrukerens belte skal vurderes for å sikre at bestemmelsene i nr. 8.2.2–8.2.2.4 og nr. 8.3.1–8.3.4 i FN-regulativ nr. 16.06 er overholdt.
- 2.4. Minste antall ISOFIX-barnestolfester trenger ikke angis. Ved etappevis typegodkjenning der et ISOFIX-festesystem er berørt av ombyggingen, skal enten systemet gjennomgå ny prøving, eller festene skal gjøres ubrukelige. I sistnevnte tilfelle skal ISOFIX-merkene fjernes, og kjøperen av kjøretøyet skal opplyses om dette.
3. Statisk prøving i kjøretøyet
 - 3.1. Festepunkter for rullestolbrukerens sikringsutstyr
 - 3.1.1. Festepunktene for rullestolbrukerens sikringsutstyr skal motstå de statiske kreftene som er foreskrevet for festepunkter for sikringsutstyr for passasjerer i FN-regulativ nr. 14.07, samtidig med de statiske kreftene som påføres på festepunktene for rullestolens festeutstyr som angitt i nr. 3.2 i dette tillegget.
 - 3.2. Festepunkter for rullestolens festeutstyr

Festepunktene for rullestolens festeutstyr skal motstå følgende krefter i minst 0,2 sekunder, overført via surrogatrullestolen (eller en egnet surrogatrullestol med akselavstand, setehøyde og festepunkter for festeutstyret i samsvar med spesifikasjonen for surrogatrullestolen), i en høyde av 300 +/- 100 mm fra flaten der surrogatrullestolen er plassert:

 - 3.2.1. For en foroverrettet rullestol, en samtidig kraft, sammenfallende med den kraften som påføres på festepunktene for rullestolbrukerens sikringsutstyr, på 24,5 kN, og
 - 3.2.2. ved en prøving nummer to, en statisk kraft på 8,2 kN rettet mot kjøretøyets bakre del.
 - 3.2.3. For en bakoverrettet rullestol, en samtidig kraft, sammenfallende med den kraften som påføres på festepunktene for rullestolbrukerens sikringsutstyr, på 8,2 kN, og
 - 3.2.4. ved en prøving nummer to, en statisk kraft på 24,5 kN rettet mot kjøretøyets fremre del.
 - 3.3. Systemets komponenter
 - 3.3.1. Alle komponenter i WTORS skal oppfylle de relevante kravene i den internasjonale standarden ISO 10542-1:2012. Den dynamiske prøvingen som er angitt i vedlegg A til og nr. 5.2.2 og 5.2.3 i den internasjonale standarden ISO 10542-1:2012, skal imidlertid gjennomføres på et komplett WTORS med kjøretøyets festegeometri i stedet for den prøvingsgeometrien som er angitt i vedlegg A til den internasjonale standarden ISO 10542-1:2012. Dette kan gjennomføres innenfor kjøretøyets struktur eller på en alternativ struktur som er representativ for kjøretøyets festegeometri for WTORS. Alle fester skal være plassert innenfor den toleransen som er fastsatt i nr. 7.7.1 i FN-regulativ nr. 16.06.
 - 3.3.2. Dersom sikringsutstyret for rullestolbrukere i WTORS er godkjent i samsvar med FN-regulativ nr. 16.06, skal det gjennomgå dynamisk prøving av et komplett WTORS som angitt i nr. 3.3.1 i dette tillegget, men kravene i nr. 5.1, 5.3 og 5.4 i den internasjonale standarden ISO10542-1:2012 skal anses som oppfylt.
 4. Dynamisk prøving i kjøretøyet
 - 4.1. Hele WTORS-systemet skal gjennomgå en dynamisk prøving i kjøretøyet i samsvar med nr. 5.2.2 og 5.2.3 i og vedlegg A til den internasjonale standarden ISO 10542-1:2012, med samtidig prøving av alle komponenter/fester i et nakent karosseri (body-in-white) eller en representativ struktur.
 - 4.2. De enkelte delene i WTORS skal oppfylle de relevante kravene i nr. 5.1, 5.3 og 5.4 i den internasjonale standarden ISO10542-1:2012. Disse kravene skal anses som oppfylt for sikringsutstyr for rullestolbrukere dersom det er godkjent i samsvar med FN-regulativ nr. 16.06.

Tillegg 4

Andre spesialkjøretøyer

(herunder særlig gruppe, redskapsbærere og campingtilhengere)

Unntakene fastsatt i dette tillegget er tillatt bare dersom produsenten kan godtgjøre overfor godkjenningsmyndigheten at kjøretøyet på grunn av sin særlige funksjon ikke kan oppfylle alle kravene fastsatt i del I i dette vedlegget.

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
1A	Lydnivå	Forordning (EU) nr. 540/2014		H	H	H	H	H			
2	Utslipp (Euro 5 og Euro 6) fra lette kjøretøyer / tilgang til opplysninger	Forordning (EF) nr. 715/2007	Q ⁽¹⁾		Q+V ₁ ⁽¹⁾	Q+V ₁ ⁽¹⁾					
3A	Forebygging av brannfare (tanker for flytende drivstoff)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 34	F	F	F	F	F	X	X	X	X
3B	Innretninger for underkjøringshinder bak (RUPD) og montering av dem; underkjøringshinder bak (RUP)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 58	X	X	A	A	A	X	X	X	X
4A	Område for plassering og montering av bakre kjennemerke	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1003/2010	A+R	A+R	A+R	A+R	A+R	A+R	A+R	A+R	A+R
5A	Styreinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 79	X	X	X	X	X	X	X	X	X
6A	Innstigning og manøvreringsevne (trinn, stigbrett og håndtak)	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 130/2012	X	X	B	B	B				
6B	Dørlåser og dørøppheng	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 11			B						
7A	Signalhorn og signaler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 28	X	X	X	X	X				
8A	Innretninger for indirekte utsyn og montering av dem	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 46	X	X	X	X	X				

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
9A	Bremser på kjøretøyer og tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 13	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X+U ₁ ⁽³⁾	X+U ₁ ⁽³⁾	X	X	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾
9B	Bremser på personbiler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 13-H			X ⁽⁴⁾						
10A	Elektromagnetisk kompatibilitet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 10	X	X	X	X	X	X	X	X	X
13A	Beskyttelse av motorvogner mot uvedkommendes bruk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 18	X ^(4A)	X ^(4A)		X ^(4A)	X ^(4A)				
13B	Beskyttelse av motorvogner mot uvedkommendes bruk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 116			X						
14A	Førerens beskyttelse mot styreinnetningen ved sammenstøt	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 12			X						
15A	Seter, setefester og eventuelle hodestøtter	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 17	D ^(4B)	D ^(4B)	D	D	D				
15B	Seter i store personkjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 80	D	D							
17A	Innstigning og manøvreringsevne (reversgir)	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 130/2012	X	X	X	X	X				
17B	Innretning for hastighetsmåling, herunder montering	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 39	X	X	X	X	X				
18A	Lovfestet produsentmerke og understellsnummer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 19/2011	X	X	X	X	X	X	X	X	X
19A	Bilbeltefester, ISOFIX-festesystemer og ISOFIX-fester med toppstropper	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 14	D	D	D	D	D				

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
20A	Montering av lys- og lyssignal-innretninger på kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 48	A+N	A+N	A+N	A+N	A+N	A+N	A+N	A+N	A+N
21A	Refleksinnretninger for motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 3	X	X	X	X	X	X	X	X	X
22A	Lykter for markeringslys foran og bak, lykter for stopplys og lykter for toppmarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 7	X	X	X	X	X	X	X	X	X
22B	Lykter for kjørellys på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 87	X	X	X	X	X				
22C	Lykter for sidemarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 91	X	X	X	X	X	X	X	X	X
23A	Lykter for retningslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 6	X	X	X	X	X	X	X	X	X
24A	Belysning av bakre kjennemerker på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 4	X	X	X	X	X	X	X	X	X
25A	Motorvogners «sealed-beam»-halogenfrontlykter (SB) som sender ut europeisk asymmetrisk nærllys eller fjernlys, eller begge deler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 31	X	X	X	X	X				
25B	Glødetrådslamper til bruk i godkjente lykter til motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 37	X	X	X	X	X	X	X	X	X
25C	Frontlykter på motorvogner med lyskilder av gassutladningstypen	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 98	X	X	X	X	X				

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
25D	Lyskilder av gassutladningstypen til bruk i godkjente gassutladningslamper på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 99	X	X	X	X	X				
25E	Frontlykter på motorvogner som sender ut asymmetrisk nærlys eller fjernlys eller begge deler, utstyrt med glødetråd-slamper og/eller LED-moduler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 112	X	X	X	X	X				
25F	Adaptive frontlyssystemer (AFS) for motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 123	X	X	X	X	X				
26A	Tåkelys foran på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 19	X	X	X	X	X				
27A	Slepeinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1005/2010	A	A	A	A	A				
28A	Lykter for tåkelys bak på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 38	X	X	X	X	X	X	X	X	X
29A	Lykter for ryggelys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 23	X	X	X	X	X	X	X	X	X
30A	Lykter for parkeringslys på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 77	X	X	X	X	X				
31A	Bilbelter, sikringsutstyr, sikringsutstyr for barn, og ISOFIX-sikringsutstyr for barn	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 16	D	D	D	D	D				
33A	Plassering og merking av manuelle betjeningsinnretninger, kontrollinnretninger og indikatorer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 121	X	X	X	X	X				

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
34A	Avisings- og avduggingsinnretninger for frontruten	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 672/2010	(⁵)	(⁵)	(⁵)	(⁵)	(⁵)				
35A	Vindusvisker- og vindusspyleranlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1008/2010	(⁶)	(⁶)	(⁶)	(⁶)	(⁶)				
36A	Varmeanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 122	X	X	X	X	X	X	X	X	X
38A	Hodestøtter, enten de er innbygd i kjøretøyets seter eller ikke	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 25	X								
41A	Utslipp (Euro VI) fra tunge kjøretøyer / tilgang til opplysninger	Forordning (EF) nr. 595/2009	H(⁹)	H	H(⁹)	H(⁹)	H				
42A	Sidevern for lastebiler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 73				X	X			X	X
43A	Avskjermingssystemer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 109/2011			X	X	X	X	X	X	X
45A	Sikkerhetsglass og montering av dette i kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 43	J	J	J	J	J	J	J	J	J
46A	Montering av dekk	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 458/2011	X	X	X	X	X	X	X	X	X
46B	Luftfylte dekk for motorvogner og deres tilhengere (klasse C ₁)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 30			X			X	X		
46C	Luftfylte dekk for nyttekjøretøyer og deres tilhengere (klasse C ₂ og C ₃)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 54	X	X	X	X	X			X	X
46D	Rullestøt fra dekk, friksjon på vått føre og rullemotstand (klasse C ₁ , C ₂ og C ₃)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 117	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Nr.	Emne	Rettsakt	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
57A	Innretninger for underkjøringshinder foran (FUPD) og montering av dem; underkjøringshinder foran (FUP)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 93				X	X				
58	Beskyttelse av fotgjengere	Forordning (EF) nr. 78/2009			Ikke relevant ⁽²⁾						
59	Evne til materialgjenvinning	Direktiv 2005/64/EF			Ikke relevant						
61	Klimaanlegg	Direktiv 2006/40/EF			X ⁽¹⁴⁾						
62	Hydrogensystem	Forordning (EF) nr. 79/2009	X	X	X	X	X				
63	Generell sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾
65	Avansert nødbremseanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 347/2012	Ikke relevant	Ikke relevant		Ikke relevant	Ikke relevant				
66	System for feltskiftevarsel	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 351/2012	Ikke relevant	Ikke relevant		Ikke relevant	Ikke relevant				
67	Spesifikke komponenter som bruker flytende petroleumsgasser (LPG) og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 67	X	X	X	X	X				
68	Alarmsystemer for kjøretøyer (VAS)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 97			X						
69	Elektrisk sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 100	X	X	X	X	X				
70	Spesifikke komponenter som bruker CNG og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 110	X	X	X	X	X				
72	eCall-system	Forordning (EU) 2015/758	Ikke relevant	Ikke relevant	G	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant

Tillegg 5

Mobile kraner

Nr.	Emne	Rettsakt	N ₃
1A	Lydnivå	Forordning (EU) nr. 540/2014	T+Z ₁
3A	Forebygging av brannfare (tanker for flytende drivstoff)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 34	X
3B	Innretninger for underkjøringshinder bak (RUPD) og montering av dem; underkjøringshinder bak (RUP)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 58	A
4A	Område for plassering og montering av bakre kjennemerke	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1003/2010	X
5A	Styreinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 79	X Krabbestyring tillatt
6A	Innstigning og manøvreringsevne (trinn, stigbrett og håndtak)	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 130/2012	A
7A	Signalhorn og signaler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 28	X
8A	Innretninger for indirekte utsyn og montering av dem	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 46	X
9A	Bremser på kjøretøyer og tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 13	U ⁽³⁾
10A	Elektromagnetisk kompatibilitet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 10	X
13A	Beskyttelse av motorvogner mot uvedkommendes bruk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 18	X ^(4A)
15A	Seter, setefester og eventuelle hodestøtter	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 17	X
17A	Innstigning og manøvreringsevne (reversgir)	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 130/2012	X
17B	Innretning for hastighetsmåling, herunder montering	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 39	X
18A	Lovfestet produsentmerke og understellsnummer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 19/2011	X
19A	Bilbeltefester, ISOFIX-festesystemer og ISOFIX-fester med toppstøpper	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 14	X
20A	Montering av lys- og lyssignalinnretninger på kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 48	A+Y

Nr.	Emne	Rettsakt	N ₃
21A	Refleksinnretninger for motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 3	X
22A	Lykter for markeringslys foran og bak, lykter for stopplys og lykter for toppmarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 7	X
22B	Lykter for kjørellys på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 87	X
22C	Lykter for sidemarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 91	X
23A	Lykter for retningslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 6	X
24A	Belysning av bakre kjennemerker på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 4	X
25A	Motorvogners «sealed-beam»-halogen-frontlykter (SB) som sender ut europeisk asymmetrisk nærlys eller fjernlys, eller begge deler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 31	X
25B	Glødetrådslamper til bruk i godkjente lykter til motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 37	X
25C	Frontlykter på motorvogner med lyskilder av gassutladningstypen	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 98	X
25D	Lyskilder av gassutladningstypen til bruk i godkjente gassutladningslamper på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 99	X
25E	Frontlykter på motorvogner som sender ut asymmetrisk nærlys eller fjernlys eller begge deler, utstyrt med glødetrådslamper og/eller LED-moduler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 112	X
25F	Adaptive frontlyssystemer (AFS) for motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 123	X
26A	Tåkelys foran på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 19	X
27A	Slepeinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1005/2010	A
28A	Lykter for tåkelys bak på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 38	X
29A	Lykter for ryggelys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 23	X
30A	Lykter for parkeringslys på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 77	X

Nr.	Emne	Rettsakt	N ₃
31A	Bilbelter, sikringsutstyr, sikringsutstyr for barn, og ISOFIX-sikringsutstyr for barn	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 16	X
33A	Plassering og merking av manuelle betjeningsinnretninger, kontrollinnretninger og indikatorer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 121	X
34A	Avisings- og avduggingsinnretninger for frontruten	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 672/2010	(⁵)
35A	Vindusvisker- og vindusspyleranlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1008/2010	(⁶)
36A	Varmeanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 122	X
41A	Utslipp (Euro VI) fra tunge kjøretøyer / tilgang til opplysninger	Forordning (EF) nr. 595/2009	V
42A	Sidevern for lastebiler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 73	A
43A	Avskjermingssystemer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 109/2011	Z ₁
45A	Sikkerhetsglass og montering av dette i kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 43	J
46A	Montering av dekk	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 458/2011	X
46C	Luftfylte dekk for nyttekjøretøyer og deres tilhengere (klasse C ₂ og C ₃)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 54	X
46D	Rullestøt fra dekk, friksjon på vått føre og rullemotstand (klasse C ₁ , C ₂ og C ₃)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 117	X
47A	Hastighetsbegrensning for kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 89	X
48A	Masser og dimensjoner	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1230/2012	A
49A	Nyttekjøretøyer med hensyn til deres utstikkende deler foran førerhusets bakvegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 61	A
50A	Komponenter til mekanisk kopling av vogntog	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 55	X ⁽¹⁰⁾
50B	CCD-kopling; montering av en godkjent type CCD	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 102	X ⁽¹⁰⁾

Nr.	Emne	Rettsakt	N ₃
57A	Innretninger for underkjøringshinder foran (FUPD) og montering av dem; underkjøringshinder foran (FUP)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 93	X
62	Hydrogensystem	Forordning (EF) nr. 79/2009	X
63	Generell sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009	X ⁽¹⁵⁾
65	Avansert nødbremseanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 347/2012	Ikke relevant ⁽¹⁶⁾
66	System for feltskiftevarsel	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 351/2012	Ikke relevant ⁽¹⁷⁾
67	Spesifikke komponenter som bruker flytende petroleumsgasser (LPG) og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 67	X
69	Elektrisk sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 100	X
70	Spesifikke komponenter som bruker CNG og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 110	X

Tillegg 6**Kjøretøyer for ekstraordinær transport**

Nr.	Emne	Rettsakt	N ₃	O ₄
1	Tillatt lydnivå	Direktiv 70/157/EØF	T	
3A	Forebygging av brannfare (tanker for flytende drivstoff)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 34	X	X
3B	Innretninger for underkjøringshinder bak (RUPD) og montering av dem; underkjøringshinder bak (RUP)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 58	A	A
4A	Område for plassering og montering av bakre kjennemerke	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1003/2010	X	A+R
5A	Styreinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 79	X Krabbestyring tillatt	X
6A	Innstigning og manøvreringsevne (trinn, stigbrett og håndtak)	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 130/2012	X	
7A	Signalhorn og signaler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 28	X	

Nr.	Emne	Rettsakt	N ₃	O ₄
8A	Innretninger for indirekte utsyn og montering av dem	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 46	X	
9A	Bremser på kjøretøyer og tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 13	U ⁽³⁾	X ⁽³⁾
10A	Elektromagnetisk kompatibilitet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 10	X	X
13A	Beskyttelse av motorvogner mot uvedkommendes bruk	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 18	X ^(4A)	
15A	Seter, setefester og eventuelle hodestøtter	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 17	X	
17A	Innstigning og manøvreringsevne (reversgir)	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 130/2012	X	
17B	Innretning for hastighetsmåling, herunder montering	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 39	X	
18A	Lovfestet produsentmerke og understellsnummer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 19/2011	X	X
19A	Bilbeltefester, ISOFIX-festesystemer og ISOFIX-fester med toppstroppe	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 14	X	
20A	Montering av lys- og lyssignal-innretninger på kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 48	X	A+N
21A	Refleksinnretninger for motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 3	X	X
22A	Lykter for markeringslys foran og bak, lykter for stopplys og lykter for toppmarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 7	X	X
22B	Lykter for kjørellys på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 87	X	
22C	Lykter for sidemarkeringslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 91	X	X
23A	Lykter for retningslys på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 6	X	X
24A	Belysning av bakre kjennemerker på motorvogner og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 4	X	X

Nr.	Emne	Rettsakt	N ₃	O ₄
25A	Motorvogners «sealed-beam»-halogenfrontlykter (SB) som sender ut europeisk asymmetrisk nærllys eller fjernlys, eller begge deler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 31	X	
25B	Glødetrådslamper til bruk i godkjente lykter til motorvogn og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 37	X	X
25C	Frontlykter på motorvogn med lyskilder av gassutladningstypen	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 98	X	
25D	Lyskilder av gassutladningstypen til bruk i godkjente gassutladningslamper på motorvogn	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 99	X	
25E	Frontlykter på motorvogn som sender ut asymmetrisk nærllys eller fjernlys eller begge deler, utstyrt med glødetrådslamper og/eller LED-moduler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 112	X	
25F	Adaptive frontlyssystemer (AFS) for motorvogn	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 123	X	
26A	Tåkelys foran på motorvogn	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 19	X	
27A	Slepeinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1005/2010	A	
28A	Lykter for tåkelys bak på motorvogn og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 38	X	X
29A	Lykter for ryggelys på motorvogn og deres tilhengere	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 23	X	X
30A	Lykter for parkeringslys på motorvogn	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 77	X	
31A	Bilbelter, sikringsutstyr, sikringsutstyr for barn, og ISOFIX-sikringsutstyr for barn	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 16	X	
33A	Plassering og merking av manuelle betjeningsinnretninger, kontrollinnretninger og indikatorer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 121	X	

Nr.	Emne	Rettsakt	N ₃	O ₄
34A	Avisings- og avduggings-innretninger for frontruten	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 672/2010	(⁵)	
35A	Vindusvisker- og vindusspyleranlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1008/2010	(⁶)	
36A	Varmeanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 122	X	
41A	Utslipp (Euro VI) fra tunge kjøretøyer / tilgang til opplysninger	Forordning (EF) nr. 595/2009	X(⁹)	
42A	Sidevern for lastebiler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 73	X	A
43A	Avskjermingssystemer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 109/2011	X	A
45	Sikkerhetsglass	Direktiv 92/22/EØF	X	
45A	Sikkerhetsglass og montering av dette i kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 43	X	
46A	Montering av dekk	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 458/2011	X	I
46C	Luftfylte dekk for nyttekjøretøyer og deres tilhengere (klasse C ₂ og C ₃)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 54	X	I
46D	Rullestøt fra dekk, friksjon på vått føre og rullestand (klasse C ₁ , C ₂ og C ₃)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 117	X	I
47A	Hastighetsbegrensning for kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 89	X	
48A	Masser og dimensjoner	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1230/2012	A	A
49A	Nyttekjøretøyer med hensyn til deres utstikkende deler foran førerhusets bakvegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 61	A	
50A	Komponenter til mekanisk kopling av vogntog	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 55	X(¹⁰)	X
50B	CCD-kopling; montering av en godkjent type CCD	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 102	X(¹⁰)	X(¹⁰)
56A	Kjøretøyer til transport av farlig gods	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 105	X(¹³)	X(¹³)

Nr.	Emne	Rettsakt	N ₃	O ₄
57A	Innretninger for underkjøringshinder foran (FUPD) og montering av dem; underkjøringshinder foran (FUP)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 93	A	
62	Hydrogensystem	Forordning (EF) nr. 79/2009	X	
63	Generell sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009	X ⁽¹⁵⁾	X ⁽¹⁵⁾
65	Avansert nødbremseanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 347/2012	Ikke relevant ⁽¹⁶⁾	
66	System for feltskiftevarsel	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 351/2012	Ikke relevant ⁽¹⁷⁾	
67	Spesifikke komponenter som bruker flytende petroleumsgasser (LPG) og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 67	X	
69	Elektrisk sikkerhet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 100	X	
70	Spesifikke komponenter som bruker CNG og montering av dem på motorvogner	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 110	X	

Forklarende merknader om anvendelsen av kravene i denne delen

X Kravene i den relevante rettsakten får anvendelse. Endringsseriene til FN-regulativene med obligatorisk anvendelse er oppført i vedlegg IV til forordning (EF) nr. 661/2009. Endringsseriene som er vedtatt på et senere tidspunkt, godtas som alternativ. Medlemsstatene kan gi utvidelser av eksisterende typegodkjenninger gitt i henhold til tidligere EU-direktiver som er opphevet ved forordning (EF) nr. 661/2009, på de vilkårene som er fastsatt ved artikkel 13 nr. 14 i nevnte forordning.

Ikke relevant Denne rettsakten får ikke anvendelse på dette kjøretøyet (ingen krav).

(1) For kjøretøyer med en referansemasse på høyst 2 610 kg. Forordning (EF) nr. 715/2007 kan på anmodning fra produsenten anvendes på kjøretøyer med en referansemasse på høyst 2 840 kg.

Med hensyn til tilgang til opplysninger om andre deler enn basiskjøretøyet (for eksempel bodelen), er det tilstrekkelig at produsenten gir rask og enkel tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyet.

(2) For kjøretøyer utstyrt med LPG- eller CNG-drevet anlegg kreves typegodkjenning av kjøretøyer i samsvar med FN-regulativ nr. 67 eller FN-regulativ nr. 110.

(3) Montering av et ESC-system kreves i henhold til artikkel 12 og 13 i forordning (EF) nr. 661/2009. I samsvar med FN-regulativ nr. 13 kreves imidlertid ikke montering av et ESC-system for spesialkjøretøyer i gruppe M₂, M₃, N₂ og N₃ og for kjøretøyer for ekstraordinær transport og tilhengere med områder avsatt til ståplasser. Kjøretøyer i gruppe N₁ kan godkjennes i samsvar med FN-regulativ nr. 13 eller 13-H.

(4) Montering av et ESC-system kreves i henhold til artikkel 12 og 13 i forordning (EF) nr. 661/2009. Kravene fastsatt i del A i vedlegg 9 til FN-regulativ nr. 13-H skal derfor oppfylles. Kjøretøyer i gruppe N₁ kan godkjennes i samsvar med FN-regulativ nr. 13 eller 13-H.

(4A) Dersom sikringsinnretningen monteres, skal den oppfylle kravene i FN-regulativ nr. 18.

- (4B) Denne forordningen får anvendelse på seter som ikke faller inn under FN-regulativ nr. 80. Se artikkel 2 i forordning (EF) nr. 595/2009 for andre alternativer.
- (5) Kjøretøyer i andre grupper enn M₁ trenger ikke å oppfylle alle krav i forordning (EU) nr. 672/2010, men skal være utstyrt med en avisings-/avduggingsinnretning for frontruten.
- (6) Kjøretøyer i andre grupper enn M₁ trenger ikke å oppfylle alle krav i forordning (EU) nr. 1008/2010, men skal være utstyrt med et vindusspyler-/vindusviskeranlegg.
- (8) For kjøretøyer med en referansemasse over 2 610 kg der muligheten i merknad ⁽¹⁾ ikke er benyttet.
- (9) For kjøretøyer med en referansemasse på over 2 610 kg som ikke er typegodkjent (på anmodning fra produsenten og forutsatt at referansemassen ikke overstiger 2 840 kg) i henhold til forordning (EF) nr. 715/2007. For andre deler enn basiskjøretøyet er det tilstrekkelig at produsenten gir rask og enkel tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyet.
- (9A) Får anvendelse bare dersom slike kjøretøyer har utstyr som omfattes av FN-regulativ nr. 64. System for overvåking av dekktrykk for M₁-kjøretøyer er obligatorisk i samsvar med artikkel 9 nr. 2 i forordning (EF) nr. 661/2009.
- (10) Får anvendelse bare på kjøretøyer som er utstyrt med kopling(er).
- (11) Får anvendelse på kjøretøyer med en største teknisk tillatte totalmasse på høyst 2,5 tonn.
- (12) Får anvendelse bare på kjøretøyer der «setets referansepunkt» eller «R»-punkt for det laveste setet er høyst 700 mm over bakken.
- (13) Får anvendelse bare dersom produsenten søker om typegodkjenning av kjøretøyer som er beregnet på transport av farlig gods.
- (14) Får anvendelse bare på kjøretøyer i gruppe N₁ klasse I (referansemasse ≤ 1 305 kg).
- (15) På anmodning fra produsenten kan en typegodkjenning gis i henhold til dette nummeret som alternativ til typegodkjenninger i henhold til hvert enkelt nummer som omfattes av forordning (EF) nr. 661/2009.
- (16) Montering av et avansert nødbremseanlegg kreves ikke for spesialkjøretøyer i henhold til artikkel 1 i forordning (EU) nr. 347/2012.
- (17) Montering av et system for feltskiftevarsel kreves ikke for spesialkjøretøyer i henhold til artikkel 1 i forordning (EU) nr. 351/2012.
- A Godkjenningsmyndigheten kan gi unntak bare dersom produsenten godtgjør at kjøretøyet ikke kan oppfylle kravene på grunn av sin særlige funksjon. Det skal framgå av kjøretøyets typegodkjenningsdokument og samsvarssertifikat hvilke unntak som er gitt.
- A₁ Montering av ESC er ikke påbudt. Ved etappevis typegodkjenning kan produsenten, dersom endringer i en bestemt etappe vil kunne innvirke på ESC-systemets funksjon i basiskjøretøyet, enten deaktivere systemet eller godtgjøre at kjøretøyet ikke er blitt utrygt eller ustabilt. Dette kan for eksempel godtgjøres ved å utføre raske doble kjørefeltskift i hver retning ved 80 km/t med tilstrekkelig kraft til at ESC-systemet aktiveres. En slik aktivering skal skje under velkontrollerte forhold og bør forbedre kjøretøyets stabilitet. Den teknisk instansen har rett til å kreve ytterligere prøving dersom det anses nødvendig.
- B Får anvendelse bare på dører som gir atkomst til seter beregnet på normal bruk når kjøretøyet kjører på offentlig vei, og der avstanden mellom R-punktet i setet og dørflatens gjennomsnittsplan, målt vinkelrett på kjøretøyets midtplan i lengderetningen, er høyst 500 mm.
- C Får anvendelse bare på den delen av kjøretøyet som ligger foran bakerste sete beregnet på normal bruk når kjøretøyet kjører på offentlig vei, og bare for hodets slagsone som definert i den relevante rettsakten.
- D Får anvendelse bare på seter beregnet på normal bruk når kjøretøyet kjører på offentlig vei. Seter som ikke er beregnet brukt når kjøretøyet kjører på offentlig vei, skal merkes tydelig for brukerne med et piktogram eller et skilt med hensiktsmessig tekst. Kravet om sikring av bagasje i FN-regulativ nr. 17 får ikke anvendelse.
- E Bare foran.
- F Det er tillatt å endre påfyllingsrørets forløp og lengde, og å flytte drivstofftanken innenfor karosseriet.

- G Ved etappevis typegodkjenning kan kravene for basiskjøretøyets/det delvis oppbygde kjøretøyets gruppe (f.eks. karosseriet som ble brukt til å konstruere spesialkjøretøyet) også benyttes.
- H Avgassanlegget kan forlenges med opptil 2 m etter bakerste lydpotte uten ytterligere prøving.
- I Dekk skal være typegodkjent i samsvar med kravene i FN-regulativ nr. 54, selv om kjøretøyets høyeste konstruksjonshastighet er lavere enn 80 km/t. Belastningskapasiteten kan justeres i forhold til tilhengerens høyeste konstruksjonshastighet etter avtale med dekkprodusenten.
- J For alle vinduer unntatt førerhusets (front- og sideruter) kan materialet være sikkerhetsglass eller hardplast.
- K Ytterligere alarminnretninger er tillatt.
- L Får anvendelse bare på seter beregnet på normal bruk når kjøretøyet kjører på offentlig vei. Sitteplassene i baksetet skal minst være utstyrt med fester for hoftebelter. Seter som ikke er beregnet brukt når kjøretøyet kjører på offentlig vei, skal merkes tydelig for brukerne med et piktogram eller et skilt med hensiktsmessig tekst. ISOFIX kreves ikke i ambulanser og likbiler.
- M Får anvendelse bare på seter beregnet på normal bruk når kjøretøyet kjører på offentlig vei. Sitteplassene i baksetet skal minst være utstyrt med hoftebelter. Seter som ikke er beregnet brukt når kjøretøyet kjører på offentlig vei, skal merkes tydelig for brukerne med et piktogram eller et skilt med hensiktsmessig tekst. ISOFIX kreves ikke i ambulanser og likbiler.
- N Forutsatt at alle påbudte lysinnretninger er montert, og at det ikke går ut over den geometriske synligheten.
- Q Avgassanlegget kan forlenges med opptil 2 m etter bakerste lydpotte uten ytterligere prøving. En EU-typegodkjenning som er gitt til det mest representative basiskjøretøyet, er fortsatt gyldig selv om referansevekten endres.
- R Forutsatt at alle medlemsstaters kjennemerker kan monteres og være synlig.
- S Lystransmisjonsfaktoren er minst 60 %, og dødvingelen fra «A»-stolpen er ikke større enn 10 grader.
- T Prøvingen skal utføres bare på ferdigoppbygde / etappevis ferdigoppbygde kjøretøyer. Kjøretøyet kan prøves i samsvar med direktiv 70/157/EØF. Når det gjelder nr. 5.2.2.1 i vedlegg I til direktiv 70/157/EØF, får følgende grenseverdier anvendelse:
- a) 81 dB(A) for kjøretøyer med en motoreffekt som er under 75 kW.
 - b) 83 dB(A) for kjøretøyer med en motoreffekt som er minst 75 kW, men under 150 kW.
 - c) 84 dB(A) for kjøretøyer med en motoreffekt som er minst 150 kW.
- U Prøvingen skal utføres bare på ferdigoppbygde / etappevis ferdigoppbygde kjøretøyer. Kjøretøyer med inntil fire aksler skal oppfylle alle krav i de relevante rettsaktene. Det kan gjøres unntak for kjøretøyer med mer enn fire aksler, forutsatt at
- a) de er berettiget ut fra den særlige konstruksjonen, og
 - b) at alle krav i den relevante rettsakten med hensyn til parkeringsbrems, driftsbrems og nødbrems er oppfylt.
- U₁ ABS er ikke påbudt for kjøretøyer med hydrostatisk drift.
- V Alternativt kan direktiv 97/68/EF også anvendes.
- V₁ Alternativt kan direktiv 97/68/EF også anvendes på kjøretøyer med hydrostatisk drift.
- W₀ Avgassanlegget kan forlenges uten ytterligere prøving, forutsatt at mottrykket er det samme. Dersom det kreves ny prøving, er ytterlige 2dB(A) over gjeldende grenseverdi tillatt.
- W₁ Endring i avgassanlegget tillates uten ytterligere prøving av eksosutslipp og CO₂/drivstofforbruk, forutsatt at utslippskontrollinnretninger, herunder eventuelle partikkelfiltre, ikke påvirkes. Dersom innretninger for fordampingskontroll beholdes slik produsenten av basiskjøretøyet har montert dem, kreves ingen ny fordampingsprøving av det endrede kjøretøyet.
En EU-typegodkjenning som er gitt til det mest representative basiskjøretøyet, er fortsatt gyldig selv om referansemassen endres.

- W₂ Det er tillatt å endre påfyllingsrørets forløp og lengde, drivstoffslange og drivstoffdamprør uten ytterligere prøving. Det er tillatt å flytte den opprinnelige drivstofftanken, forutsatt at alle krav er oppfylt. Ytterligere prøving i samsvar med vedlegg 5 til FN-regulativ nr. 34 kreves imidlertid ikke.
- W₃ Lengdeplanet for rullestolens forutsatte kjørestilling skal være parallelt med kjøretøyets lengdeplan.
Eieren av kjøretøyet skal på hensiktsmessig måte opplyses om at det anbefales en rullestol med en struktur som overholder den relevante delen av ISO 7176-19:2008, for at den skal tåle belastningene som overføres av feste-mekanismen under ulike kjøreforhold.
Kjøretøyets seter kan tilpasses uten ytterligere prøving, forutsatt at det kan godtgjøres for teknisk instans at fester, mekanismer og hodestøtter gir samme grad av beskyttelse.
Kravene til sikring av bagasje i FN-regulativ nr. 17 får ikke anvendelse.
- W₄ Kravene i den eller de relevante rettsaktene skal oppfylles for ombordstigningshjelpemidler når de er i hvilestilling.
- W₅ Hver rullestolplass skal være forsynt med festepunkter til festeutstyr for rullestol og sikringsutstyr for rullestolbrukere (WTORS) som er i samsvar med tilleggsbestemmelsene for prøving av festeutstyr for rullestol og sikringsutstyr for rullestolbrukere, som angitt i tillegg 3.
- W₆ Hver rullestolplass skal være forsynt med et bilbelte for rullestolbrukeren som er i samsvar med tilleggsbestemmelsene for prøving av festeutstyr for rullestol og sikringsutstyr for rullestolbrukere, som angitt i tillegg 3.
Dersom festepunktene for bilbelter som følge av ombygging må flyttes til utenfor toleransen fastsatt i nr. 7.7.1 i FN-regulativ nr. 16.06, skal den tekniske instansen kontrollere om endringen utgjør et verst tenkelig tilfelle. Dersom det er tilfellet, skal prøvingen fastsatt i nr. 7.7.1 i FN-regulativ nr. 16.06 foretas. En utvidelse av EU-typegodkjenningen er ikke nødvendig. Prøvingen kan foretas med komponenter som ikke har gjennomgått aldringsprøvingen fastsatt i FN-regulativ nr. 16.06.
- W₈ I forbindelse med beregningene skal massen til rullestolen og rullestolbrukeren til sammen antas å være 160 kg. Massen skal være konsentrert om punktet P på surrogatrullestolen i den kjørestillingen som produsenten har angitt.
Enhver begrensning av setekapasiteten som følge av bruk av rullestol(er) skal registreres i kjøretøyeierens håndbok, på side 2 i EU-typegodkjenningsdokumentet og i samsvarssertifikatet.
- W₉ Avgassanlegget kan forlenges uten behov for ny prøving, forutsatt at mottrykket i avgassen er det samme.
- Y Forutsatt at alle påbudte lysinnretninger er montert.
- Z Kravene knyttet til utstikkende deler av åpne vinduer får ikke anvendelse på bodelen.
- Z₁ Mobile kraner med mer enn seks aksler anses som terrenggående kjøretøyer (N₃G) når minst tre aksler er i drift, og forutsatt at de oppfyller kravene i vedlegg I del A nr. 4.3 bokstav b) ii) og iii) og nr. 4.3 bokstav c).
-

[illegible]

Tekniske spesifikasjoner	Kjøretøygruppe									
	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
Drivaksler (antall, plassering, innbyrdes forbindelse)	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Styrende aksler (antall og plassering)	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Karosseritype	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Antall dører	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Rattside	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Antall seter	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—
Utstyrsnivå	X	X	X	X	X	X	—	—	—	—

4. Særlige bestemmelser

Dersom det ikke foreligger typegodkjenningsdokumenter som fastsatt i de relevante rettsaktene, skal godkjenningsmyndigheten

- sørge for nødvendige prøvinger og kontroller som kreves i henhold til hver av de relevante rettsaktene,
- kontrollere at kjøretøyet er i samsvar med opplysningene i opplysningsmappen, og at det oppfyller de tekniske kravene fastsatt i hver av de relevante rettsaktene,
- eventuelt foreta eller sørge for at det foretas nødvendig kontroll av monteringen av separate tekniske enheter,
- eventuelt foreta eller sørge for at det foretas nødvendig kontroll av at innretningene fastsatt i forklarende merknad 1 og 2 i del I i vedlegg II finnes,
- foreta eller sørge for at det foretas nødvendig kontroll for å sikre at kravene fastsatt i forklarende merknad 5 i del I i vedlegg II er oppfylt.

—

Tillegg 1

Standarder som de tekniske instansene nevnt i artikkel 68 skal overholde

1. Aktiviteter knyttet til prøving i forbindelse med typegodkjenning som skal utføres i samsvar med rettsaktene oppført i vedlegg II:

- 1.1. Kategori A (prøvinger utført ved egne anlegg):

Standarden EN ISO/IEC 17025: 2005 om generelle krav til prøvings- og kalibreringslaboratoriers kompetanse.

En teknisk instans som er utpekt for kategori A-aktivitet, kan også utføre prøvingene fastsatt i de rettsaktene som den er utpekt for, ved produsentens eller en tredjeparts anlegg. I begge tilfeller skal personell som gjennom faglig vurdering har ansvar for å avgjøre om det foreligger samsvar med de rettsaktene som den tekniske instansen er utpekt for, overholde standarden EN ISO/IEC 17020:2012.

- 1.2. Kategori B (tilsyn med prøvinger, som omfatter forberedelse til prøving, dersom slike prøvinger utføres ved produsentens anlegg eller en tredjeparts anlegg):

Standarden EN ISO/IEC 17020: 2012 om generelle krav til drift av ulike typer organer som utfører inspeksjoner.

Før den tekniske instansen utfører eller fører tilsyn med noen prøvinger ved en produsents eller tredjeparts anlegg, skal den kontrollere at prøvingsanleggene og måleutstyret oppfyller de relevante kravene i standarden EN ISO/IEC 17025:2005.

2. Aktiviteter knyttet til produksjonssamsvar:

- 2.1. Kategori C (framgangsmåte for innledende vurdering av produsentens kvalitetsstyringssystem og revisjon av tilsyn med det):

Standarden EN ISO/IEC 17021:2011 om krav til organer som tilbyr revisjon og sertifisering av ledelsessystemer.

- 2.2. Kategori D (inspeksjon eller prøving av produksjonsprøver eller tilsyn med dette):

Standarden EN ISO/IEC 17020: 2012 om generelle krav til drift av ulike typer organer som utfører inspeksjoner.

Tillegg 2

Framgangsmåte for vurdering av de tekniske instansene

1. Formål og virkeområde
 - 1.1. Dette tillegget fastsetter de vilkårene som vedkommende myndighet i henhold til artikkel 73 (heretter kalt «vedkommende myndighet») skal vurdere de tekniske instansene etter.
 - 1.2. Disse kravene får anvendelse på alle tekniske instanser, uavhengig av deres juridiske status (uavhengig organisasjon, produsent eller godkjenningsmyndighet som opptrer som teknisk instans).
2. Vurderinger

Gjennomføring av en vurdering skal bygge på følgende:

 - a) Prinsippet om uavhengighet, som er grunnlaget for upartiske og objektive konklusjoner.
 - b) En dokumentasjonsbasert framgangsmåte som sikrer pålitelige og reproduerbare konklusjoner.

Revisorene skal utvise tillit og integritet. De skal ivareta fortrolighet og diskresjon.

De skal rapportere resultater og konklusjoner sannferdig og nøyaktig.
3. Krav til kompetanse for revisorer
 - 3.1. Vurderingene kan utføres bare av revisorer som har de nødvendige tekniske og administrative kunnskapene for slike formål.
 - 3.2. Revisorene skal ha fått opplæring spesielt for vurderingsaktiviteter. Videre skal de ha særlige kunnskaper på det tekniske området der den tekniske instansen skal utøve sine aktiviteter.
 - 3.3. Uten at det berører nr. 3.1 og 3.2, skal vurderingen nevnt i artikkel 73 utføres av revisorer som er uavhengige av de aktivitetene vurderingen utføres for.
4. Søknad om utpeking
 - 4.1. En behørig godkjent representant for den søkende tekniske instansen skal til vedkommende myndighet inngi en formell søknad som skal inneholde følgende opplysninger:
 - a) Generelle data om den tekniske instansen, herunder firma, navn, adresser, juridisk status og tekniske ressurser.
 - b) En detaljert beskrivelse, herunder curriculum vitae med opplysninger om utdanning og yrkeskompetanse, av personellet som er ansvarlig for prøvingen, og av den administrative ledelsen.
 - c) Tekniske instanser som bruker virtuelle prøvingsmetoder, skal dokumentere sin evne til å arbeide i et datastøttet miljø.
 - d) Generelle opplysninger om den tekniske instansen, herunder dens aktiviteter, eventuelle plassering i en større juridisk enhet samt adresser til alle fysiske anlegg som skal omfattes av utpekingen.
 - e) En erklæring om å oppfylle kravene til utpeking og andre forpliktelser for den tekniske instansen som fastsatt i de relevante rettsaktene som den er utpekt for.
 - f) En beskrivelse av de tjenestene for samsvarsvurdering som den tekniske instansen utfører innenfor rammen av de relevante rettsaktene, og en liste over de rettsaktene som den tekniske instansen søker om utpeking for, herunder eventuelle grenser for ansvarsområdet.
 - g) Et eksemplar av den tekniske instansens kvalitetssikringshåndbok.
 - 4.2. Vedkommende myndighet skal vurdere om de opplysningene som den tekniske instansen har gitt, er tilstrekkelige.
 - 4.3. Den tekniske instansen skal underrette vedkommende myndighet om eventuelle endringer i opplysningene som er gitt i samsvar med nr. 4.1.
5. Gjennomgåelse av ressurser

Vedkommende myndighet skal på grunnlag av egne retningslinjer, kompetanse og tilgang til egnede revisorer og eksperter overveie om den er i stand til å vurdere den tekniske instansen.

6. Overdragelse av vurderingen
- 6.1. Vedkommende myndighet kan overlate deler av vurderingen til en annen vedkommende myndighet eller be om bistand fra tekniske eksperter fra andre vedkommende myndigheter. Underleverandørene og ekspertene skal godkjennes av den søkende tekniske instansen.
- 6.2. Vedkommende myndighet skal ta hensyn til akkrediteringsbeviser med relevant omfang ved den samlede vurderingen av den tekniske instansen.
7. Forberedelse til vurderingen
- 7.1. Vedkommende myndighet skal formelt utpeke en felles vurderingsgruppe. Vedkommende myndighet skal sikre at tilstrekkelig sakkunnskap står til rådighet for hver felles vurderingsgruppe. Særlig skal den felles vurderingsgruppen som helhet ha både
 - a) relevante kunnskaper innenfor det bestemte området det søkes om utpeking for, og
 - b) tilstrekkelig forståelse til å kunne foreta en pålitelig vurdering av den tekniske instansens kompetanse til å utøve virksomhet innenfor det området utpekingen omfatter.
- 7.2. Vedkommende myndighet skal klart definere den felles vurderingsgruppens oppgaver. Den felles vurderingsgruppen har til oppgave å gjennomgå de dokumentene som er samlet inn fra den søkende tekniske instansen, og å foreta vurderingen på stedet.
- 7.3. Vedkommende myndighet skal sammen med den tekniske instansen og den utpekte vurderingsgruppen avtale dato og tidsplan for vurderingen. Det påhviler imidlertid vedkommende myndighet å fastsette en dato som er i samsvar med planen for overvåking og fornyet vurdering.
- 7.4. Vedkommende myndighet skal sikre at den felles vurderingsgruppen får utlevert nødvendige kriteriedokumenter, tidligere vurderinger og relevante dokumenter og journaler fra den tekniske instansen.
8. Vurdering på stedet

Den felles vurderingsgruppen skal foreta vurderingen av den tekniske instansen ved den tekniske instansens lokaler der én eller flere hovedaktiviteter drives, og dersom det er relevant, ved selvsyn inspisere den tekniske instansens aktiviteter ved andre utvalgte lokaler.
9. Analyse av resultater samt vurderingsrapport
- 9.1. Den felles vurderingsgruppen skal analysere all relevant informasjon og dokumentasjon som er samlet inn under gjennomgåelsen av dokumenter og journaler og vurderingen på stedet. Denne analysen skal være tilstrekkelig til at gruppen kan vurdere den tekniske instansens kompetanse og i hvilken grad den oppfyller kravene til utpeking.
- 9.2. Vedkommende myndighets rapporteringsrutiner skal sikre at følgende krav oppfylles:
 - 9.2.1. Det skal finne sted et møte mellom den felles vurderingsgruppen og den tekniske instansen før gruppen forlater stedet. Ved dette møtet skal den felles vurderingsgruppen framlegge en skriftlig og/eller muntlig rapport om resultatene av analysen. Det skal gis anledning for den tekniske instansen til å stille spørsmål om resultatene, herunder om eventuelt manglende samsvar, og om grunnlaget for dette.
 - 9.2.2. Den tekniske instansen skal omgående motta en skriftlig rapport om resultatene av vurderingen. Denne vurderingsrapporten skal inneholde kommentarer om kompetanse og samsvar, og skal påpeke eventuelt manglende samsvar som må rettes for at alle krav til utpeking skal være oppfylt.
 - 9.2.3. Den tekniske instansen skal oppfordres til å gi tilsvaret på vurderingsrapporten og beskrive hvilke konkrete tiltak som har blitt truffet eller planlegges truffet innenfor et fastsatt tidsrom for å rette opp eventuelt manglende samsvar.
- 9.3. Vedkommende myndighet skal sikre at svarene fra den tekniske instansen er tilstrekkelige og effektive for å utbedre det manglende samsvaret. Dersom den tekniske instansens tilsvaret anses ikke å være tilstrekkelig, skal det bes om ytterligere opplysninger. Videre kan det anmodes om dokumentasjon på effektiv gjennomføring av tiltakene, eller det kan foretas en oppfølgingsvurdering for å kontrollere at korrigerende tiltak faktisk er blitt gjennomført.
- 9.4. Vurderingsrapporten skal minst omfatte følgende:
 - a) Unik identifikasjon av den tekniske instansen.
 - b) Dato(er) for vurdering på stedet.
 - c) Navn på revisor(er) og/eller ekspert(er) som har deltatt i vurderingen.

- d) Unik identifikasjon av alle vurderte lokaler.
 - e) Foreslått gyldighetsområde for utpekingen som er vurdert.
 - f) En erklæring om hvorvidt den tekniske instansens interne organisering og framgangsmåter er tilstrekkelige til å støtte dens kompetanse på grunnlag av dens evne til å oppfylle kravene til utpeking.
 - g) Opplysninger om hvorvidt alt manglende samsvar er rettet opp.
 - h) En anbefaling av hvorvidt søkeren bør utpekes eller bekreftes som teknisk instans, og eventuelt utpekingens gyldighetsområde.
10. Tildeling, bekreftelse eller utvidelse av en utpeking
- 10.1. Vedkommende myndighet skal uten unødig opphold treffe beslutning om hvorvidt en utpeking skal tildeles, bekreftes eller utvides, på grunnlag av vurderingsrapporten(e) og eventuelle andre relevante opplysninger.
- 10.2. Vedkommende myndighet skal gi den tekniske instansen en attest. Attesten skal inneholde følgende:
- a) Vedkommende myndighets navn og logo.
 - b) Den utpekte tekniske instansens unike identitet.
 - c) Utpekingens ikrafttredelsesdato og utløpsdato.
 - d) En kort angivelse av eller henvisning til utpekingens gyldighetsområde (relevante rettsakter eller deler av disse).
 - e) En samsvarserklæring og en henvisning til denne forordningen.
11. Fornytt vurdering og overvåking
- 11.1. En fornytt vurdering er som en førstegangsvurdering, bortsett fra at det skal tas hensyn til erfaringer høstet under tidligere vurderinger. Vurdering på stedet i form av overvåking er mindre omfattende enn en fornytt vurdering.
- 11.2. Vedkommende myndighet skal utarbeide en plan for fornytt vurdering og overvåking av hver utpekte tekniske instans på en slik måte at representative prøver av utpekingens gyldighetsområde vurderes regelmessig.
- Intervall mellom vurderinger på stedet, det være seg fornytt vurdering eller overvåking, avhenger av den tekniske instansens dokumenterte stabilitet.
- 11.3. Dersom det ved overvåking eller fornytt vurdering fastslås manglende samsvar, skal vedkommende myndighet fastsette strenge tidsfrister for iverksetting av korrigerende tiltak.
- 11.4. Dersom korrigerende tiltak eller utbedringstiltak ikke er iverksatt innen den avtalte fristen eller anses som utilstrekkelige, skal vedkommende myndighet treffe hensiktsmessige tiltak, for eksempel foreta ytterligere en vurdering eller suspendere eller trekke tilbake utpekingen for én eller flere aktiviteter som den tekniske instansen er utpekt til.
- 11.5. Dersom vedkommende myndighet beslutter å suspendere eller trekke tilbake utpekingen av en teknisk instans, skal den underrette den tekniske instansen om sin beslutning ved rekommandert brev. Vedkommende myndighet skal under enhver omstendighet treffe alle nødvendige tiltak for å sikre kontinuitet i aktiviteter som allerede drives av den tekniske instansen.
12. Register over utpekte tekniske instanser
- 12.1. Vedkommende myndighet skal føre register over tekniske instanser for å dokumentere at kravene til utpeking, herunder kompetanse, faktisk er oppfylt.
- 12.2. Vedkommende myndighet skal oppbevare register over tekniske instanser på en sikker måte, slik at fortroligheten ivaretas.
- 12.3. Register over tekniske instanser skal minst inneholde følgende:
- a) Relevant korrespondanse.
 - b) Vurderingsjournaler og -rapporter.
 - c) Kopier av utpekingsattester.
-

VEDLEGG IV

FRAMGANGSMÅTER FOR PRODUKSJONSSAMSVAR

1. Mål
 - 1.1. Framgangsmåten for produksjonssamsvar har som mål å sikre at alle produserte kjøretøyer, systemer, komponenter og separate tekniske enheter, deler eller utstyr er i samsvar med den godkjente typen.
 - 1.2. Framgangsmåtene for produksjonssamsvar skal alltid omfatte vurdering av kvalitetsstyringssystemer, i nr. 2 kalt «førstegangsvurdering», samt kontroll av gjenstanden til typegodkjenning og produktrelaterte kontroller, i nr. 3 kalt «tiltak for produktsamsvar».
2. Førstegangsvurdering
 - 2.1. Før godkjenningsmyndigheten gir typegodkjenning, skal den kontrollere at produsenten har innført tilfredsstillende ordninger og framgangsmåter for å sikre at kjøretøyer, systemer, komponenter, separate tekniske enheter eller deler og utstyr er produsert i samsvar med den godkjente typen.
 - 2.2. Veiledning i utføringen av disse vurderingene finnes i standarden EN ISO 19011:2011 — Retningslinjer for revisjon av styringssystemer.
 - 2.3. Oppfyllelse av kravene i nr. 2.1 skal til godkjenningsmyndighetens tilfredshet kontrolleres som følger:

Godkjenningsmyndigheten skal godkjenne førstegangsvurderingen og tiltakene for produktsamsvar nevnt i nr. 3, idet det tas hensyn til et av tiltakene nevnt i nr. 2.3.1–2.3.3 eller en kombinasjon av disse tiltakene i sin helhet eller delvis.

 - 2.3.1. Førstegangsvurderingen og kontrollen av tiltakene for produktsamsvar skal utføres av godkjenningsmyndigheten, eller av et organ som godkjenningsmyndigheten har utpekt for dette formålet.
 - 2.3.1.1. Ved vurdering av omfanget av førstegangsvurderingen som skal utføres, kan godkjenningsmyndigheten ta hensyn til følgende opplysninger:
 - a) Hvorvidt produsenten har en sertifisering som tilsvarer den som er nevnt i nr. 2.3.3, men som ikke er kvalifisert eller anerkjent i henhold til nevnte nummer.
 - b) Ved typegodkjenning av et system, en komponent eller en separat teknisk enhet: vurderinger av kvalitetssikrings-systemet foretatt av kjøretøyprodusent(e) i lokalene til produsenten av systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten, i samsvar med én eller flere av industrisektorens spesifikasjoner som oppfyller kravene i standarden EN ISO 9001:2015 eller ISO/TS16949:2009.
 - c) Hvorvidt én eller flere av produsentens typegodkjenninger i en av medlemsstatene nylig er blitt tilbakekalt på grunn av utilfredsstillende kontroll av produksjonssamsvar. I så fall skal godkjenningsmyndighetens førstegangsvurdering ikke begrenses til å akseptere produsentens kvalitetssystemsertifisering, men skal omfatte en kontroll av om alle nødvendige forbedringer som sikrer effektiv kontroll, er gjennomført, slik at kjøretøyer, komponenter, systemer eller separate tekniske enheter produseres i samsvar med den godkjente typen.
 - 2.3.2. Førstegangsvurderingen og kontrollen av tiltakene for produktsamsvar kan utføres av godkjenningsmyndigheten i en annen medlemsstat, eller av det organet som godkjenningsmyndigheten har utpekt for dette formålet.
 - 2.3.2.1. I så fall skal godkjenningsmyndigheten i den andre medlemsstaten utarbeide en samsvarserklæring med angivelse av hvilke områder og produksjonsanlegg den har vurdert som relevante for produktet/produktene som skal typegodkjennes, og for rettsaktene som disse produktene skal typegodkjennes i samsvar med.
 - 2.3.2.2. Når godkjenningsmyndigheten i en annen medlemsstat mottar en anmodning om samsvarserklæring fra godkjenningsmyndigheten i en medlemsstat som gir typegodkjenning, skal den umiddelbart oversende samsvarserklæringen eller opplyse om at den ikke kan utarbeide en slik erklæring.

2.3.2.3. Samsvarserklæringen skal minst inneholde følgende:

a) Konsern eller selskap	(f.eks. XYZ Bil)
b) Bestemt organisasjon	(f.eks. regional avdeling)
c) Produksjonsanlegg/fabrikker	(f.eks. motorfabrikk 1 (i land A) — kjøretøyfabrikk 2 (i land B))
d) Kjøretøy-/komponentutvalg	(f.eks. alle modeller i gruppe M ₁)
e) Områder som er vurdert	(f.eks. motormontering, forming og montering av karosseri, kjøretøymontering)
f) Dokumenter som er undersøkt	(f.eks. selskapets og fabrikkens kvalitetshåndbok og -prosedyrer)
g) Dato for vurderingen	(f.eks. revisjon utført fra dd/mm/åååå til dd/mm/åååå),
h) Planlagt kontrollbesøk	(f.eks. dd/mm/åååå)

2.3.3. Godkjenningsmyndigheten kan også godta produsentens sertifisering i henhold til standarden EN ISO 9001:2015 eller ISO/TS16949:2009 (virkeområdet til denne sertifiseringen skal i så fall omfatte det eller de produktene som skal godkjennes) eller en tilsvarende sertifiseringsstandard som tilfredsstillende med hensyn til kravene til førstegangsvurdering i nr. 2.3, forutsatt at produksjonssamsvar faktisk er omfattet av kvalitetsstyringssystemet, og at produsentens typegodkjenning ikke er tilbakekalt som nevnt i nr. 2.3.1.1 bokstav c). Produsenten skal framlegge opplysninger om sertifiseringen og underrette godkjenningsmyndigheten om enhver revisjon av dens gyldighet eller virkeområde.

2.4. Med hensyn til typegodkjenning av kjøretøyer er det ikke nødvendig å gjenta de førstegangsvurderingene som er utført for å typegodkjenne kjøretøyets systemer, komponenter og separate tekniske enheter, men de skal kompletteres med en vurdering som dekker produksjonsstedene og aktivitetene i forbindelse med monteringen av hele kjøretøyet, og som ikke er dekket av førstegangsvurderingene.

3. Tiltak for produktsamsvar

3.1. Alle kjøretøyer, systemer, komponenter, separate tekniske enheter, deler eller utstyr som er godkjent i henhold til et FN-regulativ som er vedlagt den reviderte overenskomsten av 1958 og i henhold til denne forordningen, skal produseres på en slik måte at de er i samsvar med den godkjente typen ved å oppfylle kravene i dette vedlegget, nevnte FN-regulativ og denne forordningen.

3.2. Før godkjenningsmyndigheten gir en typegodkjenning i henhold til denne forordningen og i henhold til et FN-regulativ som er vedlagt den reviderte overenskomsten av 1958, skal den kontrollere at det finnes hensiktsmessige produktsamsvarsordninger og dokumenterte kontrollplaner som fastsettes i samarbeid med produsenten for hver godkjenning, der det med fastsatte intervaller foretas nødvendig prøving eller tilhørende kontroller for å verifisere fortsatt samsvar med den godkjente typen, herunder eventuelt prøving angitt i denne forordningen og nevnte FN-regulativ.

3.3. Innehaveren av typegodkjenningen skal særlig

3.3.1. sikre at det foreligger og anvendes framgangsmåter for effektiv kontroll av at kjøretøyer, systemer, komponenter, separate tekniske enheter, deler eller utstyr er i samsvar med den godkjente typen,

3.3.2. ha tilgang til det prøvingsutstyret eller annet egnet utstyr som er nødvendig for å kontrollere samsvar med hver godkjente type,

3.3.3. sikre at dataene fra prøvingene eller kontrollene registreres, og at de vedlagte dokumentene er tilgjengelige i et tidsrom på inntil ti år som fastsettes etter avtale med godkjenningsmyndigheten,

3.3.4. analysere resultatene fra hver type prøving eller kontroll for å verifisere og sikre at produktets egenskaper er varige innenfor den normale variasjonen i industriproduksjonen,

3.3.5. sikre at det for hver produkttype utføres minst de kontrollene som er fastsatt i denne forordningen, og de prøvingene som er fastsatt i de relevante rettsaktene oppført i vedlegg II,

3.3.6. sikre at alle samlinger av prøver eller prøvelegemer som tyder på manglende samsvar med hensyn til den aktuelle prøvingstypen, fører til ytterligere prøvetaking og prøving. Alle nødvendige tiltak skal treffes for å gjenopprette produksjonsprosessen for å sikre samsvar med den godkjente typen.

- 3.4. Ved trinnvis, blandet eller etappevis typegodkjenning kan godkjenningsmyndigheten som gir typegodkjenning av hele kjøretøyer, be enhver godkjenningsmyndighet som har gitt typegodkjenning til enhver eller ethvert relevant system, komponent eller separat teknisk enhet, om særlige opplysninger vedrørende oppfyllelse av kravene til produksjonssamsvar angitt i dette vedlegget.
- 3.5. Godkjenningsmyndigheten som gir typegodkjenning av hele kjøretøyer, som ikke er tilfreds med de rapporterte opplysningene nevnt i nr. 3.4, og som har meddelt dette skriftlig til den aktuelle produsenten og til godkjenningsmyndigheten som gir typegodkjenning av systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten, skal kreve at det foretas ytterligere revisjon eller kontroll av produksjonssamsvar på anleggsstedet til produsent(e) av disse systemene, komponentene eller separate tekniske enhetene. Resultatene av disse ytterligere revisjonene eller kontrollene av produksjonssamsvar skal umiddelbart gjøres tilgjengelige for denne godkjenningsmyndigheten.
- 3.6. Dersom nr. 3.4 og 3.5 får anvendelse, og godkjenningsmyndigheten som gir typegodkjenning av hele kjøretøyet, ikke er tilfreds med resultatene av den ytterligere revisjonen eller kontrollen, skal produsenten sørge for at produksjonssamsvar gjenopprettes snarest mulig, slik denne godkjenningsmyndigheten og godkjenningsmyndigheten som gir typegodkjenning av systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten, krever.
4. Løpende kontroll
 - 4.1. Godkjenningsmyndigheten som har gitt typegodkjenning, kan når som helst ved hjelp av periodiske revisjoner kontrollere samsvarskontrollmetodene som benyttes ved hver produksjonsenhet. Produsenten skal for dette formålet gi denne myndigheten adgang til stedene der produksjon, inspeksjon, prøving, lagring og distribusjon finner sted, og gi alle nødvendige opplysninger med hensyn til dokumentasjon og arkiv for kvalitetsstyringssystemet.
 - 4.1.1. Normalt skal slik periodisk revisjon bestå i å overvåke at framgangsmåtene fastsatt i nr. 2 og 3 (førstegangsvurdering og tiltak for produksjonsamsvar) fortsatt er effektive.
 - 4.1.1.1. Tilsyn som utføres av de tekniske instansene (kvalifisert eller anerkjent i henhold til nr. 2.3.3), skal anses å oppfylle kravene i nr. 4.1.1 med hensyn til de framgangsmåtene som er fastsatt ved førstegangsvurderingen.
 - 4.1.1.2. Den normale hyppigheten av godkjenningsmyndighetens kontroller (unntatt dem som er nevnt i nr. 4.1.1.1) skal være tilstrekkelig til å sikre at de relevante kontrollene i samsvar med nr. 2 og 3 gjennomgås med jevne mellomrom på grunnlag av en risikovurderingsmetode som er i samsvar med den internasjonale standarden ISO 31000:2018 – Risikostyring – Retningslinjer, og en slik kontroll skal under alle omstendigheter foretas minst hvert tredje år. Denne metoden skal særlig ta hensyn til eventuelt manglende samsvar som andre medlemsstater har påpekt innenfor rammen av artikkel 54 nr. 1.
 - 4.2. Ved hver inspeksjon skal prøvings- og kontrollrapportene og produksjonsoversiktene gjøres tilgjengelige for inspektøren, særlig fra prøvingene og kontrollene som kreves i nr. 2.2.
 - 4.3. Inspektøren kan velge ut stikkprøver til prøving i produsentens laboratorium eller i den tekniske instansens anlegg. I så fall skal det bare utføres en fysisk prøving. Det minste antallet stikkprøver kan fastsettes ut fra resultatene av produsentens egne kontroller.
 - 4.4. En inspektør som anser at kontrollnivået er utilfredsstillende, eller som anser at det er nødvendig å kontrollere gyldigheten til prøving som er utført i samsvar med nr. 4.2, skal velge ut prøver som skal sendes til en teknisk instans for fysisk prøving i samsvar med kravene til produksjonssamsvar angitt i rettsaktene oppført i vedlegg II.
 - 4.5. Dersom det konstateres utilfredsstillende resultater under en inspeksjon eller gjennomgåelse av overvåkingen, skal godkjenningsmyndigheten treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at produsenten gjenoppretter produksjonssamsvar raskest mulig.
 - 4.6. I tilfeller der denne forordningen krever samsvar med FN-regulativer, kan produsenten velge å anvende dette vedlegget som et likeverdig alternativ til kravene til produksjonssamsvar i de respektive FN-regulativene. Dersom nr. 4.4 eller 4.5 får anvendelse, skal imidlertid alle separate krav til produksjonssamsvar i FN-regulativene oppfylles til godkjenningsmyndighetens tilfredshet inntil den beslutter at produksjonssamsvar er gjenopprettet.

VEDLEGG V

BEGRENSNINGER FOR SMÅ SERIER OG RESTKJØRETØYER

A. KVANTITATIVE ÅRLIGE BEGRENSNINGER FOR SMÅ SERIER OG RESTKJØRETØYER

1. Antallet enheter av en kjøretøytype som registreres, gjøres tilgjengelig på markedet eller tas i bruk per år i Unionen, skal i henhold til artikkel 41 ikke overstige de kvantitative årlige begrensningene som er angitt i tabellen nedenfor for den aktuelle kjøretøygruppen.

Gruppe	Enheter
M ₁	1 500
M ₂ , M ₃	0
N ₁	1 500
N ₂ , N ₃	0 fram til anvendelsesdatoen for de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 41 nr. 5. 1 500 etter denne dato
O ₁ , O ₂	0
O ₃ , O ₄	0

2. Antallet enheter av en kjøretøytype som registreres, gjøres tilgjengelig på markedet eller tas i bruk per år i en medlemsstat, skal fastsettes av denne medlemsstaten, men skal i henhold til artikkel 42 ikke overstige de kvantitative årlige begrensningene som er angitt i tabellen nedenfor for den aktuelle kjøretøygruppen.

Gruppe	Enheter
M ₁	250
M ₂ , M ₃	250
N ₁	250
N ₂ , N ₃	250
O ₁ , O ₂	500
O ₃ , O ₄	250

B. BEGRENSNINGER FOR RESTKJØRETØYER

Det største antallet ferdigoppbygde og etappevis ferdigoppbygde kjøretøyer som kan tas i bruk i hver medlemsstat i henhold til framgangsmåten for «restkjøretøyer», skal begrenses på en av følgende måter som den enkelte medlemsstaten kan velge:

- Det største antallet kjøretøyer av én eller flere typer kan for kjøretøyer i gruppe M₁ ikke overstige 10 % og for alle andre grupper ikke overstige 30 % av kjøretøyer av alle de berørte typene som ble tatt i bruk i medlemsstaten i løpet av det foregående året. Dersom henholdsvis 10 % og 30 % utgjør under 100 kjøretøyer, kan medlemsstaten tillate at høyst 100 kjøretøyer tas i bruk.
- Kjøretøyer av en bestemt type skal begrenses til kjøretøyer som på eller etter kjøretøyets produksjonsdato har fått utstedt et gyldig samsvarssertifikat med minst tre måneders gyldighet fra utstedelsesdatoen, men som senere er blitt ugyldig på grunn av en rettsakt som har trådt i kraft.

VEDLEGG VI

LISTE OVER DELER ELLER UTSTYR SOM KAN UTGJØRE EN ALVORLIG RISIKO FOR AT SYSTEMER SOM ER NØDVENDIGE FOR KJØRETØYETS SIKKERHET ELLER MILJØPRESTASJON, IKKE FUNGERER SOM DE SKAL, YTELSESKRAV TIL SLIKE DELER OG UTSTYR, RELEVANTE PRØVINGSMETODER OG BESTEMMELSER OM MERKING OG EMBALLERING

I. Deler eller utstyr som har en vesentlig innvirkning på kjøretøyets sikkerhet

Nummer	Beskrivelse	Ytelseskrav	Prøvingsmetode	Krav til merking	Krav til emballering
1	[...]				
2					
3					

II. Deler eller utstyr som har en vesentlig innvirkning på kjøretøyets miljøprestasjon

Nummer	Beskrivelse	Ytelseskrav	Prøvingsmetode	Krav til merking	Krav til emballering
1	[...]				
2					
3					

VEDLEGG VII

RETTSAKTER SOM EN PRODUSENT KAN UTPEKES SOM TEKNISK INSTANS FOR

1. Mål og virkeområde

- 1.1. I dette vedlegget finnes en liste over rettsaktene som en produsents interne tekniske instans kan utpekes som teknisk instans for i samsvar med artikkel 72 nr. 1.
- 1.2. Det inneholder også relevante bestemmelser om utpeking av en produsents interne tekniske instans som teknisk instans, som skal anvendes innenfor rammen for typegodkjenning av kjøretøyer, komponenter og separate tekniske enheter som omfattes av del I i vedlegg II.
- 1.3. Dette vedlegget får imidlertid ikke anvendelse på produsenter som søker om EU-typegodkjenning av kjøretøyer produsert i små serier, som nevnt i artikkel 41.

2. Utpeking av en intern teknisk instans hos en produsent som teknisk instans

- 2.1. En produsents interne tekniske instans som er utpekt som teknisk instans, er en produsent som har blitt utpekt av typegodkjenningsmyndigheten som prøvingslaboratorium for utføring av godkjenningsprøvinger på dens vegne.

Uttrykket «utføring av prøvinger» er ikke begrenset til måling av ytelser, men omfatter også registrering av prøvingsresultater og framlegging av en rapport, herunder relevante konklusjoner, for typegodkjenningsmyndigheten.

Det omfatter også kontroll av samsvar med de bestemmelsene som ikke nødvendigvis krever måling. Dette er tilfellet for vurderingen av om konstruksjonen oppfyller regelverkets krav.

3. Liste over rettsakter og begrensninger

	Emne	Rettsakt
4A	Område for plassering og montering av bakre kjennemerke	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1003/2010
7A	Signalhorn og signaler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 28
10A	Elektromagnetisk kompatibilitet	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 10
18A	Lovfestet produsentmerke og understellsnummer	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 19/2011
20A	Montering av lys- og lyssignalinnretninger på kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 48
27A	Slepeinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1005/2010
33A	Plassering og merking av manuelle betjeningsinnretninger, kontrollinnretninger og indikatorer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 121
34A	Avisings- og avduggingsinnretninger for frontruten	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 672/2010
35A	Vindusvisker- og vindusspyleranlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1008/2010

	Emne	Rettsakt
36A	Varmeanlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 122 Unntatt bestemmelsene i vedlegg 8 om LPG-forbrenningsvarmeanlegg og LPG-varmeanlegg
37A	Hjulavskjerming	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1009/2010
44A	Masser og dimensjoner	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1230/2012
45A	Sikkerhetsglass og montering av dette i kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 43 Begrenset til bestemmelsene i vedlegg 21
46A	Montering av dekk	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 458/2011
48A	Masser og dimensjoner	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1230/2012
49A	Nyttekjøretøyer med hensyn til deres utstikkende deler foran førerhusets bakvegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 61
50A	Komponenter til mekanisk kopling av vogntog	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 55 Begrenset til bestemmelsene i vedlegg 5 (til og med nr. 8) og vedlegg 7
61	Klimaanlegg	Direktiv 2006/40/EF

Tillegg

Utpeking av en intern teknisk instans hos en produsent som teknisk instans samt underleveranser

1. Generelt

- 1.1. Utpeking av og underretning om en intern teknisk instans hos en produsent som teknisk instans skal gjøres i samsvar med artikkel 68–81, og eventuelle underleveranser skal skje i samsvar med dette tillegget.

2. Underleveranser

- 2.1. I samsvar med artikkel 71 nr. 1 kan en teknisk instans utpeke en underleverandør til å utføre prøvinger på sine vegne.
- 2.2. I dette tillegget menes med «underleverandør» enten et datterforetak av den tekniske instansen som av den tekniske instansen har fått ansvar for prøvingsaktiviteter innenfor egen organisasjon, eller en tredjepart som har inngått avtale med den tekniske instansen om å utføre prøvingsaktiviteter.
- 2.3. Bruk av en underleverandørs tjenester fritar ikke den tekniske instansen fra sin forpliktelse til å overholde bestemmelsene i artikkel 69, 70, 80 og 81, særlig med hensyn til de tekniske instansenes kompetanse og overholdelse av standarden EN ISO/IEC 17025:2005.
- 2.4. Nr. 2 i vedlegg VII får anvendelse på underleverandøren.

3. Prøvingsrapport

Prøvingsrapportene skal utarbeides i samsvar med gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 30 nr. 3.

VEDLEGG VIII

VILKÅR FOR PRODUSENTERS ELLER TEKNISKE INSTANSERS BRUK AV VIRTUELLE PRØVINGSMETODER

1. Mål og virkeområde

I dette vedlegget fastsettes de relevante bestemmelsene om virtuell prøving i samsvar med artikkel 30 nr. 7.

2. Liste over rettsakter

	Emne	Rettsakt
3B	Innretninger for underkjøringshinder bak (RUPD) og montering av dem; underkjøringshinder bak (RUP)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 58
6A	Innstigning og manøvreringsevne (trinn, stigbrett og håndtak)	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 130/2012
6B	Dørlåser og dørøppheng	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 11
8A	Innretninger for indirekte utsyn og montering av dem	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 46
12A	Innvendig utstyr	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 21
16A	Ustikkende deler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 26
20A	Montering av lys- og lyssignalinnretninger på kjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 48
27A	Slepeinnretning	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1005/2010
32A	Synsfelt forover	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 125
35A	Vindusvisker- og vindusspyleranlegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1008/2010
37A	Hjulavskjerming	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1009/2010
42A	Sidevern for lastebiler	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 73
48A	Masser og dimensjoner	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1230/2012
49A	Nyttekjøretøyer med hensyn til deres utstikkende deler foran førerhusets bakvegg	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 61
50A	Komponenter til mekanisk kopling av vogntog	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 55

	Emne	Rettsakt
50B	CCD-kopling; montering av en godkjent type CCD	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 102
52A	Kjøretøyer i gruppe M ₂ og M ₃	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 107
52B	Overbygningens styrke på store personkjøretøyer	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 66
57A	Innretninger for underkjøringshinder foran (FUPD) og montering av dem; underkjøringshinder foran (FUP)	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 93

Tillegg 1

Generelle vilkår for bruk av virtuelle prøvingsmetoder

1. Mønster for virtuell prøving

Følgende skjema skal brukes som grunnstruktur for beskrivelse og utførelse av virtuell prøving:

- a) Formål.
- b) Strukturmodell.
- c) Grensevilkår.
- d) Belastningsantakelser.
- e) Beregning.
- f) Vurdering.
- g) Dokumentasjon.

2. Grunnprinsipper for datasimulering og beregning

2.1. Matematisk modell

Den matematiske modellen skal leveres av produsenten. Den skal gjenspeile hvor kompleks kjøretøyets, systemets, komponentens eller den separate tekniske enhetens struktur er i forhold til kravene og grensevilkårene i den relevante rettsakten.

De samme bestemmelsene får anvendelse på komponenter eller separate tekniske enheter som prøves uavhengig av kjøretøyet.

2.2. Validering av den matematiske modellen

Den matematiske modellen skal valideres mot de faktiske prøvingsforholdene.

Med dette for øye skal det utføres en fysisk prøving for å sammenligne resultatene som ble oppnådd ved bruk av den matematiske modellen, med resultatene fra en fysisk prøving. Det skal dokumenteres at prøvingsresultatene er sammenlignbare. Produsenten eller den tekniske instansen skal utarbeide en valideringsrapport og framlegge den for godkjenning myndigheten.

Enhver endring av den matematiske modellen eller programvaren som vil kunne gjøre valideringsrapporten ugyldig, skal meddeles godkjenning myndigheten, som kan kreve at det utføres en ny validering.

Flytskjemaet for valideringsprosessen er vist i tillegg 3.

2.3. Dokumentasjon

Produsenten skal gjøre tilgjengelig for den tekniske instansen og dokumentere de dataene og hjelpeverktøyene som er brukt ved simulering og beregning.

3. Verktøy og hjelp

På anmodning fra den tekniske instansen skal produsenten stille til rådighet for den tekniske instansen nødvendige verktøy til å utføre den virtuelle prøvingen, herunder relevant programvare, eller gi den tekniske instansen tilgang til disse verktøyene.

Produsenten skal også gi den tekniske instansen relevant hjelp.

Det at en teknisk instans får tilgang og hjelp fra produsenten, fritar ikke den tekniske instansen fra forpliktelser med hensyn til personellens kompetanse, betaling for lisensrettigheter og ivaretagelse av fortrolighet.

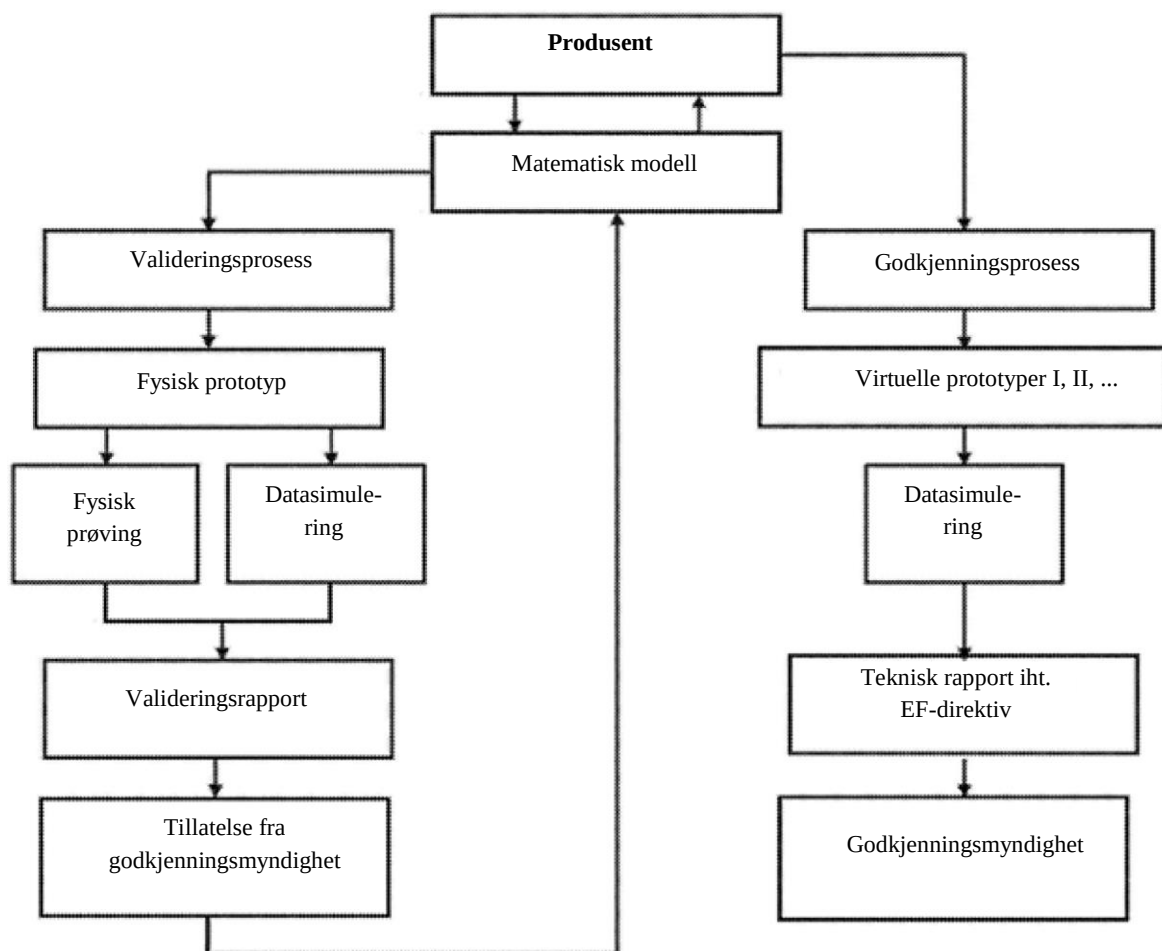
Tillegg 2**Særlige vilkår for bruk av virtuelle prøvingsmetoder****1. Liste over rettsakter**

	Rettsakt	Vedlegg og numre	Særlige vilkår
3B	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 58	Nr. 2.3, 7.3 og 25.6 i FN-regulativ nr. 58.	Dimensjoner og motstand mot krefter.
6A	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 130/2012	Del 1 og 2 i vedlegg II til forordning (EU) nr. 130/2012.	Dimensjoner for trinn, stigbrett og håndtak.
6B	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 11	Vedlegg 3 til FN-regulativ nr. 11. Nr. 2.1 i vedlegg 4 til FN-regulativ nr. 11. Vedlegg 5 til FN-regulativ nr. 11.	Strekfasthetsprøving og låsens motstand mot akselerasjon.
8A	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 46	Nr. 15.2.4 i FN-regulativ nr. 46.	Krav til synsfelt for speil.
12A	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 21	a) Nr. 5–5.7 i FN-regulativ nr. 21. b) Nr. 2.3 i FN-regulativ nr. 21.	a) Måling av alle krumningsradier og alle utstikkende deler, unntatt i forbindelse med de kravene der det skal påføres en kraft for å kontrollere samsvar med bestemmelsene. b) Bestemmelse av hodets slagsone.
16A	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 26	Nr. 5.2.4 i FN-regulativ nr. 26. Alle bestemmelser i nr. 5 (generelle krav) og 6 (særlige krav) i FN-regulativ nr. 26.	Måling av alle krumningsradier og alle utstikkende deler, unntatt i forbindelse med de kravene der det skal påføres en kraft for å kontrollere samsvar med bestemmelsene.
20A	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 48	Nr. 6 (enkeltspesifikasjoner) i og vedlegg 4, 5, og 6 til FN-regulativ nr. 48.	Prøvingskjøringen fastsatt i nr. 6.22.9.2.2 skal utføres på et virkelig kjøretøy.
27A	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1005/2010	Nr. 1.2 i vedlegg II til forordning (EU) nr. 1005/2010.	Trekkraft og statisk trykkraft.
32A	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 125	Nr. 5 (spesifikasjoner) i FN-regulativ nr. 125.	Hindringer og synsfelt.
35A	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1008/2010	Nr. 1.1.2 og 1.1.3 i vedlegg III til forordning (EU) nr. 1008/2010.	Bare måling av vindusviskerfeltet.
37A	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1009/2010	Nr. 2 i vedlegg II til forordning (EU) nr. 1009/2010.	Kontroll av dimensjonskrav.
42A	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 73	Nr. 12.10 i FN-regulativ nr. 73.	Motstand under en horisontal kraft og måling av deformasjon.

	Rettsakt	Vedlegg og numre	Særlige vilkår
48A	Forordning (EF) nr. 661/2009 Forordning (EU) nr. 1230/2012	a) Del B nr. 7 og 8 i vedlegg I til forordning (EU) nr. 1230/2012. b) Del C nr. 6 og 7 i vedlegg I til forordning (EU) nr. 1230/2012.	a) Kontroll av samsvar med kravene til manøvreringsevne, herunder manøvreringsevne til kjøretøyer utstyrt med løftbare eller belastbare aksler. b) Måling av største svingradius bak.
49A	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 61	Nr. 5 og 6 i FN-regulativ nr. 61.	Måling av alle krumningsradier og alle utstikkende deler, unntatt i forbindelse med de kravene der det skal påføres en kraft for å kontrollere samsvar med bestemmelsene.
50A	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 55	a) Vedlegg 5 om krav til mekaniske koplinger i FN-regulativ nr. 55. b) Nr. 1.1 i vedlegg 6 til FN-regulativ nr. 55. c) Nr. 3 i vedlegg 6 til FN-regulativ nr. 55.	a) Alle bestemmelser i nr. 1–8. b) Styrkeprøving av mekaniske koplinger av enkel konstruksjon kan erstattes med virtuell prøving. c) Bare nr. 3.6.1 (styrkeprøving), 3.6.2 (motstandsevne mot utbøyning) og 3.6.3 (bøyningsstyrke).
52A	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 107	Vedlegg 3 til FN-regulativ nr. 107.	Nr. 7.4.5 (beregningsmetode).
52B	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 66	Vedlegg 9 til FN-regulativ nr. 66.	Datasimulering av veltevernprøving på ferdigoppbygde kjøretøyer som en likeverdig godkjenningss metode.
57A	Forordning (EF) nr. 661/2009 FN-regulativ nr. 93	Nr. 3 i vedlegg 5 til FN-regulativ nr. 93.	Motstand under en horisontal kraft og måling av deformasjon.

Tillegg 3

Valideringsprosess

VEDLEGG IX

FRAMGANGSMÅTER FOR ETAPPEVIS TYPEGODKJENNING

1. Produsentenes forpliktelser
 - 1.1. Tilfredsstillende gjennomføring av etappevis typegodkjenning krever samarbeid mellom alle berørte produsenter. For dette formålet skal godkjenningsmyndighetene, før de gir typegodkjenning i første eller en etterfølgende etappe, sikre at det finnes hensiktsmessige ordninger for oversending og utveksling av dokumenter og opplysninger mellom de aktuelle produsentene, slik at den etappevis ferdigoppbygde kjøretøytypen oppfyller de tekniske kravene i alle relevante rettsakter oppført i vedlegg II. Slike opplysninger skal særlig omfatte relevante typegodkjenninger av systemer, komponenter og separate tekniske enheter samt opplysninger om kjøretøydeler som utgjør en del av det delvis oppbygde kjøretøyet, men som ennå ikke er typegodkjent.
 - 1.2. Hver produsent som er involvert i en etappevis typegodkjenning, er ansvarlig for typegodkjenningen og produksjons-samsvaret for alle systemer, komponenter eller separate tekniske enheter vedkommende produsent har produsert eller tilføyd i den foregående etappen. Produsenten i den neste etappen er ikke ansvarlig for elementer som er godkjent i tidligere etapper, unntatt i de tilfellene der vedkommende produsent endrer relevante deler i en slik grad at den tidligere utstedte typegodkjenningen blir ugyldig.
2. Godkjenningsmyndighetenes forpliktelser
 - 2.1. Godkjenningsmyndigheten skal
 - a) kontrollere at alle EU-typegodkjenningsdokumenter som er utstedt i henhold til gjeldende rettsakter for typegodkjenning av kjøretøyer, omfatter den aktuelle kjøretøytypen på stadiet i dens oppbygging og tilsvarer de fastsatte kravene,
 - b) sikre at alle relevante data finnes i opplysningsmappen, idet det tas hensyn til stadiet i kjøretøyet oppbygging,
 - c) ved henvisning til dokumentasjonen sikre at kjøretøyspesifikasjonen(e) og dataene i opplysningsmappen inngår i dataene i opplysningspakkene og i EU-typegodkjenningsdokumentene som utstedes i henhold til relevante rettsakter; for et etappevis ferdigoppbygd kjøretøy der et nummer i opplysningsmappen ikke inngår i opplysningspakken for noen av rettsaktene, skal det kontrolleres at den relevante delen eller egenskapen er i samsvar med opplysningene i opplysningsmappen,
 - d) for et visst utvalg av kjøretøyer av den typen som skal godkjennes, foreta eller sørge for at det foretas inspeksjon av deler og systemer for å verifisere at kjøretøyet/kjøretøyene er bygd i samsvar med de relevante dataene i den godkjente opplysningspakken i samsvar med alle relevante rettsakter, og
 - e) dersom det kreves, foreta eller sørge for at det foretas nødvendig kontroll av monteringen av separate tekniske enheter.
 - 2.2. Antallet kjøretøyer som skal inspiseres etter nr. 2.1 bokstav d), skal være tilstrekkelig til at det kan foretas en hensiktsmessig kontroll av de forskjellige kombinasjonene som skal EU-typegodkjennes, avhengig av stadiet i kjøretøyet oppbygging og etter følgende kriterier:
 - Motor.
 - Girkasse.
 - Drivaksler (antall, plassering, innbyrdes forbindelse).
 - Styrende aksler (antall og plassering).
 - Karosseritype.
 - Antall dører.
 - Rattside.
 - Antall seter.
 - Utstyrsnivå.
3. Gjeldende krav
 - 3.1. Etappevis typegodkjenninger skal gis på grunnlag av det aktuelle stadiet i kjøretøytypens oppbygging og skal omfatte alle typegodkjenninger gitt i tidligere etapper.

- 3.2. Når det gjelder typegodkjenning av helt kjøretøy, får denne forordningen (særlig kravene i vedlegg I og de særlige rettsaktene som er oppført i vedlegg II) anvendelse på samme måte som om godkjenningen gis til (eller utvides for) produsenten av basiskjøretøyet.
- 3.2.1. Dersom en type system, komponent eller separat teknisk enhet ikke er endret, er typegodkjenningen av systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten som ble gitt i forrige etappe, fortsatt gyldig fram til utløpsdatoen for første registrering, som angitt i den bestemte rettsakten.
- 3.2.2. Dersom en type system er endret i den etterfølgende etappen i oppbyggingen av kjøretøyet i en slik grad at systemet må prøves på nytt med sikte på typegodkjenning, skal den nye prøvingen begrenses til bare de delene av systemet som er endret eller påvirket av endringene.
- 3.2.3. Dersom en type kjøretøy eller en type system er endret av en annen produsent i den etterfølgende etappen i oppbyggingen av kjøretøyet i en slik grad at kjøretøyet eller systemet, bortsett fra produsentens navn, fremdeles kan anses å være samme type, kan kravet som gjelder for eksisterende typer, fremdeles få anvendelse så lenge datoen for første registrering i den relevante rettsakten ikke er nådd.
- 3.2.4. Dersom et kjøretøys gruppe endres, får de relevante kravene til den nye kjøretøygruppen anvendelse. EU-typegodkjenningssdokumentene fra den forrige gruppen skal godtas dersom kjøretøyet oppfyller krav som er de samme som eller er strengere enn dem som gjelder for den nye gruppen.
- 3.3. Forutsatt at godkjenningsmyndigheten godtar det, trenger en typegodkjenning av helt kjøretøy som er gitt til produsenten i den etterfølgende etappen i oppbyggingen av kjøretøyet, ikke utvides eller endres dersom en utvidelse som er gitt i den forrige etappen, ikke påvirker den etterfølgende etappen eller kjøretøyet tekniske data. Imidlertid skal typegodkjenningsnummeret, herunder utvidelsesnummeret for kjøretøyet i den eller de tidligere etappene, kopieres til samsvarssertifikatet for kjøretøyet i den etterfølgende etappen.
- 3.4. Dersom lastearealet i et ferdigoppbygd eller etappevis ferdigoppbygd kjøretøy i gruppe N eller O er endret av en annen produsent med sikte på å tilføye avtakbart utstyr til oppbevaring og sikring av lasten (f.eks. bagasjeromskledning, lagringsstativ og takgrind), kan slikt utstyr behandles som en del av nyttelastmassen, og typegodkjenning er ikke nødvendig dersom begge følgende vilkår er oppfylt:
- a) Endringene påvirker ikke kjøretøyet typegodkjenning på noen annen måte enn at de øker kjøretøyet faktiske masse.
 - b) Ekstra utstyret kan fjernes uten bruk av spesialverktøy.
4. Identifikasjon av kjøretøyet
- 4.1. Kjøretøyet understellsnummer som fastsatt i forordning (EU) nr. 19/2011, skal beholdes gjennom alle etterfølgende etapper av typegodkjenningen for å sikre prosessens sporbarhet.
- 4.2. I andre og etterfølgende etapper skal produsenten, i tillegg til det lovfestede produsentmerket fastsatt i forordning (EU) nr. 19/2011, feste et tilleggsmerke på kjøretøyet, som vist i tilleggset til dette vedlegget. Merket skal festes forsvarlig på et klart synlig og lett tilgjengelig sted på en kjøretøydell som normalt ikke skiftes ut. Det skal klart vise følgende opplysninger i angitt rekkefølge, og opplysningene skal ikke kunne slettes:
- Produsentens navn.
 - Del 1, 3 og 4 av EU-typegodkjenningsnummeret.
 - Typegodkjenningsetappe.
 - Basiskjøretøyet understellsnummer.
 - Kjøretøyet største teknisk tillatte totalmasse dersom verdien er endret i den aktuelle godkjenningsetappen.
 - Vogntogets største teknisk tillatte totalmasse (dersom verdien er endret i den aktuelle godkjenningsetappen, og dersom kjøretøyet har tillatelse til å trekke en tilhenger). «0» skal brukes dersom kjøretøyet ikke har tillatelse til å trekke en tilhenger.
 - Største teknisk tillatte masse på hver aksel, i rekkefølge fra foraksel til bakaksel, dersom verdien er endret i den aktuelle godkjenningsetappen.
 - Største teknisk tillatte masse på en semitrailers eller påhengsvogns koplingspunkt dersom verdien er endret i den aktuelle godkjenningsetappen.

Med mindre annet er fastsatt i nr. 4.1 og dette nummeret, skal tilleggsmerket oppfylle kravene i vedlegg I og vedlegg II til forordning (EU) nr. 19/2011.

Tillegg

Modell for produsentenes tilleggsmerke

Eksempelet nedenfor er bare veiledende.

PRODUSENTENS NAVN (etappe 3)

e2*201X/XX*2609

Etappe 3

WD9VD58D98D234560

1 500 kg

2 500 kg

1–700 kg

2–810 kg

VEDLEGG X

TILGANG TIL OPPLYSNINGER FRA OBD-SYSTEMET OG OPPLYSNINGER OM REPARASJON OG VEDLIKEHOLD AV KJØRETØYER

1. Innledning

I dette vedlegget fastsettes tekniske krav til tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer.

2. Tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer

2.1. En produsent skal i samsvar med artikkel 61 innføre de ordningene og framgangsmåtene som er nødvendige for å sikre at opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer raskt gjøres lett tilgjengelige på nettstedet i et standardisert format og på en slik måte at det sikres likebehandling i forhold til autoriserte forhandlere og reparatører.

2.2. En godkjenningmyndighet skal ikke gi typegodkjenning før produsenten har levert en attest om tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer.

2.3. Attesten om tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer skal tjene som dokumentasjon på samsvar med artikkel 64.

2.4. Attesten om tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer skal utarbeides i samsvar med modellen gjengitt i tillegg 1.

2.5. Opplysningene fra OBD-systemet og opplysningene om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer skal omfatte følgende:

2.5.1. En unik identifikasjon av kjøretøyet, systemet, komponenten eller den separate tekniske enheten som produsenten er ansvarlig for.

2.5.2. Servicehåndbøker, herunder service- og vedlikeholdsdokumentasjon.

2.5.3. Tekniske håndbøker.

2.5.4. Komponent- og diagnostiseringsopplysninger (for eksempel laveste og høyeste teoretiske verdier for målinger).

2.5.5. Koplingsskjemaer.

2.5.6. Diagnosefeilkoder (herunder produsentspesifikke koder).

2.5.7. Programvarekalibrerings identifikasjonsnummer for vedkommende kjøretøytype.

2.5.8. Opplysninger gitt om og ved hjelp av eget verktøy og eget utstyr.

2.5.9. Opplysninger om dataregistrering og om toveis kontroll og prøving.

2.5.10. Standardarbeidsenheter eller -tidsrom for reparasjons- og vedlikeholdsoppgaver dersom de gjøres tilgjengelige for produsentens autoriserte forhandlere eller reparatører enten direkte eller via en tredjepart.

2.5.11. Ved etappevis typegodkjenning, opplysningene som kreves i henhold til nr. 3, og alle andre opplysninger som er nødvendige for å oppfylle kravene i artikkel 61.

2.6. Produsenten skal gjøre følgende opplysninger tilgjengelige for berørte parter:

2.6.1. Relevante opplysninger som gjør det mulig å utvikle reservekomponenter som er nødvendige for at OBD-systemet skal kunne fungere som det skal.

2.6.2. Opplysninger som gjør det mulig å utvikle allmenne diagnoseverktøyer.

2.7. Med hensyn til nr. 2.6.1 skal utviklingen av reservekomponenter ikke begrenses av noen av følgende:

2.7.1. Mangel på relevante opplysninger.

- 2.7.2. De tekniske kravene som gjelder strategier for feilindikering, dersom OBD-systemets terskelverdier er overskredet, eller dersom OBD-systemet ikke kan oppfylle de grunnleggende kravene til overvåking i denne forordningen.
- 2.7.3. Spesifikke endringer når det gjelder håndtering av opplysninger fra OBD-systemet, slik at bensin- og gassdrevne kjøretøyer kan behandles separat.
- 2.7.4. Typegodkjenning av gassdrevne kjøretøyer som har et begrenset antall mindre mangler.
- 2.8. Med hensyn til nr. 2.6.2 skal ODX-filene være tilgjengelige for uavhengige operatører via produsentens nettsted dersom produsenten bruker diagnoseverktøy og prøvingsutstyr i samsvar med ISO 22900 – Modular vehicle communication interface (MVICI) – og ISO 22901 – Open diagnostic data exchange (ODX) i sine franchisenettverk.
- 2.9. Med hensyn til kjøretøyets OBD-system, diagnostisering, reparasjon og vedlikehold skal kjøretøyets direkte datastrøm være tilgjengelig via serieporten på standarddatauttaket angitt i nr. 6.5.1.4 i tillegg 1 til vedlegg 11 til FN-regulativ nr. 83 og i nr. 4.7.3 i vedlegg 9B til FN-regulativ nr. 49.

Når kjøretøyet er i bevegelse, skal dataene være tilgjengelige bare for skrivebeskyttede funksjoner.

3. Etappevis typegodkjenning

- 3.1. Når det gjelder etappevis typegodkjenning, er sluttprodusenten ansvarlig for å gi tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer for sin egen eller sine egne produksjonsetapper samt forbindelsen til den eller de tidligere etappene.
- 3.2. I tillegg skal sluttprodusenten gi uavhengige operatører følgende opplysninger på sitt nettsted:
 - 3.2.1. Adressen til nettstedet til den eller de produsentene som er ansvarlige for den eller de tidligere etappene.
 - 3.2.2. Navn og adresse til alle de produsentene som er ansvarlige for den eller de tidligere etappene.
 - 3.2.3. Typegodkjenningsnummeret eller -numrene til den eller de tidligere etappene.
 - 3.2.4. Motornummeret.
- 3.3. Hver produsent som er ansvarlig for én eller flere bestemte etapper av typegodkjenningen, skal via sitt nettsted gi tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer for den eller de etappene av typegodkjenningen vedkommende er ansvarlig for, samt forbindelsen til tidligere etapper.
- 3.4. Den produsenten som er ansvarlig for én eller flere bestemte etapper av typegodkjenningen, skal gi følgende opplysninger til den produsenten som er ansvarlig for neste etappe:
 - 3.4.1. Samsvarssertifikatet for den eller de etappene vedkommende er ansvarlig for.
 - 3.4.2. Attest om tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer, herunder attestens vedlegg.
 - 3.4.3. Typegodkjenningsnummeret som tilhører den eller de etappene vedkommende er ansvarlig for.
 - 3.4.4. Dokumentene nevnt i nr. 3.4.1, 3.4.2 og 3.4.3 som fastsatt av den eller de produsentene som har deltatt i den eller de tidligere etappene.
- 3.5. Hver produsent skal bemyndige den produsenten som er ansvarlig for neste etappe, til å sende dokumentene til de produsentene som er ansvarlige for eventuelle etterfølgende etapper og den siste etappen.
- 3.6. Dessuten skal den produsenten som er ansvarlig for én eller flere bestemte etapper av typegodkjenningen, på avtalemessig grunnlag
 - 3.6.1. gi den produsenten som er ansvarlig for neste etappe, tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer samt grensesnittopplysninger som tilhører den eller de bestemte etappene som vedkommende er ansvarlig for,
 - 3.6.2. på anmodning fra den produsenten som er ansvarlig for en etterfølgende etappe av typegodkjenningen, gi tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer samt grensesnittopplysninger som tilhører den eller de bestemte etappene som vedkommende er ansvarlig for.

- 3.7. En produsent, herunder en sluttprodusent, kan kreve gebyrer i samsvar med artikkel 63 bare for den eller de bestemte etappene som vedkommende er ansvarlig for.

En produsent, herunder en sluttprodusent, skal ikke kreve gebyrer for å gi opplysninger om adressen til nettstedet eller kontaktopplysninger for noen annen produsent.

4. Kundetilpasninger

- 4.1. Dersom antall systemer, komponenter eller separate tekniske enheter som er gjenstand for en særlig kundetilpasning, er lavere enn 250 produserte enheter på verdensbasis, skal som unntak fra nr. 2 opplysninger om reparasjon og vedlikehold for kundetilpasningen gjøres raskt og lett tilgjengelige, og på en slik måte at det sikres likebehandling i forhold til autoriserte forhandlere og reparatører.

Når det gjelder service og omprogrammering av elektroniske styreenheter i forbindelse med kundetilpasning, skal produsenten gjøre det respektive egne spesialdiagnoseverktøyet eller prøvingsutstyret tilgjengelig for uavhengige operatører på samme vilkår som fastsatt for autoriserte reparatører.

Kundetilpasningene skal angis på produsentens nettsted for opplysninger om reparasjon og vedlikehold og nevnes i attesten om tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer på tidspunktet for typegodkjenningen.

- 4.2. Produsentene skal gjøre det egne spesialdiagnoseverktøyet eller prøvingsutstyret som er nødvendig for å utføre service på kundetilpassede systemer, komponenter eller separate tekniske enheter, tilgjengelig for uavhengige operatører gjennom salg eller leie.

- 4.3. Produsenten skal i attesten om tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer på tidspunktet for typegodkjenningen nevne de kundetilpasningene som er unntatt fra forpliktelsen i henhold til nr. 2 om å gi tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer i et standardisert format, og eventuelle elektroniske styreenheter som er knyttet til dem.

Disse kundetilpasningene og eventuelle elektroniske styreenheter som er knyttet til dem, skal også oppføres på produsentens nettsted for opplysninger om reparasjon og vedlikehold.

5. Produsenter av kjøretøyer i små serier

- 5.1. Som unntak fra nr. 2 skal produsenter hvis årlige produksjon på verdensbasis av en kjøretøytype, et system, en komponent eller en separat teknisk enhet som omfattes av denne forordningen, er lavere enn 1 000 kjøretøyer for kjøretøyer i gruppe M₁ og N₁ eller lavere enn 250 enheter for kjøretøyer i gruppe M₂, M₃, N₂, N₃ og O, gi rask og enkel tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold, og på en slik måte at det sikres likebehandling i forhold til autoriserte forhandlere og reparatører.

- 5.2. Kjøretøyet, systemet, komponenten og den separate tekniske enheten som omfattes av nr. 5.1, skal være oppført på produsentens nettsted for opplysninger om reparasjon og vedlikehold.

- 5.3. Godkjenningsmyndigheten skal underrette Kommisjonen om hver typegodkjenning som er gitt til produsenter av kjøretøyer i små serier.

6. Krav

- 6.1. Opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer som er tilgjengelige på nettsteder, skal følge den relevante felles standarden nevnt i artikkel 61.

Personer som ønsker å kopiere eller gjengi opplysningene, skal gjøre dette etter direkte avtale med den aktuelle produsenten. Det skal også være mulig å få tilgang til opplysninger om opplæringsmateriale, som kan framlegges gjennom andre medier enn på nettsteder.

Opplysninger om alle deler av kjøretøyet, slik det identifiseres ved kjøretøyets understellsnummer (VIN) og eventuelle ytterligere kriterier, f. eks. akselavstand, motorytelse, tilbehør eller ekstrautstyr, som er montert av kjøretøyprodusenten og kan skiftes ut med reservedeler som kjøretøyprodusenten tilbyr sine autoriserte reparatører eller forhandlere eller tredjeparter ved henvisning til originaldelenes nummer, skal være tilgjengelige i form av maskinleselige datasett som kan behandles elektronisk, i en database som uavhengige operatører har lett tilgang til.

Denne databasen skal inneholde kjøretøyets understellsnummer, originaldelenes nummer, originaldelenes navn, gyldighetsopplysninger (gyldig fra- og gyldig til-dato), monteringsopplysninger og eventuelt strukturegenskaper.

Opplysningene i databasen skal oppdateres regelmessig. Dersom disse opplysningene er tilgjengelige for autoriserte forhandlere, skal oppdateringene særlig omfatte alle endringer av enkeltkjøretøyer etter produksjon.

- 6.2. Uavhengige operatører skal gis tilgang til kjøretøyets sikkerhetsegenskaper som brukes av autoriserte forhandlere og reparatører, under beskyttelse av sikkerhetsteknologi i samsvar med følgende krav:
 - 6.2.1. Data skal utveksles på en måte som sikrer fortrolighet, integritet og vern mot gjengivelse.
 - 6.2.2. Standarden <https://ssl-tls> (RFC4346) skal brukes.
 - 6.2.3. Sikkerhetssertifikater i samsvar med internasjonal standard ISO 20828 skal brukes for gjensidig autentisering av uavhengige operatører og produsenter.
 - 6.2.4. Den uavhengige operatørens private kode skal beskyttes av sikker maskinvare.
- 6.3. Forumet for tilgang til opplysninger om kjøretøyer nevnt i artikkel 66 skal angi parametrene for å oppfylle kravene nevnt i nr. 6.2 i samsvar med det nåværende utviklingstrinnet i teknikken. Den uavhengige operatøren skal godkjennes og autoriseres til dette formålet på grunnlag av dokumentasjon som viser at vedkommende utøver lovlig forretningsvirksomhet, og at vedkommende ikke har vært straffet for noen relevant kriminell handling.
- 6.4. Omprogrammering av styreenheter skal skje i samsvar med internasjonal standard ISO 22900-2, SAE J2534 eller TMC RP1210B ved hjelp av allment tilgjengelig maskinvare.

For å validere kompatibiliteten mellom det produsentspesifikke programmet og grensesnittene for kjøretøy-kommunikasjon (vehicle communication interfaces – VCI), som er i samsvar med internasjonal standard ISO 22900-2, SAE J2534 eller TMC RP1210B, skal produsenten tilby enten en validering av uavhengig utviklede grensesnitt eller de opplysningene og utlån av eventuelt særskilt maskinvare som kreves for at en grensesnittprodusent selv skal kunne gjøre en slik validering.

Vilkårene i artikkel 63 nr. 1 får anvendelse på gebyrer for slik validering eller for opplysninger og maskinvare.

- 6.5. Kravene i nr. 6.4 får ikke anvendelse når det gjelder omprogrammering av hastighetsbegrensere og fartsskrivere.
- 6.6. Alle utslippsrelaterte DTC-er skal være i samsvar med vedlegg XI til forordning (EF) nr. 692/2008 og vedlegg X til forordning (EU) nr. 582/2011.
- 6.7. For tilgang til andre opplysninger fra OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer enn dem som omhandler sikre deler av kjøretøyet, skal kravene til registrering for en uavhengig operatørs bruk av produsentens nettsted omfatte bare de opplysningene som er nødvendige for å bekrefte hvordan betalingen for opplysninger skal gjennomføres. Når det gjelder opplysninger om tilgang til kjøretøyets sikre deler, skal den uavhengige operatøren framlegge en attest i samsvar med internasjonal standard ISO 20828 for å identifisere seg selv og sin organisasjon, og produsenten skal svare med sin egen attest i samsvar med internasjonal standard ISO 20828 for å bekrefte overfor den uavhengige operatøren at vedkommende har tilgang til et lovlig nettsted som tilhører den tiltenkte produsenten. Begge parter skal føre en logg over alle slike transaksjoner med angivelse av kjøretøyene og hvilke endringer som er foretatt på dem i henhold til denne bestemmelsen.
- 6.8. Produsentene skal på sine nettsteder for reparasjonsopplysninger angi typegodkjenningsnummer etter modell.
- 6.9. Dersom de opplysningene fra OBD-systemet og opplysningene om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer som finnes på en produsents nettsted, ikke inneholder særskilte relevante opplysninger som gir mulighet for korrekt utforming og produksjon av alternative ettermonterte drivstoffsystemer, skal eventuelle berørte produsenter av alternative ettermonterte drivstoffsystemer kunne få tilgang til nødvendige opplysninger ved å henvende seg direkte til produsenten med en slik anmodning. Kontaktopplysninger for dette formålet skal tydelig angis på produsentens nettsted, og opplysningene skal framlegges innen 30 dager. Det skal bare være nødvendig å gi slike opplysninger for alternative ettermonterte drivstoffsystemer som omfattes av FN-regulativ nr. 115, eller for alternative ettermonterte drivstoffkomponenter som utgjør en del av systemer som omfattes av FN-regulativ nr. 115. I tillegg skal det bare være nødvendig å gi disse opplysningene som svar på en anmodning som tydelig angir hvilken kjøretøymodell det ønskes opplysninger om, og som spesifikt bekrefter at opplysningene er nødvendige for utvikling av alternative ettermonterte drivstoffsystemer eller -komponenter som omfattes av FN-regulativ nr. 115.
7. Typegodkjenningskrav
 - 7.1. For å få typegodkjenning skal produsenten framlegge en utfylt attest etter malen som er fastsatt i tillegg 1.
 - 7.2. Dersom opplysningene fra OBD-systemet og opplysningene om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer ikke er tilgjengelige eller ikke oppfyller kravene i dette vedlegget, skal produsenten framlegge disse opplysningene innen seks måneder etter datoen da typegodkjenning ble gitt.

- 7.3. Forpliktelsen til å framlegge opplysninger innen fristen nevnt i nr. 7.2 får anvendelse bare dersom kjøretøyet bringes i omsetning etter typegodkjenning.

Dersom et kjøretøy bringes i omsetning mer enn seks måneder etter at typegodkjenning er gitt, skal opplysningene framlegges på den datoen da kjøretøyet bringes i omsetning.

- 7.4. Godkjenningmyndigheten kan på grunnlag av en utfylt attest om tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer anta at produsenten har iverksatt tilfredsstillende tiltak og framgangsmåter med hensyn til tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer, forutsatt at det ikke er mottatt noen klage, og at produsenten framlegger denne attesten innen den fristen som er angitt i nr. 7.2.
-

Tillegg 1

Produsentens attest om tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer

(Produsent): ...

(Produsentens adresse) ...

bekrefter at

det gis tilgang til opplysninger fra OBD-systemet og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer i samsvar bestemmelsene i

artikkel 61 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/858⁽¹⁾ og vedlegg X til nevnte forordning

med hensyn til de typene kjøretøyer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter som er oppført i et vedlegg til denne attesten.

Følgende unntak får anvendelse: Kundetilpasninger(*) — kjøretøyer i små serier(*) —.

De viktigste nettstedene der det gis tilgang til relevante opplysninger, og som med dette bekreftes å være i samsvar med ovennevnte bestemmelser, er oppført i et vedlegg til denne attesten sammen med kontaktopplysninger for den ansvarlige produsentens representant som har undertegnet denne attesten.

Dersom det er relevant: Produsenten bekrefter med dette også å ha overholdt forpliktelsen i artikkel 62 i forordning (EU) 2018/858 om å framlegge relevante opplysninger om tidligere godkjenninger av disse kjøretøytypene senest seks måneder etter datoen for typegodkjenning.

Sted: ...

Dato: ...

[Underskrift] [Stilling]

Vedlegg:

— Vedlegg A: Nettstedsadresser

— Vedlegg B: Kontaktopplysninger

— Vedlegg C: Type kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet

Forklarende merknad:

(*) Stryk det som ikke passer.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/858 av 30. mai 2018 om godkjenning av og markedstilsyn med motorvogner og deres tilhengere samt systemer, komponenter og separate tekniske enheter til slike kjøretøyer, om endring av forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om oppheving av direktiv 2007/46/EF (EUT L 151 av 14.6.2018, s. 1).

VEDLEGG A

NETTSTEDSADRESSER SOM DET VISES TIL I DENNE ATTESTEN:

VEDLEGG B

KONTAKTOPPLYSNINGER FOR PRODUSENTENS REPRESENTANT SOM DET VISES TIL I DENNE ATTESTEN:

VEDLEGG C

TYPE KJØRETØY, SYSTEM, KOMPONENT ELLER SEPARAT TEKNISK ENHET:

Tillegg 2

Opplysninger fra OBD-systemet

1. Kjøretøyprodusenten skal framlegge opplysningene som kreves i dette tillegget, for å gjøre det mulig å produsere OBD-kompatible reserve- eller servicedeler samt diagnoseverktøy og prøvingsutstyr.
2. På anmodning skal følgende opplysninger gjøres tilgjengelige for alle berørte produsenter av komponenter, diagnoseverktøy eller prøvingsutstyr uten forskjellsbehandling:
 - 2.1. En beskrivelse av type og antall forkondisjoneringscykluser som er brukt ved den opprinnelige typegodkjenningen av kjøretøyet.
 - 2.2. En beskrivelse av den typen OBD-demonstrasjonscyklus som ble brukt ved den opprinnelige typegodkjenningen av kjøretøyet, for den komponenten som overvåkes av OBD-systemet.
 - 2.3. Et uttømmende dokument som beskriver alle overvåkede komponenter sammen med strategien for påvisning av feil og aktivering av feilindikatoren (fast antall kjøringssykluser eller statistisk metode), herunder en liste over relevante sekundære overvåkede parametere for hver komponent som overvåkes av OBD-systemet, og en liste over alle anvendte OBD-koder og formater (med forklaring av hver enkelt) tilknyttet de enkelte utslippsrelaterte komponentene i framdriftssystemet og de enkelte ikke-utslippsrelaterte komponentene, der overvåking av komponenten benyttes til å fastslå om feilindikatoren skal aktiveres. Særlig for kjøretøytyper som bruker en kommunikasjonsforbindelse i samsvar med ISO 15765-4 «Road vehicles — Diagnostics on Controller Area Network (CAN) — Part 4: Requirements for emissions-related systems», skal det gis en uttømmende forklaring for dataene angitt i § 05 Test ID \$ 21 til FF og dataene angitt i § 06, og en uttømmende forklaring for dataene angitt i § 06 Test ID \$ 00 til FF for hver overvåkings-ID som støttes i OBD-systemet.

Dersom andre standarder for kommunikasjonsprotokoller blir brukt, skal en tilsvarende omfattende forklaring gis.

Disse opplysningene kan gis i form av en tabell, med følgende kolonne- og radoverskrifter:

Komponent — Feilkode — Overvåkingsstrategi — Kriterier for påvisning av feil — Kriterier for aktivering av feilindikator — Sekundære parametere — Forkondisjonering — Demonstrasjonsprøving

Katalysator — P0420 — Signaler fra lambda-sonde 1 og 2 — Forskjeller mellom signalene fra sonde 1 og 2 — Tredje syklus — Motorturtall, motorbelastning, A/F-modus, katalysatortemperatur — To type 1-sykluser — Type 1

3. Opplysninger som er nødvendige for å produsere diagnoseverktøyer

For å gjøre det mulig å utvikle generiske diagnoseverktøyer for reparatører av flere merker skal kjøretøyprodusentene gjøre tilgjengelig de opplysningene som er nevnt i nr. 3.1, 3.2 og 3.3, på sine nettsteder for reparasjonsopplysninger. Disse opplysningene skal omfatte alle funksjoner hos diagnoseverktøy og alle lenker til reparasjonsopplysninger og instruksjoner om feilsøking. Det kan eventuelt kreves et passende gebyr for tilgang til disse opplysningene.

- 3.1. Opplysninger om kommunikasjonsprotokoll

Følgende opplysninger skal framlegges og indekseres etter kjøretøyets merke, modell og variant eller andre egnede definisjoner som f.eks. kjøretøyets understellsnummer eller identifikasjon av kjøretøy eller system:

- 3.1.1. Alle tilleggsopplysninger om kommunikasjonsprotokollen som er nødvendige for å stille en fullstendig diagnose, utover de standardene som er angitt i nr. 4.7.3 i vedlegg 9B til FN-regulativ nr. 49 og i nr. 6.5.1.4 i vedlegg 11 til FN-regulativ nr. 83, herunder alle tilleggsopplysninger om maskin- eller programvareprotokoller, parameteridentifikasjon, overføringsfunksjoner, krav til opprettholdt drift eller feilvilkår.
- 3.1.2. Detaljerte opplysninger om hvordan man innhenter og tolker alle feilkoder som ikke er i samsvar med standardene angitt i nr. 4.7.3 i vedlegg 9B til FN-regulativ nr. 49 og i nr. 6.5.1.4 i vedlegg 11 til FN-regulativ nr. 83.
- 3.1.3. En liste over alle tilgjengelige driftsdataparametere, herunder opplysninger om kalibrering og tilgang.
- 3.1.4. En liste over alle tilgjengelige funksjonsprøvinger, herunder aktivering eller kontroll av innretninger, samt midler til å anvende dem.

- 3.1.5. Detaljerte opplysninger om hvordan man innhenter opplysninger om alle komponenter og status, tidsstempler, hvilende diagnosefeilkoder og øyeblikksbilder.
 - 3.1.6. Tilbakestilling av parametere for tilpasset læring, koding av varianter og innstilling av reservekomponenter og kundeinnstillinger.
 - 3.1.7. Identifikasjon av elektronisk styreenhet (ECU) og variantkoding.
 - 3.1.8. Detaljerte opplysninger om tilbakestilling av serviceindikatorer.
 - 3.1.9. Plassering av uttak for diagnoseverktøy og detaljerte opplysninger om dette.
 - 3.1.10. Identifikasjon av motorkode.
 - 3.2. Prøving og diagnostisering av OBD-overvåkede komponenter
Følgende opplysninger skal framlegges:
 - 3.2.1. En beskrivelse av prøvingene for å bekrefte deres funksjon på komponent- eller kabelnivå.
 - 3.2.2. Informasjon om prøvingsmetode, herunder prøvingsparametere og opplysninger om komponenter.
 - 3.2.3. Detaljerte opplysninger om tilkopling, herunder minste og største inngangs- og utgangsverdier samt kjøre- og belastningsverdier.
 - 3.2.4. Verdier som forventes under bestemte kjøreforhold, herunder tomgang.
 - 3.2.5. Elektriske verdier for komponenten i statisk og dynamisk tilstand.
 - 3.2.6. Verdier for funksjonsfeil for hvert av tilfellene.
 - 3.2.7. Sekvenser for diagnostisering av funksjonsfeil, herunder feiltrær og styrt eliminering av diagnoser.
 - 3.3. Data som er nødvendige for å utføre reparasjoner
Følgende opplysninger skal framlegges:
 - 3.3.1. Initialisering av en elektronisk styreenhet og komponent (ved montering av reservedeler).
 - 3.3.2. Initialisering av nye elektroniske styreenheter eller erstatningsenheter, eventuelt ved anvendelse av (om)programmeringsteknikker av «pass-through»-typen.
-

VEDLEGG XI

SAMMENLIGNINGSTABELL

1. Forordning (EF) nr. 715/2007

Forordning (EF) nr. 715/2007	Denne forordningen
Artikkel 1 nr. 2	Artikkel 86 nr. 1 punkt 2
Artikkel 3 nr. 14 og 15	Artikkel 3 nr. 48 og 45
Artikkel 6	Artikkel 61
Artikkel 7	Artikkel 63
Artikkel 8	—
Artikkel 9	—
Artikkel 13 nr. 2 bokstav e)	Artikkel 86 nr. 1 punkt 5

2. Forordning (EF) nr. 595/2009

Forordning (EF) nr. 595/2009	Denne forordningen
Artikkel 1 andre ledd	Artikkel 87 nr. 1 punkt 2
Artikkel 3 nr. 11 og 13	Artikkel 3 nr. 48 og 45
Artikkel 6	Artikkel 61
Artikkel 11 nr. 2 bokstav e)	Artikkel 84 nr. 3 bokstav a)

3. Direktiv 2007/46/EF

Direktiv 2007/46/EF	Denne forordningen
Artikkel 1	Artikkel 1 nr. 1
—	Artikkel 1 nr. 2
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3 nr. 1	—
Artikkel 3 nr. 2	—
Artikkel 3 nr. 3	Artikkel 3 nr. 1
Artikkel 3 nr. 4	Artikkel 3 nr. 3
Artikkel 3 nr. 5	Artikkel 3 nr. 2
Artikkel 3 nr. 6	Artikkel 3 nr. 6
Artikkel 3 nr. 7	Artikkel 3 nr. 8
Artikkel 3 nr. 8	Artikkel 3 nr. 9
Artikkel 3 nr. 9	Artikkel 3 nr. 10
Artikkel 3 nr. 10	Artikkel 3 nr. 11
Artikkel 3 nr. 11	Artikkel 3 nr. 16
Artikkel 3 nr. 12	Artikkel 3 nr. 17
Artikkel 3 nr. 13	Artikkel 3 nr. 15
Artikkel 3 nr. 14	—
Artikkel 3 nr. 15	—
Artikkel 3 nr. 16	—
Artikkel 3 nr. 17	Artikkel 3 nr. 32
Artikkel 3 nr. 18	Artikkel 3 nr. 24

Direktiv 2007/46/EF	Denne forordningen
Artikkel 3 nr. 19	Artikkel 3 nr. 25
Artikkel 3 nr. 20	Artikkel 3 nr. 26
Artikkel 3 nr. 21	Artikkel 3 nr. 27
Artikkel 3 nr. 22	Artikkel 3 nr. 28
Artikkel 3 nr. 23	Artikkel 3 nr. 18
Artikkel 3 nr. 24	Artikkel 3 nr. 19
Artikkel 3 nr. 25	Artikkel 3 nr. 20
Artikkel 3 nr. 26	—
Artikkel 3 nr. 27	Artikkel 3 nr. 40
Artikkel 3 nr. 28	Artikkel 3 nr. 41
Artikkel 3 nr. 29	Artikkel 3 nr. 36
Artikkel 3 nr. 30	—
Artikkel 3 nr. 31	Artikkel 3 nr. 38
Artikkel 3 nr. 32	Artikkel 3 nr. 54
Artikkel 3 nr. 33	Artikkel 3 nr. 4
Artikkel 3 nr. 34	—
Artikkel 3 nr. 35	—
Artikkel 3 nr. 36	Artikkel 3 nr. 5
Artikkel 3 nr. 37–40	—
—	Artikkel 3 nr. 7
—	Artikkel 3 nr. 12, 13 og 14
—	Artikkel 3 nr. 21, 22 og 23
—	Artikkel 3 nr. 29, 30, 31, 33, 34 og 35
—	Artikkel 3 nr. 37
—	Artikkel 3 nr. 39
—	Artikkel 3 nr. 42–53
—	Artikkel 3 nr. 55–58
—	Artikkel 5 nr. 2 og 3
—	Artikkel 6 nr. 1 tredje ledd og artikkel 6 nr. 2 og 3
—	Artikkel 7 nr. 2, 3 og 4
Artikkel 4 nr. 1	—
Artikkel 4 nr. 2	Artikkel 7 nr. 1
Artikkel 4 nr. 3 første ledd	Artikkel 6 nr. 4
Artikkel 4 nr. 3 andre ledd	Artikkel 6 nr. 5 første ledd
Artikkel 4 nr. 4	Artikkel 6 nr. 1 første og andre ledd
—	Artikkel 6 nr. 5 andre ledd og artikkel 6 nr. 6–10
—	Artikkel 8
—	Artikkel 9
—	Artikkel 10
—	Artikkel 11
—	Artikkel 12
Artikkel 5 nr. 1	Artikkel 13 nr. 1 og nr. 2 første ledd
Artikkel 5 nr. 2 første ledd	Artikkel 13 nr. 2 andre ledd

Direktiv 2007/46/EF	Denne forordningen
Artikkel 5 nr. 2 andre ledd	Artikkel 13 nr. 3
Artikkel 5 nr. 3	Artikkel 13 nr. 4 første punktum
—	Artikkel 13 nr. 4 andre punktum og artikkel 13 nr. 5–10
—	Artikkel 14
—	Artikkel 15
—	Artikkel 16
—	Artikkel 17
—	Artikkel 18
—	Artikkel 19
—	Artikkel 20
—	Artikkel 21
Artikkel 6 nr. 1	Artikkel 22 nr. 1
—	Artikkel 22 nr. 2 og 4
Artikkel 6 nr. 2	Artikkel 25 nr. 1
Artikkel 6 nr. 3	—
Artikkel 6 nr. 4	Artikkel 25 nr. 2
Artikkel 6 nr. 5	Artikkel 22 nr. 5 og 6 og artikkel 25 nr. 3
Artikkel 6 nr. 6 og artikkel 7 nr. 1	Artikkel 23
Artikkel 6 nr. 7 og artikkel 7 nr. 3	Artikkel 25 nr. 4
Artikkel 6 nr. 8 og artikkel 7 nr. 4	Artikkel 30 nr. 4
Artikkel 7 nr. 2	Artikkel 24
Artikkel 8 nr. 1 og 2	Artikkel 26 nr. 1 og 3
—	Artikkel 26 nr. 2 og 4
Artikkel 8 nr. 3	Artikkel 26 nr. 5
Artikkel 8 nr. 4	Artikkel 28 nr. 2
Artikkel 8 nr. 5–8	Artikkel 27 nr. 1 og 2
—	Artikkel 27 nr. 3
Artikkel 9 nr. 1	Artikkel 5 nr. 1
Artikkel 9 nr. 2	Artikkel 22 nr. 3
—	Artikkel 28 nr. 1 og 3
Artikkel 9 nr. 3	Artikkel 28 nr. 4
Artikkel 9 nr. 4	Artikkel 28 nr. 5
Artikkel 9 nr. 5	—
Artikkel 9 nr. 6 og 7	Artikkel 28 nr. 6 og 7
Artikkel 10 nr. 1 og 2	Artikkel 29 nr. 1
Artikkel 10 nr. 3	Artikkel 29 nr. 2
Artikkel 10 nr. 4	Artikkel 29 nr. 3
Artikkel 11	Artikkel 30 nr. 1, 2 og 5–8
Artikkel 12 nr. 1	Artikkel 31 nr. 1
—	Artikkel 31 nr. 2
Artikkel 12 nr. 2 første ledd	Artikkel 31 nr. 3
Artikkel 12 nr. 2 andre ledd	Artikkel 31 nr. 4
—	Artikkel 31 nr. 5, 6 og 8

Direktiv 2007/46/EF	Denne forordningen
Artikkel 12 nr. 3	Artikkel 31 nr. 7
—	Artikkel 32
Artikkel 13 nr. 1	Artikkel 33 nr. 1
Artikkel 13 nr. 2	Artikkel 33 nr. 2
Artikkel 13 nr. 3	Artikkel 33 nr. 3 og 4
—	Artikkel 33 nr. 5
Artikkel 14 nr. 1 og artikkel 15 nr. 1	Artikkel 34 nr. 1
Artikkel 14 nr. 2 og artikkel 15 nr. 2	Artikkel 34 nr. 2
Artikkel 14 nr. 3 og artikkel 15 nr. 3	Artikkel 34 nr. 3
Artikkel 14 nr. 4	Artikkel 34 nr. 4
Artikkel 16 nr. 1 og 2	Artikkel 27 nr. 1
Artikkel 16 nr. 3	Artikkel 27 nr. 2
Artikkel 17 nr. 1–4	Artikkel 35 nr. 2–5
Artikkel 18 nr. 1 og 3	Artikkel 36 nr. 1 og 4
—	Artikkel 36 nr. 2
Artikkel 18 nr. 2	Artikkel 36 nr. 5
—	Artikkel 36 nr. 6 og 7
Artikkel 18 nr. 4	Artikkel 36 nr. 8 og 9
Artikkel 18 nr. 5 og 6	Artikkel 36 nr. 4
Artikkel 18 nr. 7	Artikkel 37 nr. 2
Artikkel 18 nr. 8	Artikkel 36 nr. 3
—	Artikkel 37 nr. 1 og nr. 3-9
—	Artikkel 38 nr. 1
Artikkel 19 nr. 1 og 2	Artikkel 38 nr. 2
Artikkel 19 nr. 3	Artikkel 38 nr. 3
Artikkel 20 nr. 1	Artikkel 39 nr. 1
Artikkel 20 nr. 2 innledende tekst	Artikkel 39 nr. 4
Artikkel 20 nr. 2 bokstav a), b) og c)	Artikkel 39 nr. 2
Artikkel 20 nr. 3	Artikkel 39 nr. 5
Artikkel 20 nr. 4 første ledd	Artikkel 39 nr. 3
Artikkel 20 nr. 4 andre ledd	Artikkel 39 nr. 6
Artikkel 20 nr. 4 tredje ledd	Artikkel 39 nr. 7
Artikkel 20 nr. 5	—
Artikkel 21	Artikkel 40
Artikkel 22	Artikkel 41
Artikkel 23 nr. 1	Artikkel 42 nr. 1
Artikkel 23 nr. 2 og 3	Artikkel 42 nr. 2
Artikkel 23 nr. 4	Artikkel 42 nr. 3
Artikkel 23 nr. 5	Artikkel 42 nr. 4
—	Artikkel 42 nr. 5
Artikkel 23 nr. 6 første ledd	Artikkel 43 nr. 1 og 2
Artikkel 23 nr. 6 andre ledd	Artikkel 43 nr. 3
Artikkel 23 nr. 6 tredje ledd	Artikkel 43 nr. 4

Direktiv 2007/46/EF	Denne forordningen
Artikkel 23 nr. 7	Artikkel 43 nr. 5
—	Artikkel 44
Artikkel 24	Artikkel 45 og 46
Artikkel 25	Artikkel 47
Artikkel 26 nr. 1	Artikkel 48 nr. 1
Artikkel 26 nr. 2	—
Artikkel 26 nr. 3	Artikkel 48 nr. 2
Artikkel 27	Artikkel 49
Artikkel 28	Artikkel 50
—	Artikkel 51
Artikkel 29 nr. 1 første ledd	Artikkel 52 nr. 1 og 3
—	Artikkel 52 nr. 2
—	Artikkel 52 nr. 4
Artikkel 29 nr. 1 andre ledd	Artikkel 53 nr. 1 og 2
—	Artikkel 53 nr. 3 og 4
Artikkel 29 nr. 2	Artikkel 53 nr. 5 første ledd
—	Artikkel 53 nr. 5 andre ledd og artikkel 53 nr. 6 og 8
Artikkel 29 nr. 3	Artikkel 53 nr. 7
Artikkel 29 nr. 4	—
Artikkel 30 nr. 1	Artikkel 53 nr. 1
Artikkel 30 nr. 2 første ledd	Artikkel 53 nr. 2
Artikkel 30 nr. 2 andre ledd	—
Artikkel 30 nr. 3	Artikkel 54 nr. 1
Artikkel 30 nr. 4	Artikkel 54 nr. 2 og 3 og nr. 4 første ledd
Artikkel 30 nr. 5	Artikkel 54 nr. 4 andre ledd
Artikkel 30 nr. 6	Artikkel 54 nr. 5
Artikkel 31 nr. 1–4	Artikkel 55
Artikkel 31 nr. 5 første ledd	Artikkel 56 nr. 1
Artikkel 31 nr. 5 andre og tredje ledd	Artikkel 56 nr. 2
Artikkel 31 nr. 6 og 7	—
Artikkel 31 nr. 8	Artikkel 56 nr. 3
Artikkel 31 nr. 9	Artikkel 56 nr. 4
—	Artikkel 56 nr. 5
Artikkel 31 nr. 10	Artikkel 56 nr. 6
Artikkel 31 nr. 11	—
Artikkel 31 nr. 12 første ledd	Artikkel 56 nr. 7
Artikkel 31 nr. 12 andre ledd	—
Artikkel 31 nr. 13	—
Artikkel 32	Artikkel 53
Artikkel 33	—
Artikkel 34 nr. 1	Artikkel 57 nr. 1
Artikkel 34 nr. 2	Artikkel 57 nr. 2
Artikkel 34 nr. 3 og 4	—

Direktiv 2007/46/EF	Denne forordningen
Artikkel 35	Artikkel 58
Artikkel 36	—
Artikkel 37	Artikkel 59
Artikkel 38	Artikkel 60
—	Artikkel 62
—	Artikkel 64
—	Artikkel 65
—	Artikkel 66
—	Artikkel 67
Artikkel 39	Artikkel 82
Artikkel 40	Artikkel 83
Artikkel 41 nr. 1 og 3	Artikkel 68 nr. 1
Artikkel 41 nr. 2	Artikkel 80 nr. 1
Artikkel 41 nr. 4	Artikkel 70
Artikkel 41 nr. 5	Artikkel 68 nr. 2
—	Artikkel 69 nr. 3 og 4
Artikkel 41 nr. 6	Artikkel 72 nr. 1
Artikkel 41 nr. 7	Artikkel 72 nr. 2 og 3
Artikkel 41 nr. 8	Artikkel 68 nr. 5
—	Artikkel 69
—	Artikkel 71
Artikkel 42	Artikkel 73
Artikkel 43 nr. 1 og 3	Artikkel 74 nr. 1
Artikkel 43 nr. 2	Artikkel 74 nr. 2
Artikkel 43 nr. 4	Artikkel 75
Artikkel 43 nr. 5	Artikkel 74 nr. 3
—	Artikkel 76
—	Artikkel 77
—	Artikkel 78
—	Artikkel 79
—	Artikkel 80 nr. 2 og 3
—	Artikkel 81
Artikkel 44	Artikkel 89
Artikkel 45	Artikkel 91
Artikkel 46	Artikkel 84
—	Artikkel 85
Artikkel 47	Artikkel 90
Artikkel 48	—
Artikkel 49	Artikkel 88
—	Artikkel 86
—	Artikkel 87
Artikkel 50	Artikkel 91
Artikkel 51	—

Direktiv 2007/46/EF	Denne forordningen
Vedlegg I og III	Artikkel 24 nr. 4
Vedlegg II del A nr. 1–1.3.4	Artikkel 4
Vedlegg II del A nr. 2–6.2, del B, del C tillegg 1 og 2	Vedlegg I
Vedlegg IV	Vedlegg II del I og II
Vedlegg V tillegg 1 og 2	Vedlegg III
Vedlegg V tillegg 3	Artikkel 30 nr. 3
Vedlegg VI, VII og VIII	Artikkel 28 nr. 3
Vedlegg IX	Artikkel 36 nr. 3
Vedlegg X	Vedlegg IV
Vedlegg XI	Vedlegg IV del III
Vedlegg XII	Vedlegg V
Vedlegg XIII	Vedlegg VI
Vedlegg XIV	—
Vedlegg XV	Vedlegg VII
Vedlegg XVI	Vedlegg VIII
Vedlegg XVII	Vedlegg IX
—	Vedlegg X
Vedlegg XIX	—
Vedlegg XX	—
Vedlegg XXI	Vedlegg XI